

هەریمی کوردستان

سەرۆکایهتی ئه‌نجومه‌نی وه‌زیران

وه‌زاره‌تی خۆیندنی با‌لا و توێژینه‌وه‌ی زانستی

زانکۆی سلیمانی / کۆلیجی زانسته‌مرۆڤایه‌تییه‌کان / به‌شی میژوو

شار وه‌ک ناوه‌ندی گه‌شه‌کردنی شارستانییه‌ت

شاره‌کانی هەریمی خوراسان به‌ نمونه‌ له‌ سه‌ده‌ی (٤ و ٥ کۆچی/١٠ و ١١ زاینی)

"توێژینه‌وه‌یه‌کی شارستانییه‌"

نامه‌یه‌که‌ خۆیندکار :

کامل حبیب رشید

پێشگه‌شی (ئه‌نجومه‌نی کۆلیجی زانسته‌مرۆڤایه‌تییه‌کانی زانکۆی سلیمانی) کردووه، وه‌ک به‌شیک له‌

پیداویستییه‌کانی به‌ده‌سته‌ینانی برۆنامه‌ی (ماجستیر) له‌ زانستی (میژوو) دا

به‌سه‌ر په‌رشته‌ی:

پ.ی.د. شوان عثمان مصطفی

٢٠٢٠ زاینی

١٤٤١ کۆچی

٢٧٢٠ کوردی

((هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كُمْ فِيهَا))

سورة هود، آية: ٦١.

پیشکە شکردن:

ئەم نامە یە پیشکەش دەکەم بە چەند کەسیکی نزیکم، کە بە ھەموو تەمەنم قەرزاری چاکە و فیربوونەکانی ئەوانم و بۆ ھەموو تەمەنم چاکە ی ئەوان بەسەر پەوتی ژیانمەو دەمینیت، ئەوانیش:

◆ **دایک و باوکی** خۆشەویستم، ھیوام تەمەن درێژیانە.

◆ **ئامۆزا و برای گەرەم، مامۆستا رفعت فاتیح رشید، ھەرچیەک لە** خویندنە بە دەستبەھینم پشکی ئەوی تێدایە.

◆ **ھاوڕۆ و برا و دۆستی خۆشەویستم، مامۆستا سۆران بەاء أحمد، کە** ھەمیشە لێی فێردەبم.

سوپاس و پیزانین:

پاش سوپاس وستایشی خودا، که ئه وهنده تهمه نی به ئیمه به خشی بتوانین له وهها کاریکدا ریگه ببرین، ههلبهت ریگه مان بی ماموستا و ریبه ر و ری نیشاندر نه بووه، هه ربویه لیزه دا ده مانه ویت سوپاسی یه ک به یه کی هه موو ئه و که سانه بکه ین که له م کاره دا یارمه تیده ر بوون، هه ریه ک به جوړیک، سه ره تا سوپاس و پیزانینی زورم هه یه بو سه ره پهرشتیاری به ریژ و خو شه ویستم (پ.ی.د.شوان عثمان مصطفی)، که به رده وام له ماوه ی توژیینه وه که دا زور هاوړیانه و به دل، سه ره پهرشتی کاری توژیینه وه که ی کرد و به رده وام سه ره چاوه ی پیویست و ریتمایی ته واوی پیبه خشیووم.

ریژ و سوپاسی زورم هه یه بو به ریژ (پ.ی.د.سه لاج کانی) که پالپشتیکی راسته قینه بوو، هه ر له سه ره تای دیاریکردنی ناو نیشانی نامه ی ماسته ره وه هه میشه هاوکار بووه، یه که م که سیش که ئه م ناو نیشانه ی ئیستای لا په سه ند بوو به ریژیان بوون، هه رگیز پالپشتیه کانی له بیر ناکه م.

هه ر لیزه دا سوپاسی به ریژان (پ.د.زرار صدیق و پ.د.حکیم ئه حمه د خو شناو و پ.د.قادر محمد حسن و پ.د.احمد میرزا و پ.د.نشتیمان بشیر و پ.ی.د.زریان حاجی) ده که م که هه ر به ریژیکیان به جوړیک له جوړه کان له خویندنی کورساتی ماسته ردا هاوکار بوون و کارناسیان بو کردوون.

زور سوپاسی (پ.ی.د.علی یحیایی و حسن حمیدی) له زانکوی (حکیم سبزواری) ده که م که له سه فه ری چوونمان بو ئیران و سه ردانه مهیدانیه کانمان بو ناوچه و شاره میژوویه کانی خوراسان، به ته واوی یارمه تیده ر بوون و به هوئی ئه وه ی خو یان خه لکی خوراسان بوون هه روه ها شاره زای میژووی خوراسان بوون، چاوساغیه کی زوریان بو کردین له و گه شته مهیدانیه ی بو ئه م توژیینه وه یه کردمان.

زور سوپاسی هه ردوو سه ره و کایه تی به شی میژوو له زانکوی سلیمانی و له زانکوی سه لاحه دین ده که م بو کارناسانیه کانیا و راپه راندنی کاروباره کارگریه کان، به تایبه ت زانکوی سه لاحه دین که ئیمه یان وه ک خویندکاری خو یان قبولکرد و به شیوه ی میوانداری لای ئه وان کورساتی ماسته رم ته واوکرد، هه روه ها زور

سوپاسى بەرپىز(پ.ى.د.د.لشاد محمود) دەكەم كە زۆر ھاوكار بوو ، بىگومان دلسۆزى بەرپىز (دكتور ھونەر) لە خویندىن بالاي سەرۆكايەتى زانكوى سلیمانى لەبىرنەكراوہ و جىگای ستایشە.

▪ زۆر سوپاسى راگرايەتى كۆلجى پەرورەدى زانستە مرۆقايەتپەكان-سید صادق و بەشى ميژوو و بەشى خوڤى و ژميريارى ھەمان كۆلجى دەكەين، ھەميشە ھاوپرێيانە و دۆستانە مامەلەيان کردووہ، بەردەوام کارناسانى و رېگەخۆشكار بوون بۆ كاروبارى خویندى ئيمە.

▪ زۆر سوپاسى مامۆستا (پۆندك جبار چلبى) دەكەم وەك خویندىكارىكى دكتورا لە ھەمان بوار، زۆر سوڤم لىوەرگرت، ھەرۆھە پىزانينى زۆرم ھەيە بۆ بەرپىزان (م.شمال و م.كەيفى پىرداود) كە ھاوپرێ و پالپست بوون لەماوہى خویندى ماستەر و كاتى نوسينى ئەم نامەيەدا. ھەرۆھە زۆر سوپاسى بەرپىزان (د.سالار تاوہگۆزى و م.زانيار پەئوف)دەكەم بەجۆرىك لە جۆرەكان ھاوكاربوون.

▪ لە نيو خيزانەكەى خۆمدا كەم نەبوون ئەو كەسانەى بەم نامەيەوہ زەحمەتيان توش بوو، ھەرچەندە من بە ژيانم پاداشتيان دەدەمەوہ، لەگەل ئەوہشدا بە باشى دەزانم لىرەوہ ستایشى ماندوووبوونەكانى ھاوسەرى خۆشەويستم (دەشتى رېيوار) بكەم، كە تەنھايى و ئەركى زۆرى كەوتە سەرشان لەماوہى ئەم خویندىنەمدا، ھەرۆھە ھاوكارىە ماددى و مەعنەويەكانى براو خوشكەكانم بەتايبەت (كاك ئاوات و مامۆستا پشتيوان) خۆشەويستى ئەوانى زياتر بۆ دەرخستم، ھەموان بەجۆرىك لەگەل خویندى ئيمە سەرقال بوون.

لیستی ناو و هیما کورتکراوهکان:

هیماکان	وشهکان
کوردییهکان	
چ	چاپ
ز	زاینی
ژ	ژماره
س.پ	سه رچاوهی پیشوو
ل	لاپه ره
ل ل	لاپه رهکان
ک	کوچی
م (له سه ره تایی که وانه وه)	مردن
م.د	مردن له ده و روبه ری
عه ره بییهکان	
ت	توفی
ت.ح	توفی حوالی
تح	تحقیق
تر	ترجمة
تص	تصحیح
تع	تعليق
د.ت	دون تاریخ الطبع
د.م	دون مکان الطبع
د.مط	دون المطبعة
ص	الصفحة
ص ص	الصفحات
ط	الطبعة

تاريخ الميلادي	م
مجلد	مج
المصدر السابق	م.س
المطبعة	مط
المصدر نفسه	م.ن
التاريخ الهجري	هـ
فارسيه كان	
جلد	ج
چاپ	چ
بدن سال چاپ	د.س
تاريخ شمسی	ش
منبع پيشين	م.پ
همان منبع	ه.م
وفات	و
ئینگلیزیه كان	
Volume	V.
first , second	est , end
paper , papers	p, pp
In the same plac	Ibid
In the work already cited	Op.Cit

پیرست

۸_۱	پیشه کی و شیکردنه وهی سه رچاوه کان	
۴۲-۹	به شی یه که م : هه ری می خوراسان	
۲۵_۱۰	کورته ناساندنیکی هه ری مه که	
۱۳_۱۰	ته وه ری یه که م	ناوی خوراسان و سنوری هه ری مه که
۲۰-۱۴	ته وه ری دووهم	توبؤگرافیا و کهش و هه وای خوراسان
۲۵-۲۱	ته وه ری سییه م	پروسه ی فه تحی ناوچه کانی خوراسان
۴۲-۲۶	شاره کانی خوراسان و پیکهاته ی نه ته وه یی و ئاینییان	
۳۲-۲۶	ته وه ری یه که م	گرنگترین شاره کانی خوراسان
۳۹-۳۳	ته وه ری دووهم	پیکهاته نه ته وه ییه کانی هه ری مه که
۴۲-۳۹	ته وه ری سییه م	پیکهاته ئاینییه کانی هه ری مه که
	به شی دووهم :	
۷۸-۴۴	شار و شارنشینی له سه ده کانی ناوه راستدا و له هه ری می خوراساندا	
۵۸-۴۴	شاروشارنشینی له رووی پیناسه و پیکهاته و دروستبوونه وه	
۴۷-۴۴	ته وه ری یه که م	ناساندنی چه مکی شار و شارنشینی
۵۴-۴۸	ته وه ری دووهم	پیکهاته کانی شار
۵۸-۵۵	ته وه ری سییه م	هۆکاره کانی دروستبوونی شار و بچووکیبوونه وه

	و له ناوچوونی		
۷۵-۵۹	شار و شارنشین له خوراسان		باسی دووهم
۶۶-۵۹	ئاستی ئاوه دانی له خوراساندا	تهوهری یه کهم	
۷۱-۶۶	شیوازی شار و شارنشین له ههریمی خوراسان	تهوهری دووهم	
۷۴-۷۱	په یوهندی نیوان شار و گوند	تهوهری سییه م	
	به شی سییه م :		
۱۳۳-۷۶	شار له پیگه ی ناوه ندیتیدا بو گه شه کردنی شارستانییه ت		
۹۳-۷۶	پیکهاته بونیادیه کانی شار		باسی یه کهم
۷۹-۷۶	بونیادی قه لاکان و شورهی شاره کان	تهوهری یه کهم	
۸۷-۸۰	شوینه گشتیه کان	تهوهری دووهم	
۹۲-۸۸	سه رچاوه کانی ئاو و ریچکه ده سترده کانی نیو شاره کان و ئاوه رۆکانی	تهوهری سییه م	
۱۱۰-۹۳	ژیانی زانستی له شاره کانی خوراساندا		باسی دووهم
۹۸-۹۴	ناوه نده کانی خویندن له نیو شاره کاندا	تهوهری یه کهم	
۱۰۷-۹۹	رۆلی بهرپرسان له پهره پیدانی رهوشی زانسته کان	تهوهری دووهم	
۱۱۰-۱۰۸	دانیشتوانی شاره کان و رۆلیان له ژیانی زانستیدا	تهوهری سییه م	

۱۳۰-۱۱۱	پیگهی ئابووری شارهکانی خوراسان و گهشهکردنیان وهکو ناوهندیکی شارستانی		باسی سییه م
۱۱۵-۱۱۱	کشتوکال و ئاژهلداری	تهوهری یهکه م	
۱۲۲-۱۱۶	شار وهک ناوهندی بازرگانی	تهوهری دووهم	
۱۳۰-۱۲۳	شارهکان وهک ناوهندی پیشهسازیهکان	تهوهری سییه م	
۱۳۳-۱۳۱	ئهجام		
۱۴۸-۱۳۵	لیستی سهرچاوهکان		
۱۵۸-۱۵۰	پاشکۆکان		
۱۵۹	ملخص البحث		
۱۶۰	Abstract		

پیشہ کی:

یہ کہم: گرنگی توڑینہ وہ:

شارستانیہ تی مرۆیی ئاوینہ ی ژیان و ھەولێ مرۆڤەکانە و ھەر بەرھەم و کارێکیان بەردیكە و کۆشکی ژیاړی جقاتیکی دیارکراوی پی دروست دەبیت، جا ئەو کارە وەک داھینانیک بیت یان ھەولدانیکی زیاتر یاخود بە مەنزل گەیانندی کاروانیکی زانستی یاخود مەعنەوی یان ماددی بیت، یان ھەر بیروکە و ئایدیایەک کە مرۆڤایەتی پی پیش دەکەوێت، ئەم جیدەستانە ی مرۆڤەکان ھەمیشە لە بەشیك لەم سەرزەویە ی مالی مرۆڤەکان بوو. ئیمە ی مرۆڤ ئارەزوومەندی کۆبوونەوین لە دەوری یەکتر، بەمەبەستی پرکردنەوہ ی پیویستیە ماددی و مەعنەویەکانمان، لە ئەنجامی کۆبوونەوہ ی مرۆڤەکان کۆمەلە جیاوازەکان و شوینی نیشتەجیبوونە جیاوازەکانی وەک رەشمال و گوند و شارەکان دروستبوون، لیرەوہ گرنگی ئەم توڑینەوہ یە ی ئیمە دەردەکەوێت، لەو رۆوہوہ کە لە یەکە ی شار دەکۆلێتەوہ، سەرباری ئەوہ رۆلە ناوہندیتێکە ی بۆ شارستانیہت دەخەینەروو.

دووەم: ئامانجی توڑینەوہ:

شار گەورەترین شوینی کۆبوونەوہ ی مرۆڤەکان بوو و گەشەسەندوترین شوینی بوو، لەرووی تەلار و خانە ی نیشتەجیبوونەوہ و لەرووی پرکردنەوہ ی پیداویستیہکانی مرۆڤەکان بۆ یەکتری، ئەم توڑینەوہ ی ئیمەش بەناونیشانی (شار وەک ناوہندی گەشەکردنی شارستانیہت شارەکانی ھەریمی خوراسان بەنموونە، سەدەکانی ٤ و ٥ کۆچی / ١٠ و ١١ زاینی)، ھەولیکە بۆ رۆچوون لە واتاکانی شار و پیکھاتە و پیکھینەرەکانی و ئەو گەشەسەندنانە ی بەخششی شارن و ناکریت لە گوندیکدا بەدەست بین، سەرەنجام خستنەرووی شار وەک ناوہندیک بۆ گەشەکردنە شارستانیہکان، چونکە توڑەرانێ ئەم بوارە پێیان وایە شار ناوہندی تیشکدانەوہ ی شارستانیہتە^(١)، ئەمە لەگەل ئەو رۆلە گەورەییە گوندەکان بۆ کاملکردنی شارەکان کردوویانە، بەلام ئامانجی ئەم توڑینەوہ یە دەرختنی رۆلی ناوہندی شارەکانە لەم پرۆسەییەدا.

(١) فەرھاد حاجی عبوش: المدینة الكردية من قرن (٤_٧ھ/١٠_١٣م)، ط١، دار سپیریز، دھوک_کردستان العراق_

سه بارهت به نمونهی توژیینه وه که مان (شاره کانی ههریمی خوراسان) گرنگیه کی تایبه تیان ههیه، چونکه کاتیک بمانه ویت له شارستانییه تی ئیسلامی و سه ده کانی ناوه راست شاره زابین ناتوانین له شارستانییه تی شاره کانی وهک (نیشابور و بهلخ و هورات و مهرو و غه زنین) بینیا زبین.

سینه م: هۆکاره کانی ههلبژاردنی بابه تی توژیینه وه:

سه ره پای چه زی توژیهر بۆ بواری شارستانییهت و شارناسی، هۆکاریکی دیکه ی ههلبژاردنی ئەم ناو نیشانه ده گه ریته وه بۆ گرنگی توژیینه وه له بواری شار و شارناسی و ژیا نی کومه لایه تی و ئابووری و بواری میژووی شارستانییه تدا، له م سۆنگیه وه به پیوستمان زانی توژیینه وه له بواری شارناسیدا ئەنجام بدهین، سه بارهت به نمونه میژووییه که مان ده گه ریته وه بۆ ئەو کاریگه رییه ی ههریمی خوراسان له میژووی جیهانی ئیسلامی و له سه ده کانی ناوه راستا هه بیووه، ههروه ها ئەو گرنگیه ی که شاره کانی خوراسان هه یانبوو له نیو ژیا ری ئیسلامی و له ناو توژی بازرگانی و تهونی زانست و زانیارییدا، بووه هۆکار تاوه کو ئیمه نمونه ی میژووی توژیینه وه که مان له م ههریمه وه ربگرین.

سه ره پای ئەوه ی باسکرا هۆکاریکی دیکه ی ههلبژاردنی ئەم بابه ته بۆ ئەوه ده گه ریته وه، که به زمانی کوردی توژیینه وه له بواری شار و شارناسیدا بکریت، ئەگه رچی له کایه ی ئەکادیمی کوردیدا هه ولی زۆرباش هه بوون له بواری توژیینه وه له شاره کوردیه کان، وه کو تیزه به پیزه که ی به ریژ (د. فه رهاد حاجی عبوش) به ناو نیشانی (المدينة الكوردية بين القرنين ٤-٧هـ / ١٠-١٣ز)، ئیمه ش خواستمان ئەوه بوو له م بواردنا به کوردی چه له مه ی ده رگایه کی بواری شارناسی بکه یینه وه، شوینی توژیینه وه ش ههریمی خوراسانمان ههلبژارد، چونکه له پوژگاری سه ده کانی ناوه راستا کاریگه ری زۆری له سه ر ههریمه کوردیه کان و میرنشینه کوردیه کان هه بووه، هه موو ئەمانه هۆکاری ههلبژاردنی ئەم ناو نیشانه بوون.

چاره م: میتۆدی توژیینه وه:

له م توژیینه یه ماندا پشتمان به رییا زی توژیینه وه ی میژووی راقه ی ده قه کان و دووباره رسته وه یان به ستوووه، بۆ دروستکردنی وینایه کی میژووی که هاوشان یا خود نزیک له وینه رابردوو هه کی شار بیت و تیدا پۆلی شار و شارنشینان له شارستانییه تدا بکه یینه روو، ئەمه ش به دووباره خویندنه وه ی ده قه کان و شیکردنه وه یان ده بیته، که هاوتا له گه ل بیکردنه وه ی میژووی تیکه ل به وینا کردنیکی زانستی دروست، بۆ ئەمه ش میتۆدی توژیینه وه ی (وه سفی و شیکاریمان گرتوته بهر). ههروه ها له م توژیینه وه یه دا هه ول دده دین پابه ندبین به ریژه ی دیاریکراو بۆ نویسنی نامه ی ماسته ر و خسته ره پووی زانیارییه کان، نه درێژدا ری ناپیوست بکه ین و نه که مته رخمه ی له

هينانى دهقى پيويستدا بکهين، ئەگەرچى كەس بى بەش نيه له كه موکورى، هەربۆيه ئەوپەرى توانا دەخهينه گەر بۆ هينانى هەردەقێك كه پهيوەندى به كارەکهمانەوه هەبیت.

پینجەم: پیکهاتەى توێژینهوه:

بەپيويستى دەزانين ناوەرۆكى ئەم توێژينهوهيه له م بەرکۆلەدا بخهينه بەرچاو، ئەم توێژينهوهيه له سى بەش و ئەنجام و لیستی سەرچاوهکان پیک دیت، بەشى يەکهەم، كه له دووباس و هەرباسیک له سى تەوەر پیکدیت، لهباسى يەکهەمدا سەرەتایهكى جوگرافى-میژوویى بۆ هەریمی خوراسان دەخریتە ڕوو لهسەر ناو و سنور و كەش و هەواى هەریمهكه و پرۆسهى فەتحرەدى، له باسى دووهميشدا گرنگترین شارەکانى خوراسان و پیکهاتەى نەتەوهیى و ئاینى هەریمهكه بەئامانج دەگیریت، دارشتنى بەشیکى له م شیوهيه له سەرەتای كارەکهمانەوه بۆ ئەوه دەگەریتەوه بەرچاوڕۆشنیهك لهرووى كات و شوینهوه بۆ مهیدانى توێژينهوهكه مان بکهين، تاوهكو دیارى بکهين كه دەمانەویت لهسەر چ شوین و قۆناغیکى هەریمی خوراسان كار بکهين.

بەشى دووهم، بەهەمان شیوه له دوو باس پیک دیت و هەرباسیک له سى تەوەرە ، له م بەشەدا هەولداراوه به دوو ئاراسته کاربکریت، ئاراسته یەکهەم بەرەوڕووی لایەنى بێردۆزەیی شار و شارنشینى، كه له باسى يەکهەمدا خۆى دەبینیتەوه و تییدا به سى تەوەر، چهكى شار و شارنشینى لهرووی پیناسه و پیکهاتە و دروستبوونهوه دەخریتەروو، له باسى دووهمدا باس له شارەکانى خوراسان لهرووی ئاستى ئاوهدانى و بوونى پیکهاتەکانى شارەوه دەکریت، له م بەشەدا زۆرتر ڕوو له بابەتى شار کراوه، بەلام هەمیشە ڕیگهى کورتر بگراوته بهر، ئەمەش به ئامانجى تەواوکردنى ئەو تیکهلهيه كه دەمانەویت دەربارهى شار و شارنشینى بیخهينه ڕوو، تاوهكو درێژدادپى زۆر دوورمان نەخاتەوه له ئامانج.

بەشى سێیهەم، كه تەرخانکراوه بۆ شار و پیگهى له گەشەکردنى شارستانیهتدا له هەریمی خوراساندا، له باسى يەکهەم به سى تەوەر پیکهاتە بوونى یادیهکانى شار دەخریتە ڕوو، باسى دووهم كه له سى تەوەر پیکدیت، تییدا هەول دەدریت ژيانى زانستى شارەکانى خوراسان و هۆکاره پالنه رەکانى پشتى گەشەکردنى زانست و لهو شارانهدا ڕوون بکریتهوه، له باسى سێیهەمدا ژيانى ئابوورى شارەکان لهرووی کشتوکالى و بازرگانى و پيشهسازيهوه دەخریتە ڕوو، كه به سى تەوەر باسیان لیه دەکریت. له کۆتاییشدا ئەنجامى توێژينهوه و لیستی سەرچاوهکان دەخریتە ڕوو.

شه شه م: گرفتى توڙينه وه:

سه باره ت به گرفته كانى به رده م توڙينه وه كه مان، نه گه رچى گرفتى كه نه وتوى بى چاره سهر بونى نه بووه، به لام هه ندىك ريگرى هه بون كه بو هه ر توڙه ريكي ديكه زورجار دينه پيش، بو ئيمه به تاييه تى كه بابته كه مان بو ناو كايه ي كوردى نوييه، نه گه رى نه و گرفتانه زياتر بون، به پيى نه و شيوازه ي ئيمه ده مانويست له سهرى به رده واميين كه پيكه ينانى وينا يه ك بوو له شار و پاشان رولى له شارستانيه تدا، كه ميك زه حمه ت بوو بتوانين نه و هه وي ره دروستبكه ين كه ده مانويست، چونكه كومه ليك زانيارى پهرته وازه و هه ندىك كه م و هه ندىك جار زورى شپرز و له زوربه ي حاله تيشدا دووباره، چونكه ولاتناسانى ئيسلامى له سه ده كانى ناوه راستدا زوربه كه مى زانيارى خويان نوسيوه ته وه، به لكو به پيچه وانه وه زورينه يان زانيارى ولاتناسى كه ئيسلامى ديكه يان دووباره كردوته وه كه پيش خويان بووه، به نمونه زوربه يان زانياريه كانى (الاصطخرى) يان دووباره كردوته وه، به ده گمه ن نه بيت وه كو (المقدسى: صورة الارض)، نه مه ش بو دروستكردى ويه يه كى ميژوويى شار له كات و شويى ديارى كراودا كه ميك نه سته م بوو.

له م پيشه كيه دا شويى خويه تى ئامازه به چه ند تيبينيه ك بدين له سهر چوارچيوه ي توڙينه وه كه و نه و شيوازه ي توڙه ر گرتويه تيه به ر بو كار كردن، سه ره تا ده لين نه گه ر هه مان نه م توڙينه ويه ي ئيمه كه سيكى ديكه نه جمى بدات جياواز ده بيت، هه ربويه ئيمه به شيوازه ي خومان و به په يره ويكردن له بنه ما زانستيه كانى ميتودى توڙينه وه كارمان كردوه، له هه ندىك شويندا هه ندى زانياريمان هيناوه كه له رووى زه مه ني هه دوورتره له ماوه ي وه رگيراو، نه مه ش نه و كاته يه كه پيوستمان به وها زانياريه ك بووه، له هه ندىك شويندا ته نها به چه ند نمونه يه ك كوتاييمان به باته كه هيناوه، نه مه ش ته نها بو نه بووه له مه به ستي سه ره كى دوور نه كه ويه وه.

حه وته م: شيكرده وه ي سه رچاوه كان:

سه رچاوه به كارها تووه كانى نه م توڙينه ويه خويان له چه ند جوړيك سه رچاوه دا ده بينه وه، چونكه له سى به شى جياوازا هه ولمانداوه ئامانجى توڙينه وه به دى به ينين، بو نه و سى به شه ش پشتمان به سه رچاوه ي تاييه تى نه و بواره به ستووه، بو نمونه كاتي ك له به شى يه كه مدا كه ناساندى هه ري مى خوراسانه پشتمان به سه رچاوه جياوازه كانى جوگرافيناس و په رتوكى له شكر كيشيه كان و په رتوكه ميژووييه كان به ستووه، له به شى دووه مدا و له باسى يه كه مدا كه بو شار و شارنشىنى له رووى بيردوزه ييه وه ته رخانكراوه، هه ول دراوه نه و سه رچاوانه به كار به ينري ت كه تاييه تن به دروستبوونى شاره كان و ليكولينه وه كانى تاييه ت به پيكه اته كانى شار، سه ره راي نه و بو هه ر باس و ته وه ري ك و هه ر زانياريه ك كه پيوستمان بوو بيت هه ولمانداوه له بوارى

خۆیدا ژیدەر و سەرچاوهی بۆ پهیدا بکهین، دواتر ئهوهی جیی ئاماژه پیکردنه ئهوهیه له بهکارهینانی سەرچاوهکاندا ههولمانداوه خۆمان بپاریزین له زیادهپهوهی و سەرچاوه زیادکردن.

به کورتی لێره دا گرنگترین سەرچاوه به کارهاتوو هکان دهخهینه پروو:

یه کهم / سەرچاوه په سه نه کان:

۱. کتیبه کانی ولاتناسان و گه ریده کان:

دهتوانین بلیین په رتوکی ولاتناسه کان و پاشان گه ریده کان له سه ره کیتترین سەرچاوه په سه نه کان بوون که زانیاری زۆر ورد و تایبه تمان لئ وه رگرتوون، چونکه ئه م جو ره له سەرچاوه زیاتر نزیک بوون له ژبانی خه لک، دیویکی په وتی میژوو یان نیشانداه که به که می له سەرچاوه میژوو یه کاندا لئی هه لده که وین.

یه کهم و پیشه نگی ئه و سەرچاوه ئه ی له په رتوکه جوگرافیناس و گه ریده یه کاندا زۆر سو دمان لیبینیوه، کتیبه که ی جوگرافیناسی به ناوبانگ (الأصطخری م ۳۴۶ ک / ۹۵۷ ز) به ناوی (المسالک و الممالک)، هه رچه ند بلیین له سه ره ئه م سەرچاوه یه هیشتا به که می ده زانم، ئه م سەرچاوه یه گرنگیه که ی له وه دایه کاتیک باسی هه ری می خوراسان ده کات، زۆر به وردی و به پروونی باسی هه ری مه که ده کات له پرووی سنوریه وه، پاشان چوار شاره گه وره که و شاره کانی دیکه ش به دوایاندا، زۆر به جوانی دابه شبوونی هه ری مه که ی خستوته پروو.

ئه م ولاتناسه (الأصطخری) له دوای گه شتیک به نیو ولاتانی ئیسلامیدا، کتیبه که ی خوی نویوه، له م کتیبه دا کو مه لیک زانیاری ورد له سه ره شاره کانی خوراسان ده خاته پروو که ده گمه ن له سەرچاوه کانی دیکه دا ده ست ده که ون، ئه گه رچی (الاصطخری) زۆر پشتی به کتیبی (صور الأقالیم) ی (أبو زید البلخی) به ستووه، که ئی مه ده ستنوسی ئه م کتیبه مان به کارهیناوه، دوو کتیبی زۆر نزیکن له یه کتر، هه ربو یه ئی مه زۆر پشتمان پی به ستوون، به تایبه ت بۆ سه ره تای سه ده ی چواره می کوچی، به تایبه تتر بۆ سنوری هه ری می خوراسان، به شیوه یه کی گشتی له زۆر به ی ته وه ره کانی تو یژینه وه که ماندا پشتمان به (المسالک و الممالک) به ستووه.

کتیبی کی دیکه له نوینی جوگرافیناس (المقدسی ۳۹۰ ک / ۹۸۵ ز) (أحسن التقاسیم فی معرفه الأقالیم) کتیبی کی زۆر ریکو پیکتره له کتیبی پیشوو، که باس مان کرد، که ئه م هیچ له به های ئه وه ی پیشوو که م ناکاته وه، مه به ستمان ئه وه یه ئه م کتیبه زیاتر هونه ری نویسن و دابه شکردنی تیدا خراوه ته پروو، ئی مه به گشتی پشتمان به م سەرچاوه جوگرافیناسیه به ستووه، به تایبه ت له به شی دووهم و باسی یه که م و له ته وه ری یه که مدا (ئاستی ئاوه دانی شاره کانی خوراسان) زۆر پشتمان به م سەرچاوه یه به ستووه، ئه مه ش به هو ی دوو تایبه تمه ندیه وه بووه که له م سەرچاوه یه دا هه بووه، یه که م ئه و ماوه یه ی نویسه ر (المقدسی) تیدا ژیاوه که راسته وخو په یوه ندی به ماوه ی

تویژینه وه که ی ئیمه وه ههیه، دووهم بریتیه له پسیپوری ئەم کتیبه له دابه شکردنی شار و ئاوابیه کانی هه ریمه که دا، هه ر ئەم دوو هوکاره یه ئەم کتیبه لای ئیمه که وه ته پیش کتیبی (صورة الأرض) که له خواره وه باسی ده که یین.

چهند کتیبیکی دیکه ی جوگرافیناس هه یه بۆ هه ندی زانیاری جیاواز و ماوه ی جیاواز پشتمان پئی به ستون، یه کیک له وانه کتیبی (ابن حوقل ۳۷۷ ک / ۹۸۷ ز: صورة الأرض) که به شیوه یه کی باش پشتمان به زانیاریه کانی به ستوه، پاشان کتیبی (یاقوت الحموی ۶۲۶ ک / ۱۲۲۹ ز: معجم البلدان) ه، ئەوه نده هه یه ئیمه ته نها بۆ ئەو زانیاریانه بۆ ئەم کتیبه گه راوینه ته وه که له لای ئەم ده ستمان ده که ویت و به س، به نمونه بۆ به راوردکردنی باری شاره کان له پیش هیرشی مه غۆله کان و دوا ی هیرشی مه غۆله کان، کتیبی دوا ی ئەمان بریتیه له (ابی زکریا القزوینی ۶۸۲ ک / ۱۲۸۳ ز: آثار البلاد و أخبار العباد) ئەمه ش به هوی ئەوه ی سه رده مه که ی له ماوه ی تویژینه وه که مانه وه دووره که متر له وانی پیشوو پشتمان به زانیاریه کانی به ستوه.

۲. سه رچاوه کانی میژووی شار:

به شیکی دیکه ی سه رچاوه کانی ئەم تویژینه وه یه ی ئیمه ئەو کتیبانه ن که تایبه تن به میژووی شاریکی خوراسان، ئەگه رچی زانیاریه کانیا ن وه کو سه رچاوه جوگرافیناسه کان تیروپر نیه، به لام زانیاری جیاوازیان له خو گرتوه، ئەو سه رچاوانه ی بۆ میژووی شاره کان له م تویژینه وه یه دا پشتمان پئی به ستون، گرنگترینان ئەمانه ن:

کتیبه که ی (أبو عبدالله حاکم نیشابوری م ۴۰۵ ک / ۱۰۱۴ ز: تاریخ نیشابور) یه کیکه له کتیبه هه ره گرنگه کان له مه ر میژووی شاری نیشابور به تایبه تی و له باری خوراسان به گشتی، ئەم کتیبه ئەگه رچی به شیکی کتیبه بنه رته یه ونبووه که یه به هه مان ناو، به لام بۆ شاری نیشابور زۆر به سو ده و زانیاریه کانیشی کاتیک به راوردی ده که یین به کتیبه جوگرافیناسه کانی دیکه زانیاری تاراده یه ک راست و دروستن، بۆیه ئیمه زۆر سو دمان له م کتیبه بینوه، کتیبیکی دیکه ی میژووی شار و شاری نیشابور کتیبی (عبدالغافر بن اسماعیل فارسی م ۵۲۹ ک / ۱۱۳۴ ز: تاریخ نیشابور_ المنتخب من السياق) یه ئەم کتیبه ش هه ر سه باره ت به شاری نیشابوره، به تایبه ت بۆ ناودارانی شاری نیشابور، له گه ل ئەو زانیاریانه ی له سه رچاوه کانی دیکه دا ده ستمان نه که وتوه.

کتیبیکی گرنگی دیکه له نینو سه رچاوه کانی میژووی شاردا کتیبه که ی (علی بن زید بیهقی ناسراو به: ابن فندق م ۵۶۵ ک / ۱۱۶۹ ز: تاریخ بیهق)، ئەم کتیبه گرنگیه که ی له وه دایه زانیاریه کانی زیاتر پوون و لوجیکیترن له کتیبه کانی دیکه، دریزه ی پیویستی داوه به رووداو و بابته کانی و هه مه رهنه گه و زیاتر گرنگی به لایه نی میژووی داوه و بۆ سه رده می خو ی کتیبیکی پسیپورانه ی میژوو بووه، ته نانه ت له سه ره تای دانراوه که دا تاوتوی زانستی میژووی کردوه، ئیمه له م

تویژینه‌وه‌یه‌دا سودیکی زورمان له‌م کتیبه‌ بینیه‌، به‌تایبته‌ بۆ شاره‌کانی به‌یهه‌ق و نیشابور و تاراده‌یه‌ک که‌ش و هه‌وای خوراسان به‌گشتی.

کتیبیکی دیکه‌ی تایبته‌ به‌ شاره‌کان کتیبی (سیفی هروی م: ۱۳۲۱/ک۷۲۱): پیراسته‌ تاریخنامه‌ هورات) ئەم کتیبه‌ بۆ میژووی شاری هورات زور گرنگه‌، به‌لام به‌هوی ماوه‌ میژووییه‌که‌یه‌وه‌ که‌متر سودمان لئ بینیه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا بۆ هه‌ندیک زانیاری تایبته‌ سودی خوی هه‌بووه‌، به‌پیتویستمان زانی لیره‌دا هیمای بۆ بکه‌ین.

۳. سه‌رچاوه‌کانی که‌سایه‌تی و ره‌چه‌له‌کناسیه‌کان (کتب الرجال و الانساب) : مه‌به‌ست له‌و سه‌رچاوانه‌یه‌ که‌ ته‌رخانکراون بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی که‌سایه‌تیه‌کان و ژیاننامه‌ و کاره‌کانیان، ئەم کتیبانه‌ گرنگیه‌که‌یان له‌وه‌دایه‌ شتی زور ورد له‌سه‌ر که‌سه‌کان و ژیانیه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و ئاینی و ژیانیه‌ زانستی که‌س و ناوچه‌ و شاره‌کان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن له‌ دیارترین ئەو کتیبانه‌:

کتیبی (السمعانی م: ۱۱۶۶/ک۵۶۲): الانساب) ئەم کتیبه‌ که‌ تایبته‌ به‌ ناساندنی که‌سایه‌تیه‌کانی بواری زانسته‌ جوړاو جوړه‌کان، له‌پریگه‌ی ئەو نازناوه‌ی که‌ هه‌لیانگرتووه‌، به‌نمونه‌ نیشابوری، له‌ژیر ئەم نازناوه‌دا باسی ئەو که‌سانه‌ ده‌کات که‌ هه‌لگری پاشناوی نیشابورین، له‌ سه‌ره‌تای هه‌ر نازناویک روونیکردوته‌وه‌ ئەم نازناوه‌ هۆکاری چیه‌ و له‌ چیه‌وه‌ هاتووه‌، جا بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ ناوی زۆریک له‌ شاره‌کانی خوراسانی هیناوه‌ و باسی لیوه‌ کردوون، ئەمه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ی ناوی زۆربه‌ی زانا و ناوداره‌کانی خوراسانی هیناوه‌ و زانیاری ده‌رباره‌یان له‌م کتیبه‌دا تومار کردووه‌.

۴. سه‌رچاوه‌ گشتیه‌کان:

سروشتی ئەم سه‌رچاوانه‌ وایه‌ زیاتر گرنگیان به‌ پروداوه‌ سیاسی و سه‌ربازیه‌کان داوه‌، هه‌ربۆیه‌ که‌متر سویدیان بۆ ئەم تویژینه‌وه‌یه‌ی ئیمه‌ هه‌بووه‌، که‌ تویژینه‌وه‌یه‌کی شارستانیه‌، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا بۆ هه‌ندی لایه‌نی وه‌کو پرۆسه‌ی فه‌حکردنی هه‌ریمه‌که‌ له‌لایه‌ن موسلمانه‌کانه‌وه‌ پشتمان به‌ هه‌ندیک له‌و سه‌رچاوانه‌ به‌ستووه‌، له‌ پیشه‌نگی ئەوانه‌دا شاکاره‌که‌ی (ابن جریر الطبری م: ۳۱۰/ک۹۲۲) (تاریخ الأمم و الملوك) ئەم په‌رتوکه‌ له‌وه‌دا گرنگه‌ که‌ بۆ یه‌ک پروداوه‌ چهن‌دین گێرانه‌وه‌ی میژووی و پشتراستکراوه‌ به‌ زنجیره‌ی ئەو که‌سانه‌ی ئەو پروداوه‌یان ده‌ماوده‌م گێراوه‌ته‌وه‌.

دووه‌م: سه‌رچاوه‌ نوێیه‌کان :

زۆرن ئەو سه‌رچاوه‌ نوێیانه‌ی که‌ له‌م تویژینه‌وه‌یه‌دا پشتمان پی به‌ستوون، بۆ هه‌ر ته‌وه‌ر و باسیک سه‌رچاوه‌یه‌کی تایبته‌ و پسپۆر به‌و بواره‌مان هه‌لبژاردووه‌، که‌ لیره‌دا هه‌ندیک له‌و سه‌رچاوانه‌ و گرنگیه‌که‌یان بۆ ئەم تویژینه‌وه‌یه‌مان ده‌خه‌یه‌نه‌ روو.

ههردوو کتیبه که ی (شهرام یوسفی فر) (مناسبات شهر و شهرنشینی در دوره سلجوقیان) و (شهر وروستا در سده های میانه تاریخ ایران)، که دوو شاکاری زور گرنگن بو بواری شار و شارنشینی له میژووی ئیران به تایبه تی و میژووی ئیسلامی به گشتی، چونکه دوو سه رچاوه ی پسپورن له بواره که دا، له دوای ئەمان کتیبه که ی (محمد عبدالستار عثمان: المدينة الإسلامية) ئەم کتیبه سه رچاوه یه کی زور گرنگی بواری شاره له جیهانی ئیسلامیدا.

(احسان ذنون الثامری : الحياة العلمية في خراسان في زمن السامانيين) سه رچاوه یه کی دیکه یه و بو بواری زانست و زانایان زور سودمان لی وهرگرتووه، سه رچاوه یه که نه مانتوانیوه لی بی نیازین، له دوای ئەم کتیبه سه رچاوه یه کی دیکه ی گرنگ تیژی دکتوراکه ی (قحطان عبدالستار الحدیثی) ه له ژیر ناو نیشانی (خراسان فی العهد السامانی). ئەم کتیبه گرنگیه که ی له وه دایه نوسه ر خوی پسپوری میژوو و شارستانییه تی خوراسان بووه.

سه ره رای سه رچاوه نوییه کان که به شیوه ی کتیب هه بوون، ئیمه زور سودمان له سایتی ئینته رنیته ی (پایگاه مجلات تخصصی نور- noormags.ir) بی نیوه، تیدا ئەو توژیینه وانه بلاوده کریته وه که له ولاتی ئیران و به شیک له ولاتی دیکه ئەنجام دراوه، زور جاریش کتیبیک ده ناسینیته، که ئەمانه بو توژیهر سودی زور بووه.

به‌شۏ ٲه‌که‌م:

هه‌رٲمی خوراسان

باسی یه کهم: کورته ناساندنیکی ههریمه که

تهوهری یه کهم:

ناوی خوراسان و سنوری ههریمه که له سهدهی ۴ و ۵ کۆچی/ ۱۰ و ۱۱ زاینیدا.

ههریمی خوراسان به ههریمیکی گرنگی خیلافهتی ئیسلامی له سهدهکانی ناوهراستدا دادهنریت، سهههتا بۆ ناسینی ئەم ههریمه لهرووی ناو و سنورهوه دهستیپیدهکهین.

یه کهم: ناوی خوراسان و واتای ناوه کهی:

ناوی خوراسان که له زمانی عه ره بیدا به (خراسان) دهنوسریت و به خوراسان دهخوینریتهوه، لهنیو سههراوهکاندا به چه ند واتایهک لیکدراوهتهوه، به کورتی سی بۆچوونی جیاوازهیه^(۱)، بۆچوونی یه کهم باس لهوه دهکات ناوی خوراسان دهگه ریتهوه بۆ ناوی نهوهیهکی پیغه مبه ر نوح، به ناوی (خوراسان کورپی عالج یان عالم کورپی نوح).^(۲) بۆچوونیکی دیکه بهم شیوهیهیه، گوایه وشهیهکی لیکدراوه پیکهاتوه له وشه ی (خر) به واتای خۆر و (اسان) به واتای شوینی بنه رتهی شتیک، له م بۆچوونهوه خراسان به واتای شوینی هه لهاتنی خۆر له زمانی عه ره بیدا به واتای (مطلع الشمس) دیت.^(۳) بۆچوونی سییه م باس لهوه دهکات که ناوی خوراسان دهگه ریتهوه بۆ ههردوو وشه ی (خر یان خور) که به واتای تهواو یان هه موو دیت، وشه ی (آسان) به واتای ئاسان یان سانا دیت، به م پییه ش واتای (خراسان) ده بیته تهواو ئاسان که له زمانی عه ره بیدا به واتای (کل بسهوله) یان (کل بلا تعب، کل بالرهایه) دیت، ئەمهش بۆ ئەوه گێردراوهتهوه که ولاتیکی پر خیر و به ره که ته و بژیوی تیندا ئاسانه.^(۴)

له و باوه ردهاین ئەو بۆچوونهی ناوی خوراسان دهگه رینیتهوه بۆ لیکدراوی (خر- ئاسان) واتا تهواو ئاسان، دهگه ریتهوه بۆ ئەوهی که به رامبه ری وشهیه که له زمانی کوریدا به هه مان واتا (خر ئاسان)، ئەگه رچی (السمعانی) ئاماژه بهوه دهکات وشه که ده رییه (زمانی فارسی ناوچه کانی

(۱) بۆ زاینینی تهواوی بۆچوونهکان بهیه که وه بروانه: (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ط ۲، مطبعة دار الصادر، بیروت- ۱۹۹۵م، ج ۲/ ص ۳۵۰).

(۲) ابن الفقیه الهمدانی: مختصر کتاب البلدان، تح/ یوسف الهادی، ط ۱، مطبعة عالم الكتب، بیروت- ۱۹۹۶، ص ۶۰۱؛ المقدسی: أحسن التقاسیم فی معرفة الأقالیم، ط ۲، دار الصادر، بیروت- (د.ت)، ص ۲۶۱.

(۳) السمعانی: الأنساب، تح/ عبدالرحمن معلمی، ط ۱، مطبعة دائرة المعارف العثمانیة، حیدرآباد- ۱۳۸۲هـ ج ۵/ ص ۷۰.

(۴) البکری: معجم ما استعجم من أسماء البلاد و المواضع، تح/ سقاء مصطفی، ط ۳، مطبعة عالم الكتب، بیروت- ۱۴۰۳هـ ج ۲/ ص ۴۹۰.

ئەفغانىستانى ئەمىر(۱). ئەم بۇچوونە بەلای ئىمەوہ کەمتر پەسەندە چونکە لەگەل خویندەنەوہ فارسى و عەرەبىيە کەيدا نايەتەوہ کە خوراسانە، ئەمە لەزمانى عەرەبى و فارسىدا بە خوراسان دەخوینریتەوہ، بەم پىنەش ئەو بۇچوونەى وشەکە دەگەرینیتەوہ بۇ لیکدراوى (خور- اسان) بە واتای شوینى ھەلاتنى خۆر زۆرتەر نزیکە لە راستیەوہ و پالپشتى ئەم بۇچوونەش زیاترە(۲). سەرھەتای ئەم ناوہش دەگەریتەوہ بۇ سەرھەمى ساسانییەکان و گومان دەکریت سەرھەمى خوسرەو کورى ئانوشىروان بىت (۵۳۱-۵۷۹ز) کاتیک ئەم پاشايە دەیەویت ئىمپراتورىيەتى ساسانى بەشيوەيەکی باشتر بەرپوہببات، بۇ ئەو مەبەستە ولات دابەش دەکات بۇ چوار بەش و بەشى رۆژھەلات ناودەنیت خوراسان،(۳) واتا بەشى خۆرھەلاتى ئىمپراتورىيەتەکەى، ئەگەرنا پىشتەر ئەم ھەرىمە و ناوچەکانى بەگشتى پى و تراوہ باختر.(۴)

دووہم: سنورى خوراسان:

بەو پىنەى خوراسان ھەرىمىكى کارگىرى كۆنە و مېژووہكەى دەگەریتەوہ بۇ سەرھەمىكى كۆنى بەر لە ھاتنى ئىسلام، لەبەرئەوہ سەرھەتا دەمانەویت پىشەكەك لەسەر سنورى ئەم ھەرىمە پىش ھاتنى موسلمانەکان بۇ ناوچەكە باس بکەين، دواتر لە سەرھەمى وەرگىراو بۇ توژینەوہکەماندا بىخەينەروو.

خوراسان لە سەرھەمى ساسانییەکاندا خراوہتە سەر ئىمپراتورىيەتەکەيان و بە چەند ھەلمەتیک شارە بەناوبانگەکانى داگىرکراوہ، ھەربۆيە لە ساتەوہختى فتوحاتى موسلمانەکاندا ئەم ھەرىمە سەر بە ئىمپراتورىيەتى ساسانى بووہ و بەشىكى سەرھەكى چوار بەشەكەى ئىمپراتورىيەتى ساسانى پىكھىناوہ.(۵)

(۱) السمعانى: م.س، ص ۷۰.

(۲) ن.م، ص ۷۰؛ بۇ زانىارى زیاتر لەسەر ئەم بۇچوونە بروانە: (على كرم همدانى: خراسان، دائرة المعارف بزرگ اسلامى، چ ۱، انتشارات مركز دائرة المعارف بزرگ اسلامى، تهران_۱۳۶۷ش، مج ۲۲/ ص ۱۵۴).

(۳) على كرم همدانى: م.پ، ص ۱۵۴.

(۴) باختر: ناوى شانشىنىكى نيوەئەفسانەى كۆنتربووہ و بنكەكەى شارى بەلخ بووہ، ھەربۆيە دەبينىن موسلمانەکانىش نازناوى (ام البلاد)يان بەکاردەھىنا بۇ شارى بەلخ، كە بەواتای دايكى ولاتان دىت، ئەمەش لەبەرئەوہى چەندىن شارى دىكە سەر بەم شارە بوون وەكو شارى مەرو، بروانە: (بارتولد: دىكەكستان نامە، دىكە/ كرىم كشاورز، چ ۲، انتشارات آگاہ، تهران_۱۳۶۶ش، ج ۱/ ص ۱۹۲)، جگە لەوہ باختر بە واتای رۆژئاواش ھاتووہ، چونكە جياكراوہتەوہ لە وشەى پاختر، كە بە واتای باكور دىت، بروانە: (على كرم همدانى: م.پ، ص ۱۵۴)، بۇ زانىارى زیاتر بروانە: (لاپەرە(۳۰)ى ئەم توژینەوہ).

(۵) على كرم همدانى: م.پ، ص ۱۵۴_۱۷۴.

بۆ زانینی سنوری ھەرئیمەکه له سەدەدی پینجەمی کۆچیدا زیاتر پشتمان بە بۆچوونەکهی یاقوت الحموی (م ۶۲۶/ک ۱۲۲۹ز) بەستووە لەبەرئەوێ ھەوی نزیکتەری سەرچاوەیە بۆ زانیاری دەربارەیی سەدەدی پینجەم و نزیکییەکی زۆریشی ھەیه لەگەڵ بۆچوونەکهی (الاصطخری) و یاقوت دا ، تاکە سەرچاوەی ڕەسەنە دوای سەدەدی پینجەم بەم شیوێ ھەیه باسی خوراسان بکات، کە دەلیت: "ولایتی فراوانە، سەرھتای سنورەکهی لە عیراق و قەصەبەیی جوی و بەیھەقەوێ، کۆتایی سنورەکهی دەگاتە ھیند و طخارستان و غزنە و سجستان و کرمان، ئەوێش بەشیک نیە لێی بەلکو دەوروبەری سنورەکهیەتی".^(۱)

دەربارەیی شارەکانی خوراسان لەم ماوەیەدا بە گشتی ناوی ئەمانە ھاتوو: لە شارە ھەرە گەورەکان، بەلخ و نیشابور و ھورات و مەرو، لە شارەکانی دیکەیی لەوان بچوکت بەس بەناوبانگ، طالقان و قوھستان و طوس و نسا و آبیورد و سرخس و أسفزار و بوشنج و باذغیس و گنج رستاق و مەرورود و جوزجان و غرچ الشار و البامیان و طخارستان و زم و آمل.^(۲)

شایانی باسکردنە بۆچوونی جیاواز لەوانەیی سەرھوێ بوونی ھەیه ، بەتایبەت بۆ شارەکانی خوراسان و چوار بەشەکهی، زیاتر باس لەوێ دەکەن ھەریمی (ماوراء النھر) ئەویدیوروبار سەر بە یەکیک لە چوار ھەرئیمەکهی خوراسانە، سەرھەری بوونی بۆچوونی دیکەش بەلام ئیمە بۆ گەرانیوێ بۆ زانیارییەکانی سەدەکانی (۴و ۵ک) پشت بە (الاصطخری) دەبەستین کە زیاتر لەلایەن (یاقوت الحموی) بەکارھاتوو،^(۳) ئیمە پیمان وایە بۆچوونەکهی (الاصطخری) دلنیا تر و لەلایەن جوگرافیاسی ئیسلامی (یاقوت الحموی) ھەمان بۆچوونمان دەست دەکەوێت، لەلایەن نوسەرانی نوێوێ پالپشتیکراو، وەک جوگرافیاسی ئینگلیزی (کی لیسترنج) دەلیت: "ناوی خراسان لە سەرھتای سەدەکانی ناوھراستدا، بەشیوێ ھەیه کی گشتی، بە سەرچەم ھەرئیمە ئیسلامییەکانی ڕۆژھەلاتی بیابانی گەرە تاوھکو چیاکانی ھیند دەوتران، بەلام دواتر دەلیت: "خوراسان، لە سەدەکانی ناوھراستدا یەکیک بوو لە ھەرئیمەکانی ولاتی ئیران، کە لە ڕووباری جیحون تینەدەپەری لە باکووری ڕۆژھەلات".^(۴) لەم بۆچوونەوێ دەردەکەوێت کە کی لیسترنج پێی وایە لە سەرھتای سەدەکانی ناوھراستدا ھەریمی خوراسان زۆر فراوان بوو، بەلام دواتر بچووک بۆتەوێ بەو شیوێ ھەیه کە ھەندیک لە جوگرافیاسە موسلمانەکان ئاماژەیی پێ دەکەن .

(۱) م.س، ج ۲/ ص ۳۵۰.

(۲) ابن بلخی: م.س، الورقة ۱۱۲؛ الاصطخری: م.س، ص ۱۴۵؛ یاقوت الحموی: م.س، ج ۲/ ص ۳۵۰.

(۳) ئەم بۆچوون جیاوازییە لەلای جوگرافیاس (ابن خرداذبە) ھەیه ڕوانە: (المسالک و الممالک، ط ۱، مطبعة دار الصادر، بیروت_ ۱۹۹۲، ص ۱۸).

(۴) بلدان خلافة الشرقیة، دیکە: بشیر فرنیسیس و کورکیس عواد، ط ۱، مطبعة شریف رضا، قم_ ایران_ ۱۴۱۳ھ، ص ۴۲۳.

توبؤگرافیا و کهش و ههواى خوراسان:

یه کهم: توبؤگرافیاى خوراسان:

له م باره یه وه دوو جؤر سه رچاوه مان له به رده ستدایه، سه رچاوه میژووییه کان و سه رچاوه نوئییه کانى جوگرافیاى ئه و ولاتانه ی که له هه ری می خوراسان دروستیوون^(۱)، لی رده دا روو به رووی دوو کیشه ده بی نه وه، کیشه یه ک له به کارهینانى سه رچاوه کؤنه کاندایه، که به شیوازی نویسی ئه و سه رده مه باس له شاره کان و سروشتى جوگرافیاى ناوچه کان ده که ن، که متر ئاماژه به توبؤگرافیا به گشتى و کهش و ئاووه و به تاییه تی ده که ن، بؤ ئه و مه به سته هاوتا له گه ل سه رچاوه کانى سه رده می ئیسلامیدا، بؤ بابته تی توبؤگرافیا و ئاووه و په نامان بردؤته بهر سه رچاوه ئه کادیمییه نوئییه کان.

سه ره تا ده مانه وی ت ئه وه بخهینه روو هه ری می خوراسانى سه ده کانى (۴ و ۵ ی کؤچی) له ئیستادا به سه ر سى ولاتى ئیران و ئه فغانستان و تورکمانستانا دابهش بووه، ئه م هه ری مه خاوه نی ئاووه و هه وایه کی هه مه چه شنه و تی که له یه ک له توبؤگرافیاى جیاوازی شاخ و پی دهشت و بیابان و رووبار له خو ده گری ت.^(۲) وه ک ئاشکرایه کهش و هه وای ناوچه شاخاوییه کانى خوراسان جیاوازه له ناوچه دهشت و بیابانه کان و که ناریییه کانى، ته نانه ت هه ر یه کی له م پیکهاته جیاوازانیه توبؤگرافیاى خوراسان و هه ر ناوچه یه کی دیکه ی جیهان له هه ر سه رده می کدا جیاوازی ته و او هه یه له کهش و هه وایاندا.

به گه رانه وه بؤ سه رچاوه جوگرافیییه کانى سه ده ی چواره م و پی نجه می کؤچی، به شیوه یه کی گشتى هه مان هه مه چه شنى ئاو و هه وای و به رزی و نزمى ده بینین له هه ری می خوراساندا، به نمونه له باسى شاره کاندایه هه ر شاره و تاییه تمه ندی خو ی هه بووه، له رووی بوونی رووبار و

^(۱) لی رده مه به ست ئه و ولاتانه یه دواى سه ده ی بیستهم له ناوچه کانى هه ری می خوراسانى سه ده کانى ناوه راستدا دروستکران و هه ری می ک به ناوی خوراسان بوونی نه ما و بهش بهش کرا، جگه له وه ی وه ک ناویک بؤ سى ئوستان (پاریزگا) ی ولاتى ئیرانى ئیستا مایه وه، که ئه وانیش ئوستانى خوراسانى شمالی و خوراسانى رضوی و خوراسانى جنوبیه، اتا دواى نه مانى ده ولته تی عوسمانی و هه لوه شان ه وه ی یه کی تی سو فیه ت و دیاریکردنی سنورى ولاتى ئیرانى نو ی، چه ند ولاتیک له زه وویییه کانى هه ری می خوراسانى سه ده کانى ناوه راستدا دروستیوون، ئیستا به شیکه له و ولاتانه، ئه وانیش: دیکه کمانستان و ئیران و ئه فغانستان. بؤ ئه م مه به سته بروانه: (علی کرم همدانى: م. پ، ص ۱۵۴).

^(۲) حسن طه نجم: الموسوعة الجغرافية للعالم الإسلامي: ط ۱، مطبعة جامعة الامام، سعودیه ۱۴۱۹هـ، مج ۵/ ص ۲۸۱_۲۸۵، ۴۶۶_۴۶۱.

چەم و شاخ و پى دەشت و دارستانەو، ھەرۆھەھا لەپرووی وشكى ئاووھەوای ئەو شارە یان خۆشى ئاو و ھەواکەى، یاخود نەبوونی ھیچ پروبار و شاخ و پى دەشتىكى بەپیت و ھەلکەوتنى شارىک لە ناو سارادا، ئەمانەش بەروونی لە سەرچاوەکاندا گێردراونەتەو، بەنموونە شارى مەرۆ سرخس بە بیابان و بەیھەق بە شاخاوی و نیشابور بە ھاوسەنگى لە گەرمى و ساردیدا^(۱)، ھەموو سەلمینەرى ئەو راستیەن کە ھەریمی خوراسان خاوەن ئاو و ھەوايەکی ھەمە چەشن و تۆبۆگرافىایەکی جیاواز بوو، بەلام ئەوھى لە ئیستادا وەکو جوگرافىای سروشتى و لاتیك لە زانستە مۆیىیەکاندا بوونی ھەیە ناتوانین بەو شیۆھە جوگرافىای سروشتى ھەریمەکە لە سەدەکانى ناوەراستا وینا بکەین، چونکە وەک پێشتر وتمان ھەریمەکە وەک خۆی نەماو و دابەشکاری تیدا کراو.

سەرھتا لە خودى ھەریمەکەو دەستپێدەکەین، بۆ ئەم مەبەستە ابن خلدون نوسیویتى: "ئەم ھەریمە دەکەوینە چوارچیۆھى ھەریمی چوارەمى ئاوەدانى زەویيەو، ئەم ھەریمی چوارەمەش بەھۆى ریک و ھاوسەنگ بەرکەوتنى خۆرەو بۆسەرى ئاوەدانیش تیدا ناوەندگیرە"^(۲)، لیرەدا ابن خلدون مەبەستى لەوھە ھەریمی چوارەم کە خوراسانىش لە چوارچیۆھى ئەو ھەریمەدایە، ھاوسەنگە لە بەرکەوتنى خۆر و بەمەش ئاوەدانى تیدا ھاوسەنگە و نەزۆرە و نەکەم، جگەلەو لە (تاریخ بیھق) دا ھاتوو لە باسى خۆشى ئاو و ھەوای خوراساندا، ھاتوو ھەریمی چوارەم خاوەن ھاوسەنگیەکی ئاو و ھەوايە، بەجۆرى ھیچ ھەریمىكى دیکە بەم شیۆھە ھاوسەنگى ئاو و ھەوای نیه کە ھەریمی خوراسان بەشیکە لە ھەریمی چوارەمى گۆى زەوى.^(۳)

لە باسى شارى ھورادا (الاصطخرى) باسى ئەو دەکات ئاو لەدەورو بەرى ھەبوو، چىای لى نزیکە بە ماوھى دوو فەرسەخ لەسەر رینگەى بەلخ (بەپیانەى ئیستا دەکاتە (۸، ۵ کم بە ۸، ۵ کم) و اتا نزیکەى شەش کیلۆمەتر شتیک کەمتر)^(۴)، بەلام ئەم چىایە وشک و رووتەن بوو، بە جۆرىک بۆ ھیچ باخدارى یان ئازەلدارى و پوش و پاوان سوڤى لیتەبىنراو، ئەوھندە نەبیت بەرد و تاویرەکانى سوڤى لیبىنراو بۆ دروستکردنى خانوبەرە و فەرشکردنى رینگەوبانەکان، ھەرۆھەا باسى پروبارەکانى دەکات و ناوى نۆ پروبار ھیناوە.^(۵)

(۱) ابن فندق: تاریخ بیھق، تح/ احمد بھننیا، چ ۳، کتابفروشى فروغى، تھران، ۱۳۶۱ش، ص ۲۷_۲۸.

(۲) المقدمة، تح/ عبدالله محمد درویش، ط ۱، دار یعرب، دمشق_۲۰۰۴، ج ۱/ ص ۱۴۸.

(۳) ابن فندق: م.پ، ص ۲۷.

(۴) قالتر ھنتس: المکایل والأوزان الأسلامیة ومايعادلها في النظام المتری، دیکە: کامل العسلى، ط ۱، منشورات جامعة الأردنیه، عمان_ الأردن، ۱۹۷۰، ص ۹۴.

(۵) بۆ زانیارى زیاتر بروانە: (المسالك و الممالک، م.س، ص ۱۴۷_۱۵۲).

هر له باسی شاره‌کاندا باس له شاری مهرو دهکات که له زهویه‌کی نزم و دوور له چيادا هه‌لکه‌وتووه، که هيچ چيایه‌ک له دهوری نیه و سنوره‌کشی له چيا و شاخ به‌دووره، خاکه‌که‌ی لمی زوره، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چوار رووباری هه‌یه^(۱)، لیره‌دا به ئاشکرا دیاره وینایه‌کی نیمچه روونمان ده‌داتی دهرباره‌ی توبوگرافیا و که‌شی ناوچه‌ی مهرو که زیاتر بیابانیه، ئه‌مه‌ش له سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا به روونی ئاماژه‌ی پیکراوه^(۲).

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌وه باسکرا، ئیمه له سه‌رچاوه‌کاندا چاومان به زانیاریی نموونه‌ی ئه‌و شارانه ده‌که‌ویت که که‌ش و هه‌وایه‌کی تاراده‌یه‌ک هاوسه‌نگیان هه‌بووه، به‌نموونه شاری نیشابور، شاریکه که‌شه‌که‌ی به هاوسه‌نگ و له‌بار په‌سنکراوه، به‌جوړیک هه‌وایه‌کی پاکژی هه‌بووه و وتراوه که بۆ جه‌سته بی نه‌خووشی بووه و له هه‌وای شاره‌کانی دیکه خوشتتر بووه^(۳).

به‌گشتی ئه‌گه‌ر پروانینه هه‌ردوو جوړی سه‌رچاوه کوون و نوویه‌کان ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت که هه‌ریمی خو‌راسان خاوه‌ن که‌ش و توبوگرافیا‌یه‌کی جیاواز و هه‌مه‌جوړ بووه، هه‌روه‌ک له ئیستادا دیاره. سه‌رچاوه جوگرافیه‌ی نوویه‌کان له‌باسی جوگرافیا‌ی سروشتی ولاتی ئه‌فغانستاندا، که به‌شیکی گه‌وره‌ی هه‌ریمی خو‌راسانی جارانی پیکه‌ینابوو، باس له سی جوړ توبوگرافیا ده‌که‌ن به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه:

۱. چیا و شاخ و به‌رزاییه‌کان:-

ولاتی ئه‌فغانستانی ئه‌مرو نموونه‌یه‌که بۆ زوربه‌ی هه‌ریمی خو‌راسان و له‌روانین بۆ جوگرافیا‌ی ئه‌م ولاته ده‌توانین له جوگرافیا‌ی خو‌راسانیش تی‌بگه‌ین، به‌کورتی توبوگرافیا‌ی ئه‌فغانستان و اتا به‌شی هه‌ره‌گه‌وره‌ی توبوگرافیا‌ی هه‌ریمی خو‌راسان، که توبوگرافیا‌یه‌کی تاراده‌یه‌کی زور شاخاوی و به‌رزای هه‌یه، زوربه‌ی ئه‌م ولاته له به‌رزایی و چیاکان پیکه‌اتوووه، گه‌وره‌ترین زنجیره چیا‌ی ئه‌م هه‌ریمه زنجیره چیا‌ی (هندکوش)^(۴) هه‌که له سنوری ولاتی (چین) هوه دریز ده‌بیته‌وه تاوه‌کو

(۱) ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۱۵؛ الاصحری: ن.م، ص ۱۴۷.

(۲) ابن فندق: تاریخ بیهق، م.پ، ص ۲۷.

(۳) حاکم نیشابوری: تاریخ نیشابور، دیکه/محمد بن حسین خلیفه نیشابوری، تح/محمد رضا شفیع کدکنی، چ ۱، انتشارات آگه، د.ت، تهران، ۲۱۲-۲۱۳.

(۴) ناوی ئه‌م چیا‌یه له گه‌شته‌که‌ی ولاتناسی ئیسلامی ابن بطوطه دا هاتوووه و بۆمان ده‌گێرێته‌وه: "له هۆکاره‌کانی مانه‌وه‌مان مه‌ترسی به‌فر بوو، له به‌رئه‌وه‌ی له سه‌ر رینگه‌که‌دا چیا‌یه‌ک هه‌یه پیی ده‌لین هندوکوش و واتاکه‌ی بکوژی هندوه‌کانه، له‌به‌رئه‌وه‌ی کۆیله‌کان و که‌نیزه‌که‌کان، ئه‌وانه‌ی ده‌هینران له ولاتی هینده‌وه له‌ویدا زوړیکیان لی دهمرد به‌هوی توندی سه‌رماو و زوړی به‌فره‌وه، که ماوه‌ی رۆژه رینه‌که، و ماینه‌وه تاوه‌کو چووینه نو گه‌رماوه، وئهو شاخه‌مان له کوتایی شه‌ودا بپی و ته‌واوی رۆژه‌که به‌ریوه‌ی بووین تاوه‌کو رۆژئاوا". برونه: (ابن بطوطه: رحلة ابن بطوطه، تح/عبداله‌ادی تازی، ۱، اکادیمیة المملكة المغربية، ریاض_۱۴۱۷هـ ج ۳/ص ۵۹)، ئه‌م

سنوری ئیران، بهرزایی ئەم زنجیرهیه له بلندترین شوینیدا دهگاته (۷-۸) ههزار مهتر له ئاستی رووی دهریاوه.^(۱)

هه‌ریمی خوراسان خاوه‌ن چیاو دۆل و بهرزایی زۆر و فراوان بووه، به‌جۆریک به‌شیکی زۆری ئەم هه‌ریمه به زنجیره چیاکانی که له هیند و چین و تبت و هیمالایاوه دريژ ده‌بنه‌وه داپۆشراوه، له یه‌کیک له سه‌رچاوه جوگرافییه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا زانیاری و ردمان ده‌ست ده‌که‌وێت له‌سه‌ر زنجیره چیایه‌کی دوور و دريژ و فراوان، که زۆربه‌ی هه‌ریمه‌که‌ی گرتۆته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه ناوی ئەو زنجیره‌یه نادیاره، به‌لام به‌پیی ورده‌کاری گێرانه‌وه‌که‌ی بیت، پێ ده‌چیت زنجیره چیاى هندکوش بیت، له‌م گێرانه‌وه‌یه‌دا هاتوو و باس له به‌شیکی زنجیره چیایه‌کی گه‌وره‌تر ده‌کات و ئەم به‌شه دريژ ده‌بیته‌وه له ناوه‌راستی هنده‌وه به‌رهو سنوری خوراسان و تا ده‌گاته طخارستان و به نیوان طارقان و سکلکند و خلم و سمنکان ده‌پوات، پاشان به باشوری به‌لخ دا تیده‌په‌ریت، به‌رهو ولاتی غور لار ده‌بیته‌وه، به ئەسفزار و بوشنج و نیشابوردا ده‌پوات به‌رهو په‌ی، هه‌ر له‌باسی ئەم زنجیره‌یه‌دا هاتوو، کاتی که به‌رهو لای به‌لخ شو‌رده‌بیته‌وه لای طخارستان چه‌ندین لقی بچووک و گه‌وره‌ی لی ده‌بیته‌وه، مه‌گه‌ر هه‌ر خودا خۆی ژماره‌یان بزانی‌ت، له هه‌ر لقیک چه‌ندین لقی دیکه‌ی لی ده‌بیته‌وه له سنوره‌کانی طخارستان و آندراب و بنجهیر و جاربايه و بامیان و به‌شیکی له سنوری جوزجان و بست و رخد و زمین داور و غزنین تاوه‌کو ده‌گاته سنوری سند.^(۲)

ئەم زنجیره چیايه وايکردوووه ئاو و هه‌واى ولات به‌گشتی ساردبیت، له‌گه‌ل ئەوه‌دا گۆرانکاری زۆر به‌خۆیه‌وه ببینیت ته‌نانه‌ت له‌ماوه‌ی شه‌و بو‌رژدا، ئەمه جگه له‌وه‌ی بوونی ئەم زنجیره

چیايه له خوراساندا زۆر به‌ناوبانگ بووه و ده‌که‌وێته ولاتی ئەفغانستانی ئیستاوه و زنجیره شاخیکی دريژ بووه‌وه‌ی چیاکانی هیمالایاوه و دريژ ده‌بیته‌وه تاوه‌کو دلی ئەفغانستانی ئیستا و زۆربه‌ی کاته‌کانی سال به‌فر له‌خۆ ده‌گریت و هه‌میشه که‌شیکی ساردی هه‌یه به‌هۆی به‌رزیه‌که‌ی له ئاستی رووی ده‌ریاوه، هه‌ر وه‌ک له‌وه‌ده‌قی سه‌ره‌وه‌ی ابن بطوطه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت ماوه‌ی پۆژه‌پیه‌کی پیا‌ده‌پۆ بووه و به‌فریکی زۆری هه‌بووه و سه‌رمایه‌کی توندی هه‌بووه، هه‌روه‌ها کاریگه‌رییه‌کانی ئەم زنجیره شاخه به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو به‌سه‌ر که‌ش و هه‌وا و پووباره‌کان و ده‌ریاچه بچوکه‌کانی نیو شاخه‌کانی خوراسانی دوینی و ئەفغانستانی ئەم‌پۆوه دیاره، له‌م باره‌یه‌وه ب‌روانه: (گروه‌ی از پژوهشگران: افغانستان، چ، انتشارات بنیاد دائرة المعارف بزرگ اسلامی، تهران ۱۳۷۶ش، ص ۴-۱۳؛ بصیر احمد دولت آبادی: شناسنامه افغانستان، چ، انتشارات محمد ابراهیم شریعتی افغانستانی (عرفان)، تهران ۱۳۸۷ش، ص ۴۱-۴۲).

(۱) حسن طه نجم: م.س، مج ۵/ ص ۴۴۳.

(۲) مؤلف مجهول: حدود العالم من المشرق الى المغرب، تح/ يوسف الهادی، ط ۱، دار الثقافة للنشر، قاهرة ۱۴۲۳هـ، ص ۴۶.

چیاوه وایکردووه شیو و دۆلی زۆر دروست ببیت^(۱)، پووباری زیاتر له خو بگرییت، ئەم پووبارانەش سەرچاوهی دارایی باش بوون بۆ دانیشتوانی ئەم ناوچانە، بەهۆی ئەوهی داینه مۆی کشتوکال و باخهکانی دەورووبەریان بوون، له کاتیکدا ئەگەر ئەو زهویانەهی دەورووبەری پووبارهکان بۆ کشتوکال له بار بووبن، ئەمە جگە له وهی ئاشهکانی ئاو له سەر کهناری ئەم پووبارانە دانراون، که ئەمە له سەرچاوه کۆنهکانیشدا باسکراون.^(۲)

۲. بان و تهپۆلکهکان:-

ئەم جوۆره له بهرزایی له ههریمی خوراساندا بوونی زۆره، بهلام جوۆری خاکهکهی و ئەو ههوایهی ههیبوو بههۆی کاریگهری چیاکانهوه وایکردووه که متر سود لهم بانانه وهربگرییت، خاکیکی وشک و لماویان ههیه و بایهکی بهردهوام وایکردووه خاکهکهی وشک ههلببیت، سهرهپرای ئەو پووبارانەهی که لهم بانانەدا هەن، بهلام بۆ کشتوکال سویدیان لێ وهرناگرییت.^(۳)

۳. دهشتهکان و بیابانهکان:-

جوۆریکی دیکه ی تۆبۆگرافیای ناوچهکانی خوراسان جوۆری دهشتهکانه، که ئەم دهشتانه بهشیکی زۆری ناوچهی بنارهکانی زنجیره چیا ی هندکوش دهگریتهوه، ئەگەرچی لهپووی ناوانانهوه پێیان دهوتریت دهشتایی، بهلام بهرزای ئاستیان لهپووی دهریاوه نزیکه ی ۳۰۰ بۆ ۶۰۰ مهتره، لهگهڵ ئەوهشدا ئەمانه خاکی بهپیتن بۆ کشتوکال و لهوهپگا و ئازهلداری، که وایکردووه ئەم دهشتانه ببنه سەرچاوهیهکی باشی دارایی بۆ دانیشتوانهکانیان.^(۴)

سهبارهت بهوهی دهشتهکان له سەرچاوه جوگرافیه رهسهنهکاندا چون باسکراون، دهتوانین بڵین سەرچاوه جوگرافییه رهسهنهکان زۆر گرنگیان به لایهنی ئابووری داوه و سەرچاوهکانی بژێوی و لهبهرامبهردا بی دهرامهتیهکانی ههرشاریکیان خستوته پوو، لهو نیوهندهشدا پووبارهکان و دهشتهکان بهردهوام بهشیکی گرنگی گێرانهوهکانی ئەو ولاتناسانهی پیکهیناوه، چونکه سەرچاوهیهکی دارایی باشی شار و ئاواپیهکان بووه، له باسی ههرشاریکدا زانیاریمان

(۱) محمد امین خانچی: کتاب منجم العمران فی المستدرک علی معجم البلدان، ط ۱، مطبعة سعاده، قاهره_۱۳۲۵هـ ج ۲/ ص ۳۳۲.

(۲) به نمونه پووباری مرغاب که له سەرچاوه نوێ و سەرچاوه رهسهنهکانیشدا باسکراوه، بۆ زانیاری زیاتر بروانه: (الاصطخری: م.س، ص ۱۴۸؛ حسن طه نجم: م.س، ص ۵/ ص ۴۴۳_۴۴۴).

(۳) حسن طه نجم: ن.م، ص ۴۴۶. ههمان ئەم زانیاریانه له سەرچاوه جوگرافیه رهسهنهکاندا ههیه، بهلام به دهربرینیکی دیکه بۆ ئەو مهبهسته بروانه: (الاصطخری: م.س، ص ۱۴۷_۱۵۸).

(۴) حسن طه نجم: م.س، ص ۴۴۷.

پێدهدهن و ئاماژه به هه‌لکه‌وته جوگرافیه‌که‌ی ده‌که‌ن، به‌نمونه له ده‌شتاییدا هه‌لکه‌وتوووه یان له نزیک چيادا.^(١)

بیابانه‌کان به‌شیکێ دیکه‌ی ڤووی زه‌وی هه‌ریمی خوراسانیان پیکه‌یتناوه، به‌نمونه ابن فضلان له گه‌شته‌که‌ی خۆیدا باسی بیابانی (آمل) ده‌کات، ده‌که‌ویته‌ نێوان مه‌رو و ئامل و زانیاریمان پێده‌دات که سێ ڤۆژ ئاماده‌کاری کردوووه بۆ ئه‌وه‌ی به‌باشی له‌م بیابانه‌ تێپه‌رن، وشتریان بۆ ئه‌و مه‌به‌سته به‌کاره‌یتناوه.^(٢)

دووهم: که‌ش و هه‌وای خوراسان:

دهرباره‌ی که‌شی خوراسان مه‌قدسی زانیاریمان پێده‌دات و ده‌لیت: " هه‌ریمیکی سارده‌ ته‌نها ناوچه‌کانی سجستان و بست و طبس نه‌بیته‌." ، " ئه‌وانه له‌سه‌ر هه‌وای شامن، به‌لام به‌لخ هه‌واکه‌ی عێراقیه‌ و مه‌رو هه‌ر شامیه‌."^(٣) ئه‌م دووجۆره هه‌وایه‌ش شام ی و عێراقی دیاره که وه‌کو پێوه‌ریک بوون بۆ زانیی هه‌وای ناوچه‌کانی دیکه، هه‌ر له‌م ده‌قه‌دا مه‌قدسی زانیاریمان پێده‌دات، که: " هه‌ریمیکی وشکه، به‌لام ئه‌م وشکیه‌ش به‌یه‌کسانی نیه‌" ، " هه‌ر شوینیک له‌م هه‌ریمه که سارده، شوینیکی گه‌رمیشه‌" واتا هاوینی گه‌رمه، ته‌نها نیشابور نه‌بیته‌.^(٤)

ئه‌وه‌ی له سه‌رچاوه‌کاندا ده‌بینریت به‌ره‌و ئه‌و بۆچوونه‌مان ده‌به‌ن که ئاو و هه‌وای خوراسان سیفه‌تی هه‌مه‌چه‌شنی ئاو و هه‌وای هه‌بووه، به‌جۆریک له‌یه‌ک کاتدا هه‌ریمیکی خاوه‌ن که‌شی سارد و که‌شی گه‌رم بووه، به‌نمونه (مه‌رو) شاریکه له زه‌ویه‌کی دوور له چيادا هه‌لکه‌وتوووه و ته‌نانه‌ت له‌سنوره‌که‌یشیدا چیا نیه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چوار ڤووبار له سنوری ئه‌م شارهدا بوونیان هه‌بووه، له‌باسی ئاو و هه‌وای شاریه‌که‌دا باس له‌وه‌ ده‌کریت که خاوه‌ن ئاوه‌وايه‌کی گه‌رم و لماویه ، ئه‌م شاره و شاری سرخس له بیاباندا هه‌لکه‌وتوون^(٥)، ئه‌م شاره که خاوه‌نی چوار ڤووباربووه، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا ئاو و هه‌وايه‌کی گه‌رمی هه‌بووه.

هه‌ر دهرباره‌ی ئاو و هه‌وای خوراسان ده‌بینین له‌م هه‌ریمه‌دا هه‌م که‌ش و هه‌وای بیابانی بوونی هه‌بووه و هه‌م که‌ش و هه‌وای سارد و به‌فراوی بوونی هه‌بووه، وه‌ک ده‌بینین له‌ باسی

(١) بۆ نمونه له باسی شاری نیشابور و شاری مه‌رو دا ئه‌وه ده‌بینین ڤروانه: ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ١١٣ و ١١٥ ؛ الاضطخري: م.س، ص ١٤٦ و ١٤٨ ؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ط ٢، مطبعة دار الصادر، بيروت_١٩٣٨، ص ٤٣٣_٤٣٤.

(٢) رحلة ابن فضلان، ط ١، المؤسسة العربية للدراسات و النشر_ دار السويدي، بيروت_٢٠٠٣، ص ٤٥.

(٣) م.س، ص ٣٢٢.

(٤) ن.م، ص ٣٢٢.

(٥) الاضطخري: م.س، ص ١٤٧_١٤٨.

هه‌ندی شاردا ئاماژه به خوښی هه‌واکه‌ی کراوه به‌نمونه وهک شاری (طالقان) که گونجاوترین ئاو و هه‌وای هه‌بووه له خوراساندا، له هه‌مان کاتدا له ویلایه‌ته‌کانی دیکه‌ی خوراسان شار هه‌بووه گه‌رم و بی ئاو و بی سه‌وزایی بووه وهکو شاری (سرخس) شاریکی گه‌رم و بی ئاو بووه و پشتیان به ئاوی بیر به‌ستووه و سویدیان له ئاژه‌له‌کانی وهکو حوشتی بینووه.^(۱)

له خوراساندا وهرزه‌کانی سالّ به‌ته‌واوی دهرده‌که‌ون و هه‌ر سی مانگ جارێک وهرزه‌کان ده‌گۆرپین، هه‌ربۆیه خه‌لکی ئەم هه‌ریمه وهرزانه شوینی خه‌وتن و هه‌وانه‌وه‌یان له شه‌واندا گۆرپوه، واتا سی مانگ به‌رده‌وام شه‌وان له ناو خانوه‌کانیاندا خه‌وتوون، سی مانگی دیکه‌ی سالّ له‌سه‌ر سه‌کوکان خه‌وتوون، سی مانگی دیکه له سه‌ربانه‌کانیان خه‌وتوون و به‌م شیوه‌یه دووباره‌یان کردۆته‌وه، واتا سی شیوه‌ که‌ش و هه‌وا له‌سالدا بوونی هه‌بووه، سارد و تیکه‌له له سارد و گه‌رم و دواتریش گه‌رم، ئەمه‌ش له‌و ناوچانه‌ی که وهرزه‌کان تیاندان ديار و ئاشکران ئەم سی جووره که‌ش و هه‌وايه هه‌ست پیده‌کریت.^(۲)

(۱) پروانه: (ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۱۳_۱۱۴؛ الاضطری: ن.م، ص ۱۵۲ و ۱۵۴).

(۲) المقدسی: م.س، ص ۳۲۲.

پروسیه فتهجی ناوچهکانی خوراسان له لایهن سوپای موسلمانانهوه:

دوای نهوهی سوپای موسلمانانهکان له شهیری (جهلهولا/ک۱۶-۶۳۷ز) و دواتر له شهیری (نهاوند/ک۲۱/۶۴۲ز) به سهر سوپای ساسانییهکاندا سهرکهوتن، بهمهش (شایه زدهگوردی سییه م کوپی شهریار کوپی کسرا) کوتا شای ساسانی ناچار ده بیت به رهو پروژهللات رابکات و دهچیتته شاری (رهی)، به لام به هوی کیشهی له گهل حاکی شارهکه له وی نامینیتتهوه و پروودهکاته ئه سفهان و له ویوه بو کرمان و پاشان دهچیتته مهرو، له شارهدا ههست به دلنیایی دهکات و نهو ناگرهی که هیمای ئینی زهردهشتی بوو له شاری مهرو دایدنیت، خانویهکی بو دروست دهکات و باغیک بوخوی تهرخان دهکات و له وی دهمینیتتهوه، نهو پرووداوه هانی موسلمانانهکان دهکات به رهو خوراسان بکهونه ری.^(۱)

سه رچاوهکان سه بارهت به سهرهتای دهستپیکردنی فتهجی خوراسان و نهو سهرکردهیهی پیشرهوی کردووه، بوچوونی جیاوازمان بو دهگیرنهوه، بهتایبهت دهربارهی سهرکردهی فتهکردهکه، بهنموونه له کتیبی (البلاذری: فتوح البلدان) دا هاتووه، (ابو موسی الأشعری) فرمانی به والی بهسره (عبدالله بن بدیل بن ورقاء الخزاعی) کردووه بو فتهکردنی خوراسان، نهو همیشه دهچیتته کرمان و تیدهپه ری تا دهگاته (الطیسین)، واتا (طبس) نهو دوو قه لا بوون یه کیکیان پی و تراوه طبس و دووه میان (الکرین)، نهو مانه دوودهروازهکی خوراسان بوون، نهو دوو قه لایه ی فتهکرد و خه لکه که ی هاتن بو لای خلیفه (عمر بن خطاب ۱۳-۲۳ ک / ۶۳۴-۶۴۴ز) و له گه لیدا له سهر بریک پاره ریکه و تن^(۲). نهو گیرانه وهیهش بو مان دهردهخات سهرهتای فتهکردن له سهردهمی خلیفه عومه ری کوپی خه تتاب دا و پیش سالی (۲۳ ک / ۶۴۴ز) بووه و ناوی سهرکرده کهش ئاشکرایه، نهو مه گیرانه وهیه که بو دهستپیکردنی پروسیه فتهکردنی ههریمه که.

گیرانه وهیه کی دیکه جیاوازی له گهل نهو مه ی پیشوودا نهو وهیه که سهرکردهی فتهکردنه که (الأحنف بن قیس) سهرۆکی هوزی ته میم بووه، واتا راسته وخو باسی نهو سهرکردهیهی هیزی موسلمانانهکان کراوه، له کاتیکدا له گیرانه وهی یه که مدا نهو سهرکردهیه (الأحنف بن قیس) له سهردهمی خلیفه (عثمان بن عفان، ۲۳-۳۵ ک / ۶۴۴-۶۵۶ز) دا و له بهشی دووهمی فتهکردنی خوراساندا ناوی دهردهکه ویت که له ژیر فرمانی (عبدالله بن عامر بن کرین) والی نویی به سرهدا

(۱) الطبری: تاریخ الامم و الملوک، تح/ محمد ابو الفضل ابراهیم، ط ۲، روائع التراث العربی، بیروت - ۱۳۸۷ش، ج ۴/ ص ۱۶۷؛ عبدالحی حبیبی: م. پ، ص ۱۴۷.

(۲) فتوح البلدان، ط ۱، دار و مکتبه الهلال، بیروت - ۱۹۸۸م، ص ۳۹۰.

بووه و بهرهو خوراسان پویشتووه و بههه مان ئه و شوینانه دا پویشتووه که له سهردهمی عومهری کورپی خهتتاب دا باس دهکریت، واتا چوته کرمان و دواتر چوته (الطبرین) و له گه ل خه لکه که دا ریکه و تووه.^(۱) پرۆسه که بهروونی دیاره له سهردهمی (عمر بن خطاب) دا دهستی پیکردووه و دواتر له سهردهمی خهلیفه عوسماندا دووباره فراوانخوازی زیاتری تیدا کراوه، بهم شیوهیهش پرۆسه که دوو بهش بووه وهک له سهرهوه باسکرا، ئه وهش بوو گورهیی و فراوانی سنوری خوراسان دهگه ریته وه.

وهک و تمان بهشی یه که می فهتھی خوراسان بههوی ههلاتنی شا یه زده گورده وه بوو بهرهو ئه م ناوچهیه، مه زهنده دهکریت ئه م بهشهی پرۆسه که له نیوان سالانی (۱۸-۲۲ ک / ۶۳۹-۶۴۳ ز) دا بوو بیت، له م ساله بهدواوه بهفه رمانی (عمر بن خطاب) پرۆسه ی فهتکردنی خوراسان ده وهستیت و دواتر فهتھی گشتی و فراوان ئه و کاته دهستی پیکرد کاتی یه زده گوردی شای ساسانیه کان له شاری مهرو له لایهن ئاشه وانیککی سه ر پوباری مورغابه وه دهکوژریت، ئه م پووداوهش له سالی (۳۰ یان ۳۱ ک / ۶۵۰-۶۵۱ ز) بووه، واتا ئه م پووداوه پالنه ر و هاندهری دهستپیکردنی بهشی دووهمی پرۆسه ی فهتکردنی خوراسان بووه، ههروه ها له م بهشهی دووهمی پرۆسه ی فهتکردنه که دا زۆربه ی خوراسان فهتج دهکریت، فه رمانده ی ئه م فهتکردنهش (عبدالله بن عامر) بووه، له سهردهمی خهلیفه ی سییه می راشیدیدا (عثمان بن عفان).^(۲)

ئه وهی له سه ره وه باسکرا کورته یه کی بوچوونه جیاوازه کانی سه ره تای فهتکردنی خوراسان بوو له بهشیک له سه رچاوه کاندا، هه رچوونیک بیت سه ره تای فهتکردنه که دهگه ریته وه بوو کۆتایی سهردهمی خیلافهتی (عمر بن خطاب) (۱۳_۲۳ ک / ۶۳۴-۶۴۴ ز)، بهلام بههوی ئه وهی که له خوراسان شوړش و هه لگه رانه وه کان زۆربوون، بویه بارودووخه کان بهردهوام ناجیگیر و نائارم بوون و زور کات شاریک زیاتر له جاریک فهتج کراوه، تاوهکو سهردهمی دروستبوونی دهوله ته سهربه خوکان.^(۳)

(۱) بوو گه رانه وه بوو ههردوو بوچوونه که ی سه ره وه بروه: (البلاذری: م.س، ص ۳۹۰؛ الطبری: م.س، ج ۴/ ص ۱۶۷-۱۶۸).

(۲) بوو زانیاری زیاتر له م باره یه وه بروه: (البلاذری: م.س، ص ۳۹۰؛ الطبری: م.س، ج ۴/ ص ۳۰۱).

(۳) مه بهست سهردهمی دروستبوونی طاهرییه کان (۲۰۵_۲۰۹ ک / ۸۲۰-۸۷۲ ز)، سامانیه کان (۲۶۱_۲۸۹ ک / ۸۷۵-۹۹۹ ز)، بویهیه کان (۳۳۴_۴۴۷ ک / ۹۳۲-۱۰۶۲ ز)، غه زنه وییه کان (۳۵۱_۵۸۲ ک / ۹۷۷-۱۱۵۰ ز)، سه لجوییه کان (۴۲۹_۵۹۰ ک / ۱۰۳۷-۱۱۹۴ ز)، ئه گه رچی تاراده یه که له م سهردهمانه شدا نائارمی و ناجیگیری بوونی هه بووه، بهلام چیتر بابه تی فتوحات به و شیوهیه باسی له باساندا نامینیت. بوو زانیاری ده رباره ی ئه م بابه ته بروه: (عطیه القوسی: تاریخ الدول المستقلة في المشرق عن الخلافة العباسية، ط ۱، مكتبة دار النهضة العربية، القاهرة_ ۱۹۹۳ م، ص ۱۷ و ما یلیها).

له سه‌ردهمی خیلافه‌ی راشدیدا، به‌شی هه‌ره‌زۆری ناوچه‌کانی خوراسان فه‌تحران، تاوه‌کو کۆتایی پۆژگاری خیلافه‌تی خه‌لیفه (علی بن ابی‌طالب - ۳۵-۳۷ ک / ۶۵۶-۶۵۸ ز) توانرابوو له ناوچه‌کانی خوراساندا شاره‌گه‌وره‌کانی (نیشابور و هورات و مه‌رو و به‌لخ) فه‌تج بکریت، شاره‌بچوکه‌کانی که رستاقیک^(۱) بوون سه‌ر به‌و چوار شاره‌ی سه‌ره‌وه، فه‌تج بکرین.^(۲)

سه‌باره‌ت به شیوازی فه‌تحرکردنی شاره‌کانی خوراسان، ئایا به‌ناشتی بووه‌یان به‌شه‌ر، ده‌توانین بلین خوراسانیش وه‌ک هه‌ر ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ی فه‌تحر او به‌هه‌ردوو شیوازی ریکه‌وتن و شه‌ر توانراوه فه‌تج بکریت، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو‌خه‌لکی شاره‌کان هه‌یانه‌ داوای ریکه‌وتن و ناشتیان کردوو، هه‌شیانه به‌شه‌ر شاره‌که داگیرکراوه، لیره‌دا و به‌کورتی باسی فه‌تحرکردنی هه‌ندی له‌و شارانه‌ ده‌که‌ین.

له سه‌ره‌تای شاره‌کاندا وه‌ک باسکرا شاری کرمان و طبسین بووه، به‌شیوه‌ی ریکه‌وتن شاره‌که راده‌ست کراوه، خه‌لکی شاره‌که له‌گه‌ل موسلمانانه‌کاندا ریکه‌وتوون له‌سه‌ر بریک پاره‌ی دیاریکراوی سالانه، ئه‌م جووره له‌ ریکه‌وتن له‌ نیوان هیزی موسلمانانه‌کان و ده‌هقانه‌کانی دیکه‌ی شاره‌کانی خوراساندا ده‌بینریت.^(۳) ئه‌گه‌رچی ئه‌مه‌ش جووریک بووه له‌ فه‌تحرکردنی به‌زۆری هیز، چونکه له‌و باوه‌رهداین ناکریت خه‌لکانیک دوا‌ی چه‌ندین سال راهاتن له‌سه‌ر ئاین و کلتوریک ئیستا هه‌ر به‌و ئاسانییه‌ خو‌یان و شاره‌که‌یان راده‌ستی هیزی موسلمانان بکه‌ن، به‌بی ئه‌وه‌ی بیانناسن و ناشنای ئاینه‌ نو‌ییه‌که بن، به‌لکو ده‌توانین بلین دوا‌ی ئه‌وه‌ی شاره‌که زانیویانه ده‌ره‌قه‌تی سوپای موسلمانانه‌کان نایه‌ن، به‌ناچاری و له‌به‌ر پاراستنی سه‌رومالی خو‌یان و ئا‌فره‌ته‌کانیان له‌سه‌ر بریک پاره له‌گه‌ل هیزه‌ نو‌ییه‌که‌دا ریکه‌وتوون.

به‌م شیوه‌یه فتوحات له‌ هه‌ریمی خوراسان فراوانی به‌خو‌وه بینی و له‌ دوا‌ی (الطبسین) هیزه‌کانی موسلمانان پوویان کرده رستاقه‌کانی سه‌ر به‌ شاری نیشابور ئه‌وانیش شاره‌کانی (قوهستان - زام - باخرز - جابن - بیهق - بشت - اشبندورخ - زاوه - خواف - اسیرائن له‌گه‌ل أرغیان)^(۴) بوون، زۆربه‌یان به‌ شاری (أبرشهر)یشه‌وه که خودی نیشابور بوو، به‌ زۆر (عنوة) فه‌تحران و ناچار به‌ ریکه‌وتن کران^(۵)، دوا‌ی شاری نیشابور، سوپایه‌ک به‌سه‌رکردایه‌تی (عبدالله

(۱) بو‌ زانیاری ده‌رباره‌ی ئه‌م وشه‌یه (رستاق) بروانه : (لاپه‌ره (۶۴) ی ئه‌م تو‌یژینه‌وه‌یه).

(۲) البلاذری: م.س، ص ۳۹۰-۳۹۵.

(۳) البلاذری: م.س، ص ۳۹۰؛ الطبری: م.س، ج ۴/ ص ۱۸۰.

(۴) وشه‌ی رستاق له‌لایه‌ن سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کانه‌وه به‌کار هاتوو، به‌لام سه‌رچاوه‌ی فارسیمان هه‌یه به‌م به‌شانه‌ی شاری نیشابور ده‌لیت و لایه‌ته‌کانی نیشابور، بروانه: (حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۲۱۳.

(۵) البلاذری: م.س، ص ۳۹۰-۳۹۱؛ به‌لام بو‌چوونی دیکه‌هه‌یه که شاری نیشابور و ده‌وروبه‌ری وه‌ک شاری به‌بیهق، به‌ناشتی و ریکه‌وتن موسلمان بوون، بروانه: (ابن فندق: تاریخ بیهق، م.پ، ص ۲۵).

بن خازم) پروویکرده شاری هورات و وسوپایه کی دیکه به سه رکردایه تی (حاتم بن النعمان الباهلی) پروویکرده شاری مهرو، بهم شیوهیه مهرو به زور و به ریکه وتن فه تحکرا و شاری هوراتیش هر به زور و به ریکه وتن له سه ر پارهیه کی سالانه له گه ل شاره کانی باذغیس و بوشنج دا فه تحکران.^(۱) له دریژهی فتوحاتی خوراسان دا سالی (۶۳۲/ک۶۵۳ز) شاری طالقان به ریکه وتن فه تحکرا و فاریاب فه تحکرا، دواى ئەم دووشاره شاری به لڅ فه تح ده کریت و سوپای موسلمانان ده په ریته وه نه و بهری پروبار بو شاری خواره زم، به لام زور ناخایه نیت و له م ساله دا ده گه ریته وه به لڅ، پرۆسه ی فه تحکردنی خوراسان راده وستیت، له م کاته دا والی به سره (عبدالله بن عامر) کاروباری خوراسان به یه کیک له م سی که سه ده سپیریت، نه وانیش (الأحنف بن قیس و حاتم بن نعمان الباهلی و قیس بن الهیثم) که زیاتر نه گه ری یه که میان هه یه، پاشان کومه لی تورکان لیی کۆده بنه وه، و اتا راپه پینیان کردوو، به لام به سه ریاندان سه رکه وتوو، پیش کوژرانی خلیفه ی موسلمانان (عثمان بن عفان) ده گه ریته وه بو به سره.^(۲)

سه باره ت به خوراسان له سه رده می خلیفه ی چواره می راشیدین علی بن ابی طالب (۳۵-۳۷ک / ۶۵۶-۶۵۸ز) نه گه رچی پرۆسه ی فتوحات به رده وام نه بو، به لام وه ک و تراوه خه لکی خوراسان خه لکی نه سه ره وت و پر شوړشن^(۳) و به هو ی هه لگه رانه وه به رده وامه کانیان و پابه ندنه بوونیان به پیدانی سه رانه به موسلمانان، نه م خلیفه یه ی ناچار بوو جاریکی دیکه هه ولی فه تحکردنی خراسان بداته وه، نه مه ش دواى نه وه ی نامه ی نارد بو ده هقانه کان و نه ساویره (بنه ماله کان) و (الدهشلا رین) دیسالاره کان که پابه ندین به دانی جزیه وه، به لام خه لکی خوراسان لیان راپه رین و خلیفه ناچار بوو هیژیک بنیریت بو فه تحکردنه وه ی خوراسان، به لام بو یان فه تح نه کرا و هه ریمه که بهم شیوهیه مایه وه تاوه کو کوژرانی خلیفه ی ناوبراو.^(۴)

(۱) الطبری: م.س، ج ۴/ ص ۳۰۱-۳۰۲؛ ده باره ی سه رکرده کانی نه و سوپایانه جیاوازی ده بینریت له سه رچاوه ی دیکه دا بروانه: (البلاذری: م.س، ص ۳۹۳).

(۲) البلاذری: م.ن، ص ۳۹۴؛ الطبری: م.س، ج ۴/ ص ۳۱۴.

(۳) قاضي أحمد تتوی، آصف خان قزوینی: تاریخ الفی، تح/ غلام رضا طباطبایی مجد، چ ۱، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۸۲ش، ج ۳، ص ۱۴۹۹.

(۴) البلاذری: م.س، ص ۳۹۵.

له گه ل هاتنی سهردهمی ئومه و بییه کان خوراسان له باری شوپش و هه لگه پانه وه به رده وام بوو، ناوه ناوه کونترۆل و ریکه وتن کراوه، ئەم دۆخه به ناجیگیری مایه وه تاوه کو ماوه ی کۆتا خه لیفه ی ئومه و بییه کان (مروان بن محمد ۱۲۷-۱۳۲ک/ ۷۴۴-۷۴۹ز) که ده سه لاتی له ناوچه که دا زور لاواز ببوو، ئەنجامه که ی گه یشته به وه ی کۆتایی به ده سه لاتی ئومه و بییه کان بیت.^(۱)

هه ریمی خوراسان له کۆتایی سهردهمی ئومه و بییه کاندا توشی ئالۆزی و گرفتی گه و ره بوو، بانگه وازی عه بباسییه کان دهستی پیکرد و هه ریمه که بووه چه قی بزاقه که و پیشه روه ی شوپش گییره کانی عه بباسی که سایه تییه کی خوراسانی بوو (أبو موسلم الخراسانی ۱۲۷-۱۳۷ک/ ۷۴۴-۷۵۴ز) سه رئه نجام سه رکه وتنی عه بباسییه کان و پروخانی ئومه و بییه کانی لیکه وته وه، به مهش په یوه ندییه کی توند و تۆل له نیوان که سایه تییه کانی خوراسان و خیلافه تی عه بباسیدا دروستبوو.^(۲)

به م شیوه یه خوراسان بووه چه قی شوپشه که ی عه بباسییه کان و به م گرنگییه ی مایه وه، تاوه کو دامه زرانندی ده وله ته که ش، بووه به شیکی زور گرنگ تییدا، به شیوه یه ک له سه ردهمی خه لیفه (مأمون بن هارون الرشید ۱۹۸-۲۱۸هـ / ۸۱۳-۸۲۳ز) شاری مهرو بو ماوه ی پینچ سال بووه پایته ختی ده وله تی خیلافه تی عه بباسی و له هه مان کاتدا ده وله تیکی سه ربه خۆی خوراسانی به ناوی ده وله تی تاهیرییه کان (۲۰۵-۲۵۹ک / ۸۲۰-۸۷۲ز) له شاری نیشابور دامه زرا، دوا ی ئەمهش ده وله ته سه ربه خۆکانی وهک (سامانییه کان ۲۶۱_۳۸۹ک / ۸۷۵-۹۹۹ز) و غه زنه و بییه کان (۳۸۹_۴۳۲ک / ۹۹۹_۱۰۴۱ز) و سه لجوقییه کان (۴۲۹_۵۹۰ک / ۱۰۳۷-۱۱۹۴ز) له هه ریمی خوراساندا دروستبوون.^(۳)

(۱) البلاذری: م.س، ص ۴۹۶، ۴۹۸، ۵۰۷، ۵۱۵.

(۲) عبدالحی حبیبی: م.پ، ص ۲۴۵.

(۳) الطبری: م.س، ج ۷/ ص ص ۳۶۰_۳۶۴.

باسی دووہم:

شارہکانی خوراسان و پیکھاتہ نہتہوہی و ئاینیہکانیان:

تہوہری یہکہم:

گرنگترین شارہکانی خوراسان:

بؤ بریاردان لہسہر گرنگترین شارہکانی خوراسان کہ چہند شار دہگریتہوہ؟ پشتمان بہ گیارانہوہی سہرچاوہکان بہستوہ سہبارت بہ پیگہی کارگیڑی شارہکہ، دواتر گرنگی ئہو شارہ لہرووی ئابووری و بازرگانییہوہ، بہم شیوہیہی لای خوارہوہ.

ہہریمی خوراسان لہ سہرہتای سہدہکانی ناوہراستدا ناوچہیہکی فراوانی لہخو دہگرت، تہنانت لہسہردہمی ئہمہویہکاندا زورناوچہی ہہریمہکانی خوارہزم و ئہوبہرپووبار کہ فہتحران لہسہر خوراسان ئہژمار کران و یہک والیان بؤ دانراوہ^(۱)، بہلام لہ ناوہندی سہدہکانی ناوہراستدا ئہم فراوانییہی نہما و زیاتر پیکخرا تاوہکو کؤتاییہکانی سہدہی چوارمی کؤچی / دہیہمی زاینی ہہریمی خوراسان لہ چوار پارچہ پیکھاتوہ و بہ (ارباع خراسان) واتا چارہکہکانی خوراسان، کہ ہہر بہشیکی یان ہہر چارہکیکی سہربہ شاریکی گہورہ بوہ، شارہکانیش بریتی بوون لہ: نیشاپور، مہرو، بہلخ، ہورات.^(۲) بہلام لہ کؤتایی سہدہی چوارہمی کؤچی و تاوہکو سہدہی پینجہمیش بہدواوہ خراسان لہ رووی ئیدارییہوہ فراوانتر بوو، بہ جوریک (المقدسی) نوسیویتی، کہ لہ سہردہمی ئہودا نو کورہ و چہندین قہصہبہ و رستاق و ہہزاران گوند بوہ، بہلام لیرہدا تہنہا باسی چوار شارہکہ دہکہین و دواتر لہ شوینی خؤیدا باسی سہرجہم نو کورہکہ دہکہین.^(۳)

یہکہم: شاری نیشاپور(نیشاپور-نیشاپور):

شاری نیشاپور لہ ئیستادا ئاودانہ و شاریکی مامناوہندہ، نزیکہ لہ شوینی کؤنہ شارہکہ بہ ہہمان ئہو ناوہوہ ماوہتہوہ، لہ رابردووشدا یہکیک بوہ لہ شارہ ہہرہسہرہکییہکانی خوراسان و چارہکی یہکہمی خوراسان بوہ، ناوہندی ویلیاہتی (أبرشہر) ئہبرشہر بوہ، ہہربؤیہ ہہندیک

(۱) دہکریت سہردہمی خلیفہی ئومہوی (عبدالملک کوری مہروان ۶۵-۸۷ک / ۶۴۶/۷۰۵ز) بہنمونہ وہربگریت بؤ ئہو مہبہستہ : (البلاذری: م.س، ص ۴۰۲).

(۲) کی لسترنج: م.س، ص ۴۲۲-۴۲۳.

(۳) م.س، ص ۲۹۵-۳۰۵ ؛ بؤ زانیاری لہسہر ئہم یہکہ نیشتہجیبوونانہ، بروانہ: (لاپہرہ ۶۰-۶۶) ی ئہم تویرینہوہیہ).

له سه‌رچاوه‌كان به (أبرشهر) یش ناوی ده‌بن، که زیاتر بۆ ناوچه‌ی شاره‌که به‌کار دیت^(۱)، بۆچوونیک هه‌یه بۆ ناوی (ابر شهر)، که به‌واتای (شاری هه‌ور) دیت، له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه گوايه زه‌وی شاره‌که ئه‌وه‌نده به‌رزه، که له هه‌وره‌وه نزیکه، هه‌ربۆیه هه‌واکه‌ی هاوسه‌نگ و خۆشه نه‌گه‌رمی پرۆکینه‌ره نه‌ساردی له‌رزینه‌ر، نه وشکی بی تامه، نه ته‌ری بی نه‌مامه. ^(۲) ئیمه پیمان وایه ناوانی به شاری هه‌ور بۆ ئه‌وه بگه‌ریته‌وه که شاریکی هه‌وراوی بووبیت، چونکه دوا‌ی نزیکه‌ی هه‌زار سال ئه‌م شاره‌ نزیک له‌ ئاو و هه‌وا‌یه‌ی (حاکمی نیشابوری) باسی ده‌کات ماوه‌ته‌وه، ئیمه له سه‌ردانه مه‌یدانیه‌که‌ماندا بۆ ئه‌و شاره له مانگی ته‌موزدا بوو، هه‌ور له ئاسمانی ئه‌م شاره نه‌برابوو، واته هه‌وری هه‌بوو.

ناوی نیشابور به شیوازی (نیشابور و نیشاپور) ناوبراوه، سه‌رچاوه جوگرافییه ئیسلامییه‌کان ناوه‌که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ (شاپوری یه‌که‌می شای ساسانی کورپی ئه‌رده‌شیر)، گوايه کاتی شاپور له جه‌نگی دژی (په‌لیزگ) سه‌رکرده‌ی تورکه‌کان به سه‌رکه‌وتوویی ده‌گه‌رینه‌وه و به شوینی شاری نیشاپوردا تیده‌په‌ریت و ده‌بینیت قامیشه‌لانیکی زۆری لینی، ده‌لیت ئه‌م شوینه ده‌کرئ زۆر باش بیت بۆ دروستکردن و دامه‌زراندنی شار، بۆیه فه‌رمان ده‌کات شاریکی لئ دروست بکه‌ن، سه‌ره‌نجام شاریک دروستکرا و ناوی لئنا نیشاپور واتا (نی شاپور- قامیشی شاپور) به‌مه‌ش نیشاپور بوو به ناوه‌ندی ویلايه‌تی ابرشهر. ^(۳) بۆچوون هه‌یه گوايه نیشابور له دوو وشه‌ی (بنای شاپور) واتا دروستکراوی شاپوره‌وه هاتوه ^(۴)، سه‌ره‌پای ئه‌وه نیشاپور به‌ناوی (شاذیاخ^(۵)) هوه ناسراوه که ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ناوی ئه‌و گه‌ره‌که‌ی طاهیرییه‌کان له‌م شاره‌دا به‌م ناوه‌وه دروستیانکرد، چونکه نیشاپور پایته‌ختیان بووه ^(۶). شاری نیشابور له پرۆژگاری ئه‌م‌رۆدا شاریکی گرنگی ولاتی ئیرانه و به‌هه‌مان ناو و نزیک له هه‌مان شوین، ئیمه سه‌ردانی مه‌یدانیی ئه‌م شاره‌مان کردووه و تیدداگه‌راوین.

(۱) حاکم نیشابوری: م.س، ص ۱۹۹.

(۲) یاقوت الحموی: م.س، ج ۲/ ص ۳۵۰.

(۳) المقدسی: م.س، ص ۲۹۸-۲۹۹؛ آرتورکرتین سن: ایران در زمان ساسانیان دیکه: رشید یاسمی، ج ۶، دنیای کتاب، تهران ۱۳۶۸ش، ص ۳۱۱؛ عباس قدیانی: فرهنگ جامع تاریخ ایران، ج ۶، انتشارات آرون، تهران ۱۳۸۷ش، ص ۲۵۵؛ السمعانی: م.س، ج ۱۲/ ص ۲۳۵.

(۴) ابن فندق: م.پ، ص ۴۳؛ حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۱۹۸.

(۵) بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م گه‌ره‌که و چۆنیتی و هۆکاری دروستکردنی بروانه: (یاقوت الحموی: م.س، ج ۳/ ص ۳۰۵).

(۶) نواده مه‌لب پسر محمد پسر شادی: مجمل التواریخ و القصص، ملک الشعراء بهار، تح/ ملک الشعراء بهار و بهجت رمضان، ج ۲، کلاله خاور، تهران. دت، ص ۵۲۶.

بۆچوونی دیکه‌ی جیاواز هه‌یه له‌سه‌ر ناوی نیشاپور، به‌لام له‌سه‌رچاوه‌کاندا بلاونین و له‌سه‌رچاوه‌ی دیاریکراودا باسکراوه، له‌وانه (یاقوت الحموی) باس له‌وه ده‌کات که ناوی نیشاپور ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ چیرۆکیکی شاپوری یه‌که‌م شای ساسانی کاتی له‌گه‌شتیکدا ون ده‌بیت و پیاوه‌کانی به‌دوایدا ده‌گه‌رین کاتیک ده‌گه‌نه ناوچه‌ی نیشاپور ده‌لین نی شاپور (نیست شاپور) واتا شاپور نیه^(۱)، به‌لام به‌بۆچوونی ئیمه‌ ئه‌مه که‌متر نزیکه له‌ راستیه‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌دا ئه‌م بۆچوونه نه‌گێردراوه‌ته‌وه، پاشان ناگریت شای ساسانی به‌وه‌موو شکویه‌وه ون ببیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ناگونجیت شاریک به‌وه‌گوره‌یه‌وه به‌هۆی وته‌یه‌کی ئاوه‌وه ئه‌و ناوه هه‌لگریت.

شاری ناوبراو که‌وتبووه رۆژئاوای هه‌ریمی خوراسان و گه‌وره‌ترین شاری هه‌ریمه‌که بووه^(۲)، ئه‌م شاره‌ خاوه‌نی شه‌ست گه‌ره‌ک بووه، چونکه له‌ دروستبوونیدا شه‌ست دێ که له‌و شوینه‌دا بوون به‌بازاره‌کانیان و باخاته‌کانیان و گۆرستانه‌کانیان‌وه بوونه‌ته به‌شیک له‌ شار و دواتر به‌خۆیان و ناوه‌کانیان‌وه ماونه‌ته‌وه و هه‌ر یه‌کیان گه‌ره‌کیکی شاریان پیکه‌یناوه^(۳)، چه‌ندین شار و گوند و کیلگه‌ سه‌ر به‌کارگێری ئه‌م شاره‌ بوون، له‌ ناوی ئه‌و شارانه‌ی که ناوبانگیان له‌ جیهانی ئیسلامیدا هه‌بووه و خاوه‌ن شارستانییه‌ت بوون و سه‌ربه‌ شاری نیشاپور بوون بریتین له‌: شاری طبسین، قوه‌ستان، شاری نسا، شاری آبیورد یان باورد، ابرشهر، و جام و باخرز، و شاری به‌ناوبانگی طوس.^(۴)

دووهم: شاری مه‌رو (مه‌رو):

دووهم گرنگترین شاره‌کانی خوراسانی سه‌ده‌ی (۴ و ۵) کۆچی ئه‌م شاره‌یه که به‌ مه‌رو ده‌خوینریتته‌وه، ئه‌م شاره له‌مه‌یژوودا چه‌ندین رووداوی گرنگی به‌خۆیه‌وه بینیه‌وه، به‌نمونه‌ شا یه‌زده‌گوردی سییه‌می شای ساسانی کۆتا هه‌ولی خۆحه‌شاردانی له‌م شاره‌دا بووه و هه‌ر له‌م شاره‌دا و له‌ که‌ناری رووباری مرغاب دا به‌ ده‌ستی ئاشه‌وانیک ده‌کوژریت^(۵)، رووداویکی دیکه‌ی گرنگ بانگه‌شه‌ی عه‌باسیه‌کان بووه، که بنکه‌ی بانگه‌وازه‌که‌یان له‌ خوراساندا ئه‌م شاره‌ بووه و (ابو مسلم الخراسانی ۱۲۷-۱۳۷ک / ۷۴۴-۷۵۴ز) له‌م شاره‌وه ده‌ستی به‌کاری خۆی کردووه.^(۶)

(۱) م.س، ج ۵ / ص ۳۳۱.

(۲) الاضطخری: م.س، ص ۱۴۶؛ ابن بلخی: م.س، و رقة رقم ۱۱۳.

(۳) حاکم نیشاپوری: م.س، ص ۱۹۹.

(۴) الیعقوبی: البلدان، تح / محمد امین ضناوی، ط ۱، دار الکتب العلمیه، بیروت ۱۴۲۲هـ ص ۹۵-۹۶.

(۵) الطبری: م.س، ج ۴ / ص ۲۹۳-۲۹۴.

(۶) ن.م، ج ۷ / ص ۳۶۰-۳۶۴.

ناوی ئەم شارە بە مەرویان مەروشاھجان و چەندین شیوازی دیکە لە سەرچاوەکاندا هاتوو^(۱)، لە ئیستادا ئەم شارە بە ناوی (Mary) لە ولاتی تورکمانستان بوونی هەیە و لەلایەن شوینەوارانی پووسیەو کەنەویشکین بۆ شارە کۆنەکەیی سەردەمی ئیسلامی کرا و نزیکیی ئەم شارەیی ئیستا دۆزراوەتەو، شایانی باسە لە زمانە ئەرۆپیەکانیشدا هەر بەم ناوە دەناسریت^(۲)، زۆربەیی سەرچاوە رەسەنەکان لەسەر ئەو برۆایەن کە ئەم شارە لەلاین ئەسکەندەری مەکدۆنیەو کە بە (طھومرت یان ذوالقرنین) ناوی دەهینن دروستکراو^(۳).

لەپراستیدا تیکەلکردنیک هەیە کە گواهی ئەم شارە دوو بەشە مەروی بچووک (مەروروز) و مەروی گەورە(مەروشاھجان) وەک لە هەندیک سەرچاوەیی نویدا هاتوو^(۴)، بەبۆچوونی ئیمە ئەمە جوړیکە لە لیتیکچونە، چونکە (یاقوت الحموی) باسی هەردوو مەرۆکە دەکات و لە درێژەیی گیرانەو کەیدا دەلێت: "کە نیوانیان پینج پۆژەرپیە"^(۵)، لێرەدا پرسیاریک دیتەپیشەو، ئەگەر دوو شار پینج پۆژەرپی بە پیادە لەیەک دووربن چی شتیک وایان لێ دەکات یەک شاربن، پاشان ئەم دوو شارە جیاوازن لەبەرئەووەی لە سەرچاوەکاندا بە جیا باسکراون و بە جیا بۆ نازناوی کەسایەتیەکان بەکارهاتوون.

سێیەم: شاری بەلخ (بلخ):

شاری بەلخ لە شارە مەزنەکانی خوراسان بوو و دەکەوێتە ناوەپراستی هەریمەکەو^(۶)، جوانترین شاری خوراسان و بەناوبانگترین و بەپیت و بەرەکتترین شاری هەریمەکە بوو و

(۱) بۆ زانیاری زیاتر دەربارەیی ناوەکانی دیکەیی مەرۆ لە سەردەمی جیاوازیەکاندا برۆانە: (ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۱۳)؛ (منصور سید سجادی: مرو، چ ۱، سازمان میراث فرهنگی، تهران_۱۳۸۳هـ.ش، ص ۱۹۱_۱۹۲).

(۲) Edmund Bosworth: Historic Cities of Islamic World, Brill, Leiden, 2007, p401.

(۳) الاضطخری: م.س، ص ۱۴۷؛ ابو حنیفە الدینوری: الاخبار الطوال، تح/ عبدالمنعم عامر و جمال الدین شیال، د.ط، منشورات الرضی، ایران/قم_۱۳۶۸ش، ص ۳۷؛ الطبری: م.س، ج ۱/ ص ۵۷۸؛ ابن حوقل: م.س، ج ۲/ ص ۴۳۴؛ القزوينی: آثار البلاد و أخبار العباد، ط ۱، دار الصادر، بیروت_۱۹۹۸ز، ص ۴۵۵_۴۵۶؛ یاقوت الحموی: م.س، ج ۵/ ص ۱۱۳؛ بۆ زانیاری دەربارەیی چواندنی ذوالقرنین بە اسکندر لەلایەن موسلمانەکانەو و زانیاری دەربارەیی ئەم کەسە برۆانە: (خواندمیر: تاریخ حیب السیر، چ ۴، انتشارات خیام، تهران، ۱۳۸۰ش، ج ۱/ ص ۴۰).

(۴) احمد رنجبر: خراسان بزرگ، چ ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران_۱۳۶۳ش، ص ۲۲۸.

(۵) م.س، ج ۵/ ص ۲۲۸.

(۶) الیعقوبی: م.س، ص ۱۱۶؛ ابن رستة: الأعلاق النفیسة، ط ۱، دار الصادر، بیروت_۱۸۹۲، ص ۲۸۷.

خاوهنى زۆرتىن بەرھەم و بەرۈبووم بوو و بەجۆرىك نىردراوہ بۆ سەرجمى خوراسان و تەنانەت بۆ خوارەزمىش نىردراوہ.^(۱)

دەربارەى دروستکردنەكەى بۆچوونى جياواز ھەيە، بۆچوونىك پىيى وايە لەلايەن (لھراسف) ياخود (لھراسب كورپى فنوخى) يەوہ دروستكراوہ^(۲)، بۆچوونىكى دىكە پىيى وايە لەلايەن (ئەسكەندەرى مەكدونى) ھوہ دروستكراوہ و سەرھەتا پىيى وتراوہ ئەسكەندەرىيە^(۳)، يەككى دىكە لە بۆچوونەكان پىيى وايە لەلايەن (منوجەر كورپى ايرج كورپى فرىدوون) ھوہ دروستكراوہ^(۴)، ئەم بۆچوونانە ئەوہ پوون دەكەنەوہ شارى (بەلخ) شارىكى مېژوويى و كۆنە، سەرھەراى ئەوہ شارى بەلخ بە دوو شت بەناوبانگ بوو، يەكەمىيان پووبارى (بەلخ) ھەكە زياتر بە پووبارى (جىحون) ناسراوہ، دووہم شت ئاتەشگاي نەوبەھارە (آتشكە نوبھار)^(۵) كە گەورەترىن ئاتەشگاي زەردەشتىيەكان بوو.^(۶)

شارى بەلخ بەھۆى ئەوہى شارىكى كۆنە، لە مېژوودا بە چەندىن ناوى دىكە ناوى ھاتوہ، يەككىك لەو ناوانە (بلخ بھيە)^(۷)، ناويكى دىكەى كە زۆر دووبارە بۆتەوہ لە سەرچاوەكاندا ناوى (باختر يان باكتر) سەردەمانىكىش لە مېژوويى ئەم شارەدا مەملەكەتتىك بە ناوى باخترىا يان

(۱) ياقوت الحموى: م.س، ج ۱/ ص ۴۷۹ ؛ ابن بلخى: م.س، الورقة رقم ۱۲۱ ؛ Edmund Bosworth, Op.Cit,p154

(۲) ياقوت الحموى: ن.م، ج ۱/ ص ۴۸۰ ؛ ابن بلخى: فارسنامە ابن بلخى، تح/ منصور رستگار، چ ۱، بنياد فارس شناسى، شيراز، ۱۳۷۶ش، ص ۱۴۲.

(۳) ابن فقيه الهمداني: م.س، ص ۶۱۶ ؛ ياقوت الحموى: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۰.

(۴) القزوينى: م.س، ص ۳۳۱.

(۵) ابن الفقيه دىخاتەروو كە ئەم ئاتەشگايە لەبەر ئەوہ پىيى وتراوہ نەوبەھار چونكە نەرىتى خەلكى ناوچەكە وابوو، ھەركات خانو و كوشك و تەلارىكى نوپيان دروست بكردايە بە رەيحانە بۆن خۇشيان دەكرد و رەيحانەيان لە تاق و پەنجەرەكانيدا دادەنا، بۆ ئەمەش يەكەم وەچەى رەيحانەى بەھارىان دادەنا و پىيان دەوت نەوبەھار واتا (بەھارى نوى)، سەبارەت بە پەيوەندى بەرمەكيبەكان و ئەم ئاتەشگايە بۆمان دەگىرپىتەوہ كە خەلكى ويستويانە ئەم ئاتەشگايە جىگەى مەكەى عەرەبەكان بگىرپتەوہ لە پىش ئىسلامدا، بۆيە وەك مەكە ناويان بردووہ و ئەو كەسەى خزمەتى كردووہ پىيى وتراوہ (سادنە بر مەكە) واتا خزمەتكارى مەككە دواتر بەھۆى ئەوہى بنەمالەى بەرمەكيبەكان بە پىشتاوپىشت ئەم كارەيان بۆ دەمىنپتەوہ پىيان دەوتريت بەرمەكيبەكان. بۆ گەرانەوہ بۆ ئەم دەقە بروانە: (مختصر كتاب البلدان، م.س، ص ۶۱۶) ؛ دەربارەى رەسەنى بنەمالەى بەرمەكيبەكان لە كارى وەزىرى و پەرسنگاي نەوبەھاردا بروانە: (نظام الملک: سياست نامه، چ ۴، انتشارات علمى و فرهنگى، تهران، ۱۳۷۸ش، ص ۲۳۵).

(۶) ياقوت الحموى: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۰ ؛ قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، تح/ محمد حسين زبيدى، ط ۱، دار الرشيد للنشر، بغداد_ ۱۹۸۱، ص ۱۵۷ ؛ ابن الاثير: الكامل في التاريخ، د.ط، دار الصادر، بيروت_ ۱۹۶۵، ج ۱/ ص ۲۵۹.

(۷) المقدسى: م.س، ص ۳۰۲.

باکتریا هه‌بووه و له سه‌ردهمی داریوش شای ساسانیدا شانشینى مرغانا هه‌بووه و به‌شیکى خوراسان که ناوچهی مه‌رو بووه سه‌ر به‌م شانشینه بووه.^(۱)

ناوی باختر و باکتر یه‌ک شتن و ته‌نها به‌هۆی زمانه‌کانه‌وه جیاواز بووه، یۆنانییه‌کان باکتریان به‌کارهیناوه و پۆژه‌لاتییه‌کانیش باختر که وشه‌یه‌کی میدییه و به واتای باکوور دیت چونکه ئەم شانشینه که وتبووه باکوور و باکووری پۆژه‌لاتی میدییه‌کانه‌وه که له عیراقی عه‌جه‌مدا ده‌سه‌لاتدار بوون (مه‌به‌ست له کوردستانه)، ناوی باکتر ناوی شاری به‌لخ بووه و پایته‌ختی شانشینى باکتر و رووباری به‌لخ بووه له‌یه‌ک کاتدا، باکتریا و باکتر و باختر و باختری و باخل به‌هه‌مان شیوه‌ ناوی ئەو شانشینه بووه.^(۲) به‌م شیوه‌یه ده‌بینین به‌لخ شاریکی کۆن و گرنگی پۆژه‌لات به‌گشتی و هه‌ریمی خوراسان به‌تایبه‌تی بووه، ئەمه‌شمان زیاتر بۆ ده‌رده‌که‌ویت کاتی توژیینه‌وه‌ی ورد و ته‌واوی تیدا بکه‌ین. له‌شاره‌ دیاره‌کانی سه‌ر به‌ شاری به‌لخ: بامیان و بدخشان و بنجه‌یر و فاریاب و چه‌ندین شاری دیکه و گوند و ئاوی زیاتر که لی‌رده‌ماوه‌ی باسکردنیان ئەوه‌نده‌ نیه.^(۳)

چواره‌م: شاری هورات (هراة):

شاری هورات به‌چه‌ند شیوه‌یه‌ک ناوی له سه‌رچاوه‌کاندا هاتووه، له‌وانه (هراة، هرا، هری، هرات)، به‌چه‌ند شیوه‌یه‌ک خوینراوه‌ته‌وه له‌وانه (هورات، هه‌رات، هه‌ری، هه‌رو) و له‌زمانه ئە‌وروپییه‌کانیشدا به‌ شیوه‌ی (Herat) هاتووه.^(۴)

سه‌باره‌ت به‌یه‌که‌مین بنیاتنه‌ری ئەم‌شاره‌ جوړیک له ئە‌فسانه‌ ده‌بینین له‌گی‌رانه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا^(۵)، به‌لام ئە‌وه‌ی که زۆرت‌ر له سه‌رچاوه‌کاندا باسی لی‌وه‌کراوه، ئە‌و بۆ‌چوونه‌یه‌ که گوايه (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی) دروستیکردووه، وه‌ک زانیاریمان پێده‌ده‌ن (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی)

(۱) بارتولد: م.پ، ج ۱/ ص ۱۹۲.

(۲) اعتماد السلطنة: تطبیق لغات جغرافیایی قدیم و جدید ایران، تح/ هاشم محدث، چ ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران ۱۳۶۳ش، ص ۸۳-۸۴؛ جگه له و ناوانه‌ی سه‌روه‌وه چه‌ندین ناوی دیکه‌ی له میژووی کۆندا هه‌بووه، که له به‌ره‌مه‌ ئە‌ده‌بی وشیعریه‌کانی وه‌ک مه‌ابه‌راتا وله‌ ئاقیستای کۆندا که له سه‌مه‌رقه‌ند دۆزراوه‌ته‌وه ناوی ئە‌م‌شاره به‌چه‌ندین شیوه‌ی جیاواز هاتووه، بۆ سه‌رجه‌م ئە‌م‌زانیاریانه‌ بروانه: (سید محسن: تاریخ شهرهای خراسان_یلخ، پایگاه مجلات تخصصی نور، شماره ۵، تهران، ۱۳۶۶ش، ص ۲۰۰).

(۳) بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی شار و گونده‌کانی سه‌ر به‌ شاری به‌لخ بروانه: (احمد رنجبر: م.س، ص ۱۱۴-۱۲۴).

(۴) Edmund Bosworth: Op.Cit, P. 154.

(۵) له‌م‌باره‌یه‌وه چه‌ندین بۆ‌چوونی ئە‌فسانه‌ئامیز گێردراوه‌ته‌وه بۆ ئە‌و مه‌به‌سته‌ بروانه: (سیفی هروی: پیراسته‌ تاریخنامه هرات، چ ۱، انتشارات بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران ۱۳۸۱ش، ص ۷-۱۲).

به هەر کوێیه کدا برۆیشتایه خه لکی ئه و شوینهی راده سپارد که شاریک یان قه لایه ک بو پاراستنی خویان دروست بکن، تاوه کو خویانی تیدا بپاریزن.^(۱)

سه بارهت به پیگه ی شاری هورات له هه ریمی خوراساندا سه رچاوه کان زانیاریمان پیده ده ن، هورات له خوراساندا ئاوه دانترین شار بووه و باشتترین خه لکی هه بووه^(۲)، له وه زیاتر (یاقوت الحموی) زانیاریمان پیده دات که خودی خو ی کاتی سالی (۶۰۷ ک _ ۱۲۱۰ز) چووه ته ئه و شاره شاریکی مه زن و به ناوبانگ و له دایکه شاره کانی خوراسان بووه و له و کاته دا له خوراساندا نه بووه له هورات جوانتر و مه زنتر و به شکۆتر و چاکتر و دانیشتوانی زۆرتر، تیندا باخ و باخاتی زۆر و ئاوی زۆر و خیر و بهرکه تی به رفراوانی هه بووه.^(۳)

له دیارترین ئه و شارانه ی سه ره به م شاره بوون (اسفزار، بانغیس، پوشنگ یان بوشنج، غرجستان و هیترا)، به هۆی ئه وه ی هورات ناوچه و ویلایه تیکی ئاوه دان و پر به ره که ت بووه خاوه نی چه ندین گوندی سه وز و ئاوه دان بووه، جوگرافیزان الحمیری (م ۷۲۷_۱۳۲۷ز) زانیاریمان پیده دات که هورات خاوه نی چوارسه د گوند بووه.^(۴)

(۱) ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۱۶_۱۱۷؛ الاضطری: م.س، ص ۳۹۶؛ القزوينی: م.س، ص ۴۸۱؛ یاقوت الحموی: م.س، ج ۵/ ص ۳۹۶.

(۲) الیعقوبی: م.س، ص ۱۰۰.

(۳) یاقوت الحموی: م.س، ج ۵/ ص ۳۹۶_۳۹۷.

(۴) الروض المعطار فی خبر الأقطار، تح/ احسان عباس، ط ۲، مکتبه لبنان ناشرون، بیروت_ ۱۹۸۴، ص ۵۹۵.

پیکهاته نه ته وه بییه کانی هه ریمه که:

کۆکردنه وهی زانیاریی له سهه نه ته وه کانی دانیش تووی خوراسان که له سه دهی چوارهم و پینجه می کۆچیدا له هه ریمه که ژیاون، بیگومان ئاسان نیه، چونکه له ئیستادا دابه شبووه به سهه سئ ولاتی نویدا نه وانیش ولاتی ئیران و تورکمانستان و نه فغانستانه^(۱)، چه ندین پیکهاتهی نه ته وهی جیاواز له خو ده گریت، ههروه ها له م باره یه وه زانیاریی که ممان له ریی سهه رچاوه جوگرافی و گه ریده بییه کانی سهه ده کانی ناوه رسته وه ده ست ده که ویت، بابه تی نه ته وه له سهه ده کانی ناوه رسته زور جیی بایه خ نه بووه و زور جار چه ندین نه ته وه له ژیر چه تری یه ک هه ریما ژیاون، هه ربویه سهه رچاوه کانیش نه و گرنگییه یان به مه سه له ی نه ته وه نه داوه. زور جاریش ته نها ئاماژه به هه ریمه که کراوه، به نموونه (یاقوت الحموی) له باره ی ولاتی گرجستان که زانیاریمان پیده دات ته نها ئاماژه ده کات به وهی خه لکی خوراسان به و شیویه ناوی ده بن^(۲)، واتا ئاماژه ی به نه ته وه یه کی دیاریکراو نه کردووه.

له گه ل نه وه شدا هه ولمانداوه زانیارییمان له سهه پیکهاته نه ته وه بییه کانی هه ریمی خوراسان له سهه ده کانی ناوه رسته، به تاییه ت سهه ده کانی (هه و کۆچی / ۱۰ و ۱۱ زاینی) ده ست بکه ویت، هه ربویه لیژدا هه ولده ده یان به کورتی باسیان لیوه بکه یان.

یه که م: تورک:

پیکهاته ی تورک (ترک)، به شیک زوری هه ریمی خوراسان تورک بوون میژوو یه کی کۆنیان له خوراساندا هه یه، (ابن فقیه) له باسی هه ندی شاردا له ناوچه ی خوراسان زانیارییمان پی داده ت که زورینه ی یاخود هه موو دانیش تووانه که ی تورک بوون، ههروه ها باسی کۆتایی هه ریمی خوراسان ده کات و ئاماژه به خه لکی تورک ده کات، نه گه ر له ته واوی ده که کانی نه م میژوونوسه له باره ی ولاتی تورکانه وه بروانین نه وه هه ست پیده که یان که تورک نه ته وه یه کی زور بوون له ناوچه که دا و له سنوری چین تاوه کو هه ریمی فارسیش بوونیان زور بووه، به تاییه ت کاتیک باسی والیه کی خوراسان ده کات و ئاماژه به زوری تورک ده کات که رووبه رووی بوونه ته وه^(۳)، به بوچوونی ئیمه له وانیه نه م بابه ته بو نه وه بگه ریته وه که نه و سهه ده مه سهه ده می بالاده ستی سیاسی و سهه ربازی تورک بووه به ناوه جیاوازه کانیان له خوراسان وجیهانی ئیسلامیدا، به بوچوونی هه ندی نوسه ر

(۱) محمود شاکر: خراسان، ط ۱، المکتب الاسلامی، بیروت- ۱۹۷۸، ص ۷.

(۲) م.س، ج ۴ / ص ۱۹۴.

(۳) ابن فقیه: م.س، ص ص ۶۲۳-۶۴۸، (تویژه ر)

تورک ریژەى زۆرىنەى ھەرىمى خوراسانیان پیکهیناوه.^(۱) ئەم بۆچوونەش تارادەیکە نزیکە لە راستیەوه چونکە ئەگەر سەیری نەخشەى ئیستای خوراسان بکەین دەبینین لە ئیستادا بەشیکی زۆری بەر ولاتی تورکمانستان کەوتوووە^(۲)، وەک دیارە دانیشتوانی ئەم ناوچانە زۆرىنەیان تورکمان، تەنانت لە سەردەمى فتوحاتیشدا زانیاریی ئەم تورکمانەمان بۆ دەگێرنەوه وەک بلازى لە باسى فەتخى مەروروز و مەروشاھجاندا زانیاریمان پێدەدات کە موسلمانەکان توشى پووبەپووبوونەوه بوون و حاکمى ئەم ناوچانە و ئەو تورکمانەى لەگەڵیدا بوو تیکشکاندوو، ھەرۆھا باسى والیەکی خوراسان دەکات کاتى خەلکی خوراسان لێی راپەریون و تورکیکی زۆرى لیکۆبۆتەوه و بەسەریاندا زال بوو.^(۳)

تورکەکان لە میژووی سەدەکانى ناوہراستدا بە تورانیەکانیش ناسراون، لە باکوور و رۆژھەلاتى ھەرىمى خوراسانەوه بەرھو ناوچەکانى رۆژھەلاتى ئیسلامى کۆچیان کردوو، و ئێرانىیەکان بەردەوام خویان لەبەردەم مەترسى ھیرشى ئەم ھۆزە تورکمانەدا بینووەتەوه، تەنانت لە خوراسانىشدا خاوەن دەسەلاتىکی زۆر بوون و دەولەتەکانى غەزنەوى و دواتریش سەلجوقى فەرمانرەوایانى تورک بوون^(۴)، زمانى قسەکردنى ئەم رەگەزە زمانى تورکی یان تورکمانى بوو، لە چەندین شارى گرنگی خوراساندا نیشتەجیوون وەک مەروشاھجان و نسا و ابیورد و فاریاب.^(۵)

سەرەرای بەشە تورکمانىیەکەى خوراسان ئەم نەتەوہیە لە باکوورى ئەفغانستانى ئیستاشدا بوونیان ھەیه و ئەمەش بەپىی بۆچوونى نوسەرە ئێرانىەکان، نەتەوہى ھەزارە یەکیکن لەو نەتەوانەى لە ئەفغانستانى ئیستادان و لە رەگەزى تورکن، جگە لەوہ تاجیک و بلوچ و ئۆزبەگىیەکانى ئەفغانستانىش بۆچوون ھەیه کە تورکن، سەرەرای ئەوہ گروپىکی ئیتنىکی زۆر دیار ھەبوون لە خوراساندا بەناوى (ھیاطلە) ھەیتەلەکان کە دەوترییت لە نەتەوہى تورکن یاخود لە نەتەوہى فارسى و لەسەردەمى ساسانىیەکاندا دورخراونەتەوه بۆ ناوچەکانى ھورات و تیکەلێ

(۱) بۆ زانیاری زیاتر دەربارەى رەگەزى تورک و ریژەیان لە ھەرىمەکەدا بروانە: (محمود شاکر: م.س، ص ۴۵).

(۲) ن.م، ص ۴۳-۴۹.

(۳) البلازى: م.س، ص ۳۹۳، ۳۹۵.

(۴) محمد حسن العمادى: خراسان فى العصر الغزنوى، ط ۱، دار الکندى للنشر والتوزیعات، الأردن-۱۹۹۷، ص ۱۶۳-۱۶۷.

(۵) المسعودى: مروج الذهب ومعادن الجوهر، تح/ کمال حسن مرعى، ط ۱، مطبعة العصرية، بیروت- ۲۰۰۵، مج ۱/ ص ۱۰۳؛ محمود شاکر: م.س، ص ۴۶-۴۸.

تورکه‌کان بوون^(۱)، واتا به گشتی به‌شی باکور و باکورری پوژه‌لات و باکورری پوژئاوای
ه‌ریمی خوراسان زوربه‌ی تورک زمان یان تورک نه‌ته‌وه‌ن.^(۲)

دووه‌م: ئه‌فغان:

پیکه‌ته‌ی ئه‌فغان (افغان)، زانیاریی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه له سه‌رچاوه‌کانی سه‌ده‌ی چواره‌م و پینجه‌مدا
به‌که‌می و له‌چهند شوینیکی دیاریکراودا هاتووه. واتا بوونیان هه‌بووه به‌لام به‌و شیوه‌یه‌ی
زانیاریی ته‌واومان بده‌نی ئه‌سته‌مه و ده‌ست ناکه‌ویت^(۳)، بوچوونی توپزه‌رانی ئه‌م بواره
هاوکاریمان ده‌کن، پیمان وایه ئه‌فغانیه‌کان ده‌گه‌پینه‌وه بو نه‌ته‌وه‌ی (په‌شتون)، ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه به
چه‌ندین ناو هاتووه وه‌ک پاتان، پختون، پکتون، بختون، بکتون.^(۴) به‌لام ئه‌وه‌ی گرنکه لی‌رده‌دا ئه‌وه‌یه
ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی گرنکه بوون له ناوچه‌که‌دا، ناوی ئه‌فغان و په‌شتون یه‌کن و بو
یه‌ک نه‌ته‌وه‌یه به‌کارهاتوون واتا په‌شتون وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه ئه‌ژمارکراوه^(۵)، ئه‌گه‌رچی بوچوون هه‌یه که
په‌شتون ناوی زمانه‌که‌یان بیت که قسه‌ی پی ده‌کن.^(۶)

سه‌باره‌ت به‌بنه‌چه و ره‌گی په‌شتونه‌کان توپزه‌رانی ئه‌م بواره بوچوونی جیاوازیان هه‌یه،
یه‌کینک له‌و بوچوونانه‌ه باس له ئاریایی بوونیان ده‌کات، بوچوونیکی دیکه بنه‌په‌تی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه
ده‌گه‌پینه‌ته‌وه بو عه‌ره‌به‌کان، به‌لام ئه‌م دوو بوچوونه خاوه‌ن به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه نه‌بوون،
بوچوونی سیئیه‌م باس له ئیسرائیلی بوونی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه ده‌کات، ئه‌مه‌ش به‌بوچوونیکی خاوه‌ن
به‌لگه و تاراده‌یه‌ک نزیک له راستیه‌وه داده‌نریت.^(۷)

(۱) ده‌رباره‌ی ئه‌م بوچوونه له‌سه‌ر (هیاطلة) بروانه: (البلاذری: م.س، ص ۳۹۰).

(۲) بصیر احمد دولت آبادی: م.پ، ص ۲۹-۳۹.

(۳) البیرونی: تحقیق مالله‌ند من مقوله معقوله فی العقل او مردولة، تح/ احمد ارام، ط ۲، عالم الکتب، بیروت،
۱۴۰۳هـ، ص ۱۴۷؛ مؤلف مجهول: م.س، ص ۸۸.

(۴) دولت آبادی: م.پ، ص ۲۷، ۵۹؛ فیض محمد کاتب: نژادنامه‌ی افغان، مقدمه و تحشیه/ حاج کاظم یزدانی، چ ۱،
مؤسسه مطبوعاتی اسماعیلیان، ایران/قم-۱۳۷۲ش، ص ۴۶-۴۷؛ عبدالحی حبیبی: م.پ، ص ۷۰-۷۱.

(۵) سید محمد باقر مصباح زاده: نگاه‌ی مختصر به تاریخ اقوام در افغانستان، د. چ، انتشارات مردنیز، ایران/
مشهد- د.ت، ص ۱۳.

(۶) شیروانی: م.پ، ص ۱۰۶-۱۰۷.

(۷) بو زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی بوچوونه جیاوازه‌کان بروانه: (سید محمد باقر مصباح زاده: م.پ، ص ۲۲۱-۳۸).
ئه‌و بوچوونه‌ی سه‌ره‌وه که باس له ئیسرائیلی بوونی نه‌ته‌وه‌یه ده‌کات، به‌لام نه‌ک خودی ولاتی ئیسرائیلی ئیستا
که ناوی ده‌وله‌تیکه له پوژگاری ئه‌مرودا، به‌لکو باس له یه‌هودی یان به‌نو ئیسرائیله له میژوودا.

سنییه م: فارس:

پیکهاته‌ی فارس یه‌کیکی دیکه‌ه له نه‌ته‌وه دیاره‌کانی خوراسان به‌تاییه‌ت به‌شی پوژئاوای خوراسان له شاره‌کانی نیشابور و طوس و ده‌وروبه‌ری، ئەگه‌رچی له‌م ناوچانه‌دا که‌مه نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌یش هه‌ن وه‌ک تورک و ئازهری و کورد و هیت‌ر، سه‌ره‌پای ئه‌وه فارسه‌کان له میژووی خوراساندا رۆلی به‌رچاویان هه‌بووه له دامه‌زاندنی ده‌وله‌ته‌کانی طاهری و سامانی و صفاری و بویه‌یه‌کان، ئەمه ئه‌گه‌ر ده‌یله‌م به‌ فارس ئەژمار بکری‌ت، فارسه‌کان رۆلیکی گه‌وره‌یان له میژووی شارستانی خوراساندا بینوه.^(۱)

چواره‌م: عه‌ره‌ب:

سه‌باره‌ت به‌ سه‌ره‌تای نیشته‌جی‌بوونی عه‌ره‌ب له ناوچه‌که‌دا، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سه‌ره‌تای فتوحاتی ئیسلامی دوا‌ی سالی (۳۱/ک/۶۵۱ز) کاتی له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عوسماندا والیه‌ک به‌ناوی (أمیر بن أحم‌ر) ده‌نیردری‌ته‌ ناوچه‌که، ئەویش له‌ ده‌روازه‌ی شاری مه‌رو خپوه‌تگه‌ی سوپاکه‌ی هه‌لده‌ت، وه‌رز ده‌گاته‌ زستان به‌فریکی زور ده‌باری‌ت و سه‌رمایه‌کی زور ده‌بی‌ت، خه‌لکی شاره‌که‌ بریارده‌ده‌ن که‌ خانه‌خوینی بو سوپای والی بکه‌ن، ئەوه‌بوو کاره‌که‌یان کرد، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک بو‌یان ده‌رکه‌وت کاریکی هه‌له‌یان ئەنجامداوه، هه‌ربویه‌ ناچار پلانی هه‌لگه‌رانه‌وه و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر سوپاکه‌ و خودی والیشیان دانا، ئەم زانیارییه‌ له‌ریگه‌ی ده‌هقانی شاره‌که‌وه به‌ناوی (براز بن ماهویه) گه‌یه‌نرایه‌ والی و به‌مه‌ش سوپاکه‌ که‌وتنه‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی خه‌لکی شاری مه‌رو، زوریکیان لی کوشتن و مال و سامانی خه‌لکیان زور ده‌ست به‌سه‌ردا گرت، دواتر خه‌لکی شاره‌که‌ ملکه‌چ بوون و ئەمه‌ش یه‌که‌م نیشته‌جی‌بوونی عه‌ره‌به‌ له ناوچه‌که‌دا.^(۲)

به‌هۆی پرۆسه‌ی فتوحاته‌وه ژماره‌یه‌کی زور له‌ عه‌ره‌به‌کان به‌ ناوچه‌کاندا بلاوه‌یان کرد، هه‌ری‌می خوراسانی‌ش له‌م پرۆسه‌یه‌ بی‌به‌ش نه‌بووه، زانیاری هه‌یه‌ له‌ سالی (۵۱/ک / ۶۷۱ز) دا له‌سه‌ر ده‌ستی ئومه‌ویه‌کان (۱۵۰,۰۰۰) له‌ خه‌لکی میسر به‌ خویان و خیزانه‌کانیانه‌وه ده‌چنه‌ خوراسان، ئەگه‌رچی ئەم ریژه‌یه‌ زورزوره‌، به‌لام ئه‌وه ده‌رده‌خات ژماره‌ی عه‌ره‌به‌کان ریژه‌یه‌کی به‌رچاوی هه‌بووه.^(۳)

زانیارییه‌ عه‌ره‌به‌کان له‌ خوراساندا له‌لایه‌ن میژوونوسان و جوگرافیناسانی ئیسلامیه‌وه ده‌گی‌ردری‌ته‌وه، به‌نمونه‌ هۆزیک‌ی عه‌ره‌ب که‌ نیشته‌جی‌ بیابانیکی (مه‌رو) بوون، مه‌ردار و

(۱) محمد حسن العمادی: م.پ، ص ۱۶۸.

(۲) البلاذری: م.س، ص ۳۹۶؛ گردیزی: زین الأخبار، چ ۱، انتشارات دنیای کتاب، تهران-۱۳۶۳ش، ص ۲۲۹-۲۳۰.

(۳) البلاذری: م.س، ص ۳۹۶.

خێوهتتشین بوون، ئەم زانیارییه میژوووهکهی دهگه پڕیتهوه بو سهدهی چوارهمی کۆچی بو سالی ۳۹۴/ک. ۱۰۰۳. (۱)

له کتیبه میژوویی و جوگرافییهکاندا زانیارییه پهرتهوازه و کهمی عهره بهکانی خوراسان هاتوو، له شاری طوس تیرهیهکی عهره بهه بوون که له هۆزی (طیء) و چه ند هۆزیکتر بوون. (۲) یاقوت الحموی له باسی پیاویکدا زانیاریمان پیده دات که له عهره بهکانی خوراسان بووه، له ناوچهی ابیورد. (۳)

پینجه م: کورد:

نه ته وهی کورد ئەگه رچی به نه ته وه یه کی سه ره کی و گه ره ی خوراسان دانانریت، به هۆی ئەو چه ند ئاماژه یه ی له سه ره چاوه ره سه نه کاند ده بینه ریت، به یه کیک له نه ته وه دیرینهکانی خوراسان داده نریت، ئەو چه ند کورته زانیارییه ی له باره ی کوردهکانی خوراسانه وه ده ست که وتوو ده گه پڕیته وه بو سهدهی چوارهمی کۆچی / ده یه می زاینی بو ناوچهکانی خوراسان، که له هه ندی شویندا ناوی خودی نه ته وه ی کورد هاتوو و هه ندی زانیارییه ی دیکه ناوی شوینیک یا خود ئاوا ییه که به ناوی کورده وه، به نموونه (الأصطخري) زانیاریمان پیده دات ده رباره ی ماوه ی دووریهکانی خوراسان، ده لیت: "سه باره ت به ماوهکانی خوراسان: له نیشابوره وه بو کۆتا سنوری که ده گاته قومس بو گوندی کوردان نزیک اسداباد (۷) پۆژه و له گوندی کوردانه وه بو دامه غان (۵) قوناغه". (۴) به م پتیه گوندی کوردان شوینیک ئاوه دان بووه.

بوونی کوردهکان له ناوچهکانی هه ری می خوراساندا زیاتر له ناوچهکانی باشوری پۆژئاوای هه ری مه که وه بووه، له زۆر حاله تدا له شیوه ی کۆمه له ی شوانکاره یی و ناجیگیردا بوون و گه پاون به شوین ئاو و له وه پگادا، یا خود له گوندی شوانکاره ییدا بوون (۵)، یا خود هه ندیک شوین هه بووه ه یچ نه ته وه یه کی دیکه ی لی نیشه جی نه بووه جگه له کوردهکان، به نموونه وه ک بیابانهکانی

(۱) گردیزی: م. پ، ص ۳۸۴-۳۸۵.

(۲) الیعقوبی: البلدان، م. س، ص ۹۳.

(۳) معجم البلدان، م. س، ج ۳/ ص ۱۶۲.

(۴) م. س، ص ۱۵۸؛ ئەم دوو وشه یه (پۆژ، قوناغ) هه ردووکیان هه ر به واتای ماوه ی پۆژه پڕیه ک دین، و اتا ئەو دووریه ی که ریبواریک به ماوه ی پۆژیک ده بیره ت، بڕوانه: (الفیومی: مصباح المنیر فی غریب شرح الکبیر، د. ط، مکتبه لبنان، لبنان- ۱۹۸۷، ج ۲/ ص ۲۲۳).

(۵) حکیم أحمد خوشناو: الكرد وبلادهم عند البلدانیون والرحالة المسلمین، ط ۱، دار الزمان، دمشق- ۲۰۰۹، ص ۱۲۷.

قوهستان، له زۆربهی گوندهکانی ئەم بیابانانەدا کوردهکان نیشتهجینبوون، ئەم کوردانە بههۆی ئەوهی خاوهن مه‌ر و مالات و حوشر بوون، توانیویانە به‌رگه‌ی هه‌وای گه‌رمی ناوچه‌که بگرن.^(١)

سه‌ره‌پای ئەوهی له‌سه‌ره‌وه باسکرا، ئیمه‌ چاومان به‌ چه‌ندین ناو ده‌که‌وێت له‌ نیو سه‌رچاوه‌کاندا که پاشگری وشه‌ی کرد یان هه‌لگرتووه، ئەگه‌رچی ئەم پاشگره‌ ته‌نها به‌واتای کورد نایه‌ت، به‌نموونه‌ وه‌ک: (خسروکرد^(٢)) و کردران‌خو‌اش و خرکرد و فرکرد^(٣))، به‌لام ئەگه‌ری زۆر هه‌یه‌ ئەم پاشگرانه‌ بۆ کورد بگه‌رینه‌وه. کوردهکان له‌ ناوچه‌ی (اندخذ) ی سه‌ربه‌ شاری (اليهودية) ی ده‌وروبه‌ری شاری (فاریاب) هه‌بوون، حه‌وت گوند و مالی کوردانی لیبووه‌ که خاوه‌نی مه‌رمالات و وشتر بوون^(٤). هه‌موو ئەم زانیاریانە ئەوه‌ روون ده‌که‌نه‌وه‌ که کوردهکان له‌ سه‌ده‌کانی چوار و پینجی کۆچییه‌وه‌ به‌شیوه‌ی لێره‌وله‌وێ له‌ ناوچه‌کانی خوراساندا هه‌بوون و زیاتر نیشته‌جیی گوندهکان بوون و به‌ کاری مه‌ردارییه‌وه‌ خه‌ریک بوون.

بوونی کوردهکان له‌ خوراساندا بوونیکی بی‌ راگواستن بووه، چونکه‌ ئەو زانیاریانە هه‌یه‌ ئاماژه‌ به‌ راگواستنیان ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت تاوه‌کو سه‌ده‌ی (١٣ / ک٧) کوردهکان له‌ خوراسان هه‌بوون و راگوازرانیش نه‌بوون، وه‌ک ئەو نمونه‌یه‌ی نوسه‌ری کتییی (پیراسته‌ تاریخنامه‌ هرات) زانیاریمان پێده‌دات، که پاشایه‌ک و کوره‌که‌ی له‌ سالی (٦٥٠/ک١٢٥٢ز) کوردبوون و سه‌ید بوون و ده‌لیت: "مه‌لیک شاهنشاه و به‌رامشاه که کور و باوک بوون و هه‌ردوکیان سه‌ید و کورد بوون"، هه‌ر له‌ درێژه‌ی ئەم باسه‌دا قسه‌ی ئەو پاشایه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ و ده‌لیت: "خه‌لکی ئەفغان چ که‌سانیکی بی‌ باک و دز و خوینریژ و فیتنه‌گیر و فیلاوین، به‌تایبه‌ت ئەم کوردانه‌ی که له‌گه‌ل مندان".^(٥)

کوردهکان تاوه‌کو سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچی به‌شیوه‌ی نیشته‌جیی بنه‌ره‌تی له‌ ناوچه‌که‌دا بوونیان هه‌بووه‌ و هه‌یچ گومانیک له‌ په‌سه‌نیان ناکریت و ئاماژه‌ بۆ هه‌ینانیان نابینریت، رۆژه‌لاتناس (گونسالس دو کلاویخو) له‌ سه‌فه‌رنامه‌که‌ی خۆیدا باس له‌ بوونی کورد ده‌کات له‌ خوراسان و ده‌لیت: "یه‌ک فه‌رسه‌خمان مابوو بگه‌ین به‌ نیشابور ئوردوگایه‌کی بچوکمان بینی که‌ نزیکه‌ی چوارسه‌د په‌شمال ده‌بوون و په‌شمالی ئاسایی نه‌بوون و زۆر درێژ بوون و په‌ش بوون،

(١) الأصبخري: ن.م، ص ١٥٥.

(٢) الأصبخري: م.س، ص ١٤٦؛ ابن حوقل: م.س، ج ٢، ص ٤٣٣. ساغکه‌ره‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی ابن حوقل له‌ په‌راویژدا ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که وشه‌ی (کردران‌خو‌اش) و اتا کردان‌خو‌اش، بۆیه‌ پیمان وایه‌ پاشگری (کرد) مه‌به‌ست کورده، نه‌ک (کرد) ی فارسی به‌واتای کردن، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ئەگه‌ر هه‌یه‌ ئەم پاشگری (کرد) گرد یاخود جرد بیت، به‌وپییه‌ی له‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌دا به‌ (خسروجرد) هاتوو، بروانه: (مؤلف مجهول: م.س، ص ١١٤).

(٣) ابن حوقل: م.س، ج ٢ / ص ٤٣٣.

(٤) ن.م، ج ٢ / ص ٤٤٣.

(٥) سیفی هروی: م.پ، ص ٤٩.

لهم چادرانه‌دا هۆزیک به‌ناوی (الواری) که کوردن، ده‌ژیان، ئەمانه درێژی و پانی ئەم ئوستانه ده‌گه‌پین، له‌ژێر فه‌رمانی ته‌یموردان و سالانه‌ سی‌هه‌زار و شتر و پانزه‌هه‌زارسه‌ر مه‌ری وه‌ک باج پی‌ده‌ده‌ن.^(۱) که ئەمه‌ به‌لگه‌ی زۆری ژماره‌ی کوردانه‌ له‌م ناوچه‌یه‌ و پی‌ده‌چیت هه‌مان ئەو کوردانه‌ بن که پیش‌چوارسه‌ده‌ باسکراون له‌لایه‌ن (الاصطخری) کاتیک باسی گوندیک به‌ناوی گوندی کوردان ده‌کات له‌سه‌رپی نیشابور.^(۲)

ته‌وه‌ری سییه‌م:

پیکهاته ئاینیه‌کانی هه‌رێمه‌که:

له‌ هه‌ریمی خوراساندا چه‌ندین ئاین و ئاینزا له‌لایه‌ن دانیشتوانه‌وه‌ له‌ میژوودا په‌یره‌وی لیکراوه‌، به‌تایبه‌ت ئاینه‌ هیندییه‌کان به‌شیک له‌ شوینکه‌وتوانی ئەم ئاینانه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ئیرانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا نیشته‌جیبوون^(۳)، له‌م ته‌وه‌رده‌دا هه‌ولده‌ده‌ین تیشک بخه‌ینه‌ سه‌ر سه‌ره‌کیتترین پیکهاته ئاینیه‌کانی هه‌ریمی خوراسان، به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه‌:

یه‌که‌م: ئیسلام:

ئاینی ئیسلام وه‌ک ئاینی زۆرینه‌ی خه‌لکی و تاراده‌یه‌ک ئاینی ده‌سه‌لاتی سیاسی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی هه‌رێمه‌که‌، هه‌ر له‌ سالی (ک/۳۱/۶۵۱ز) کاتیک سوپای موسلمانه‌کان چوونه‌ ناو ئەم ناوچه‌یه‌وه‌، خه‌لکی ئاشنای ئاینه‌ نوویه‌که‌ بوون، به‌لام به‌یه‌کجاری و راسته‌وخۆ ئەم ئاینه‌ له‌ دلی خه‌لکیدا جیی نه‌بوویه‌وه‌، چه‌ندین سالی خایاند تاوه‌کو ئاینه‌که‌ به‌ رێژه‌یه‌کی زۆر بلاوبوویه‌وه‌، به‌لام به‌هۆی ئەوه‌ی چه‌ندین شوینی په‌رستشی ئاینه‌کانی پیشوویان گۆری بۆ مزگه‌وت ئەم ئاینه‌ راسته‌وخۆ جیگه‌ی ئاینه‌ ناوخوییه‌کانی گرته‌وه‌.^(۴)

دووه‌م: زه‌رده‌شتی:

ئاینی زه‌رده‌شتی وه‌ک ئاینیکی کۆن ئەژمارده‌کریت له‌ ناوچه‌کانی رۆژه‌لات به‌گشتی و قه‌له‌مه‌ره‌وی ئیمراتۆریه‌تی ساسانی به‌تایبه‌تی، چونکه‌ ئاینی فه‌رمی ئیمراتۆریه‌ته‌که‌ بووه‌، خوراسانیش وه‌ک هه‌ریمی چواره‌می ده‌وله‌تی ساسانی په‌یره‌وی له‌م ئاینه‌ کراوه‌ له‌لایه‌ن

^(۱) ئەم رۆژه‌لات ناسه‌ به‌ درێژتر باسی ئەم هۆزه‌ ده‌کات، بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ برۆانه‌: (کلاویخو: سفرنامه‌ کلاویخو، دیکه‌: مسعود رجب نیا، چ، ۵، شرکت انتشارات علمی فرهنگ، تهران-۱۳۸۴ش، ص ۱۸۸).

^(۲) الاصطخری: م.س، ص ۱۵۸.

^(۳) آرتور کرستین سن: م.پ، ص ۷۶.

^(۴) بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی فتوحاتی ئیسلامی و بلاوبوونه‌وه‌ی ئاینی ئیسلام له‌ هه‌ریمی خوراسان برۆانه‌: البلاذری: م.س، ص ۳۹۰؛ الطبری: م.س، ج ۴/ ص ۱۶۱-۱۶۷ و ۳۰۱-۳۱۴.

دانشتوانه که یه‌وه، له خوراساندا چه‌ندین ئاته‌شگای زهرده‌شتی بووه، که له‌لایهن و لاتناس و گه‌ریده‌کانه‌وه بۆمان باسکراوه، که له‌خواره‌وه باسیان ده‌که‌ین.

یه‌کیک له‌و ئاته‌شگایانه که له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا ئاوه‌دان بووه و له‌لایهن (الأصطخري) یه‌وه ده‌گیرد‌ریت‌ه‌وه، له‌سه‌ر چیا‌یه‌کی نزیک شاری هورات به‌ دووری دوو فرسخ و له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکه ئاته‌شگایه‌ک هه‌بووه، هه‌ر خودی ئەم جوگرافیناسه‌ شایه‌تی ده‌دا له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەم ئاته‌شگایه‌ ئاوه‌دان بووه و ناوی (سرشک) بووه.^(۱) له‌ زانیاریی‌کی دیکه‌دا (المقدسی) زانیاریمان پیده‌دات که له‌ سه‌ر رووباریکی شاری هورات پردیکی ناوازه له‌لایهن پیاویکی مه‌جوسی واتا زهرده‌شتییه‌وه دروستکرا، پیاوه‌که ویستی ناوی خو‌ی له‌سه‌ر بنوسیت، به‌لام سولتان وتبوی ده‌بیت ناوی منی لیبنوسریت، سه‌ره‌نجام هه‌ندیک ده‌لین پیاوه‌که موسلمان بوو و هه‌ندیکی دیکه ده‌لین خو‌ی فری داوه‌ته ناو ده‌ریاکه‌وه.^(۲) لیره‌دا ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت شوینکه‌وتوانی ئاینی زهرده‌شتی دوا‌ی چه‌ندین سه‌ده‌ش له‌ بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئاینی ئیسلام هه‌ر له‌م ناوچانه‌دا ماون.

له‌ هه‌ریمی خوراساندا چه‌ندین ئاته‌شگای زهرده‌شتی بوونیان هه‌بووه، به‌نمونه‌ ئاته‌شگایه‌ک له‌ شاری طوس هه‌بووه^(۳)، ئاته‌شگایه‌کی دیکه‌ی خوراسان ناوی ئاته‌شگای نوش آزاران بووه له‌ شاری به‌لخ که ئاته‌شگایه‌کی ناسراو و گه‌وره و به‌رچاوی زهرده‌شتییه‌کان بووه.^(۴)

سێیه‌م: بودایی:

ئاینی بودایی، یه‌کیکی دیکه‌ه له‌و ئاینانه‌ی که له‌ رۆژه‌لاتی خوراساندا بلا‌وبۆته‌وه، سه‌ره‌تای بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئەم ئاینه‌ له‌ ناوچه‌کانی خوراسان و ده‌وروبه‌ریدا ده‌گه‌ریت‌ه‌وه بۆ سا‌لی ۲۶۰ پ.ز. به‌هۆی پاشایه‌کی هیندی به‌ناوی ئاشوکا له‌ ناوچه‌کانی باشوری خوراساندا بلا‌وبۆوه، له‌ریگه‌ی مژده‌ده‌ره‌کانییه‌وه که ناردی بۆ ناوچه‌کانی خوراسان، و له‌ سا‌لی ۲۶۰ پ.ز. مژده‌ده‌ری نارد بۆ شاری به‌لخ، پاشایه‌ک به‌ناوی أجاتوکل، که له‌ ناوچه‌کانی رخج و زرنج حوکی کردووه و سکه‌ی لیداوه و وینه‌ی بو‌دای له‌سه‌ر نه‌خشاندووه. هه‌روه‌ها له‌ شاری به‌لخ ئاماژه به‌ بوونی په‌رستگای ئەم ئاینه‌ کراوه، ئەویش په‌رستگای نه‌وبه‌هاره که له‌سه‌ره‌تادا ئاته‌شگای زهرده‌شتییه‌کان بووه، به‌لام دواتر کاتی ئاینی بودایی په‌یدا ده‌بیت له‌ ناوچه‌که‌دا ئەم ئاته‌شگایه‌ ده‌گۆریت بۆ په‌رستگای

(۱) م.س، ص ۱۵۰.

(۲) م.س، ص ۳۲۹-۳۳۰.

(۳) اعتماد السلطنة: مرآة البلدان، تح: عبدالحسين نوایی وهاشم محدث، ج ۱، انتشارات دانشگاه تهران، تهران- ۱۳۶۷ش، ج ۱/ ص ۵۷۴.

(۴) محمد مهریار: فرهنگ جامع نامهای کهن اصفهان، ج ۱، انتشارات فرهنگ مردم، اصفهان- ۱۳۸۲ش، ص ۸۴۵.

بودایی، پاشاکانی چین و هیند و کابلشا سهردانی ئەم پهرستگایه‌یان کردووه و ئەوانیش له‌سه‌ر ئەم ئاینه‌ بوون.^(۱) له‌م پهرستگایه‌دا پیاویکی ئاینی هه‌بووه نازناوی به‌رمه‌کیان هه‌لگرتووه، نه‌وه له‌دوای نه‌وه پشتاوپشت سه‌ره‌رشتی ئەم پهرستگایه‌یان ده‌کرد^(۲)، له‌ سه‌رده‌می (معاویة بن ابي سفیان ۶۱-۶۷۰ / ۶۶۱-۶۸۰ز) ئەم پهرستگایه‌ رووخینرا.^(۳)

جگه‌ له‌وانه‌ له‌ شاری بامیان گه‌وره‌ترین بتی بودا و پهرستگایه‌کی ئەو ئاینه‌ی لی بووه، که له‌سه‌ر به‌ردی قه‌دپالی چیایه‌ک هه‌لکه‌نراوه، زیاتر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سه‌رده‌می ساسانییه‌کان و به‌تایبه‌ت سه‌رده‌می (سابوری یه‌که‌م ۲۴۰-۲۷۰ز).^(۴) ئەم پهرستگایه‌ پی ده‌چیت هه‌مان ئەو زانیاریه‌ بی‌ت که (السمعانی) نوسیویتی: " له‌ بامیان دوو بتی گه‌وره‌ی لی‌بووه، که له‌سه‌رچیاکه هه‌لکه‌نراون له‌ خواره‌وه بو سه‌ره‌وه، زور گه‌وره‌ بوون و له‌ جیهاندا له‌وینه‌یان نه‌بووه، یه‌کیکیان ناوی (سرخ بت) به‌واتای بتی سور، ئەوی دیکه‌یان ناوی (خنک بت) واتا بتی فینک".^(۵)

چوارهم: مه‌سیحی:

ئاینی مه‌سیحی، یاخود (نصاری)، به‌پیی سه‌رچاوه‌کان شوینکه‌وتوانی ئەم ئاینه‌ له‌ ناوچه‌کانی هه‌ریمی خورساندا بوونیان هه‌بووه، گوايه‌ یه‌که‌م که‌س که ئاینی مه‌سیحی بردۆته هه‌ریمه‌که‌وه قه‌شه‌یه‌ک بووه به‌ ناوی (سیس جاثلیق)^(۶)، وه‌ک ده‌بینین (الأصطخري) کاتی باسی شاری هورات ده‌کات، زانیاریمان پێده‌دات که له‌نیوان ئاته‌شگای سرشک و شاری هوراتدا کلیسایه‌کی مه‌سیحیه‌کانی لی‌بووه.^(۷) مه‌سیحیه‌کان له‌ سه‌ده‌ی چوارهم دا له‌ خورساندا به‌رپه‌رته‌یه‌کی که‌م هه‌بوون، به‌ جوړیک له‌ یه‌هودیه‌کان که‌متر بوون.^(۸)

(۱) بو زانیاری زیاتر ده‌باره‌ی ئەم پهرستگایه‌ وجیاوازی بوچوونه‌کان ده‌باره‌ی ئەوه‌ی که ئاته‌شگای زه‌رده‌شتی بووه یان پهرستگای بودایی ب‌روانه: (منصور سید سجادی: م.س، ص ۳۶۵).

(۲) المسعودی: م.س، ج ۲/ ص ۱۸۶؛ عبدالحی حیبی: م.پ، ص ۳۷۳-۳۷۸.

(۳) البلاذری: م.س، ص ۳۹۶؛ سید صادق سجادی: تاریخ برمکیان، ج ۱، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۸۵، ص ۳۹.

(۴) آرتور کرستین سن: م.پ، ص ۷۶.

(۵) م.س، ج ۲/ ص ۶۴؛ له‌وه‌ده‌چیت مه‌به‌ست ئەو دوو په‌یکه‌ره‌بی‌ت که له‌ شاری بامیانی ئه‌فغانستانی ئه‌م‌روکه هه‌بوون و له‌ لایه‌ن هیزه‌ چه‌کداره ئیسلامیه توند‌ره‌وه‌کانه‌وه له‌ ئه‌فغانساتن ته‌قیندرايه‌وه.

(۶) بو ئەم زانیاریه‌ و زانیاری دیکه‌ له‌سه‌ر ئاینی مه‌سیحی له‌ خورسان ب‌روانه: (أبو ریحان البیروني: الآثار الباقية عن القرون الخالية، تح/ پرویز ازکایی، ط ۱، مرکز نشر میراث مکتوب، تهران - ۱۳۸۰ش، ص ۳۶۵).

(۷) م.س، ص ۱۵۹.

(۸) المقدسی: م.س، ص ۲۲۳.

پېنجهم: يه هودی:

يه هودیيه کانی خوراسان کهم و پهرته وازه بوون، به لām ئه وهی جیگه ی سهرنجه ئه م ئاینه بوونی هه بووه، به نموونه له زانیاریینکدا که دهگه پیتته وه بۆ سه دهی چواره می کوچی تییدا هاتووه له خوراساندا يه هودی هه یه و ژماره شیان زۆره^(۱)، وا دیاره ئه م ژماره زۆره ی يه هودی له سه دهی سیانزه ی کوچی که م ده کات، چونکه له سه رچاوه ی ئه م ماوه یه دا ئاماژه به يه هودیيه کانی خوراسان کراوه که ژماره یان که مبووه ته وه و پۆلیان له که می داوه.^(۲)

شه شه م: مانه ویه ت:

مانه ویه ت وه ک ئاینیکی رۆژه هه لاتی ولاتی ئیران له خوراساندا بوونی هه بووه، زانیاریی ئه م ئاینه له سه رچاوه کاندایه یه، به لām مانه ویه کان له سه رچاوه ئیسلامییه کاندایه زیاتر وه ک به شیک له ئاینی زه رده شتی یاخود جوړیکی بیباوه ری (زهنده قه) ئه ژمار کراون، به نموونه بۆ ئاینه کانی وه ک زه رده شتی و تراوه (اصناف المجوسیه)، یاخود وه سفکراون به (کۆمه لیک که له نزیک هورات هه ن، سپی پۆشن و ئاینیان شتیکه نزیک له زهنده قه)، به م شیوه یه ده توانین بلین ئاینی مانه ویه ت له خوراساندا بوونی هه بووه و تاوه کو سه دهی چواره م ریژه ی به رچاویان له خوراساندا هه بووه.^(۳)

(۱) المقدسی: م.س، ص ۳۲۳.

(۲) شیروانی: بستان السیاحه، م.پ، ص ۵۸.

(۳) المقدسی: م.س، ص ۳۲۳؛ منصور سید سجادی: م.س، ص ۳۲۵_۳۲۶.

بہشی دووہم:

شار و شارنشینی له سہدہکانی ناوہراستدا
و له خوراساندا

باسی یه کهم:

شار و شارنشینى له پرووی پیناسه و پیکهاته و دروستبوونهوه له سهدهکانى ناوهراستدا

تهوهرى یه کهم:

ناساندنى چه مکی شار و شارنشینى:

مرۆقهکان به سروشتى خویان کۆمه لایه تین و له بهر چه ندان هۆکار له دهورى یهک کۆده بنه وه، ئەم کۆبوونه وه یه شیان کۆمه لگای دروستکردوه، که به یه که وه له شوینیکى نیشته جیبووندا کۆده بنه وه، ئەو هۆکارانه ی وایکردوه پيوستیان به یهک بیت هه ر ئەو هۆکارانه واده کات که لینه کانی یه کتر پر بکه نه وه، ئەم گرده بوونه وه یه ش له دهورى یه کتر خوی له چه ند جۆریکدا بینووته وه، ئەویش به پیی زۆرى و که می دانیشتوان، له بچوکتین کۆمه لگای نیشته جیبوونه وه دهست پیده کات تا گه وره ترین، به مه ش گوند و شار و هه ریم و شانشین دروست ده بیت.^(۱)

شوینی گرده بوونه وه ی مرۆقهکان زۆر ناوی له خوی گرتووه، له جیهانی ئیسلامیدا و له سه دهکانى ناوهراستدا چه ندین ناو و چه مک و زاراه بو شار و ئاوايه کان به کارهاتووه وهک (أقليم، جند، اوستان) و چه ندین ناوی دیکه بو یه که بچوکتیه کان، ئەمه ش به پیی گه وره و بچوکیان پله به ندی کراون.^(۲) و هه ندی سه رچاوه ی نوێ چه مکی شارى ئیسلامی به کاردینن و چه ندین کتیب به و ناوه وه له بواری شارسازی و شارگه ریدا نوسراوه.^(۳)

له زمانى کوردیدا چه مکی شار به گه وره ترین یه که ی نیشته جیبوونی خه لکی و تراوه که مزگه وت و بازار و نه خۆشخانه و گه رماو و خان و پیشه جۆراو جۆره کان و زۆریک له شوینه گشتیه کانی له خوی گرتووه، که به کرمانجی باژیریشی پێ دهوتریت، شار چه مکی هاوبه شی زمانى کوردی و فارسییه، ئەگه رچی له فارسیدا زیاتر وشه ی (شهر) به کاردیت.^(۴)

^(۱) ابن خلدون: م.س، ص ۴۱، ۱۲۵.

^(۲) محمد المعتصم: المدينة الإسلامية وخصائصها (حولية كلية والعلوم الاجتماعية)، العدد الثاني، ط ۱، مطبعة جامعة قطر، قطر- ۱۹۸۰م، ص ۲۱۷-۲۱۸.

^(۳) به نمونه وهک کتیبی (محمد عبدالستار عثمان: المدينة الإسلامية، ط ۱، عالم المعرفة، کویت- ۱۹۷۸) و کتیبی (Hourani.A.H and stern, The Islamic City, London, oxford, 1967).

^(۴) محسن حبیبی: از شار تا شهر، ۱۷، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۹۷ش، مقدمه ص ف.

وشه‌ی (شهر) له فارسی کوندا (خشت)ه به واتای (پاشایه‌تی) دیت^(۱)، ئەمەش یەكده‌گریتەوه له‌گەڵ واتا عەرەببیه‌که‌ی (المدينة)دا، که له خواره‌وه باسی ده‌که‌ین و به‌م شیوه‌یه ده‌توانین ب‌لین له فارسی کونیشدا شار به شوینی فه‌رمان‌ه‌وایه‌تی وتراوه.

له زمانی عەرەبیدا وشه‌ی (المدينة) مان هه‌یه که هاوواتای وشه‌ی (شار) ی کوردی و (شهر) ی فارسییه، ئەم وشه‌یه شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی زۆری بۆکراوه و به‌بۆچونی جیاوازی لیکدراوه‌ته‌وه که بنه‌رته‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ چ واتایه‌ک، به‌لام به‌گشتی بۆ گه‌ردبوونه‌وه‌ی خه‌لکیکی زۆر له ده‌وری یه‌ک و نیشته‌جی‌بوونیان له رۆوبه‌ریکی گه‌وره‌دا و پشت به‌ستنیان به‌یه‌کتر، به‌کارهاتوه.^(۲)

یه‌کیک له‌و بۆچوونانه وشه‌ی (المدينة) ده‌گه‌رینیته‌وه بۆ بنه‌رته‌یکی ئارامی، به‌وییه‌ی له وشه‌ی (دین) وه‌رگیراوه که به واتای شار هاتوه، شار لای ئەکه‌دی و ئاشورییه‌کان به (الدین) ناسراوه واتا یاسا، هه‌روه‌ها وشه‌ی (الديان) واتا (القاضي) حاکم، له ئارامیدا سه‌رچاوه‌که‌ی وشه‌ی (مدینتتا)یه که واتای (القضاء_ ده‌سه‌لات) دیت. له زمانی عەرەبیدا وشه‌ی ده‌بیان (الديان) به‌واتای خاوه‌ن یاخود پاشا به‌کارهاتوه.^(۳)

له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا شوینه‌کانی نیشته‌جی‌بوون چه‌ند ناویکی جیاوازیان هه‌بووه، ئەم ناوانه‌ش به‌پێی قه‌باره‌ی شوینه‌که و پێگه‌ی سیاسی و ئابووری و کارگیری ئەو شوینه دانرابوون، به‌م شیوه‌یه له گه‌وره‌وه بۆ بچووک (مصر، قصبه، مدن، رستاق) و یه‌کیک له جوگرافیناسه موسلمانه‌کان له‌م باره‌یه‌وه بۆچوونی خۆی ده‌خاته‌رۆو، میژوونوس و جوگرافیناسی ئیسلامی مه‌قدسیه، که ده‌لێت: "ئیمه مصره‌کانمان وه‌ک پاشا و قه‌سه‌به‌کان وه‌ک په‌رده‌دار و شاره‌کان وه‌ک سوپا و دێیه‌کان وه‌ک سه‌رباز لیکردوه." ^(۴) دیاره شیوه‌ی ریزبه‌ندییه‌که‌ی مه‌قدسی له‌سه‌ر شیوه‌ی ریزبه‌ندی حوکمداری سه‌رده‌می خۆی بووه، پاشا گه‌وره‌ترین پله‌یه و به‌دایدا تاوه‌کو بچوکتین پله که تاکه پیاویک یان سه‌ربازیکه، به‌لام ئەوه‌ش بزانی که مصر به واتای ناوچه‌یه‌کی گه‌وره هاتوه و شارێک بنکه‌ی ئەو ناوچه‌یه بووه، ناوچه‌که‌ش به‌ناوی شاره‌که‌وه بووه، هه‌ر خودی مه‌قدسی له ته‌واوکه‌ری ئەم ده‌قه‌دا ده‌لێت: "زانایان جیاوازی له‌باره‌ی مصره‌وه، به‌لام من ده‌لیم مصر هه‌ر هه‌ریمیکه ده‌سه‌لاتی هه‌ره‌گه‌وره‌ی تیدا بیت، دیوانه‌کانی تیدا کۆبکریته‌وه و کاری ده‌وربه‌ری پێوه وابه‌سته‌بیت، چه‌ندین شار سه‌ر به‌و بن، وه‌ک دیمه‌شق و قه‌یره‌وان و شیران،

(۱) شهرام یوسفی فر: شهر وروستا در سده‌های میانهء تاریخ ایران، چ ۱، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران-۱۳۹۰ش، ص ۵۰.

(۲) فه‌هاد حاجی عبوش: م.س، ص ۱۹-۲۰.

(۳) عبدالجبار ناجی: درسات فی المدن العربیة الاسلامیة، ط ۱، شركة المطبوعات للنشر والتوزیع، بیروت-۲۰۰۱، ص ۵۷-۵۸؛ محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۱۵-۱۶.

(۴) م.س، ص ۴۷.

لهوانهیه هه‌ندیک جار له مصریکدا یان له قه‌سه‌به‌یه‌کدا ناوچه‌یه‌ک هه‌بیت شارانی دیکه سه‌ر به‌و بن وهک طخارستان بۆ به‌لخ".^(۱) لیره‌دا ده‌بینین (المقدسی) له پله‌ی سییه‌مدا شاره‌کان (المدن) ی داناو، وهک ده‌زانریت مدن شیوازی کوی المدینه‌یه، (ابن منظور) بۆمان پیناسه‌ ده‌کات و ده‌لایت: "که شار قه‌لایه‌که له چه‌ق یاخود به‌رزی ناوچه‌یه‌کدا دروست ده‌کریت، هه‌ر زه‌ویه‌ک له به‌رزیه‌که‌یدا یان له سه‌نته‌ره‌که‌یدا قه‌لایه‌ک دروستبکریت، ئەوه بریتییه له شار".^(۲) له‌م ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه ده‌توانین بلین که له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا شار به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ بوونی قه‌لاوه، ئەگه‌ر ئاوه‌دانیه‌ک قه‌لای نه‌بووبیت پی و تراوه دی یاخود گوند.

فه‌یله‌سوفی ئیسلامی (ابن خلدون) شیوازی نیشته‌جی‌بوونی مروّقه‌کان بۆ دوو جوړ دابه‌ش ده‌کات، جوړیکیان پی ده‌لایت (البدوی) و اتا (سارانشین) ئەمه زیاتر له شوینه‌ کراوه‌کاندا وهک چیا و پیده‌شت و بیابانه‌کاندا بوون، و اتا له په‌ناگه‌ی سروشتیدا بوون، جوړی دووه‌میان ناوده‌نیت (الحضر) و اتا (شارنشین) که زیاتر له په‌ناگه‌ی ده‌ستکردیدا بوون وهک گوند و شار و قه‌لاکان ئەمه‌ش بۆ خو‌پاساردان و به‌رگریکردن بووه له‌خو‌یان.^(۳)

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بلین پیناسه‌ی شار له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌م شیوه‌یه‌ بووه، وه‌کو (المقدسی) له زاری زانایانه‌وه بۆمان پیناسه‌ ده‌کات و ده‌لایت: "زانایان ده‌لین مصر هه‌ر ولایتیکه کوکه‌ره‌وه بیت و سنوریکه هه‌بیت و ئەمیریک تییدا نیشته‌جی بیت و کاروباری به‌رپوه بیری و ناوچه‌ی خو‌ی هه‌بیت".^(۴) ئەگه‌ر ئیمه‌ بروانینه‌ پیناسه‌ی زوریک له زانایانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت، شار بریتی بووه له شوینیکی نیشته‌جی‌بوونی خه‌لکی و پاریزراو به‌ قه‌لایه‌ک و خاوه‌نی ئەمیریک و چه‌ندین شوینی وهک بازار و مزگه‌وت و گه‌رماوی له‌خو‌ی گرتووه، خه‌لکه‌که‌ی زیاتر له ریکه‌ی پیشه‌ و کاری ده‌ست و سه‌ربازیوه‌ بژیوی خو‌یان په‌یدا‌کردووه.^(۵)

سه‌باره‌ت به‌ شارنشین و جیاوازی له‌گه‌ل گوندن‌شینیدا، تارا‌ده‌یه‌ک جیاواز و هه‌ندیک‌یش له‌یه‌کچوون هه‌یه، شاره‌کان جیگای خه‌لکانیک بوون که زیاتر له چین و تویره‌کانی ده‌سه‌لاتداران و بازرگانان و پیشه‌وه‌ران و زانایان بوون، به‌هۆی ئەوه‌ی شاره‌کان شوینی فه‌رمانه‌وایی ده‌سه‌لاتداره‌ بچوک و گه‌وره‌کان بووه، شوینی کوشکی بازرگانان و شوینکاری پیشه‌وه‌ران بووه،

(۱) م.س، ص ۴۷.

(۲) لسان العرب، ط ۲، دار الصادر، بیروت_د.ت، مج ۱۳ / ص ۴۰۲.

(۳) بۆ زانیاری زیاتر له‌م باره‌یه‌وه بروانه: (المقدمة: م.س، مج ۱ / ص ۱۳۲).

(۴) م.س، ص ۴۷.

(۵) عبدالجبار ناجی: م.س، ص ۷۰_۷۵؛ شهرام یوسفی فر: م.پ، ص ۵۳.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بازاره‌ گه‌وره‌كان زياتر له‌ شاره‌كاندا بووه، شاره‌كان زياتر پرۆلى سه‌نته‌ريكى به‌گه‌رتنه‌وه‌ى ديهاته‌كاني ده‌وربه‌ريان بينيوه له‌ كارى بازرگانيدا^(۱)، هه‌روه‌ها زياتر شوينى به‌ره‌مه‌ينانى ورده‌كالاى بازرگانى بوون بۆ ديهاته‌كان و شاره‌كاني دراوسى.^(۲)

ئه‌گه‌رچى شارنشينى ئه‌و سيفه‌تانه‌ى هه‌بوو كه له‌ گوندنشينى جيايكردۆته‌وه، به‌لام هه‌نديكجار پرويداوه‌ گوند هه‌بووه‌ داراي ئه‌و شتانه‌ بووه كه شار هه‌يبوو، ئه‌مه‌ش خالى ليكچوونى نيوان شار و گونده‌كانه له‌ سه‌ده‌كاني ناوړاستدا، چونكه هه‌نديجار گونده‌كان شوينى كوشكى ده‌سه‌لاتداره‌كان و بازرگانه‌كان بوون، هه‌نديكجاريش گونديك قه‌لاى هه‌بووه، ياخود ورده‌ كالاى بازرگانى به‌ره‌مه‌يناوه، ئه‌مه‌ واده‌كات بلين خالى ليكچوون هه‌بووه له‌ نيوان گوند و شاردا له‌ سه‌ده‌كاني ناوړاستدا، به‌لام به‌گشتى شار جياواز بووه له‌ ديهات.^(۳)

تويژه‌راني بواري شارناسى به‌ له‌ به‌رچاواگرتنى گيرانه‌وه ميژووييه‌كان و چه‌ند پيوه‌ريكى دياريكراو، شوينه‌كاني نيشته‌جييونى مروفيان بۆ چه‌ند ئاستيك ريزكردوه، له‌ گرنگترين ئه‌و پيوه‌رانه‌ش سه‌ره‌تا پيوه‌رى سياسيه، به‌پيى ئه‌م پيوه‌ره هه‌ر شاريك بنكه‌ى ده‌سه‌لاتى سياسى تيدا بووبيت و له‌م شاره‌وه شاره‌كاني ديكه به‌ريوه‌برابن، ئه‌وا بووه‌ته شارىكى بنكه‌ى و جوگرافيناسانى سه‌رده‌مى ئيسلامى پييان گوتوه (مصر) كه وه‌كو پايته‌ختى هه‌ريميك پرۆلى بينيوه، پيوه‌رى دواتر پيوه‌رى ئابووريه، واتا هه‌رشاريك له‌ پرۆى ئابووريه‌وه به‌هيز بووبيت و خاوه‌ن داهاتيكي سالانه‌ى زۆر بووبيت گه‌وره‌تر بووه له‌و شاره‌ى داهاتى كه‌مترى هه‌بووه، ياخود به‌پيى پيگه‌ى ئابوورى و بازرگانى شاره‌كه و هه‌لكه‌وته جوگرافيه‌كه‌ى ده‌گور، ريزبه‌ندكردنه‌كه له‌ گوند ياخود دى دستپيده‌كات واتا له‌ بچوكه‌وه بۆ گه‌وره، به‌م شيوه‌يه‌يه: گوند پاشان دى دواتر شاروچكه ئينجا شار دواى ئه‌وه‌ش قصبه و له‌ كو‌تاييشدا پايته‌خت_مصر.^(۴)

(1) Giulia Annalinda Neglia: The City in the Islamic World, Some Historiographical Notes on the Islamic City, Brill, Boston, 2008, Vol.1, p38-37.

(2) شهرام يوسفى فر: م.پ، ص ۵۷.

(3) احمد اشرف: ويژگيه‌ى تاريخى شهرنشينى در ايران دوره‌ اسلامى، مجله‌ مطالعات جامعه‌ شناسى، دوره قديم، تابستان_ شماره ۴، تهران_ ۱۳۵۳ش، ص ۴۵.

(4) شهرام يوسفى فر: م.پ، ص ۱۳۱؛ محمد معتصم: م.س، ص ۲۱۸_۲۱۹.

پيکھاته کانی شان:

شار له سهده کانی ناوه راستدا خاوهن کومه لای پيکھاته ی گرنګ بووه، به شیوه یه ک به بی بوونی ئەم پيکھاته، هیچ شاریک واتا و مۆرکی شار و شارنشین ل ه خوی نه ده گرت، له گه ل ئەوه ی ئەم پيکھاته مه رجی بوونی شار بوون، له هه مان کاتدا پیوستیه کی سه رده می بوون له بواره کانی بازرگانی و سه ربازی و سیاسی و ئاینی و زانستی و پیشه سازیدا، پيکھاته کانیش له شوین و ولاتیکه وه بۆ شوینیکی دیکه ده گۆران، له م ته وهره دا هه ولده دین پيکھاته کانی شاری سه رده می ئیسلامی بخره یه روو به م شیوه یه ی لای خواره وه:

یه که م: (قه لای یاخود (دژ):

قه لای به گرنګترین به شی شار دانراوه، به هوی ئەوه ی قه لای پاریزه ری سه رجه م پيکھاته کانی دیکه ی شاربووه، ئیمه ده بینین له دروستکردنی شاره کانی خوراساندا، ئاماژه بۆ ئەوه ده که ن که زیاتر بۆ خۆپاراستن بووه له نه ته وه ده شته کییه کان^(۱)، واتا هۆکاری یه که می دروستکردنی قه لاکان بۆ خۆپاراستن بووه له ده ره وه ی شارییه کان، ئەویش چ نه ته وه ده شته کییه کان بیت، یاخود دوژمنیکی ده ره کی، یان ئاژه له په لامارده ره کان بووبیت.

قه لای بۆ پاراستنی شار و ده سته که وته کانی له سه رجه م رووه کانه وه له سه ده کانی ناوه راستدا پیوستیه کی هه تمی بووه، له هه مان کاتدا پيکھاته ی قه لای بۆ شاریک سه ره نجام پيکھاته ی ئاسایشی بووه بۆ ئەو شاره، چونکه ئاسایش به هوی بنیاتانی قه لای و دژ و که ندر و خه نه قه کانه وه بووه، هه روه ها شاره کان به بوونی قه لای له گونده کان جیا ده کرانه وه.^(۲)

له سه رده می ئیسلامیدا شاره کان خاوهنی قه لای سه خت و پته و بوون و له گه ل پيکھاته کانی دیکه ی شاردا ته و اوکاری یه کتر بوون و بگره پيکھاته کانی دیکه وابه سته و مه رجداری ئەم پيکھاته یه بوون، چونکه قه لای و شورا کان پاریزه ری شوینه ئاینی و شوینه ئابوورییه کان بوون.^(۳) به

(۱) بۆ نمونه (یاقوت الحموی) له باسی دروستکردنی شاری هرات دا بۆمان ده گێریته وه و ده لیت: " کاتی ئەسکه نده ر به ره و چین به ریکه وت به ناو خوراساندا تیده په ری و له شاری هرات له ناو خوراسان فه رمانی دروستکردنی قه لای هرات ده دات، وه کو نه ریتی خوی بگه یشتایه ته هه ر شوینیک فه رمانی به خه لکه که ی ده کرد که قه لای وشوره دروست بکه ن و خودی خوی سه ره په رشتی ده کرد و ئەندازیارییه که ی ده کردن، له شاری هراتیش به هه مان شیوه فه رمانی کرد به بنیاتانی شاره که و دروستکردنی قه لای بۆی ودانانی شوره و قوله کانی. " بۆ زانیاری زیاتر له م باره یه وه بپوانه: (م.س، ج ۵ / ص ۲۹۶).

(۲) محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۱۲۱-۱۲۲.

(۳) شه رام یوسفی فر: م.پ، ص ۵۹.

نمونه شاری مهرو دواي قهلاي شار شوریه کیشی هه بووه که به دهوری هه موو به شه کانی شاردا کشاوه، که هه موو رستاقه کانی گرتوه ته وه، بۆ پاراستنی به شه کانی شار.^(۱)

دووه م: شوینی ئایینی (مزگهوت):

به تایبتهت مزگهوت، چونکه ئه و شارانه ی ئیمه مه به ستمانه و سه رده می توژیته وه که مان زیاتر ئه و سه رده مه یه که ئایینی ناوچه کانی هه ری می خوراسان ئایینی ئیسلام بووه، و مزگهوتیش له گه ل ئه وه دا مه رجی هه ر شاریک بووه، و اتا ئه گه ر شاریک مزگهوت و مینبه ری هه بوایه پیی دهوترا شار،^(۲) به لام ده بوو ئه و مزگهوت ته گه وره بوایه که پنیان دهوت (مسجد الجامع)^(۳) و مینبه ری هه بوایه ئه مه ش نیشانه ی سه ره به خو بوونی ئه و شاره ی ده گه یاند له گه ل شاریکی دیکه دا، به لام هه موو کات بوونی (مسجد الجامع) و مینبه ر له ئاوا ییه کدا به س نه بووه بۆ ئه وه ی ئه و ئاوا ییه بیته شار، چونکه له جیهانی ئیسلامی سه ده کانی ناوه راستدا چه ندین گوند هه بووه و خاوه نی مسجد الجامع و مینبه ر بووه و پییشی نه وتراوه شار، زور جار قه لاشی هه بووه، به لام پیی نه وتراوه شار.^(۴)

سه بارهت به وه ی که مینبه ر تاکه نیشانه و پیکهاته ی شاره، له ورپوانگه یه وه یه له سه رده مه سه ره تا کانی ئیسلامدا بوونی مینبه ر نیشانه ی گه وره یی ئه و شاره ی ده گه یاند، به لام ئه مه بۆ سه ده کانی دواتر و به تایبتهت سه رده می توژیته وه که ی ئیمه که متر و ه رده گیریت، چونکه له و سه رده مه دا مینبه ر وه کو پیکهاته یه کی دووه می ته ماشاکراوه و زور گوند و ئاوا یی هه بوون خاوه نی مینبه ر بوون، له گه ل ئه وه شدا مینبه ر هاوشانی (مسجد الجامع) نیشانه و پیکهاته یه کی

(۱) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۸.

(۲) بۆ گه رانه وه بۆ چه ند نمونه یه کی ئه و شارانه ی له خوراساندا خاوه نی مسجد الجامع بوون بروانه: (ابن حوقل: م.س، مج ۲/ ص ۴۲۶، ۴۳۵، ۴۳۷، ۴۳۸).

(۳) ئه م ناوه له کوردیدا به واتای مزگهوتی گه وره یا خود مزگهوتی سه ره کی دیت، جیاوازی ئه م یه که یه له گه ل مزگهوتی ئاساییدا ئه وه یه مزگهوتی گه وره زور ده زگای دیکه له خو ده گریت، وه ک کاروباری سیاسی و وتاردانی کاربه ده ستانی ده سه لات و پیاوانی ئایینی، هه ره وها قوتابخانه ی خویندنی سه رجهم زانسته کان وهونه ره کان بووه، ته نانهت شوینی مانه وه ی به رده وامی قوتابیانی زانسته کان بووه، ئه مه جگه له وه ی شوینی نویت و عیبادهتی هه موو موسلمانیک بووه، بۆ درێژه ی زیاتر له سه ر مسجد الجامع و پیگه ی له شاری سه رده می ئیسلامیدا بروانه: (محمد طاهر الکردي: التاريخ القويم لمكة وبيت الله الکریم، ط ۱، مطبعة دار خضر، بیروت- ۱۴۲۰هـ مج ۳/ ج ۵/ ص ۱۶۴-۱۶۵؛ محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۲۱۰-۲۱۶؛ Robert Bertran: The Islamic City, 1^{est} edition, publishing by unisco, 1980, p74.

(۴) احمد اشرف: م.پ، ص ۱۳

گرنگ و سهره‌کی شار بووه له سه‌ده‌کانی ناوه‌پاستدا و به‌تایبته له سه‌رده‌می توژیینه‌وه‌که‌ماندا.^(۱)

هه‌رچی مه‌سه‌له‌ی ئەژمارکردنی بوونی (مسجدالجامع) وه‌ک پیکهاته‌یه‌کی سه‌ره‌کی و بی جیگره‌وه بو شار، ئەمه یکلایی بوته‌وه لای توژیهرانی ئەم بواره، به‌و پێیه‌ی پیکهاته‌یه‌کی گرنگ و جیاکه‌ره‌وه بووه بووه بو گه‌شه‌ی شارستانی هه‌رشاریک، چونکه له‌م یه‌که‌یه‌دا زۆربه‌ی کاره‌ ئاینی و زانستی و کاره‌ سیاسییه‌کان رابی ده‌کران، شوینی نوژیه‌ گشتیه‌کان و خویندنی زانسته‌کان بووه و مینه‌ر و بلنگوی ئاینی و وتاردانی سیاسی بووه.^(۲)

سه‌یه‌م: بازار^(۳):

وه‌ک پیکهاته‌یه‌کی بنه‌رته‌ی هه‌رشاریک و پێویسته‌یه‌کی خوکرد بو دانیشتوان و ریبوارانی شاره‌ گه‌وره‌کان ئەژمارکراوه، له‌ نیو شاره‌ رۆژه‌لاتیه‌کاندا شارپی نیو شاره‌کان و اتا له‌ ده‌روازه‌ی قه‌لا بو مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شار و خانه‌ی میرنشینی، شوینیکی گونجاوی بازاره‌کان بووه، هه‌ندی‌کجار له‌ ده‌روه‌ی شاره‌کان و له‌ به‌شی (الربض)^(۴) دا بازاره‌کان شوینیکی گرنگی شاره‌کانیان ده‌گرت^(۵). (حاکمی نیشابوری) زانیاریمان پێده‌دات له‌ باره‌ی شاری نیشابوره‌وه، که‌ دوو بازاری هه‌بووه، بازاریکی بچوک و بازاریکی گه‌وره، بازاره‌ بچوکه‌که‌ درێژبوته‌وه تا گه‌یشتۆته‌ بازاره‌ گه‌وره‌که‌ و وه‌روه‌ها چه‌ندین لقه‌ بازاری دیکه‌ی هه‌بووه، که‌ هه‌ندی‌ک له‌ و لقه‌

(۱) بو زانیاری زیاتر و گه‌رانه‌وه بو ده‌قه ئیسلامیه‌کان و وه‌رگرته‌ی نمونه‌ی شار و ئاواپیه‌کان، بروانه: (عبدالجبّار ناجی: م.س، مج ۱/ ص ۱۰۱-۱۱۲).

(۲) بو زانیاری زیاتر بروانه: عبدالجبّار ناجی: ن.م، مج ۱/ ص ۱۰۱-۱۰۳.

(۳) بازار: وشه‌یه‌کی کۆنه و له‌ زمانه‌ کۆنه‌کانی ناوچه‌که‌دا به‌کارهاتووه، له‌ زمانی فارسیدا به‌ (وازار) و له‌ شیوه‌کانی وه‌ک (وازارگ- بازاری) و (وازارگان- بازرگان) به‌کارهاتووه، له‌ زمانی پارسیدا به‌ (وازار) هاتووه، بنه‌رته‌ی وشه‌که، ده‌گه‌رینه‌یه‌وه بو زمانی په‌له‌وی و له‌ شیوه‌ی (واکار)دا، بروانه: (حسین سلطان زاده: بازارهای ایرانی، چ ۵، دفتر پژوهشهای فرهنگی، تهران، ۱۳۹۳ش، ص ۱۱).

(۴) (الربض): به‌واتای پاشکو یاخود ده‌وروبه‌ری شار، ئەمه زیاتر بو ئەو به‌شه‌ی شار به‌کارهاتووه که‌ دوا‌ی به‌شی شارستان دروست بووه، چونکه زۆربه‌ی شاره‌کانی سه‌رده‌می ئیسلامی و خوراسانیش له‌ و نیوه‌دا له‌ سێ به‌شی سه‌ره‌کی پیکهاتوون دوابه‌دوا‌ی یه‌ک (کوهندز یان قه‌لا- شارستان- الربض یان ده‌وروبه‌ری شار)، کاتی دانیشتوانی شاریک زۆربوون وله‌ نیو به‌شی شارستان و قه‌لادا جیگه‌ی نیشته‌جیوونیان نه‌بوته‌وه رپویان ده‌وروبه‌ری شار کردووه بو نیشته‌جیوون، که‌ سه‌ره‌نجام بووته به‌شیکی سه‌ره‌کی شار و خودی شاره‌که‌ش، وزۆرجار بازار و مزگه‌وتی گه‌وره‌ی تیدا بووه، وزۆرجار ئەم به‌شه‌ی شار شوره‌ی هه‌بووه و شوره‌که‌ش چه‌ند ده‌رگایه‌کی هه‌بووه به‌ ناوی تایبته‌ به‌ خویان: (ابن حوقل: م.س، ج ۲/ ص ۴۳۲؛ یوسفی فر: م.پ، ص ۶۱؛ عبدالجبّار ناجی: م.س، ص ۹۲؛ احمد اشرف: م.پ، ص ۱۵).

(۵) کی لسترنج: م.س، ص ۴۶۰.

بازارانه گه وره ییه که یان وهک بازارپیکی سهره کی بووه، به نمونه بازارپی (حیره) له شاری نیشابوردا بازارپیکی گه وره بووه و زانیاریی ئه م بازاره دهگه پیتته وه بو کۆتایی سه دهی چواره می کۆچی / ده می زاینی، گه وره ترین بازارپی نیشابور بووه، دریزیه که ی نزیکه ی یه ک فهرسه خ بووه (۵۸۰۰م)، ته وای بازاره که سهرداپوشراو بووه، به م پیته بیت ده توانین بلین نیشابور شاریکی زور گه وره ی بازارگانی بووه.^(۱)

له شاره کانی جیهانی ئیسلامی و شاره کانی خوراساندا بازاره کان به دهوری مزگه وتدا بوون و مزگه وت که وتوته ناوه راستی بازاره وه^(۲)، وهکو بازارپی شاری به لّخ که به دهوری مزگه وتی گه وره ی شاره که وه بووه.^(۳) هه ر له م باره یه وه ده توانین بلین مزگه وته کان ناوه ند بوون بو بازاره کان، به جوړیک یه که مین ریزی بازاره کان له دیواری مزگه وته کانه وه دهستی پیکردووه، سهره تا دوکانه کانی په یوه ست به بخورد و ته سبیح و بوون و سیواک فرۆشیه وه هه بووه راسته وخو دیوار به دیواری مزگه وته وه بوون، پاشان ئه و دوکانانه ی که پیداویستی خویندنگه کانیان فرۆشتووه، وهک کاغز و بهرگتیگرتن و مه ره که ب و شتی دیکه، که دروازه ی مزگه وت و خویندنگه کان به رووی ئه م دوکانانه دا ده کرانه وه، له دوی ئه مان به شیوه یه کی جیاکراوه بازارچه کانی قه یسه ریه و دارتاشان و مسگه ران و قوفلسازان و ئاسنگه ران و تا کۆتایی، هه ر جوړه پیشه یه ک بازارپی خو ی جودا بووه.^(۴)

بازار له سهرده می ئیسلامی و له خوراساندا به تایبه تی زور شتی له خو گرتووه، هه ر له کرین و فرۆشتن و بنکه ی بازارگانی و خانباره کان وهک شوینی مانه وه ی بازارگان و ریواران، گه رماوه کان، هه روهک (ابن حوقل) زانیاریمان پیته دات له باسی بازارپی شاری نیشابوردا و ده لیت: "له م بازارانه دا میوانخانه و خانه کان هه بوون که بازارگانه کانی تیدا ده مایه وه، تیندا خانبارت هه بووه بو کرین و فرۆشتن و له بهر ئه مه هه ر تووژه له بازارگانان ده چونه به شی تایبه ت به هاو پیشه کانی خو یان."^(۵) هه روه ها میوانخانه ی تایبه ت به ریواران هه بووه، جگه له وه میوانخانه ی جیاواز له ریواران هه بووه که تایبه ت بووه به خاوه ن پیشه جیاوازه کان.^(۶)

(۱) م.پ، ص ۲۰۰.

(۲) Muhammad Gharipour: The Bazar in the Islamic City, 1st edition, darelkutub, Egypt, 2012, p14, 124.

(۳) محمد بن عبدالمنعم حمیری: م.س، ص ۹۶.

(۴) ابن حوقل: م.س، ج ۲، ص ۴۳۳؛ محسن حبیبی: از شار تا شهر، م.پ، ص ۴۵.

(۵) صورة الارض: م.س، ج ۲/ ص ۴۳۲؛ سه باره ت به جوړه کانی بازار پروانه: (محمد المعتمم: م.س، ص ۲۴۱).

(۶) ابن حوقل: م.س، ج ۲/ ص ۴۳۲.

چوارهم: پیکهاته گشتیهکان:

له سهدهکانی ناوهراستدا ئهوهی شارهکانی له گوندهکان جیاوازتر دهردهخست و جیاکهروهوی نیوانیان بووه، بوونی کومه لیک پیکهاتهی گشتی بووه، کاتی ده لاین گشتی مه بهست له وهیه ئهه پیکهاتانه زۆربهی خه لکی به سه رجه م چین و تو یژ و په گه زه کانه وه و زۆرترین که س لیتی سودمهند بوون، ئه وانیش سه رجه م، ریگا گشتیهکانی ناو شار و دهرهوهی شار، کارگهکان و گه نجینهکانی به فر و ئاو، کتیبخانه و قوتابخانهکان، له گه ل هه ر به شیکی گشتی شار که زۆرینه سویدیان لی ببینیت، ئه مه ش ئه و شتانه بوون که زۆر جار جیاکهروهی گوند و شار بوون.^(۱)

شار له سه ردهمی ئیسلامیدا وهکو سه ردهمهکانی پیش خوی خاوهنی قه لا و شورهی خویان بوون و ئه م قه لایانه کاریان ده کرده سه ر شیوازی ریگهوبانهکان له ناو شار و دهرهوهی شارهکاندا، له لایه که وه قه لا چه ند دهرگایه کی هه بووه که هه ر یه کیکیان ناویکی تایبه تی هه بووه و له گه ل ئه و ئا راس ته یه دا گونجا وه که هه بیووه، و اتا به ناوی ئه و ریگایه وه ناو ترا وه که له دهره وه ده هاته وه سه ر شار ه که، به نموونه دهرگای قه لایه ک رووی له ریگای شاریکی به ناوبانگ بووبیت، به و ناوه وه ناسرا وه ته وه.^(۲)

۱. ریگا دهرهکیهکان و دهرگاکانی شار:

به م شیوهیه ده بینین هه ر شاریک له ری قه لا و شوره که یه وه چه ند دهرگایه کی هه بووه و ئه م دهرگیانه ش هه ر یه که یان دهروازه ی ریگایه ک بوون، ئه مانه ریگا دهرهکیهکانی شار بوون و بو چه ندین مه به سستی بازرگانی و سه ربازی و کشتوکالی به کارهاتوون، هه ندیک شار که ده که وتنه سه ر ریگا سه رهکیه گه وره جیهانییهکان، بوخوی مانایه کی ئابووری ده دا به و شاره.

۲. ریگاکانی نیو شارهکان:

زۆریک له شارهکان له سه ردهمی ئیسلامیدا خاوهنی ریگهوبانی ناو شار بوون و پانی و دریزی دیاریکراویان هه بووه و به پیی پلانی شار ریخراون و کاری فه رشکردنیان بوکراوه که ئه م فه رشکردنه زۆر جار هه ر به به رد روو پۆشکراوه ته نانه ت هه ندی شاخ و گردۆلکه هه بوون ته نها بو دهرکردنی به رده که یان و فه رشکردنی شه قامهکانی شار سویدیان لی وه رگیراوه.^(۳)

(۱) یوسفی فر: م.پ، ص ۶۰-۶۱.

(۲) محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۱۵۸-۱۵۹.

(۳) بو زانیاری زیاتر دهربارهی مه وادی ته لارسازی شارهکان بروانه: (نوال دیکه کی موسی وبهه موسی حبیب: العوامل المؤثرة على تخطيط المدينة العربية الاسلامية، مجلة كلية التربية للنبات للعلوم الانسانية، جامعة الكوفة، العدد ۱۳، السنة السابعة، العراق، کوفه، ۲۰۱۳، ص ۱۷۸).

۳. کایه‌ی زانست و زانیاری:

یه‌کیکی دیکه له‌و پیکهاته گشتییانه قوتابخانه و کتبخانه و خانه‌قاکان بوون، ئە‌گەرچی ئە‌مانه له‌هموو شارێکدا له‌هموو قوناغه‌کانی سه‌رده‌می ئیسلامیدا بوونیان نه‌بووه، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا به‌یه‌کیک له‌پیکهاته‌کانی شار دانراوه، ئە‌م سێ‌ که‌رته‌ گشتییانه‌مان به‌یه‌که‌وه‌ باسکردوووه، چونکه‌ زیاتر له‌ناو یه‌ک کایه‌دا خزمه‌تیان بۆ خه‌لک هه‌بووه، که‌ کایه‌ی زانست و زانیاری بووه.^(۱)

۴. گه‌رماوه‌کان:

گه‌رماوه‌کان وه‌ک به‌شیکی سه‌ره‌کی و گرنگ له‌ شاره‌کاندا بوونیان هه‌بووه، به‌شیوه‌یه‌ک له‌به‌رامبه‌ر هه‌رمزگه‌وتیک له‌ شاردا گه‌رماویک و زیاتریش هه‌بووه، گه‌رماوه‌ گشتییانه‌کان له‌ شاره‌کاندا به‌هۆی که‌می گه‌رماوه‌ تاییه‌تییه‌کانی مالانه‌وه‌ بووه، به‌ ده‌گمه‌ن خه‌لکی توانیویانه‌ گه‌رماوی تاییه‌تی خۆیان هه‌بیت، به‌نمونه‌ که‌سیکی وه‌ک (أبو عبدالله حاکم نیشابوری ۳۲۱-۴۰۵ک/ ۹۳۳-۱۰۱۴ز) خاوه‌نی کتیبی (تاریخ نیشابور) شیوازی مردنه‌که‌ی پیمان ده‌لێت که‌ گه‌رماوی خۆی نه‌بووه، چونکه‌ کاتیک له‌ گه‌رماوی گشتی دێته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌نیو هۆلی گه‌رماوه‌که‌دا کتوپر ده‌مریت، به‌جۆریک هیشتا خاوی گه‌رماوی له‌خۆی نه‌کردۆته‌وه، ئە‌مه‌ ئە‌وه‌مان پێ‌ ده‌لێت که‌ سایه‌تییه‌کی وه‌ک ئە‌م خاوه‌نی گه‌رماوی تاییه‌تی نه‌بووه له‌ مالی خۆیدا^(۲)، له‌به‌رئهمه‌ گه‌رماوه‌ گشتییانه‌کان جیگه‌ی ئە‌و بۆشاییه‌یان پرکردوه‌ته‌وه و زۆربه‌ی خه‌لکی له‌ شاره‌کاندا پشتیان پێ‌ به‌ستوون، ئە‌مه‌ش به‌هۆی ئە‌و تیجونه‌ی گه‌رماوی تاییه‌تی ده‌یخواست. گرنگی گه‌رماوه‌کان له‌ شاره‌کاندا ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئە‌و رۆله‌ی گه‌رماوه‌کان له‌ پاک و خاوینی هاوڵاتیاندا هه‌یان بووه.^(۳)

پینجه‌م: پیکهاته‌ی سیاسی شار:

ئهم پیکهاته‌یه‌ خۆی له‌ لایه‌نی سیاسی و فه‌رمانه‌وایی شاردا ده‌بینیته‌وه، ئە‌گەرچی گونده‌کانیش خاوه‌ن یه‌که‌ی فه‌رمانه‌وایی خۆیان بوون، به‌لام ده‌توانین بلیین فه‌رمانه‌وایی شاره‌کان جیاواز بووه، ئە‌مه‌ جودا له‌وه‌ی هه‌ندی له‌ شاره‌کان بنکه‌ی فه‌رمانه‌وایی میرنشین و ده‌وله‌تیکی سه‌ربه‌خۆ بوون، له‌گه‌ڵ بنکه‌ی فه‌رمانه‌وایییدا شاره‌کان بنکه‌ی دادگاکیان له‌خۆ

(۱) محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۲۲۰.

(۲) بېروانه: (حاکم نیشابوری: م.پ، مقدمه، ص ۳۲).

(۳) فیروز مه‌جور: مجلات تخصصی نور، شماره ۵۷ و ۵۸، خرداد و تیر ۱۳۸۲ش، پایگاه نورمگز، تهران-۱۳۸۲، ص ۶-۶۷؛ محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۲۲۱-۲۲۲.

دەگرت و دادوهر (قاضي) له دادگادا (القضاء) دا كارە شەرعییەكانی خەلكی رایى دەکرد، ئەگەرچی ئەم پلەیه زیاتر ئاینی بوو، بەلام وەك بەرپۆهبردن دەچیتە نیو پیکهاتەى سیاسی شارەو. (۱)

وا دەردەکهویت له سەدهی (۴ و ۵ ک/۱۰ و ۱۱ز) بەتایبەتی هەر ئاوەدانیهك بۆ ئەوێ بیته شارێکی سەربەخۆ چەند نیشانهیهکی سیاسی و کارگیری هەبوو، لەرێگەیهوه وەك شارێک دەناسرا، ئەوانیش فەرمانرەوایهك بۆ بەرپۆهبردنی شار و ئالایهك و تەپلێش وەك ئامیتریک بۆ کاری ئاگادارکردنەوهی خەلكی و راگەیانندی بریارێکی سیاسی، چونکه ئێمه دەبینین مەقدسی باسی گەرەکیکی شاری نیشابور دەكات گوايه ئەوەندە گەرە بوو، ئەگەر سەربەخۆ بیته پێوستی بەو سێه دەبیت، واتا وەك شارێکی لیدیت و بەو سێ مەرجهش لەپووی کارگیریهوه سەربەخۆ دەبیت. (۲)

(۱) بۆ زانیاری زیاتر دەربارەى دەسەلاتە سیاسییەکانی نیو شارەکان بەتایبەت شارەکانی ئێران، بروانه: (احمد اشرف: م.پ، ص ۲۴-۲۸).

(۲) م.س، ص ۳۱۵.

تەۋەرى سىيەم:

ھۆكەرەكانى دروستبوونى شار و بچووكبوونەۋە و لەناوچوونى:

بابەتى دروستبوونى شارەكان، لە مېژووى مرۇقايەتيدا و ھۆكەرەكانى ئەو گىردبوونەۋە مرۇيىيە، بەوردى لەلايەن پىسپۇرپانى بوارى شارناسىيەۋە خراۋەتە بەر باس و لىكۆلېنەۋەۋە، و چەندىن بىردۆزە لە بارەى سەرەتاي دروستبوونى شار و ھۆكەرەكانى، لە مېژووى مرۇقايەتيدا خراۋەتە پوو، كە ھەر بىردۆزەيەك تىز و تەونى خۆى ھەيە بۆ ئەم بابەتە، كە بەداخەۋە ئىمە لىرەدا ناتوانىن سەرجهمىيان بخەينە پوو.

يەكەم: ھۆكەرەكانى دروستبوون و فراوانبوونى شار:

لە راستيدا زۆر ھۆكەر بەشدارى دەكەن لە دروستبوونى شارىكدا، ئەگەرچى ھۆكەرەكان بەپىيى جۆرى شارەكان و شوپىن و ژىنگەى جوگرافىيان دەگۆرئىت، بەلام ئەۋەى كە بەشئوۋەيەكى گشتى بەرچاۋە و خۆى لە دروستبوونى چەندىن شارى جىھانىدا بىنيۋە و فاكتەرى دامەزراندن و گەۋرەبوونى شارەكان بوۋە بەگشتى، لىرەدا ھەۋلەدەدەين گىرنگىرىن و كارىگەرترىن ئەو ھۆكەرەكانە بخەينە پوو، بەم شئوۋەيەى لاي خوارەۋە:-

۱. ھۆكەرى سىياسى: دەسەلات و فەرمانرەۋاكان فاكتەرىكى گىرنگ بوون لە دروستبوونى شارەكان و فراوانبوونىندا، ھەرۋەك (ابن خلدون) ۋەك لە پىششىنەترىن ئەۋ فەيلەسوفانەى لەم بارەيەۋە بۆچوونى ھەبوۋە، دەلىت: " بە دۇنيايىيەۋە دەبى دابەشكردىنى ناۋچەكان و پلانى شارەكان لە دەۋلەت و پاشاۋەبىت"^(۱) ، ئەمە و چەندىن دەقى دىكەى (ابن خلدون) ئەۋەمان پى دەلىت: " كە پاشا و فەرمانرەۋاكان ھۆكەرى يەكەمى دروستبوونى شارەكانن"^(۲).

دەۋلەت ۋەك واتا گشتىيەكەى دەسەلاتى سىياسى جگەلەۋەى ھۆكەرى دروستبوون و دامەزراندنى شارەكانە، ھۆكەرىكى گىرنگى پاراستن و ئاۋەدانكردەۋە و پىششىستن و چاكردنىتى، چونكە ئەگەر شارىك دەسەلاتىكى سىياسى پىي رانەگات و سەرپەرشتى نەكات و چاۋدېرى ئاۋەدانكارىيەكانى نەكات، بەرەۋ خراپ بوون دەچىت و ئاۋەدانكارىيەكانى بەردەۋام نابىت، مەگەر ئەۋ شارە لە ھەلكەۋتەيەكى جوگرافى ئاسى و قەدپالدا ھەلكەۋتەبىت.^(۳) زۆرچار بوۋە و پروویداۋە كاتى شارىك بوۋەتە پايتەختى شانشىنيەك يان مىرنشىنيك ئەۋ شارە بوژاۋەتەۋە و گەشەى

(۱) م.س، ص ۸_۹.

(۲) محمد عبدالستار عثمان: م.س، ص ۲۶۵_۲۶۶؛ نوال دىكەكى موسى وبهاء موسى حبيب: م.س، ص ۱۷۶_۱۷۷.

(۳) ابن خلدون: م.س، ص ۸؛ مصطفى عباس الموسوى: العوامل التاريخية لنشأة وتطور المدن العربية الاسلامية، ط ۱، دار الرشيد للنشر، العراق_۱۹۸۲، ص ۱۲۷_۱۲۸.

کردووه و فراوان بووه، به‌نمونه وهک شاری نیشاپور کاتی ده‌وله‌تی تاهرییه‌کان پایته‌ختی خوئیان ده‌به‌نه ئەو شاره ئاوه‌دان ده‌بیته‌وه و گه‌وره ده‌بیته و سه‌روه‌تی زیاد ده‌کات، یاخود فراوانبوونی شاری مه‌رو له‌سه‌ر ده‌ستی ئەبو موسلیمی خوراسانی.^(۱)

۲. هۆکاری ئابووری: ئەم لایه‌نه وهک فاکته‌ریکی دیکه‌ی گرنگ له دروستبوون و گه‌شه‌کردنی هه‌ندی‌ک له شاره‌کاندا، که خوئی له لایه‌نی بازرگانی و گواسته‌نه‌وه (ترانزیته) و کشتوکال و به‌ره‌مه‌پێنانی کالا و باج و خه‌راجدا ده‌بینیته‌وه، هۆکاری دروستبوونی زۆریک له‌شاره‌کان بووه، لایه‌نی بازرگانی و گواسته‌نه‌وه زیاتر یارمه‌تی ئەو شارانه‌ی داوه که ده‌که‌وته‌نه سه‌ر ریگه‌ بازرگانییه‌کان و زیاتر له پێده‌شته‌کاندا هه‌لکه‌وتبوون، ئەمه‌ش یاخوده وهک به‌ره‌مه‌پێنی کالا بوون و یان وهک شوینیکی پارێزراوی گواسته‌نه‌وه‌ی که‌لوپه‌له بازرگانییه‌کان بوون.^(۲)

ئەو شوینانه‌ی که ده‌که‌وته‌نه سه‌ر ریگه‌ بازرگانییه‌کان، یاخود بازاڕه هه‌فتانه و مانگانه‌کان و سالانه‌کانی تێدا ده‌کرایه‌وه، به‌تێپه‌ربوونی کات فراوانتر ده‌بوون و به‌کو‌بوونه‌وه‌ی زیاتری خه‌لکی و جموجۆلی زیاتر پێویستی دروستبوونی شار ده‌بووه ئەگه‌ریکی نزیک، هه‌ندی‌کجار گوندی‌ک یاخود شاریکی بچووک به‌هۆی چالاکی بازاڕه‌کانه‌وه ده‌بووه شاریکی دیار.^(۳)

لایه‌نیکی دیکه‌ی ئابووری گوند و شاره‌کان له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا بریتی بووه له کشتوکال، که لایه‌نی سه‌ره‌کی ژبانی ئابووری هه‌ر ئاوه‌دانیه‌ک بووه، هۆکاریکی دیکه‌ی ئابووری دروستبوونی شاره‌کان یاخود گه‌وره‌بوونی گوندی‌ک بووه بۆ شار، ئەمه‌ش به‌هۆی ئەو داهاته زۆره‌ی له‌ریگه‌ی کشتوکالی گونده‌کانه‌وه به‌ده‌ست ده‌هات، و دواتر له گوندی‌کی گه‌وره یاخود له شاریکی بچووک کۆده‌بوویه‌وه، ئەمه‌ و ای ده‌کرد ئەو ئاواپیه‌ بیته شاریکی گه‌وره‌تر.

ئەوه‌ی ماوه باس بکریته له‌سه‌ر لایه‌نی ئابووری کاریگه‌ری پێشه‌سازیه له‌سه‌ر دروستبوون و گه‌وره‌بوونی شاره‌کان، ئەگه‌رچی پێشه‌سازی به‌ته‌نها نابیته هۆی دروستبوونی شاره‌کان، به‌لام له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا پێشه‌سازی هۆی فراوانبوونی شاره‌کان بووه، به‌هۆی پێشه‌کوتنی کار و به‌ره‌م و کو‌بوونه‌وه‌ی دانیشتوانی زیاتر له شاریکدا.^(۴)

(۱) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۷.

(۲) جمال حمدان: جغرافیه‌ المدین، ط ۲، عالم‌ الکتب، القا‌ره‌_دس، ص ۴۵_۴۶؛ نوال دیکه‌کی موسی و بهاء موسی حبیب: م.س، ص ۱۷۳_۱۷۶.

(۳) شه‌رام یوسفی فر: الگوهای پیدایش شهر و شهرنشینی در تاریخ ایران، مجلات تخصصی نور، شماره ۶۴، بهار ۱۳۸۹ش، ص ۱۶۰_۱۶۱.

(۴) جمال حمدان: م.س، ص ۱۱۶.

دوهم: بچو کبونه وه و له ناوچوونی شاره کان:

شاره کان له میژووی مرؤقایه تیدا به چهندين قوناعی دروستبوون و گه وره بوون و ههنديکجار بچو کبونه وه و له ناوچوون بوونه ته وه، به لام مهرج نییه هه موو شاریک که دروستبوو و دواتر گه وره بوو، ئیتر کاریکی هه تمی بیټ بو به دواوا هاتنی رووخان و له ناوچوونه که ی، چهندين شار هه یه له میژووی دروستبوونییه وه چهندينجار تیگچووه و رووخاوه و ویران بووه و دواتر سه ره له نوئ بنیاتنراوه ته وه و تا ئیستا ژیان له هه مان شویندا به رده وامه وهک شاری هه ولیر له باشوری کوردستان، نمونه ی چهندين شاری خوراسان وهک مه رو و هورات و به لځ.

سه بارهت به بچو کبونه وه و له ناوچوونی شاره کان، له بهر رو شناعی سه رچاوه میژووی و جوگرافییه کانی سه ده کانی ناوه راستدا، ده توانین بلین هه روهک دروستبوونه که ی ئه میش هوکاری خو ی هه بووه، که لی رده هه ول ده دهین تاراده یه ک بیانخه یه رو، به م شیوه یه ی لای خواره وه:

۱. هوکاری مرویی: که زیاتر خو ی له جهنگ و ویرانکارییه کانی دهستی مرؤقه کاند ده بینیته وه، وهک ئه و شه ر و مال ویرانیانه ی به سه ر شاره کاند هاتوون له ئه نجامی هه لگیرسانی شه ری گه وره له نیوان مرؤقه کاند، جا ئه و شه رانه شالای ده ره کی بووبن یاخود شه ری ناوخوی ده سه لاتداران، به تاییهت له سه ده کانی ناوه راستدا جو ری خانوو و باله خانه کان زیاتر له که ره سه ته سروشتیه کان بوون، له کاتیکدا له جهنگه کاند زیاتر په نا بو سوتاندن براوه، ئه مه ش وایکردووه شاره کان زور به ئاسانی له میانی جهنگه کاند له ناوبچن و بو سالانیکی زور چوله وانی بن و خه لکه که ی ئاواره بین.^(۱)

هه رشاریک خاوه نی پیگه ی سیاسی یان بازرگانی یاخود ئاینیه، جا به له ده سه تانی هه ر یه کیک له و پیگانه شار به ره و بچوک بوونه وه و ههندي جار له ناوچوون ده چیت، سه ره تا تیشک ده خه یه سه ر پیگه ی سیاسی یاخود لایه نی ده سه لاتدار، چونکه به نه مانی پیگه ی سیاسی شاریک، ههنديک جار شاره که به ره و بچوک بوونه وه و به ده گمه ن جاریکیش به ره و نه مان چووه، به هو ی ئه وه ی ده سه لاتدار و فه رمانره واکان ئه و لایه نه ن که زیاتر به ئاوه دانکرده وه و بوژاندنه وه ی شار و چاکرده وه ی به شه خراپ بووه کانی قه لای شاردا راده گهن، هه رکاتیک ئه م ده سه لاتاریتیه بنکه ی

^(۱) به نمونه هیرشه کانی غوزه تورکه کان بو سه ر شاری نیشابور له سالی (۱۱۵۴/ک ۵۴۹ز) ئه و شاره یان به ته وای ویران کرد، و له سالی ۵۵۰ه شاری به لځیان به ته وای ویران کرد و دواتر خه لکی شاره که له نزیک شاره که ی پیشوو دووباره ئاوه دانیان کرده وه، بروانه: ابن حوقل: م.س، ج ۲، ص ۴۳۱ و ۴۴۷؛ یاخود هیرشی مه غولییه کان کاریکی زور بنه چه هه لته کینی کرده سه ر شاره کانی خوراسان وهک شاری هرات و نیشابور، بو ئه و مه به سه ته بروانه: (یاقوت الحموی: م.س، ج ۵/ ص ۳۳۲، ۳۹۶؛ محد قراگزلو: مروری بر نتایج یوروش مغولان، مجلات تخصصی نور، میان رشته ای: کیهان فرهنگی، شماره ۱۵۳، پایگاه نورمگز، تهران ۱۳۷۸ش، ص ۵۹).

لهم شارهدا نه‌ما، شار بی‌خاوهن و بی‌خه‌مخوَر ده‌بیت و چیترا لایه‌نیک نامینتی توانای سه‌ریه‌رشتیکردن و نوژنه‌نکردنه‌وهی شاره‌که له‌ئسه‌ستو بگریت. ئەم کاریه‌رییه‌ی لایه‌نی ده‌سه‌لاتدار له‌کاتیکدا ده‌رده‌که‌ویت که ئەو شاره‌یان ئەو قه‌لایه‌پشتی به‌هیچ‌رکه و شوینیکی ئاسیوه‌نه‌بیت و پالپشتی سروشتی و جوگرافی سه‌ختی نه‌بیت.^(۱)

۲. هۆکاری سروشتی: هۆکاره سروشتیه‌کان زۆرن که ده‌توانن شاریکی سه‌ده‌کانی ناوه‌پراستدا به‌ته‌واوی ویران‌بکه‌ن، وه‌کو لافاو و ئاگرکه‌وته‌نوه و تا‌عون و بومه‌له‌رزه، به‌لام‌ئوه‌ی که له‌خوراساندا زیاتر پروویداوه، بومه‌له‌رزه‌بووه، که زۆرجار شاریکی به‌ته‌واوی له‌ناو‌بردووه، بومه‌له‌رزه‌له‌م هه‌ریمه‌دا زۆر پروویداوه، به‌تایبه‌ت شاره‌کانی نیشابور و به‌یه‌ق، که له‌میژووی ئەم دوو شارهدا چه‌ندین بومه‌له‌رزهی دیار و به‌ناوبانگ پروویداوه، به‌نمونه‌شاری به‌یه‌ق بومه‌له‌رزیه‌کی گه‌وره‌له‌سالی (۴۴۴ک/۱۰۵۲ز) دا‌پوو له‌م شاره‌ده‌کات و زۆربه‌ی مال و شوینی نیشته‌جی بوونه‌کانی خه‌لکی ده‌پوو‌خینیت، شارنشینان بو‌ماوه‌ی چل‌شه‌و و رۆژ له‌بیابان و ده‌شتاییه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی شاردا ژیان‌به‌سه‌ر ده‌بن، ئەم بومه‌له‌رزیه‌وه‌ها کاری له‌شاره‌که کرد ئەو ساله‌ناونرا سالی بومه‌له‌رزه.^(۲)

شاری نیشابوریش له‌ته‌مه‌نی خۆیدا چه‌ندین جار توشی بومه‌له‌رزه‌بووه، دیارترینی بومه‌له‌رزه‌کان، له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچیدا بووه، کاتیک ئەم شاره‌به‌م بوومه‌له‌رزیه‌به‌ته‌واوی ته‌فروتونا ده‌بیت و داری به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نامینیت، خه‌لکی له‌لایه‌کی شاره‌که‌وه و له‌نزیك گه‌ره‌کی شانیاخه‌وه، که به‌شیک بووه له‌شاره‌که‌دووباره‌ئاوه‌دانی ده‌که‌نه‌وه و هه‌مان ناوی ئەو گه‌ره‌که بو‌ماوه‌یه‌ک وه‌رده‌گریت، ئەم شاره‌دوای ئەو بوومه‌له‌رزیه‌جاریکی دیکه‌له‌سالی (۸۰۸ک/۱۴۰۵ز) بوومه‌له‌رزیه‌کی تووند ئەم شاره‌ی ویران‌کرده‌وه^(۳)، بوومه‌له‌رزه‌کانی ئەم شاره‌ئوه‌نده به‌ناوبانگ بوون که ریکه‌وتی پرووداوی هه‌ریمه‌کانی دیکه‌ی پێ‌دیاریکراوه، به‌نمونه‌وتراوه ئەم پرووداوه‌پیش بومه‌له‌رزهی نیشابوری به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پروویداوه.^(۴)

(۱) ابن‌خلدون: م.س، ج ۲، ص ۸-۹.

(۲) ابن‌فندق: تاریخ‌بیهق، ص ۵۲.

(۳) شیروانی: م.پ، ص ۵۷۴.

(۴) مؤلف‌ناشناخته: هفت‌کشور_صور‌الأقالیم، تح/ منوچهر‌ستوده، چ ۱، بنیاد‌فرهنگ‌ایرانی، تهران، ۱۳۵۳ش، ص ۵۶.

باسی دووهم:

شار و شارنشینی له خوراسان

تهوهری یهکه م:

ئاستی ناوهدانی له خوراساندا:

له بهر رۆشنایی سه رچاوه میژوو یه کاندای دهرده که ویت خوراسان ههریمیکی ئاوه دان بووه و له نیو ههریمه ئاوه دانه کانی سه ده کانی ناوه ر استدا ئاستی مامناوه ندی هه بووه، ئەمهش به هۆی ئه وهی ههریمه که هه موو شوینیکی له سروشتی خاک و ئاویدا گونجاونه بووه بۆ نیشته جیبوون، زۆر شوینی به هۆی گهرمی و وشکی بیابانییه وه به که لکی ئاوه دانی نه هاتوو، هه ندی شوینی شی به هۆی سه رماوسۆله و سه ختی و ته روتوشییه وه بۆ ئاوه دانی و دواتر شارنشینی له بار نه بووه، له گه ل ئه ودا که زۆر جار به ههریمیکی خاوه ن دانیشتوانی زۆر ناوی هاتوو، به به لگه ی ئه و ده قانه ی باسی زۆری ژماره ی سه رباز و چه کداری ئه م ههریمه ده گێر نه وه. (۱) زیاتر ئه و به شانیه ی ئاوه دان بووه که له سه ر پووباره کان بوون. (۲)

ناوه نده کانی کۆبوونه وهی خه لک له ده وری یه کتر به مه به ستی نیشته جیبوون، چه ند ئاستیکیان هه بووه، کووره یان مصر، که گه و ره ترین بووه، پاشان قه صه به و دواتر رستاق و دوا ی ئه ویش گونده کان بووه، لیژده ا و به کورتی ناساندنیک ده که یین بۆ ئه م چه مکانه:

۱. کووره: چه مکیکی سه رده می ئیسلامیه و له بنه ر هتدا وشه که له زمانی عه ره بیدا به چه ند واتایه ک به کارهاتوو، یه کێ له وانه به واتای پوره یاخود کووره ی هه نگ هاتوو، واتایه کی دیکه ی بۆ لۆی هه ر قوماشیک به کارهاتوو که لول کراییت، وه کو لۆی جامانه و میزه ر، به واتای شاریش به کارهاتوو، ئه وه ی گرنگه لای ئیمه ئه وه یه جوگرافیناسانی سه رده می ئیسلامی ئه م چه مکه یان به واتای ناوچه ی فراوانی سه ر به شاریک، واتا شاریک که چه ندین ناوجه ی دیکه ی له سه ر بووه، به کارهیتاوه، له هه مان کاتدا چه مکی (مصر) به کارهاتوو، هه مان واتا و به کارهیتانی هه یه. (۳)
۲. قه صه به: له زمانی عه ره بیدا زۆر واتای دیکه ی وه ک قه دی رووه ک، یان ئیسیکی شیوه قامیشی که مۆخی تیدا بیته هاتوو، به لام بۆ بابته ی شاره کان، به به شی ناوه وه ی قه لایه ک و تراوه که کۆشکی تیدا دروستکراوه. (۴)

(۱) المقدسی: م.س، ص ۲۹۳.

(۲) بروانه: (ئهم تووژینه وه یه: به شی سنیهم، باسی یه که م، ته وهری سنیهم، ل ۹۷).

(۳) الفیومی: م.س، ج ۲ / ص ۲۰۷.

(۴) ابن منظور: م.س، ج ۱ / ص ۶۷۶.

۳. **رستاق:** وشهیه کی عه ره بی به بنه رت فارسییه (الرستاق) که له وشه ی (رزداق) وه رگیراوه و به واتای ناوچه ی دوروبه ری هه ریمیک دیت^(۱)؛ به لام ئیمه بو ئم ناوه راقهیه کی تاییه تی و جیاوا زمان ههیه نه گهر راست بیت، پیمان وایه رستاق ناوچهیه کی زهوی و زاری سهر به شاریکه، واتا پرووبه ری که له زهوی و زار و تییدا ئاوه دانیه کانی وهک گونده کان ههیه، ئم زهویانه ش زوربه ی کات کشتوکالی بووه، به لام چه ند گوندیکی له خو گرتووه، واتا دییه ک ناوه ندی هه موو رستاقه که بووه، هه ر به م هویه وهیه به رستاق و تراوه دی، به نموونه (نرشخی ۲۸۶-۳۴۸ک / ۸۹۹-۹۵۹ز) باسی پیاویک دهکات، ده لیت: " ئم پیاوه سهر به رستاقی مهروه، خه لکی دی (کازه)یه " لیره دا ده بینین رستاق به واتای زهویه کانی مهرو دیت و له ناو ئه و زهویانه دا خه لکی دییه که.^(۲)

هه ر یه ک له چوار شاره گه وره که ی خوراسان چه ندین شار و شاروچکه و ئاوی و گوند و دی و لادیی له خو گرتووه، نه گهرچی له کو تایی سه ده ی چواره می کوچی / دهیه می زاینیدا ئم دابه شبوونه ی خوراسان که چوار به ش بووه، ده گوریت بو نو کور و چه ندین قه صبه، نه مه ش به پشت به ستن به گیرانه وه کانی (المقدسی)^(۳). له م ریزبه ندیه ی شوینه کانی نیشته جیبوون له هه ریمه که دا ئه وه ده رده که ویت که شاره کان به پینی گه وره بیان و گرنگیان دابه شکارون و به چه ند بار له گونده کان گه وره تر بوون، چونکه گوند که بچو کترین یه که ی نیشته جیبوونی مروییه دوای چه ند یه که ی گه وره تری ئاوه دانی ناوی هاتووه، واتا جوگرافیناسانی سه ده کانی ناوه راست چه ندین شوینی گه وره تر له گوندییان باسکردووه وهکو کووره و قه صبه و رستاق، نه و جا دیته سهر گوند، نه مه ش دوو بابه تمان بو روون ده کاته وه، سه ره تا گه وره یی شاره کانی خوراسان و دواتر ریژه ی ئاوه دانی ناوچه کان، واتا ده توانین راقه ی ئه و زانیاریانه بکه یین که و لاتناسان و جوگرافیناسان بو یان گیراوینه ته وه، له وه وه وینه ی ئاستی ئاوه دانی ئه و کاته مان تاراده یه ک بیته به رچاو.

لیره دا هه ول ده ده یین به کورتی ناوی هه ر نو کور و قه صبه کانیان و شاره کانیان بخه یینه روو، به م شیوه یه ی لای خواره وه:-

یه که م: کووره ی نیشابور، به خودی شاری نیشابور ده گوتریت که شاریکی زور ئاوه دان بووه و پانیه که ی یه ک فه رسه خ و دریژییه که ی یه ک فه رسه خ بووه، واتا پانیه که ی نزیک ی شه ش کیلومه تر

(۱) بو زانیاری زیاتر بروانه: (ابن منظور: م.س، ج ۱۰/ص ۱۱۶؛ الفیومی: م.س، ص ۸۶)

(۲) تاریخ بخارا، دیکه و تح/ أمين عبدالمجيد بدوي ونصرالله مبشر الطرازی: ط ۳، دار المعارف، القاهرة، د.ت، ص

۹۸؛ یه کیک له و سه رچاوانه ی واتای (رستاق)ی به دی داناوه بروانه: (عبدالحی حبیبی: م.پ، ص ۵۱۴).

(۳) ن.م، ص ۲۹۵.

و دريژييه كه‌ی نزيكى شه‌ش كيلۆمه‌تر بووه^(۱)، لي‌رده‌دا ده‌توانين بليين ئه‌مه مه‌به‌ست له‌ خودی قه‌لاکه و به‌شی ره‌بض و ته‌نانه‌ت (شاذياخ)^(۲) يشه‌ که به‌شیکي دیکه‌ی شاره‌که بووه له‌ لایه‌ن (عبدالله بن طاهر) هوه دروستکرا بوو، شاری نیشابور زانیاری هه‌یه که شاریکی قه‌ره‌بالغ به‌ دانیشتون بووه^(۳)، ئه‌مه ده‌رباره‌ی ناوه‌ندی شاره‌که بوو و له‌یه‌ک قه‌سه‌به و چه‌ند رستاقیک پیکهاتوو، قه‌سه‌به‌که‌ی هه‌ر خودی شاره‌که خۆیه‌تی و به‌ناوی قه‌سه‌به‌ی (ایران شهر) که دوانزه رستاق سه‌ر به‌م کووره‌یه بوون، ئه‌ویش رستاقه‌کانی (بشت بیهق جاجرم اسفراین أستوا أسفندجام اخرز خواف زاوه رخ الدار روزن القصر بوزجان)، له‌گه‌ل سی له‌ شاره به‌ناوبانگه‌کانی خوراسان که سه‌ر به‌ نیشابور بوون و به‌ خزائن ی نیشابور ناسراون ئه‌وانیش (طوس، نسا، أبیورد) بوون، سه‌رجه‌می دوانزه رستاقه‌که ژماره‌یه‌کی زۆر گونديان له‌ خۆیان گرتبوو به‌ شه‌ش هه‌زار گوند دانراوه، به‌ کۆی هه‌موویان خاوه‌نی سه‌د و بیست مینبه‌ر بوون.^(۴)

به‌پیی ئه‌م زانیارییه‌ی سه‌ره‌وه‌بیت نیشابور شاریکی زۆر ئاوه‌دان و پر له‌ دانیشتون بووه و ناوچه‌گه‌لیکی زۆری له‌ سه‌ر بووه، به‌جۆریک ئه‌م شاره له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی / ده‌یه‌می زاینی به‌دواوه تاوه‌کو هیرشی مه‌غۆله‌کان ژماره‌ی گه‌ره‌که‌کانی ئه‌م شاره چل و چه‌وت گه‌ره‌ک بووه و ژماره‌ی کۆچه و کۆلانه‌کانی گه‌ره‌کیکی مامناوه‌ندی نه‌زۆر گه‌وره و نه‌زۆر بچوک زیاتر له‌ سی سه‌د (۳۰۰) کۆلان بووه، ئه‌مه وه‌ک ناوخۆی شاره‌که، به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌نها رستاقه‌کانی حساب بکه‌ین، ده‌توانین بليين ئاستی ئاوه‌دانی له‌م شاره و ده‌وره‌به‌ریدا بۆ سه‌رده‌می سه‌ده‌کانی (۴ و ۵ه‌ک/ ۱۰ و ۱۱ز) ئاستیکی ئاوه‌دان و پر جموجۆل بووه، به‌پیی ئه‌و زانیارییه‌ی بۆمان گوازاوه‌ته‌وه له‌ هه‌ریمی خوراساندا شاریکی گه‌وره‌تر له‌ شاری نیشابور نه‌بووه خاوه‌نی سنوریکی فراوان و رستاق گه‌لی ئاوه‌دان بووه.^(۵)

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ناوچه‌کانی سه‌ربه‌ نیشابور حاکمی نیشابوری (۳۲۱-۴۰۵ه‌ک/ ۹۳۳-۱۰۱۴ز) زانیاریمان پێده‌دات که نیشابور چوار به‌ش بووه (ریوند و مازل و شامات و بشفروش)، ئه‌گه‌رچی ئه‌مه له‌ سه‌رچاوه جوگرافییه‌کانی دیکه‌دا به‌دی ناکریت، و زانیاریمان پێده‌دات که

(۱) بۆ زاینی پێوانه‌ی فه‌رسه‌خ بروانه : (لاپه‌ره (۱۶) ی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه).

(۲) ئه‌م ناوه (شاذياخ) ناوی شوینیکی ته‌نیش شاری نیشابور بووه و کاتیک سوپاکه‌ی عبدالله بن طاهر (۲۱۳-۲۳۰ه‌ه) له‌م شاره‌دا نیشته‌جیوون و به‌سه‌ر ماله‌کاندا دابه‌ش بوون، ده‌بنه هۆی بیزارکردنی خه‌لکی شاره‌که به‌مه‌ش عبدالله بن طاهر بریار ده‌دات که هه‌ر سه‌ربازیکی له‌ ناو شاره‌که‌دا بمینیت خۆینی هه‌لاله، بۆ خۆشی چوه ئه‌م ناوچه‌یه که ناوی (شاذياخ) بووه و کۆشکیکی بنیات ناوه و سه‌ربازه‌کانیشی به‌ده‌وریدا خانویان دروستکردوو، به‌مه‌ش بووه شاریکی زۆر ئاوه‌دان و رازاوه. بروانه: (القزوينی: م.س، ص ۳۹۶).

(۳) مؤلف مجهول: م.س، ص ۱۱۴.

(۴) المقدسی: م.س، ص ۳۰۰.

(۵) الاصلطری: م.س، ص ۱۴۶؛ حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۲۰۰.

ههریهک له م به‌شانه ناوچهی فراوانی سهر به‌شاره‌که بوون و به‌هزاران گوند و دنیان تیدا بووه.^(۱) جا ئیتر ئەم شوینانه به‌پیی سهرده‌مه‌کان گۆرانکاریه‌کی که میان به‌سهردا هاتوو، به‌لام دواجار نیشابور (ابرشهر) ههر کووره‌یه‌کی گهوره و خاوه‌ن ناوچه‌گه‌لیکی زۆر بووه.^(۲)

دووهم: کووره‌ی به‌لخ، وه‌ک به‌شیکه‌ی دیکه‌ی چوار به‌شه‌که‌ی ههریمی خوراسان له نیو سهرچاوه‌کاندا گرنگی پۆلی ئەم شاره باسکراوه^(۳)، ته‌نانه‌ت کتییی تایبه‌ت له‌سهر فه‌زائیه‌کان (شانازییه‌کان) ی به‌لخ دانراوه.^(۴)

شاری به‌لخ له میژووی دروستبوونی له پیش زاینیه‌وه تا کو سهرده‌می ئیسلامی و سهرده‌می توێژینه‌وه‌که‌ی ئیمه ئاوه‌دان بووه و زانیارییه‌کی له‌و شیوه‌یه نییه، که ویران کرابییت و له ناوچوووبییت، ئەگه‌ر چند سه‌د سالیکی جاریکیش ویرانبوو بییت ئاوه‌دانکراوه‌ته‌وه و باشتر خۆی گرتۆته‌وه^(۵)، ههر بۆیه له سهرده‌می ئیسلامیشدا شاریکی ئاوه‌دان و خاوه‌ن پیگه‌ی سیاسی و ئابووری و زانستی و چه‌ندین بواری دیکه بووه.^(۶)

شاری به‌لخ له سهرده‌می ئیسلامیدا شاریکی گهوره و گه‌شاوه بووه، رۆوبه‌ری ئەم شاره نزیکه‌ی نیو فه‌رسه‌خ به نیو فه‌رسه‌خ بووه (۲۹۰۰ م به ۲۹۰۰ م) بووه، و اتا نیوه‌ی شاری نیشابور بووه، له چه‌ندین قه‌صه‌به و رستاق و گوند پیکهاتوو، که کۆی قه‌صه‌به‌کانی پینچ قه‌صه‌به و چوار رستاقن له‌گه‌ل چه‌ندین گوندی زۆر، ده‌توانین قه‌صه‌به‌کانی کووره‌ی به‌لخ به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ئاماژه پێ بکه‌ین:

۱. قه‌صه‌به‌ی به‌لخ: خودی شاره‌که جگه‌له‌وه‌ی ناوه‌ندی کووره‌ی به‌لخه، بۆخۆی قه‌صه‌به‌یه‌که و چه‌ند شارۆچکه‌یه‌کی له‌خۆ گرتوو، ئەوانیش شاره‌کانی (أشفورقان و سلم و کرکوجا و مذربرواز).^(۷)

(۱) ابو عبدالله حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۲۱۴.

(۲) ابن رسته: م.س، ص ۲۷۸.

(۳) ابن الفقیه الهمدانی: م.س، ص ۶۱۶ ؛ یاقوت الحموی: م.س، ج ۱/ ص ۴۷۹.

(۴) الواعظ بلخی: فضائل بلخ، تح/ عبدالحی حبیبی، چ ۱، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران- چاپخانه داور پناه، تهران- ۱۳۵۰ش، ص ۱۳-۱۷.

(۵) بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی دروستکردنی شاره‌که و تیکچوونی و دووباره ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی، ئەگه‌رچی تیکه‌لیک له ئەفسانه‌ی له‌خۆگرتوو، بڕوانه: (الواعظ بلخی: ه. م، ص ۱۷).

(۶) المقدسی: م.س، ص ۲۹۸.

(۷) ابن رسته: م.س، ص ۲۸۷.

۲. قه‌صه‌به‌ی طخرستان: به قه‌صه‌به‌یه‌کی گه‌وره‌ی کووره‌ی به‌لخ ئه‌ژمار کراوه، ئه‌م به‌شه‌چه‌ندین شاری له‌سه‌ر بووه‌ کۆی هه‌موویان چوارده‌ شار بووه، ئه‌وانیش (ولوالج و الطالقان و خلم و غربنک و سمنجان و اسکلکند و رۆب و بغلان السفلی و بغلان العلیا و اسکیمشت و راون و آره‌ن و آندراب خست و سرای عاصم).^(۱)

۳. قه‌صه‌به‌ی بامیان: ئه‌م قه‌صه‌به‌یه‌ ئه‌گه‌رچی له‌ چاو قه‌صه‌به‌کانی دیکه‌دا بچوکت‌ر بووه و ته‌نها دوو شاری دیکه‌ی له‌سه‌ر بووه، به‌لام جوگرافیناسانی ئیسلامی زۆربه‌ی کات به‌ قه‌صه‌به‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ دایانناوه‌ که به‌بوچوونی ئیمه‌ هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو گرنگی پیگه‌ی ئاینی ئه‌م شاره‌، چونکه‌ بنکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاینی بودایی بووه و په‌یکه‌ری گه‌وره‌ی بوودا له‌م شاره‌دا هه‌بووه، ئه‌و دوو شاره‌ی سه‌ر به‌م قه‌صه‌به‌یه‌ بوون (بسغورفند و سکاوند).^(۲)

سێیه‌م: کووره‌ی غزنین: له‌لای جوگرافیناسانی ئیسلامی شاری غزنین وه‌ک قه‌صه‌به‌یه‌کی ئه‌ژمارکراوه، چونکه‌ ئه‌م شاره‌ پایته‌ختی غه‌زنه‌وه‌یه‌یه‌کان بووه^(۳)، شاریکی خاوه‌ن پیگه‌ی سیاسی و سه‌ربازی گرنگ بووه، ئه‌مه‌ش زیاتر دوا‌ی چاره‌کی کوتایی سه‌ده‌ی (۴/۱۰ز) بووه، چونکه‌ پیش ئه‌و سه‌رده‌مه‌ غزنین زۆر شایانی باسکردن نه‌بووه و زیاتر وه‌ک شاریکی سه‌ر به‌ شاری بامیان ئه‌ژمارکراوه^(۴)، به‌لام له‌ کوتایی سه‌ده‌ی (۴/۱۰ز) ولای مه‌قدسی به‌ کووره‌یه‌ک و قه‌صه‌به‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ ئه‌ژمارکراوه و چه‌ندین شاری گرنگی له‌سه‌ر بووه ئه‌وانیش شاره‌کانی (کردیس و سکاوه‌ند و نوه‌ بردن و دمرخی و حش باری و فرمل و سره‌ون و لجراخواست و زاوه و کاویل و کابل و لمغان و بودن و له‌وکر) و خاوه‌نی شه‌ش مینه‌به‌ر بووه به‌ناوه‌کانی (ابشین و اسبیجه‌ و مستنک و شال و سکیره‌ و سیوه‌)، جگه‌ له‌وانه‌ خاوه‌نی دوو هه‌زار و دووسه‌د گوندبووه.^(۵)

(۱) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۷.

(۲) القزوينی: م.س، ص ۱۵۴.

(۳) غه‌زنه‌وه‌یه‌یه‌کان (۳۸۹_۴۳۲ک / ۹۹۹_۱۰۴۱ز) سه‌ر به‌ هۆزی غوزی تورکین و باپی‌ره‌ گه‌وره‌یان ناوی الپتگین یاخود البتکین بووه، له‌ ناوچه‌کانی ئه‌ودیه‌و رۆوباره‌وه‌ کۆچیان کردووه، و البتکین سه‌رباز بووه له‌ ده‌وله‌تی سامانیدا و پله‌ی به‌رز بوته‌وه، تاوه‌کو بووه‌ته‌ حاجب الحجاب، له‌ سه‌رده‌می ئه‌میر عبدالملک بن نوح (۳۴۳_۳۵۰ هـ)، تا ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌کانی زۆر زیاد ده‌کات و گه‌وره‌ ده‌بیت. بره‌وانه‌: (کلیفورد ادموند باسورث: تاریخ غزنویان، دیکه‌جمه‌: حسن انوشه، چ ۱، مؤسسه‌ انتشارات امیر کبیر، تهران_۱۳۷۸ش، ص ۲۷_۳۳)؛ بۆ زنیاری زیاتر سه‌باره‌ت به‌ تورکه‌ هاتووه‌کان بره‌وانه‌: (عصام الدین عبدالرئوف الفقی: الدول المستقلة فی المشرق الاسلامی، ط ۱، دار الفكر العربي، القاهرة_۱۹۹۹، ص ۹۵_۹۸)

(۴) بره‌وانه‌: (الاصطخری: م.س، ص ۱۵۶).

(۵) المقدسی: م.س، ص ۲۹۶_۲۹۷.

شه‌شهم: کوورە‌ی هورات، شاری هورات که گه‌وره‌ترین شاری ئاوه‌دانی هه‌ریمی خراسان بووه^(١)، ناوچه‌گه‌لیکی زۆری له‌سه‌ر بووه، کۆی ناوچه‌کانی پینچ قه‌سه‌به و چه‌ندین شار بووه^(٢)، ئەمه جگه‌له‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر گوند و ئاویی هه‌بووه و زۆر ئاوه‌دان بووه^(٣)، لێ‌په‌دا به‌کورتی ئاماژه به قه‌سه‌به‌کانی و شاره‌کانی ده‌ده‌ین:

١. قه‌سه‌به‌ی هورات: به پشت به‌ستن به گێرانه‌وه‌ی مه‌قدسی خودی ناوه‌ندی شاری هورات خۆی قه‌سه‌به‌یه‌ک بووه، چونکه کاتیک باسی شاریک ده‌کات ئەگه‌ر بیه‌وێت بلی ئەم شاره خودی خۆی قه‌سه‌به‌یه‌ک بووه و چه‌ندین شاری له‌سه‌ر بووه ئەوانیش (کروخ اوبه و مالن و خیسار و استرینان و مارابان)^(٤).

٢. قه‌سه‌به‌ی بوشنج: یه‌کیک بووه له قه‌سه‌به‌کانی ده‌وروبه‌ری هورات و گرنگترین شار بووه له‌نیوان هورات و نیشابورد^(٥)، وچار شاری له‌سه‌ر بووه به ناوه‌کانی (خرکرد و فرکرد و کوسوی و کره)^(٦).

٣. قه‌سه‌به‌ی بازغیس: ئەمیش هه‌شت شاری له‌خۆگرتووه (دهستان و کوغاناباد و کوف و بشت و جاناوا و کابرون و کالون و جبل الفضة)^(٧).

٤. قه‌سه‌به‌ی کنج رستاق: شاره‌کانی بریتی بوون له (بین و کیف و بغشور و بنج ده)^(٨).

٥. قه‌سه‌به‌ی اسفزار: چوار شاری له‌سه‌ر بووه (کواشان و کواران و کوشک و ادرسکر) که به هه‌موویان رووبه‌ریان قوناغیک بووه^(٩).

حه‌وته‌م: کوورە‌ی جوزجانان - که هه‌ر (جوزجان) ه: مه‌قدسی ده‌لیت: ئەم کوورە‌یه پێشتر کوورە نه‌بووه، به‌لکو خرابووه سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری به‌لخ، به‌لام ئەم‌رۆ شاریکی سه‌ره‌کییه و له کوورە سه‌ره‌کییه‌کانه و شاری زۆریشی له‌سه‌ر نیه و خه‌لکه‌که‌ی که‌من" و خاوه‌نی یه‌ک قه‌سه‌به

(١) ابن بطوطة: م.س، ج ٣/ ص ٤٤.

(٢) المقدسی: م.س، ٢٩٨.

(٣) ابن بطوطة: م.س، ج ٣/ ص ٤٤.

(٤) المقدسی: ن.م، ص ٢٩٨.

(٥) یاقوت الحموی: م.س، ج ١/ ص ٥٠٨.

(٦) إدريسی: نزهة المشتاق فی اختراق الآفاق، ط ١، عالم الکتب، بیروت، ١٤٠٩هـ، ج ١/ ص ٤٧٣.

(٧) ابن حوقل: م.س، ص ٤٤٠.

(٨) ابن عبدالحق بغدادی: مرآة الإطلاع علی أسماء الأمکنة والبقاع، ط ١، تح/ علی محمد بجاوی، دار الجیل، بیروت،

١٤١٢هـ، ج ٣/ ص ١١٨٠.

(٩) ابن حوقل: م.س، ص ٤٥٣؛

بووه به‌ناوی (الیهودیة) و شاره‌کانیشی بریتی بوون له (أنبار و برزور و فاریاب و کلان و شبورقان).^(۱)

هه‌شته‌م: کووره‌ی مه‌رو (مه‌روشاهجان): باشترین کووره‌ی خوراسان بووه^(۲)، مه‌رو که خو‌ی قه‌صه‌به‌یه‌ک بووه و شاره‌کانی (خرق و هرمز فره و باشان و سنجان و سوسقان و صه‌به‌ة و کیرنک و سنک و عبادی و دندانقان)ی له‌سه‌ر بووه. قه‌صه‌به‌ی دووهم له‌سه‌ر کووره‌ی مه‌رو بووه شاری (مروالروز)ه، که چه‌ندین شاری له‌سه‌ر بووه وه‌کو (الطالقان و قصر أحنف و حسة و لوکر).^(۳)

نۆیه‌م: کووره‌ی قوهستان (کوئستان): به‌نۆیه‌م و کۆتا کووره‌ی خوراسان داده‌نریت له‌کۆتایی سه‌ده‌ی (۴ و ۵/۱۰ و ۱۱از)دا، قه‌صه‌به‌که‌ی شاری (قاین)بووه و شاره‌کانیشی (تون و جنابد و طبس العناب و الرقة و خور و خوست و کری و طبس التمر) بوون.^(۴)

ته‌وه‌ری دووهم:

شیوازی شار و شارنشینی له‌هه‌رئمی خوراسان:

شاره‌کانی خوراسان وه‌کو سه‌رجه‌م شاره‌کانی دیکه‌ی سه‌رده‌می ئیسلامی، به‌گشتی له‌پرووی شوینی نیشته‌جیبوونه‌وه، سی به‌شی سه‌ره‌کیان هه‌بووه، ئه‌وانیش (قه‌ندز، مدینه، ربض) کۆهندژ و شارستان و ره‌بض^(۵)، ئه‌م سی به‌شه‌به‌هۆی فراوانبوونی شاره‌کانه‌وه دروستبوون، وه‌ک ده‌بینین زۆرجار کۆهندژ که کۆنترین به‌شی شاره‌کان بووه ویرانه‌بووه یان چۆلکراوه و شارستان و ره‌بض ئاوه‌دان بوون، واتا به‌شی یه‌که‌می شار پشتگۆی خراوه و به‌شی دووهم و سیئیه‌می شار

^(۱) ن.م، ص ۲۹۸؛ ئه‌گه‌رچی ابن حوقل (م ۳۶۷ک) ناوی چه‌ند شاریکی دیکه‌ی هیئاوه که جیاوازه له‌مانه‌ی مه‌قدسی (م ۳۸۶ک)، به‌لام ئه‌م جیاوازیه له‌نیو سه‌رچاوه‌کاندا هه‌یه وئاساییه چونکه جیاوازی سالی مردنیان و سه‌رده‌میان و جیاوازی کارکردنی هه‌ریه‌ک له‌ جوگرافیناسانی سه‌رده‌می ئیسلامی واده‌کات هه‌ندی‌کجار گێرانه‌وه‌کانیشیان جیاواز بیت، بروانه: (ابن حوقل: م.س، ج ۲/ص ۴۴۲).

^(۲) ابن رسته: م.س، ص ۲۷۹.

^(۳) المقدسی: م.س، ص ۲۹۷.

^(۴) المقدسی: م.س، ص ۳۰۱.

^(۵) بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م سی به‌شه‌ی شار بروانه: (حسین سلطان زاده: مقدمه‌ بر تاریخ شهر و شهرنشینی در ایران، چ ۲، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۷ش، ص ۶۷-۶۸).

ئاوهدان بووه^(۱)، ئەمەش دەگەرپیتەووه بۆ ئەو شىۋازە شارەى بەھۆى ھاتنى موسلمانەكانەووه بۆ ئەم ناوچەى، بەلى بەسەر شىۋازى نىشتەجىبووندا كىتشا، كە لە مۆركىكى قەلئاسا و شوىنى فەرمانرەواكان و باجگرەكانەووه گۆرا بۆ شوىنى كۆبوونەووهى زۆرتىن كاسبكار و پىشەوهر و خەلكانى چۆراوچۆر.^(۲)

شارەكانى خوراسان وەكو سەرجم شارەكانى سەردەمى ئىسلامى دواى سەدەكانى (۴) و ۵/۱۱۰ (گەرەبوونىكى بەرچاويان بەخۆيانەووه بىنى و لە شارىكى وەكو قەلئووه بوون بە شارىكى فراوان، بەشىۋەىەك پروبەرى ھەندىكىان نىكەى شەش بەشەش كىلومەتر بووه، ئەم فراوانبوونەش گۆرانكارى گرنگ و بەرچاوى لە دابەشبوونى پىكها تە گرنگەكانى شاردا دروست كىردووه.^(۳)

ھەر لە چوارچىۋەى شىۋازى شار و شارنشىنىدا دەتوانىن ئەوھ بلىن كە شارەكان لە سەردەمى ئىسلامىدا بەگشتى شوىنى سەرجم چىن و توپژەكان بوون،^(۴) واتا تەنھا شوىنى نىشتەجىبوونى پاشا و دەسەلئادارەكان نەبووه،^(۵) ياخود شوىنى پاراستى سەررەت و سامانى پاشاكان و دەسەلئادارەكان نەبووه، بەلكو سەرجم چىن و توپژەكان لە دەرەوھى قەلئكان و لە بەشى (الربض)دا نىشتەجىبوون.

لە ھەرىمى خوراساندا، شار لە سەدەى (۴) و ۵/۱۱۰ (زدا، وەك داينەمۆىەكى لايەنەكانى ئاينى و سىياسى و ئابوورى (بازرگانى و پىشەسازى و كشتوكال)بووه بۆ ناوچەكانى خۆى، چونكە ھەرشارىك ناوچەىەكى فراوانى پىۋەگرىدراو بووه، واتا شارىكى گەرە ناوھندى چەندىن شارى دىكە و شارۆچكە و گوند و ئىل بەگى زۆر بووه، كە بەھۆى چەندىن تايىبەتمەندىبەووه

(۱) بەنمونه وەك شارى مەرو كە لە سەدەى چوارەمدا كۆھندژەكەى چۆلكراوھ، برۋانە: (الاصطخرى: م.س، ص ۱۴۷).

(۲) محسن حىببى: از شار تا شهر، م.پ، ص ۳۷.

(۳) بەنمونه شارى نىشابور لە سەدەى چورەمى كۆچىدا نىكەى يەك فەرسەخ بە يەك فەرسەخ بووه، برۋانە: (ئەم توپژىنەووهىەمان، بەشى دووھم، باسى دووھم، تەوھرى يەكەم، ل ۶۱).

(۴) محسن حىببى: م.پ، ص ۴۰.

(۵) لە سەدەكانى ناوھراستدا شارەكانى لەمەر ئەورۇپا خاۋەنى قەلئى سەخت بوون، ئەمەش زىاتر بۆ پاراستنى سەررەت و سامان بووه كە لەناو شارەكاندا كۆدەبۆوھ و خاۋەنەكەشى تەنھا لايەنى دەسەلئادار بووه. برۋانە: (جىمز مورىس: تاريخ شكل شهر، دىكە: راضىه رضازادە، چ ۱۴، انشراىر دانىشاگە علم صنعت ايران، تهرآن، دت، ص ۱۰۳).

بوونه ته ږووگه يه کي هممه لايه نه بؤ شاروئاواييه کاني دهورو بهريان، بهم شيويه ناسنامه ي گوره تريان پي به خشراوه، ئه مه بؤ زوریک له شاره کاني سهرده مي ئيسلامي راسته.^(۱)

وهک نمونه شاري نيشابور ناوه نديکي زانستي ئايني گه شه سهندوو بووه بؤ ناوچه کاني دهورو بهري خو ي و به دووهم ناوه ندي زانستي له دواي به غداد هاتووه به تاييه ت له سهرده مي سلجوقيه کانا.^(۲) به کورتي شاره کان به ته نها خو يان نه بوونه ته ناوه نديکي شارستاني به لکو به و ناوچانه ي که هه يان بووه و به و ږوله ي که له ناوچه که دا گيړاويانه بوونه ته ناوندیک بؤ گه شه کريدن، ئه مه ش واتاي شارمان بؤ ږوون دهکاته وه له و سهرده مه دا.

به پي ئه و ږوونکردنه وانه ي پيشوو دهرکه وت له شاره کاني خوراساني سهرده مي ئيسلاميدا، باري نيشته جييون زياتر له ناوچه ي دهره وه ي قه لاکان و شارستاندا بووه، و اتا له به شي (الربض) دا بووه، ئه م به شه زورکات شوره ي تاييه ت به خو ي هه بووه، به مانايه کي دیکه و به پي گيړانه وه ي جوگرافيانسان ده توانين له وه تي بگه ين که زياتر شاره گوره کان شوره يان هه بووه به دهوري به شه گوره و دهره کييه که ي شاردا، به نمونه شاري به لخ شوره يه کي هه بووه به دهوري به شي (الربض) دا، (الأصطخري) زانياريمان پي ده دات که خاوه ني هه شت دهرگا بووه^(۳)، و ابن رسته ده گيړيته وه چوار دهرگا بووه و نيواني شوره ي شارستان و شوره ي به شي دهره کي شار (الربض) يه که فه رسخ نزیکه ي (۵,۸ کم) بووه، و اتا شوره يه ک به دهوري شارستاندا و شوره يه کيش به دهوري به شي دهره کي شاردا هه بووه،^(۴) هه روه ها شاري هورات نمونه يه کي دیکه ي ئه و شارانه بووه که به شي دهره کي شار (الربض) سي دهرگاي هه بووه، ده توانين بلين شوره ي هه بووه بويه خاوه ني سي دهرگا بووه به رامبه ر دهرگا کاني شارستانه که ي و هه رسيکه يان به هه مان ناوه کاني دهرگا کاني شارستانه که وه ناونراون.^(۵)

کو تا شوره ي دهره کي شاره کان زياتر هينده ي بالا زه لامیک بووه و به رزتر و بؤ پاريزگاري بووه له هيرشي درنده و سواره کان و جه رده و ږيگر و دزه کان و بؤ کو نتر و لکردني کاروانه بازارگانيه کان و مه به ستي دیکه ي هاوشيوه ي ئه مانه^(۶)، چونکه ئه و شوره يه ي به دهوري شاره کانا

(۱) شهرام يوسفی فر: مناسبات شهر و شهر نشینی در دوره سلجوقیان، چ ۱، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ۱۳۹۰ ش، ص ۱۲۱.

(۲) حسین سلطان زاده: م.پ، ص ۹۳.

(۳) الاصطخري: م.س، ص ۱۵۵.

(۴) ابن رسته: م.س، ص ۲۸۷؛ اليعقوبي: البلدان، م.س، ص ۱۱۶.

(۵) المقدسی: م.س، ص ۳۰۷.

(۶) به نمونه شاري بوخارا که ئه و کات له ږووي ئيداريه وه سه ربه هه ريمي خراسان بووه، نرشخي بومان ده گيړيته وه که: "خه لکي شاري بوخارا چوونه لاي (محمد کور ي عبدالله کور ي طلحة طاهري) که ئه وکات سالي

هه‌بوون که‌متر به مه‌به‌ستی به‌رگری سه‌خت درواستنکراون و جوگرافیناسان زور ئاسایی زانیارییی ئەو شورایانه‌یان بۆ گێراوینه‌ته‌وه، له کاتی‌کدا زانیارییی دژ و قه‌لا سه‌خته‌کان تژییه له دهربرین و دهرخه‌ری سه‌ختی ئەو قه‌لایانه.

سه‌باره‌ت به شیوازی ئەندازه‌یی شاره‌کانی خوراسانی سه‌رده‌می ئیسلامی، به‌پیی ئەو زانیارییانه‌ی له‌به‌رده‌ستدایه زیاتر شیوه‌ی بازنه‌یی بووه و مزگه‌وتی گه‌وره له ناوه‌پراستدا و خانه‌ی میرایه‌تی له نزیکیی ئەو و به‌ندیخانه‌ش له‌و نزیکه و بازارپیش له لایه‌کی نزیکیی مزگه‌وته‌وه بووه، ئەمه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی شاره‌کانی خوراسانی ده‌گرته‌وه، به‌لام حاله‌تیش هه‌بووه جیاواز له‌م شیوه‌یه‌ی شار، به‌نموونه شاری هورات بنکه‌ی کارگێری شار و اتا (دارالاماره) نزیکه‌ی نیو فه‌رسه‌خ (٢٩٠٠م) له شارستانه‌که‌یه‌وه دووربووه^(١)، به‌لام به‌گشتی لایه‌نه‌ په‌سمی و کارگێرییه‌کان و شوینه‌ گشتییه‌کان له ناوه‌ندی شاردا بوون و دواتر گه‌ره‌ک و کۆلانه‌کانی شار له گه‌ره‌که ده‌وله‌م‌ه‌ندنشینه‌کانه‌وه ده‌ستپێکردووه و تاوه‌کو که‌ناری شار^(٢).

زورجار له‌ناوخۆ و له‌که‌ناری شاره‌کاندا کشتوکال کراوه و باخ و باخاتی زور هه‌بوون^(٣)، ئەمه‌ش به‌پیی ئاوداری ئەو شاره‌ بووه، ئەگه‌ر شارێک ئاوی زوری نه‌بووبیت نه‌یتوانیوه بیته‌ خاوه‌نی باخ و بیستانی خۆی، سه‌ره‌پای ئەوه له شاره‌کاندا زورجاری و بووه ئاژه‌لداری به‌شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی کراوه و بوونی هه‌بووه.

به‌م پێه‌بیت ده‌توانین ب‌لین شارنشینیی ته‌نها پیشکی چینه‌ ده‌س‌پویشتووه‌کان نه‌بووه، به‌ل‌کو شوینی پیشه‌وه‌ر و جوتیاره‌کانیش بووه، به‌لام به‌هۆی ئاستی بژیویان و سروشتی کار و

(٢٣٥/ک/٨٤٩ز) والی خوراسان بووه، وداویان لێ کردووه به‌شی دهره‌کی شاریان بۆ دروستبکات و مه‌حه‌که‌می بکات بۆیان و دهرگای بۆ دروست بکات تاوه‌کو به‌ شه‌وان دهرگا‌کانی دابخریت، به‌مه‌به‌ستی رێگریکردن و پاراستنی شار له دز و رێگره‌کان. ب‌روانه: (م.پ، ص ٥٩) ؛ یاخود نمونه‌ی شاری هرات که شوریه‌ک به‌ ده‌وری هه‌موو قه‌لای شاردا هه‌بووه و زیاتر له سی (٣٠) هه‌نگاو نیوانی ئەم دیواره و قه‌لا بووه و له بالا زه‌لامیک به‌رزتر بووه، ب‌روانه: ابن حوقل: م.س، ج ٢، ص ٤٣٧.

(١) الاضطخری: م.س، ص ١٥٠.

(٢) الاضطخری: ن.م، ص ١٤٦.

(٣) قه‌له‌قه‌شه‌ندی له باسی مه‌رودا ئاماژه به‌وه ده‌کات که مه‌رو خاوه‌نی چاندن بووه له سه‌ر ر‌وباره‌کانی و اتا له خودی شاره‌که‌دا هه‌بووه، ب‌روانه: (صبح الأعشى في صناعة الانشاء، تح/ محمد حسين، د.ط، دارالکتب العلمیه، بیروت، د.ت، ج ٤/ ص ٣٩٤) ؛ یاخود به‌ نمونه‌ کاتیک فیرده‌وسی ده‌نیژریت، پینشیار ده‌کریت له باخه‌که‌ی خۆیدا که له ناو ده‌روازه‌ی شاری (طوس) دا بووه بینین، ئەمه‌ش به‌ل‌گه‌یه‌که له سه‌ر ئەوه‌ی که له ناو ده‌روازه‌ی شاردا باخ و باخات هه‌بووه. ب‌روانه: (نظامی عروضی سمرقندی: چهار مقاله، تح/ محمد قزوینی، چ ١، انتشارات ارمغان، تهران، د.ت، ص ٨١).

پیشه‌کامیان دهبوایه له دهره‌وهی شاره‌کان بژین، زورجار ئەم دوو توێژە له که‌ناری شاره‌کانه‌وه نیشته‌جی‌بوون.

له شاره‌کاندا زیاتر چەند توێژیک نیشته‌جی‌بوون، له پیشی هه‌مانه‌وه توێژی سیاسی و ده‌سه‌لاتداره‌کان بووه، که زیاتر نیشته‌جی‌خانه‌ی میرایه‌تی (دارالاماره) بوون، زورکاتیش ئەم توێژه نیشته‌جی‌ ناو‌قه‌لاکانی شاربوون، که پارێزراوتر بووه، توێژی دوا‌ی ئەوان پیاوانی ئاینی بووه له‌گه‌ڵ وه‌زیر و کاربه‌ده‌ستانی فه‌رمانه‌وایان، ئە‌مانه‌ زیاتر له به‌شی شارستاندا نیشته‌جی‌بوون، له به‌شی سییه‌می شاریشدا که به‌شی دهره‌کی شار (الربض) بووه چینه‌گه‌شتیه‌کانی وه‌ک پیشه‌وه‌ران و جوتیاران نیشته‌جی‌بوون^(۱)، بیگومان له سه‌رده‌می سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا هۆکاره‌کانی هاتووچۆ به‌شیوه‌ی خیرا وه‌کو رۆژگاری ئە‌م‌رۆ نه‌بووه، بۆیه دهره‌کی بلێن کاتی جوتیاریک له ناو به‌شی دهره‌کی شاریکدا جوتیاری کردووه، بیگومان بۆ کاره‌که‌ی وه‌ها ئاسانه‌تر بووه نیشته‌جی‌ شار بووبیت.^(۲)

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی شارنشینان جیاوازی چی بووه له گوندنشینان و ده‌وارنشینان و کۆچه‌ری، ئە‌مه کاریکی ئاسان نیه‌ بتوانین یه‌کلایی بکه‌ینه‌وه و بلێن شارنشینان ته‌واو جیاواز بووه، به‌هۆی ئە‌وه‌ی زۆریک له شاره‌کان چەندین خه‌سه‌له‌تی گوندیان تیدا بووه و هه‌ندیک له گونده‌کانیش خه‌سه‌له‌ته‌کانی شار وه‌کو بوونی مزگه‌وتی گه‌وره و مینبه‌ر و قوتابخانه‌ی زانستی و بنکه‌ی سیاسی و بازاری بازرگانیان تیدا بووه، به‌لام له‌و روه‌وه که شاره‌کان شارنشینان و دانیش‌توانی زیاتریان تیدا نیشته‌جی بووه و هه‌مه‌توێژ و هه‌مه‌کار بوون، سه‌ره‌نجام پیدایه‌ستی زیاتری ژیان له شاره‌کاندا فه‌راهه‌م ده‌بوو، به‌مه‌ش شاره‌کان زیاتر بوونه‌ته ناوه‌ندیک بۆ گه‌شه‌کردنی شارستانیه‌ت.^(۳)

سه‌باره‌ت به‌ هۆکارو هانده‌ره‌کانی خه‌لکی بۆ روه‌کردنه‌ شارنشینان، زانیاری و گێرانه‌وه‌کان زۆرکه‌م هاوکاریمان ده‌که‌ن، تاوه‌کو له‌ دۆخ و هۆکاری نیشته‌جی‌بوون له شاره‌کاندا تیبگه‌ین، به‌هۆی ئە‌وه‌ی سه‌ره‌چاوه‌ ربه‌سه‌نه‌کان گرنگیان به‌ درێژه‌ی بابته‌که‌ن نه‌داوه و یاخود خۆیان به‌دوور گرتووه له درێژدادپری، ئە‌م بابته‌نه‌ جی‌ سه‌رنجی ئە‌وان نه‌بووه، به‌لام به‌هۆی هه‌ندی ئاماژه و زانیاریی لێ‌وه‌له‌وی و کورته‌وه ده‌توانین چەند شتی‌ک له‌وباره‌یه‌وه هه‌لێنجین.

گرنگترین هۆکاری نیشته‌جی‌بوونی خه‌لکی له شاره‌کاندا هانده‌ری بژیوی بووه، واتا شارنشینان بۆ مه‌به‌ستی په‌یداکردنی بژیوی ژیانان له شاره‌کاندا نیشته‌جی‌ ده‌بوون، جا ئە‌و مه‌به‌سته‌ له‌رێی

(۱) شه‌رام یوسفی فر: مناسبات شهر و شهرنشینان در دوره سلجوقیان، م.پ، ص ۹۹.

(۲) شه‌رام یوسفی فر: شهر و روستا در سده‌های میانه تاریخ ایران، م.پ، ص ۱۰۶_۱۰۸.

(۳) محسن حبیبی: م.پ، ص ۶۰؛ شه‌رام یوسفی فر: شهر و روستا در سده‌های میانه تاریخ ایران، م.پ، ص ۵۵_۵۶، ۷۷_۷۸.

پهیداکردنی سه‌رچاوه‌ی ئاوی زیاتر و یاخود شوینیکی گونجاوتری ژیان و یاخود کاری باشتی وهک بوون به سه‌رباز بووبیت یاخود بازگانی بووبیت یان جوتیاری یاخود هر پیشه‌یه‌کی کاری دیکه بووبیت، واتا هۆکاری ئابووری هۆکاری گرنگی نیشته‌جیبوونی خه‌لکی بووه له شاره‌کاندا.^(۱)

ته‌وه‌ری سییه‌م:

په‌یوه‌ندی نیوان شار و گوند:

ئیمه کاتیک ده‌لین شاره‌کان رۆلی ناوند و سه‌نته‌ری سه‌ره‌کی شارستانیه‌تیا بینه‌وه، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که شاره‌کان له میانی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی که هه‌یان بووه له‌گه‌ل شاره بچوکه‌کانی خۆیان^(۲)، گوند و ئاوی و وارگه‌کانی ده‌وربه‌ریان و شاره‌هاوکوفه‌کانی خۆیان له هه‌مان هه‌ریم، بوونه‌ته ناوه‌ندیک بۆ کۆبوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ماده‌ی و مه‌عنه‌وییه‌کانی سه‌رجه‌م دانیشتوانی سه‌ر به‌و شارانه.^(۳)

ئه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌وه ئاماژه‌ی پیکرا تۆریکی گه‌وره‌یه له په‌یوه‌ندی نیوان سه‌رجه‌م ئاوه‌دانیه‌کانی هه‌ریمیک له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، هه‌رچی په‌یوه‌ندی نیوان شار و گونده ئه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له هه‌ریمه‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا زیاتر تیکه‌ل و ئاویته بوون، به‌شیوه‌یه‌ک زۆر جار شاره‌کان چه‌ند گوندیکیان له شوره‌ی ده‌ره‌کی شاردا له‌خۆ ده‌گرت، واتا شیوه‌ی ژیانی شار و شیوه‌ی ژیانی گوند زۆر له یه‌کتر نزیک بوون.^(۴)

لیرده‌ا به‌کورتی ئاماژه به‌ گرنگترین ده‌ماره سه‌ره‌کیه‌کانی په‌یوه‌ندی نیوان شار و گوند ده‌که‌ین، واتا ئه‌و په‌گانه‌ی که شاریان کردووه‌ته سه‌نته‌ریک بۆ گونده‌کان، به‌واتایه‌کی دیکه به‌خششه‌کانی شار بۆ گونده‌کان له چه‌ند روه‌یه‌که‌وه بووه و لیرده‌ا ئاماژه‌ی پێ ده‌که‌ین، که ئه‌م بابته ناوه‌رۆکی بابته‌ی به‌ ناوه‌ند بوونی شاره‌کان بۆ گه‌شه‌کردنی شارستانیه‌ت ده‌خاته روه‌، ئه‌و په‌گه سه‌ره‌کیانه‌ش بریتین له:

(۱) شه‌رام یوسفی فر: هم، ص ۹۳-۹۴؛ سلطان زاده: م.پ، ص ۸۵.

(2) Salma K.Jayyusi, Renata holod, Atilio petruccioli and Andre Raymond, The City in the Islamic world, V1 1st edition, BRILL, LEIDEN, 2008, P64.

(3) ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان شاره‌کان ئه‌و گوندانه‌ی سه‌ر به‌وان بوون و له‌گه‌ل شاره‌هاوکوفه‌کانیان له‌هه‌مان هه‌ریم بروانه: (شه‌رام یوسفی فر: م.پ، ص ۸۴-۸۸).

(4) شه‌رام یوسفی فر: هم، ص ۵۵-۵۶.

۱. بنکه کارگیری و سیاسیه‌کان:-

سهره‌تا پئویسته به‌رچاوپروونی ئه‌وه‌مان هه‌بیت که شاره‌کان له سهده‌کانی ناوه‌پراستدا شیوه گوندیکی گه‌وره و گه‌شاهه بوون و گرنگترین خه‌سله‌ت که له گونده‌کان جیای کردوونه‌ته‌وه، بوونی بنکه کارگیری و سیاسیه‌کان بووه له شاره‌کاندا، له‌به‌رئهمه گونده‌کان له یه‌که‌م هه‌نگاویاندا گه‌وره‌ترین پئویستیان به شاره‌کان ده‌بوو، له‌و‌رووه‌وه که شاره‌کان ناوه‌ندی هیز و ده‌سه‌لاتی ناوچه‌که بوون، له‌رووی کارگیری و باج و خه‌راج و دادگا و سوپا و پاراستنه‌وه گونده‌کان ده‌بوو بگه‌رینه‌وه بۆ شاره‌کان.^(۱)

به‌هۆی ئه‌وه‌ی له سهده‌کانی ناوه‌پراستدا دابه‌شبوونه ئیدارییه‌کان به‌شیوه‌یه‌ک بووه که شاریک ناوه‌ندی ناوچه‌یه‌کی شاری بووه و چه‌ندین شار و گوندی له‌سه‌ر بووه، ئه‌مه‌ش به ناوه‌ند بوونی شاری له‌رووی کارگیرییه‌وه بۆ شار و گونده‌کانی ده‌وربه‌ری زیاتر ده‌چه‌سپاند.^(۲)

شاره‌کان شوینی چه‌ندین یه‌که‌ی کارگیری ده‌وله‌تی بوون، وه‌ک (دار الأمارة-خانه‌ی میرایه‌تی، قضاة-دادوهر یان قازی)^(۳) له‌گه‌ل (قاضی المظالم) که له قازی گه‌وره‌تره^(۴)، حسبه-چاودیتری بازار^(۵)، سوپا و پاسه‌وانی شار^(۱)، ئه‌مانه شیوه‌یه‌کی کارگیری ره‌سمیان به شاره‌کان داوه و به

(۱) سه‌باره‌ت به تاییه‌تمه‌ندییه سیاسیه‌کانی شار له سهده‌کانی ناوه‌پراستدا و به‌ناوه‌ندبوونی شار له‌رووی سیاسیه‌وه بۆ شاره‌کان و گونده‌کانی ده‌وربه‌ری بروه‌انه: (شه‌رام یوسفی فر: م.پ، ص ۸۷ و ۱۷۶-۱۷۷، ۱۸۸ و ۱۹۰)؛ أحمد أشرف: م.پ، ص ۲۴.

(۲) بۆ ئه‌و مه‌به‌سته نمونه‌ی زۆر له‌به‌رده‌ستدا هه‌یه و بگره زۆربه‌ی شاره‌کانی سه‌رده‌می ئیسلامی و خوراسانی له‌ونیوه‌نده‌دا، بنکه‌ی کارگیری بوون بۆ شار و ئاواپیه‌کانی ده‌وربه‌ریان، بروه‌انه: (ئهم توئیژینه‌وه‌یه، به‌شی دووهم، باسی دووهم، ته‌وه‌ری یه‌که‌م، ل ۶۴-۷۲).

(۳) به نمونه شاری نیشابور قازی خۆی هه‌بووه و به پشتاوپشت گوازاراوه‌ته‌وه، بروه‌انه: (یاقوت حموی: م.س، ج ۱/ ص ۱۷۵). ئه‌م شاره ئه‌میریکی هه‌بووه پیتی و تراوه ئه‌میری شار بۆ نمونه‌ی ئه‌م پۆسته بروه‌انه: (الثعالبی: بیتمة الدهر في محاسن أهل العصر، تح/ مفید محمد قمیحه، ط ۱، دار الکتب العلمیة، لبنان-بیروت، ۱۹۹۹، ج ۴/ ص ۴۰۷).

(۴) بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی کاره‌کانی قازی بروه‌انه: (أبی یعلی الفراء الحنبلی: الأحكام السلطانية، تح/ محمد حامد الفقی، د.ط، دارالکتب العلمیة، لبنان، ۲۰۰۰، ص ۶۵-۶۸ و دواتر)؛ نمونه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له نیشابور ئه‌م پۆسته‌یان وهرگرتووه، بروه‌انه: (السمعانی: م.س، ج ۲/ ص ۶۳).

(۵) بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م پۆسته بروه‌انه: (ابن اخوه: معالم القربة فی أحكام الحسبة، تح/ صدیق عیسی المطیعی، محمد محمود شعبان، ط ۱، مکتب الأعلام الإسلامی، قم، ۱۴۰۸هـ، ص ۵۱)؛ هه‌روه‌ها ئه‌م پۆسته له خوراساندا هه‌بووه به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی (عروضی) له کتیبی (چهار مقاله) دا زانیاریمان پیده‌دات چۆن (محتسب) له کۆبوونه‌وه‌ی خوانیکی شه‌وانه‌ی سولتان محمودی غه‌زنه‌ویدا ئامۆژگاری سولتان ده‌کات، بروه‌انه: (نظامی عروضی: م.پ، ص ۵۵).

ناوهندبوونی شاریان زیاتر چه سپاندووه، ئەگەرچی له یهك كاتدا و له یهك شاردا سهرجه میان بوونیان نه بووه، یاخود هه ندی کات به شیکی وهکو خانهی میرایه تی له شاریکی سهره کی وهکو پایته خندا هه بووه، سهره رای ئەمانه سه روکی شار بهرپرسی سهرجه م پله کارگێرییه کانی سهره وه بووه.^(۲)

سهره رای ئەوانه شاره کان زۆر جار بوونه ته پایته ختی میرنشینیك یاخود دهوله تیک، ئەمه ش بووه ته هوی پیشخستنی زیاتری شاره که و له بهرامبهردا شاره که بووه ته ناوه ندیکی گرنگی سهرجه م بواره کانی ژیان و گه شه ی شارستانی زیاتری خستوووه ته ناوچه که وه، به جوړیک هه ندیک جار شاریکی بچووک به م هوی وه بووه ته شاریکی گوره و به ناوبانگ، به نمونه شاری غه زنین دوا ی ئەوه ی غه زنه وییه کان تیندا گه شه یان کرد و کردیانه پایته ختی دهوله ته که یان، بووه شاریکی گه شاهه و دواتر گوره بووه^(۳)، مه قدسی زانیاریمان پیده دات که سهرده می ئەو کووره یه کی خوراسان بووه و قه صه به ی کووره که ش خودی شاره که بووه.^(۴) هه ر دهرباره ی گرنگی رۆلی سیاسی کاتی شاریک ده بیته پایته ختی میرنشینیك چون فراوانبوون و گه شه به خویه وه ده بینیت، به نمونه شاری نیشابور کاتی ده بیته پایته ختی طاهرییه کان، له سی روه وه گه شه ده کات، ئاوه دان ده بیته وه و گه وره ده بیته و داهات و سه روته ی زیاتر ده بیته.^(۵)

له شاری نیشابوردا جوړیک له دادگا هه بووه، که رۆژانی یه ک شه ممان و چوار شه ممان داده نیشته، پیی و تراوه (المظالم) که سهرکرده ی سوپا یاخود وزیر سه روکیه تی ده کرد و به

(۱) به نمونه نیشابور یه کیکه له و شارانه ی سوپای هه بووه به ناوی (شه حنه ی نیشابور) شه حنه وشه یه که به کارهاتوو به واتای سوپا، بروانه: (ابن فندق: م.س، ص ۲۷۲)، هه ر له به یهه قیدا ئاماژه به پۆستیکی دیکه ی شاری کراوه به ناوی (صاحب دیوان) که ئاماژه به بوونی ئەم پۆسته کارگێرییه ده کات له شاری نیشابور، بروانه: (هم، ص ص ۱۰۸ و ۱۸۰)؛ هه روه ها له شاریکی وهکو غه زنه دا شه حنه یه ک یان سوپایه ک بو پاراستنی شار هه بووه له سهرده می غه زنه وییه کاند، بروانه: (رشیدالدین فضل الله همدانی: جامع التواریخ، چ ۱، انتشارات: میراث مکتوب، تهران، ۱۳۸۶ ش، ص ۷۸).

(۲) نظام الملک طوسی: م.س، ص ۶۳؛ شه رام یوسفی فر: م.پ، ص ۵۸.

(۳) غه زنین یاخود غه زنی، پایته ختی دهوله تی غه زنه ویه کان (۳۵۱-۵۷۹هـ) بووه له سهرده می سبکتکین دامه زینیه ری سهره تاکانی ده سه لاتی غه زنه وی له شاری غه زنه، بو ئەو مه به سه ته بروانه: (ابی نصر عتبی: الیمینی، تح / احسان ذنون الثامری، ط ۱، دارالطیعه، بیروت، ۲۰۴، ص ۱۰۷-۱۰۸)؛ خلیل الله خلیلی: سلطنت غزنویان، چ ۱، انتشارات امیری، افغانستان ۱۳۴۸ ش، ص ص ۲۲ و ۳۲؛ أحمد محمد عدوان: موجز فی تاریخ دویلات المشرق الاسلامی، ط ۱، دارعالم، الریاض، ۱۹۹۰، ص ص ۱۲۳ و ۱۲۶)، سه باره ت به فراوان بوونی غه زنین له سهرده می سولتان محمودی غه زنه ویدا بروانه: (سلطان زاده: م.پ، ص ۹۳).

(۴) بروانه (لاپه ره ۶۴) ی ئەم توژیینه وه یه

(۵) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۷.

هاوشانی له گهڵ قازی و سه‌رۆکی شار و زانیان و خانه‌دانان و ئه‌نجومه‌نی حوکم گوئیان له چیرۆکی مافخوراوان ده‌گرت و دادگه‌ریان بۆ ده‌کردن.^(۱)

۲. بنکه ئابووری و بازرگانیه‌کان:

مه‌به‌ست له بنکه ئابووری و بازرگانیه‌کان، ئه‌و رۆله‌ی شاره که له بواری به‌ره‌م و کالای و جموجوله ئابووری و بازرگانیه‌کاندا گه‌راویتی، له‌ماوه‌ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌گشتی و سه‌ده‌ی چواره‌م و پینجه‌می کۆچی / ده‌یه‌م و یانزه‌یه‌می زاینی به‌تایبه‌تی، لێره‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین به‌وردی ئه‌وه‌ی رۆون بکه‌ینه‌وه که شاره‌کانی خوراسان له‌و سه‌رده‌مه‌دا چۆن بوونه‌ته‌ ناوه‌ند و بنکه‌یه‌ک بۆ جموجوله ئابووریه‌کان بۆ گوند و شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری خۆیان.

جموجوله ئابووریه‌کانی سه‌رده‌می تووژینه‌وه‌که‌مان له خوراساندا چهند لایه‌ن ده‌گرێته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌توانین بلیین هه‌رچی زیاده‌ی به‌ره‌مه‌ ده‌ستی و خۆرسکه‌کانی گوند و شاره‌کان له کشتوکال و ئازده‌لاری و باخداری و چینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ کتویه‌کان و راوکردنه‌کان هه‌یه، جوړیک له جموجولی ئابووریان له شاره‌کاندا دروستکردبوو.^(۲)

شاره‌کان ناوه‌ندیکی کۆبوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ زیاده‌کانی گونده‌کان و شاره‌ بچوکه‌کان بوون، ئه‌م به‌ره‌مه‌ زیاده‌یه‌ش که له شاره‌کاندا کۆده‌بوویه‌وه به‌ دوو جوړ ساغ ده‌بوویه‌وه، به‌شیکه‌ی بۆ پێویستی ناو شاره‌که‌ به‌کارده‌هات، به‌شیکه‌ی دیکه‌ی به‌شداری پێ ده‌کرا له بازرگانی ده‌ره‌کید، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ گونده‌کان بۆ به‌شیکه‌ی له پێویستییه‌کانی خۆیان وه‌ک ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی له شاره‌کاندا به‌ره‌م ده‌هات رۆویان ده‌کرده‌ شاره‌کان و له‌و‌رپه‌گه‌یه‌وه پێداویستی خۆیان دابین ده‌کرد، ئه‌مه‌ش جوړیک له بنکه‌یی بوونی ئابووری و بازرگانی ده‌به‌خشیه‌ شاره‌ گه‌وره‌کان.^(۳)

(۱) المقدسی: م.س، ص ۳۲۸.

(۲) شه‌رام یوسفی فر: شه‌ر وروستا در سه‌ده‌های میانه تاریخ ایران، م.پ، ص ۱۷۲-۱۷۳.

(۳) شه‌رام یوسفی فر: م.پ، ص ۲۱۸-۲۲۰؛ شایانی باسکرده‌ له‌م تووژینه‌وه‌یه‌ماندا و له به‌شی سنیه‌م- باسی سنیه‌م - ته‌وه‌ری دووهم و سنیه‌مدا، باسی ئه‌م بابته‌ به‌ درێژتر و ته‌واوته‌ی ده‌که‌ین.

بەشى سىيەم:

شار ئە پىگەى ناوەندىتىدا

بۆ گەشەکردنى شارستانىيەت

باسی یه که م:

بیکهاته بونیادییه کانی شار

ته وهری یه که م:

بونیادی قه لاکان و شوروی شاره کان:

لیردها پیویسته بونیاد و هه لکه و تهی شاره کان پروونبکریتته وه، به مه به سستی دهرکه و تنی زیاتری رۆلی شاره کان له ناوه ندیتیان بۆ گه شه کردنی شارستانییهت، ئەمهش له چه ند پرویه که وه پروون دهرکیتته وه، له پرووی هه لکه و تهی شاره کان له و شوینیهی که شاره که ی تیدا دروستکراوه، له پرووی بوونی قه لا و شوروی شار و دهروازده کانی شاره وه.

شاره کانی خوراسان به تاییه تی شاره گه وره کانی زیاتر له ناوچه یه کی پیده شت و فراوان و تهخت له پرووی تۆبۆگارفییه وه هه لکه و تون، ئەمهش به پشت به ستن به سه رچاوه جوگرافییه کان و ئەو شوینیه وارانیهی له رۆژگاری ئیستادا له و شارانه ماونه ته وه، به هۆی ئەوهی پیده شته کانی ئەم ههریمه زیاتر وشک و گهرمن و که متر ته پ و زۆنگاوین بۆیه گونجاو بوون بۆ بنیاتنانی شار^(۱)، له لایه کی دیکه وه ئەم پیده شتانه به چیا و دۆل دهره دراوان و له بناری چیاکان و له دهره روبه ری شاره کانه وه دارستان و کانیایوی زۆر هه بوون.^(۲)

ئەم هه لکه و تهیهی شاره کانی خوراسان له پرووی به رزی و نزمیه وه که له ناوچه یه کی تهختدا بوون و راسته وخۆ پشتیان به هیچ چیا یه که وه نه بووه، یاخود بلاین چیا یان لی نزیک نه بووه، به چه ند فه رسه خیک نه بیته، وهک شاری به لخ که نزیکتیرین چیا له م شاره وه، چوار فه رسه خ دوور بووه^(۳)، وایکردووه ده سه لاتداران و دانیشتوانی ئەم شارانه بیه ره له چه ندین داهینانی وهک لیدانی خه نده ق و شوروی چوارده وری شاره کان بکه نه وه، شار لیردها هۆکاریک بووه بۆ پیشکه و تن و داهینان و دروستکردنی ئامرازی به رگری، به نمونه شاری نیشابور هه ره که حاکم نیشابوری دهنوسیت له باره ی سه ره تای دروستکردنییه وه کاتی شاپوری یه که م کوری ئه رده شیر شای ساسانی دهیه ویت شاره که زیاتر توندوتۆل بکات، خه نده قیک و شوریه یه کی پته و به چوارده وری شاره که دا دروست ده کات.^(۴)

(۱) الاضطری: م.س، ص ص ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۵۱، ۱۵۴، ۱۵۵.

(۲) به نمونه وهک شاری نیشابور، بۆ زانیاری زیاتر بره وانه: (حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۱۹۷).

(۳) ابن حوقل: م.س، ص ۴۴۷.

(۴) حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۱۹۸.

زۆرىنەى شارەكانى خوراسان خاوەنى شورە و قەلاى خۆيان بوون، بەلام زۆركەم بەرچاودەكەوئیت لە كتیبە جوگرافییەكاندا بنوسرئیت فلان گوند شورە و قەلاى بۆ دروستكراوە، ئەمەش ئەو دەگەینەت شارەكان ھۆكارى پيشكەوتنى مرؤف بوون، چونكە بۆ پاراستنى خۆى و كۆبوونەو كۆمەلايەتيەكەى لە شارەكاندا، ھۆكارى جياوازی پاراستنى ھەلبژاردوو.

قەلا و شورەى شارەكان لە خوراساندا زۆر باو بوو، شار كە لە سى بەشى قەلا و شارستان و دەورووبەرى شار پيكھاتوو، زۆرجار بۆ ھەرسى بەشەكە شورە و كەندىر يان خەرەنديان دروستكردوو، زۆرجارىش تەنھا گرنگى دراو بە شورەى بەشى سئىيەمى شار كە دەورووبەرى شارە و دوو بەشەكەى ديكەى لەخۆ گرتوو، زۆرجارىش بەدەورى گوند و زەويە كشتوكالئەكانى شارىكدا شورەيەكى مەزن ھەبوو، كە سەرچەم سنورى ئەو شارەى لەخۆ گرتوو، بەنموونە ھەك ئەو شورەيەى شارى بەلخ ھەبوو.^(۱)

شئوھى شورەى ئەم شارانەى خوراسان بەتايبەت شارە گەرەكانى ھەك نيشابور، بەھۆى ئەوھى دروستكردنىان بۆ پيش سەردەمى ئىسلام، زياتر بۆ سەردەمى ساسانى دەگەرئیتەو، پتر بازنەيى بوو و خاوەنى چوار دەروازە بوون، ئەم شئووازە تاوھكو سەردەمى ئىسلاميش ھەر بەردەوام بوو.^(۲)

شورە ياخود ھەسار ديوارىكى بەرز و پانە و بەشئوھەيەكى ئەندازەيى ريكوپيىك و پتەو بە دەورى شارەكاندا بونىادنراو، شوراکان لە ھەريمى خوراساندا زياتر لە مادەى قور بونىادنراون.^(۳) لەسەدەكانى ناوھراستدا و لە ھەندىك شاردا شورەى شارەكە لە گەچ و بەرد دروستكراو ئەگەرچى ئەم نمونەيەمان لە ھەريمى خوراساندا نەبينيو، بەلام نزيك لەم ھەريمە ئەم جۆرەى تەلارسازى ھەبوو، ھەكو شارى (منك)^(۴)، ئەمەش لە نوسينەكانى جوگرافيناسانەو دەردەكەوئیت كە ئاماژەيان بە پيكھاتەى قەلاكان كردوو.^(۵) ھەندىك جارىش شورەى شارىك لە

(۱) ابن رستە: م.س، ص ۲۹۱؛ حسين سلطان زاده: م.پ، ص ۹۲.

(۲) حسين سلطان زاده: ھ.م، ص ۷۴_۷۹ و ۹۱_۹۲.

(۳) ابن حوقل: م.س، ص ۴۴۸.

(۴) شارى (منك) گەرەترين شارى ناوچەى ختل بوو، ئەگەرچى لەسەر ھەريمى ئەوديوروبار ئەژماركراو، بەلام توئژەر ھەكو نمونەيەكى ئەم جۆرە لە بونىادنان ھەرگرتوو بەھۆى نزيكى لە ھەريمى خوراسانەو، بەھۆى بوونى چيا لە نزيك ئەم شارەو شورەى شارەكە لە بەرد و گەچ دروستكراو، بروانە: (الاصطخري: م.س، ص ۱۵۵؛ ابن حوقل: م.س، ص ۴۴۸_۴۴۹).

(۵) المقدسى: م.س، ص ۲۹۳_۳۰۵؛ كى لسترنج: م.س، ص ۴۶۲_۵۰۸.

خشتی قور دروست دهکرا، که له خوراساندا پیی دهلین (آجر- خشت)، ئەمەش بۆ زیاتر پتهو بوونی شورەى شارەکه بووه.^(۱)

زۆرجار شارەکان بۆئەوهی زیاتر پتهوبن یاخود بۆ ئەوهی سنوری ناوچهی شارەکه و خودی شارەکه لهیهکتر جیابکریتتهوه، دوو شورەى بۆکراوه، چونکه سهردهمی ئیسلامی شارەکانی خوراسان لهپووی ئیدارییهوه پیگهی خۆیان ههبووه، بهتایبته چوار شاره گهرهکه (نیشابور و بهلخ و مهرو و هورات)، بهجۆریک ههر شاریک سنوری شار و ئاواپییهکانی جودا بووه، جگه لهو سنورهی خودی شارهکه ههیبوووه.^(۲)

بهنمونه شاری بهلخ که له ناوچهیهکی پی دهشت و وشکدا بووه، ناوچهی شارهکه شوریهکی تایبته بهخوی ههبووه و شارهکهش بهجیا شوریهکی ههبووه، بهجۆیک له دهرهوهی شوره گهرهکه هیچ ئاوهدانیهک و سهوزایی و کشتوکالیکی لی نهبووه، بهلکو لمین بووه، ناوهوهی شوره گهرهکه گوندهکان و کشتوکالهکان و ژیانی خهلی دهرهوهی شارهکهی لهخۆ دهگرت، تیرهی ئەم شوره گهرهیه دوانزه فهرسهخ بووه، ئەگەر بۆ ههر فهرسهخیک (۵،۸کم) ئەژمار بکهین دهکاته (۶،۶کم) واتا تیرهی شوره گهرهکه به زمانی ئەمرۆ شهست و نۆ کیلومهتر بووه، ماوهی نیوان ئەم شورهیه و شوره بچوکهکه پینج فهرسهخ بووه، که دهکاته (۲۹کم)، بهم پییه بیت شوره بچوکهکهی به دهوری (الربض) دا بووه، تیرهکهی (۱۱،۶کم) بووه، که ئەمه تیرهی شاری بهلخ بووه، ئەگەر له ههموو لایهکهوه ماوهکهی لهگهڵ شوره گهرهکهدا وهک یهک بووبیت. له دواى شورەى دووهم (شورەى الربض)، شورەیهکی دیکه ههبووه، به دهوری بهشی شارستاندا، که نیوانی ئەم دوو شورهیه (۵،۸کم) بووه، چیهوهی بهشی شارستانی بهلخ سی به سی میل بووه.^(۳)

ئەم شورایانه که بهدهوری شارەکاندا ههبوون بۆ چهند مهبهستیک بووه، شوره گهرهکه زیاتر بۆ دیاری کردنی سنور بووه، ئەوانی دیکه زیاتر بۆ پاراستنی ئاسایشی شار بووه، چونکه گرنگی زیاتر دراوه به قهلاکانی نزیک شار، ئەم شوره و قهلايانه چهندین دهرگایان ههبووه، ههر دهرگایهکیش ناوی تایبتهی خوی ههبووه.^(۴)

(۱) عبدالحی حیبی: تاریخ افغانستان بعد از اسلام، م.پ، ص ۷۰۳.

(۲) پروانه: (لاپه ره ۶۱-۶۹) ی ئەم توێژینه وهیه.

(۳) الیعقوبی: البلدان، ص ۱۱۶-۱۱۷.

(۴) بهنمونه شاری هرات خاوهنی قهلایهکی بههیز بووه، له ههموو سهردهمهکاندا ئاماژه به بههیزیهکهی کراوه بۆ پاراستن و بهرگریکردن بهکارهاتوووه، پروانه: (برنارد اوکین: معماری تیموری در خراسان، دیکه: علی آخشینی، چ ۱، بنیاد پژوهشهای اسلامی، مشهد، ۱۳۸۶ش، ص ۴۱).

بەنموونە شارى نیشابور بۆ ھەرسى بەشەكەى شار شورەى ھەبوو ھەر بەشیکیش چەند دەرگایەكى ھەبوو، ئەو ھى لیرەدا گرنگە دەرگاكانى بەشى (الربض) ھە كە زیاتر ھەریمیه و ناوى دەروازەكانیش بەناوى یەكێك لە رینگە كاروانیەكانەو ھیه، ئەو دەرگایەى كە بۆ عیراق و جوزجان دەرچوو ھە ناوى دەروازەى (قبا بۆو)، ئەو دەروازەى ھى كە بۆ بەلخ و ئەودیو پروبار دەرچوو ھە ناوى دەروازەى (جنگ) بوو، بەم شیو ھیه چەندین دەرگای دیکەى ھەبوو كە ئاراستەى دەرچوونى ھەر یەكێكان بۆ ھەریمیک بوو و ناویكى تاییبەت بە خۆى ھەبوو.^(۱)

لیرەدا توێژەر بەباشى دەزانیت بۆ ھەلوێستەكردن لەسەر بابەتى دەروازەكان، لە شیو ھى ناوانیان و ئەو ھەریمانەى بۆى دەردەچوون، كە بۆخۆى چەندین خویندنەو ھى بۆ دەكریت، یەكێكان ئەو ھیه دەرى دەخات كە شارەكان لەو سەردەمەدا ناو ھندیکى گرنگى كاروانە بازارگانى ھەكان و گەپیدە و گەشتیارەكان بوون، یەكێكى دیکە ئەو ھیه شار پینگەى كە گەرەترى ھەبوو و بە ئاسۆیەكى فراوانترەو بەستراو ھەو، یەكێكى دیکە سنورداری تواناكانى مرۆف، لەرووى كاروانى بازارگانى و گواستەو ھەو دەردەخات.

لە سەدەكانى ناو ھەریمانەى شارەكانى جیھان بەگشتى و شارەكانى خوراسان بەتاییبەتى، خالى بەیەك گەیاندى كاروان و رینگە بازارگانى ھەكان بوون، ئەمە وایكردو ھە، ھەر شارێك چەند رینگەى كە بازارگانى بۆ بچیت و چەند رینگەى كیشى لى دەربچیت، بۆیە ناوانى دەرگاكانى شورەى شار بەمەبەستى دیاریكردنى دەروازە بوو بۆ ھەر رینگەى ك، بۆیە دەبینین سەرچەم شارەكان دەرگای ھەر رەخىكى ھەریمىكى جودایان بە ناویكەو تاییبەتەو ناو ھە، ئەگەرچى ھەموو كات ئەم دەروازانە بۆ كاروبارى جگە لە بازارگانى بەكارھاتوون، بۆ ئەو ھى كاتێك كە سىك لە شار دەردەچیت و بەمەبەستى ھەریمىك رینگە دەگریتەبەر، لە دەروازەى تاییبەت بەو ھەریمەو ھە پرواتە دەرەو.^(۲)

ھەر دەروازەى كە شار دەرگایەكى ھەبوو بۆ تییەرىنى خەلكى، كە ئەو دەرگایە لە كاتى دیاریكراو داخراو ھە و كراو ھەو، زۆجار دەرگاكان لە تەختەو دار دروستكراون و ھەندىكجاریش لە ئاسن، لەو برۆایەداىن بەھۆى تیچوونى زۆرى دروستكردنى دەرگای ئاسن لەو رۆژگارەدا، كەمتر دەرگای ئاسن بەكارھاتو ھە، ئەگەرچى دەرگا ئاسننى ھەكان زۆر بەھیزتر و پتەوتر بووبن، ھەربۆیە ھەندىك شار دەرگای سەرەكى قەلاكەى لە ئاسن دروستكراو ھە.^(۳)

(۱) بۆ زانیارى زیاتر لەو بارەى ھەو برۆانە: (الاصطخرى: م.س، ص ۱۴۶).

(۲) بۆ بینینى نموونەى ناوى ئەو دەرگایانە برۆانە: (الاصطخرى: م.س، ص ۱۴۶، ۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۱).

(۳) بۆ ئەو مەبەستە برۆانە: (المقدسى: م.س، ص ۲۸۹ و ۳۰۹).

تهوهری دووهم:

شوینه گشتیه کان :

یه که م: شوینه ئاینی و سیاسییه کان (مزگهوت):

ههریمی خوراسانی سهدهکانی (۴ و ۵/۱۰ او ۱۱ز)، ههریمیکی فره ئاین بووه، سهرهتایهکی کهمی فره مهزهه بیهش دهرکهوتووه، ئهوهی له سهرچاوههکانهوه بو ئیمه نوسراووتهوه و ماوتهوه چه ندین ئاماژهه به بوونی شوینی ئاینی ئه و ئاینه جیاوازانه، به لام دیارترین شوینی ئاینی نیو شارهکانی خوراسان، بریتی بووه له مزگهوتهکان، له بهرئهوه تهنها باسی رۆلی مزگهوتهکان و مناره و قوببه خانهی میرایهتی دهکین وهک چهند شوینیکی ئاینی - سیاسی له نیو شارهکاندا.^(۱)

مزگهوتهوکانی خوراسان، له گه ل فراوانبوونی دهسهلاتی موسلمانان و باوه رهیتانی به شیکی بهرچاوی خه لکی خوراسان به م ئاینه، کردنهوهی مزگهوت و مناره و خانهی میرایهتی و قوببهکان زور زیادیان کرد.^(۲)

له سهرچاوهکانی بهردهستدا جگه له مزگهوتهکان، ئاماژه به بوونی چه ندین مناره و شوینی ئاینی دیکه ی وهکو گلکوی که سایهتیه ئاینیهکان، له ههریمی خوراساندا کراوه^(۳)، به لام ئهوهی

^(۱) بو پالپشتیکردنی ئه م بوچونه مان دهتوانی دهقی نویسی جوگرافی ناسان به به لگه بهینینهوه که باس له قهرهبالغی مزگهوتی شارهکان دهکن، وله بهرامبهردا باسیکی ئهوتوی په رستگا وشوینی په رستشی ئاینهکانی دیکه نهکراوه، بروانه: (الاصطخری: م.س، ص ۱۴۵-۱۴۶).

^(۲) بهنموونه له شاری مهرو له سهرهتای هاتنی ئاینی ئیسلامدا مزگهوتیک بنیات دهنریت، به لام کاتیک ئیسلام زیاتر بلأوده بیتهوه مزگهوتیکی دیکه دروستکرا، که به مزگهوتی (العتیق) نویژی ههینی گوزاریهوه بو ئه م مزگهوته و مزگهوته ی یه که م که به مزگهوتی (بنی ماهان) ناسرابوو، نویژی ههینی تیدا نهدهکرا، ودواتر مزگهوتیکی دیکه دروستکرا، واتا سی مزگهوت دروستکراوه، بروانه: (الاصطخری: م.س، ص ۱۴۷).

^(۳) له سهدهی چوارهمی کۆچی بهدواوه، گلکو وئارامگاکان له ههریمی خوراساندا رۆوی له زیادبوون کردووه، که جوړیک بووه له ته لارسازی ئیسلامی وئه گه رچی مۆرکی زهردهشتی وئیرانی پیش ئیسلام ومۆرکی تورکی بهخویهوه گرتووه، بهنموونه وهک: ئارامگای سولتان سنجر ی سهلجوقی له شاری مهرو، ئارامگاکانی پاشاکانی سامانیهکان له بوخارا ومهمودی سینییه می غه زنه و بییهکان، که تائیتستا شوینه واری ئه م ئارامگایانه ماون، بو زانیاری زیاتر بروانه: (روبرت هیلن برت: معماری اسلامی، دیکه: باقر آیت الله زاده شیرازی، چ ۸، انتشارات روزنه، تهران، ۱۳۹۵ش، ص ص ۲۷۹-۲۹۰)؛ ههروهها گۆری خواجه نظام الدین، له دیکه بت حیدریه له نزیک سه بزه وار له نیشابور، بروانه: (محمد یوسف کیانی: معماری ایران دوره اسلامی، چ ۱۲، سازمان مطالعه وتدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)، تهران، ۱۳۹۳ش، ص ۸۶)؛ دهتوانین بلینن که شتیکی ئاسایی بووه که سه زانا و ناودارهکان گۆرهکانیان له ناوهندی شارهکاندا بنیژریت، بروانه: (السمعانی: م.س، ج ۱۰، ص ۳۶) باس له گه رهکی غزوانی شاری هرات دهکات له ناوهندی شاردا گۆری زانا و ناودار (أزدي الهروي ۴۴۰ک / ۱۰۴۸ ز) تیدابووه.

شایانی باسکردنه له سه‌ردهمی ئیسلامیدا شوینه ئاینیه‌کانیتر له ههریمی خوراساندا ئه‌و گرنگیه‌یان نه‌ما، به‌نمونه په‌رستگای سرشک ی زه‌رده‌شتیه‌کان و نه‌وبه‌هار و بامیان ی بودیه‌کان و کلیسه‌ی مه‌سیحیه‌کان^(۱)، یاخود هه‌ندیک جار به‌شیکه ئه‌و په‌رستگایانه تیک دهران و ده‌کران به مزگه‌وت، وهک ئه‌وه‌ی (فضل به‌رمه‌کی) له شاری به‌لخ کردی، کاتیک گوشه‌یه‌کی په‌رستگای نه‌وبه‌هاری کرده مزگه‌وت.^(۲)

له‌لایه‌کی دیکه‌وه مزگه‌وته‌کان گرنگترین بنکه‌ی کوبوونه‌وی زورترین خه‌لک بوون له سه‌رجه‌م چین و توژده‌کان، به‌نمونه مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاری به‌لخ، به‌به‌رده‌وامی و له‌سه‌رجه‌م رۆژه‌کانی سالدای پر قه‌ره‌بالغترین مزگه‌وت بووه به‌خه‌لکی^(۳)، مزگه‌وته‌کان زیاتر ده‌که‌وته‌نه ناوه‌پراستی بازاره‌کانه‌وه، ئه‌مه‌ش گشتی بوونی مزگه‌وت زیاتر ده‌سه‌لمینیت.^(۴)

مزگه‌وته‌کان له هه‌موو شار و ئاوه‌دانیه‌کدا هه‌بوون، مه‌گه‌ر ئاوه‌دانیه‌کی نوێ یاخود ده‌وارنشین یان تازه‌دئ بووبیت، ئه‌گه‌رنا هه‌موو ئاوه‌دانیه‌ک مزگه‌وتی لی بووه، شاره‌کان زیاتر له مزگه‌وتیکیان تیدابووه، به‌لام به‌گشتی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاره‌کان به‌کارده‌هات بۆ کوبوونه‌وه‌ی باوه‌پردارانی شاره‌که و به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکه ئاینیه به‌کومه‌له‌کان، به‌م هویه‌وه ده‌توانین بلین مزگه‌وت ئه‌و شوینه گشتیه نه‌بووه که شار بکاته ناوه‌ندیک بۆ شوینه‌کانی دیکه، چونکه له هه‌موو شوینیک جیگای عیباده‌ت هه‌بووه و وابه‌سته نه‌بوون به شاره‌کانه‌وه، ئه‌وه‌ی هه‌یه مزگه‌وت واتایه‌کی شارستانی جیاوازی داوه به شاره‌کان.

مینبه‌ر و خانه‌ی میرایه‌تی و قوببه‌یه‌کیکی دیکه بوون له شوینه ئاینی و سیاسیه‌کانی ناو شاره‌کان، ئه‌گه‌رچی به‌شیک بووبن له مزگه‌وته‌کان، به‌لام ئه‌م به‌ره‌مه‌ی شارستانییه‌تی ئیسلامی رۆلی هه‌بووه له به‌ناوه‌ندی کردنی شاره‌کان بۆ ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری شار، چونکه له هه‌موو شوینیک مینبه‌ر و خانه‌ی میرایه‌تی و قوببه‌ بوونی نه‌بووه.^(۵)

(۱) بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی ئه‌م په‌رستگایانه بپروانه: (الاصطخری: م.س، ص ۱۵۰، ۲۶۵؛ المسعودی: م.س، ج ۲، ص ۱۸۶؛ ارتور کرستین سن، م.پ، ص ۷۶)؛ و ده‌رباره‌ی په‌رستگای بودیه‌کان نوبهار بپروانه: (عبدالحی حیبی: م.پ، ص ۶۶۷).

(۲) عبدالحی حیبی: ه.م، ص ۷۰۸.

(۳) الاصطخری: ن.م، ص ۲۷۸.

(۴) به‌نمونه مزگه‌وتی شاری هرات و به‌لخ ده‌که‌وته‌نه ناوه‌پراستی بازاره‌کانه‌وه، بپروانه: (الاصطخری: ن.م، ص ۲۶۵، ۲۷۸).

(۵) سه‌باره‌ت به‌بهره‌ته‌ زمانه‌وانیه‌کانی وشه‌ی مناره و لایه‌نی ته‌لارسازی و جووره‌کانی مناره بپروانه: (روبرت هیلن برت: م.پ، ص ص ۱۲۹_۱۳۶).

له زۆربهی شارەکانی خوراساندا خانەى میرایەتى هەبووه و قوببەش بەشیک بووه له خانەى میرایەتى، بەنموونە له شاری مەرو خانەى میرایەتى و قوببەى ئەبو موسلم هەبووه، که بە فەرمانی ئەبوموسلم دروستکراوه، قوببەکه له ڕوویەکی خانەى میرایەتى و بەتەنیشتی مزگەوتەوه بووه و ناوبراو خۆی لهو شوینە بۆ فەرمانڕه‌وایی دانیشتوو، دواتر له‌سەرده‌می خەلیفه (مأمون) دا خەلیفه لهو شوینە فەرمانڕه‌وایی کردوو و تاوه‌کو سه‌ده‌ی چواره‌میش ئەم قوببەیه هەر ماوه و فەرمانڕه‌واکانی خوراسان فەرمانڕه‌واییان تێدا کردوو.^(۱)

دووه‌م: بازاره‌کان:

بازار له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا له شارە گه‌وره‌کاندا ڕۆلێکی به‌رچاوی گێراوه، به‌شێوه‌یه‌کی بازاره‌کان شاره‌کانیان کردبووه ناوه‌ندیک بۆ جموجۆله ئابووریه‌کانی ده‌وروبەر، به‌شێوه‌یه‌کی گشتی بازاره‌کان له یه‌که‌مین راسته‌ شه‌قامی شاره‌وه، واتا له ده‌روازه‌ی سه‌ره‌کییه‌وه ده‌ستیان پێده‌کرد و به‌ شه‌قامی پان و به‌ریندا تاوه‌کو ناوه‌راستی شار ئەوه‌ی پێی وتراوه مه‌یدانی شار، که له‌م مه‌یدانه‌دا داموده‌زگا گشتی و فەرمی‌ه‌کان هەبوون، بۆ شارەکانی سه‌رده‌می ئیسلامی مزگه‌وت و به‌ندیخانه و خانەى میرایەتى ده‌که‌وتنه ناوه‌راستی شاره‌وه، زۆرکات مزگه‌وتەکان ده‌که‌وتنه ناوه‌راستی بازاره‌کانه‌وه.^(۲)

بازاره‌کانیش له پلانی شاری سه‌رده‌می ئیسلامیدا پێگه‌ی تایبه‌تییان هەبووه، هه‌رچه‌نده سه‌رده‌مانی پێشووتریش له شاره‌کاندا هەبوون، به‌لام بازاره‌کان به‌هه‌موو جووره‌کانیان‌وه له شاره ئیسلامیه‌کان و شاره‌کانی خوراساندا ڕۆلی به‌رچاویان گێراوه.^(۳)

هه‌رشاریکی خوراسان به‌تایبه‌تى شارە گه‌وره‌کان له بازارێک زیاتریان تێدا بووه، ئەو بازارانه‌ی له‌ناو شاره‌کاندا بوون، جگه‌ له‌ کاری کرین و فرۆشتن، چه‌ندین ڕۆلی دیکه‌یان هەبووه، گرنگترینیان بریتی بووه له‌ کاری ڕاگه‌یاندن و بلاوکردنه‌وه‌ی زانیاری و فەرمانه‌ فەرمی‌ه‌کان و

(۱) قوببە: ئەم ناوه و ئەم جوهری ته‌لارسازی تایبه‌ت بووه به‌ شوینی فەرمانڕه‌وایی، له‌ زمانی کوردیدا گوموز یاخود گومبەدی پێ ده‌لین، ئەم ته‌لاره به‌ قوببەى فەرمانڕه‌واکانی خوراسان دانراوه، له‌ ڕووی قه‌باره‌وه په‌نجا بال به‌ په‌نجا بال بووه و سه‌رپۆشی هەبووه و له‌ ناوه‌وه چه‌ندین قوببەى دیکه‌ی هەبووه له‌ نێوان پایه‌کانیدا، چوار ده‌رگای هەبووه، هەر ده‌رگایه‌کی چۆته‌ سه‌ر هه‌یوانیک و سه‌رجه‌م هه‌یوانه‌کانیش چوونه‌ته‌وه سه‌ریه‌ک: (الاصطخری: م.س، ص ۱۴۷).

(۲) بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی شێوه‌ی شاره‌کان به‌گشتی له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستا بڕوانه: (جیمز موریس: م.پ، ص ۱۰۵).

(۳) بۆ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ڕۆلی بازار و جوهره‌کانی له‌ ڕۆژه‌لات بڕوانه: (حسین سلطان زاده: هم، ص ۲۸، ص ۵۳_۵۸).

پرسه‌داری و کاروباره دوله‌تییه‌وکان، به‌هوی ئه‌وهی چینی گشتی خه‌لک و سه‌رجه‌م چین و توژده‌کان له بازاردا بوونیان هه‌بووه.^(۱)

ئه‌وهی بو ئه‌م توژینه‌وهی ئیمه‌ گرنگه ئه‌وه‌یه پرونیبکه‌ینه‌وه، بازاره‌کان چ پو‌لیکیان له به‌ناوه‌ندکردنی شاره‌کاندا بینوه له گه‌شه‌کردنی شارستانییه‌تدا، بو ئه‌و مه‌به‌سته ده‌توانین بلین به‌هوی بازاره‌کانه‌وه، به‌ره‌مه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی ئاوه‌دانیه‌کانی ده‌وروبه‌ری شاره‌کان له شاره‌کاندا کو‌ده‌بووه‌وه، له به‌رامبه‌ردا بو به‌پیکردنی کاروباری ئه‌م بازارانه ده‌سه‌لاتدارانی شار و بازرگانان هه‌لده‌ستان به‌دابینکردنی شوین و پیداو‌یستییه‌کانی بازار.^(۲)

بازاره‌کان گرنگترین به‌شی شار بوون، کاتیک که‌سیکی ری‌یوار ری‌ی بکه‌وتایه‌ته شاره‌کان راسته‌وخو له ده‌رگای شاره‌وه ده‌چووه بازاره‌وه، پر جموجو‌لترین شوینی شار بووه، له‌سه‌دهی (۴ و ۵/۱۰ و ۱۱)دا شاره‌کانی خوراسان له‌رووی بوونی بازاره‌وه زور هه‌نگاو‌یان به‌ره‌وپیش هه‌لئاوه، به‌به‌لگه‌ی بوونی چه‌ندین بازاری هه‌میشه‌یی له شاره‌کاندا، وه‌ک بازاره‌کانی نیشابور که به (المربعة الکبيرة) و (المربعة الصغیرة)^(۳) ناسراون، که دوو بازاری گه‌وره‌ی شاری نیشابور بوون له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، بازاریکی دیکه‌ش هه‌بووه به‌نیو ئه‌م دوو بازاره‌دا وه‌ک یه‌کتر بریک تیپه‌ریوه، ناوی بازاری (حیره)بووه^(۴)، له‌م بازارانه‌دا کو‌لانه‌کان و دوکانه‌کان بو هه‌ر به‌شیک و بو هه‌ر کاریک جودا بووه، یاخود بازاره‌کانی شاری به‌لخ (بازار عاشقان) که بازاریکی به‌ناوبانگ بووه، جگه‌له‌ کاری کرین و فروشتن شوینی راگه‌یاندنی کاروباره‌یه‌کان بووه.^(۵)

سییه‌م: ریگه‌وبانه‌کان:

ریگه‌وبانه‌کان مه‌به‌ست له ریگه‌ ده‌ره‌کیه‌کان و شه‌قامه‌ ناوه‌کیه‌کانی شاره، یه‌که‌میان ئه‌و رگایانه‌یه که په‌یوه‌ستن به‌ ده‌روازه‌ی شاره‌کانه‌وه، ته‌نها له‌و رووه‌وه له‌سه‌ریان ده‌نوسین که په‌یوه‌ندییان به‌ شاره‌وه هه‌یه و ناچینه نیو دریزه‌ی ئه‌و ریگاینه‌وه، دووه‌میان له‌ باره‌ی شه‌قامه‌ ناوه‌کیه‌کانه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ی له‌نیو شاره‌کاندا هه‌بوون، هه‌لبه‌ته‌ لی‌ره‌شدا ته‌نها ئه‌وه‌نده ده‌نوسین که ده‌قه میژوویه‌کان له‌باره‌یه‌وه ده‌دوین.

(۱) بروانه: (أبو الفضل محمد البیهقی: تاریخ بیهقی: تح/ خلیل خطیب رهبر، چ ۴، انتشارات مهتاب، تهران، ۱۳۷۴ش، ج ۳، ص ۸۸۳).

(۲) محسن حبیبی: م.پ، ص ۴۷؛ شهرام یوسفی فر: شهر و روستا در سده‌های میانه تاریخ ایران، م.س، ص ۱۷۲-۱۷۳.

(۳) الاضطری: م.س، ص ۱۴۶.

(۴) حاکم نیشابوری: م.پ، ص ۲۰۰؛ عبدالحمید مولوی: خراسان، به کوشش: سید محسن حبیبی، چ ۲، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۹۰ش، ص ۳۲۳-۳۲۴.

(۵) البیهقی: تاریخ بیهقی، م.پ، ص ص ۲۰۹، ۲۳۴، ۸۸۲.

سەرەتا بەباشی دەزانین ئەو بەخەینە پروو، کە لەمیانى سەردانىكى مەيدانىدا بۆ شوینەوارى کۆنەشارى شاذياخ کە هەمان شارى نیشابورە، شایەتەحالی بینینی بەشیکى کەکرارى ئەو شارەبووین، نمونەیهکی کۆلان و ڕیگەى ناوشارى نیشابورى خوراسانمان بینى و زۆر راستى میژوویمان بۆ دەرکەوت.^(۱)

شارەکانى خوراسان، هەرۆک شارەکانى دیکەى هاوسەردەم لە جیهانى ئەو پۆژگارەدا، خاوەنى کوچە و کۆلانى بەرتەسک و پێچاوپێچ و بچوک بوون، هەمان ئەم پەسنانەمان لە شوینەوارەکەى شارى نیشابوردا بینى، کە بیگومان ئەو نمونەیهکی شارەکانى دیکەى خوراسانە، شارەکانى دیکەى وەکو مەرو و هورات و بەلخ لەپرووى شارسازیهوه زۆر لەیهکتر نزیک بوون.

ئەو هی جیگەى داخە لە سەرچاوه جوگرافى و میژووویهکاندا هیچ ئاماژەیهک بە هۆکارەکانى گواستەنەوه لەناو شارەکاندا نەکراره، بەلام بە تێپوانینی کۆى زانیارییه میژووویهکان ئەو پروونه کە لە سەدەکانى ناوەراستدا بەگشتى سود لە ولاخى بارى وەکو (ئەسپ و گویدریژ و هیستەر) لەگەڵ گالیسکە وەرگیراوه، هەربۆیه کۆلانەکانى شار بەرتەسک و تەنگەبەر بوون، زۆر جار بۆ سود وەرگرتن لە زەویەکی زۆرتى ناو قەلاکان هەربەمەبەست ڕیگاگانى ناوشار جگە لە پارەوى سەرەکی بازاری شار، بە شیوهیهکی تەنگەبەر دروستکراون.^(۲)

سەرەرای ئەو شارانەى کە شەقام و کۆلانەکانیان بەردریژ کراوه بە بەردى کەنار پووبارەکان^(۳)، هەندیک شارى دیکە هەبوون کە لەنزیك چیايهکی بەردین و بى سەوزایى بوون، بەردى چیاکهیان بەکارهیناوه بۆ بەردریژ کردنى ڕیگەوبانەکانى شارەکان، بەنمونه شارى هورات نزیکهى دوو فەرسەخ لە چیاوه دووربووه، بەلام ئەم چیايه وشک و پرووتەن بووه، بەجۆریک بۆ هیچ باخدارى یان ئاژەلدارى و پوش و پوانیک سودى لى نەبینراوه، ئەوەندە نەبیت بەرد و

(۱) توێژەر بە یاوهرى تیمیکى زانستى لەگەڵ پروفیسۆر د.حکیم أحمد خوشناو و م.سۆران بهاء أحمد و لە کوردستان و پ.ی.د.علی یحیایى و م.حسین حیدرى لە زانکۆى حکیم سبزواری سەردانىكى مەيدانى کردووه لە بەروارى ۲۵/۷/۲۰۱۹، ماوهى هەفتهیهک بەنیو شارەکانى (سەبزووار و نیشابور و مەشھەد و چەندین گوندی وەک و دررود و قدمگا و زعفرانیة)دا گەراين، زۆریک لە شوینەوارەکانى ناوچهکەمان بەسەرکردهوه و لە نزیکهوه ئاشنای بەشیکى هەریمهکە بووین.

(۲) بۆ زانیاری زیاتر لەسەر شیوهى شارەکانى سەردەمی سەدەکانى ناوەراست بڕوانه: (جیمز مۆریس: م.پ، ص ۱۰۵).

(۳) الاصطخرى: م.س، ص ۲۵۴؛ ابن حوقل: م.س، ص ۴۳۱؛ ئەو شوینەوارەى شارى شاذياخ کە لە شارى نیشابور کەویشکین کراوه تیندا دەرەکەویت بەبەردى کەنار پووبارەکان، کە بەردىکى گۆیى وسفته، شەقام و کۆلانەکانى شار بەردریژ کراوه، بڕوانه پاشکۆى ژماره (۵).

تاویره‌کانی سودی لیبینراوه بۆ دروستکردنی خانوبه‌ره و فهرشکردنی ریگه‌وبانه‌کان.^(۱) شاری دیکه هه‌بووه ئاماژه به ره‌سیفکردنی شه‌قامی بازاره‌که‌ی کراوه.^(۲) یاخود شار هه‌بووه کۆلان و شه‌قامه‌کانی فهرشریژ کراون به خشتی قور، وه‌کو شاری دیکه‌مز که زۆربه‌ی شه‌قامه‌کانی و بازاره‌کانی به‌وه‌که‌ره‌سته‌یه خشت‌ریژ کراون.^(۳)

چوارهم: گه‌رماوه‌کان:

سه‌ره‌تا پیویسته ئه‌وه بلین مه‌به‌ست له گه‌رماوه‌کان، ئه‌وانه‌ی که ده‌ستکردی مروّقه‌کان بوون له شاره‌کاندا، بۆ مه‌به‌ستی خۆپاک‌کراوتن، ئه‌م گه‌رماوانه زیاتر له شاره گه‌وره‌کاندا هه‌بوون، ئه‌وانیش دوو جۆر گه‌رماو بوون، جۆریکیان گه‌رماوه گشتیه‌کان بووه که وه‌کو شوینیکی گشتی به‌کارهاتوون، خه‌لکی له رۆژه دیاره‌کانی سالدا وه‌کو بۆنه ئاینی و نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کان پووینان ده‌کرده ئه‌م گه‌رماوانه و خۆیان و جلو به‌رگیان تیدا پاک ده‌کرده‌وه، ئه‌مه‌ش وه‌کو کلتوریکی شاره‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست ته‌ماشای ده‌کریت.^(۴)

جۆری دووهمی گه‌رماوه‌کان گه‌رماوه تاییه‌تیه‌کان بوون، که ئه‌مه‌یان زیاتر تاییه‌ت بووه به خه‌لکانی پله‌به‌رز و خاوه‌ن توانستی دارایی به‌رز، وه‌کو ده‌سه‌لاتداره‌کان و بازرگانه گه‌وره‌کان، که له کۆشک و ته‌لاره تاییه‌تیه‌کانی خۆیاندا گه‌رماویان هه‌بووه، چونکه دروستکردنی گه‌رماو تیچوونیکی زۆری ویستووه و پیویستی به بینای تاییه‌ت هه‌بووه، سه‌ره‌رای خه‌رجی پیویستی راکیشانی ئاو و گه‌رمکردنی و خه‌رجی که‌ره‌سته‌کانی دیکه‌ی گه‌رماو.^(۵) به‌شیوه‌یه‌کی گشتی حمام له شاره‌کانی سه‌رده‌می ئیسلامیدا هه‌بوون و خه‌لکی به‌کاریان هیناوه، به ئه‌گه‌ریکی به‌هیزیش له گونده‌کاندا گه‌رماو هه‌بوون بۆ پاک و خاوینی خه‌لکی به‌کاریان هیناوه.^(۶)

له خوراساندا جگه له گه‌رماوه به‌رده‌وامه‌کان، که به‌رووی خه‌لکیدا کراوه‌نه‌ته‌وه، زانیارییی ئه‌وه هه‌یه که جۆره گه‌رماویکی گشتی هه‌بووه، سه‌رجه‌م خزمه‌تگوزاریه‌کانی به‌خۆپایی و بی به‌رامبه‌ر بووه بۆ سه‌رجه‌م هاو‌لاتیانی شار، ئه‌مه‌ش وه‌کو هاو‌کارییه‌کی خه‌لکی گشتی، چونکه هه‌موو که‌سیک له چینی گشتی توانیویانه بچنه ئه‌وه گه‌رماوه‌وه و خۆیان بشۆن و ئه‌و کاره سه‌رسامکه‌ره

(۱) بۆ زانیاری زیاتر بره‌وانه: (المسالک والممالک، م.س، ص ۱۴۵-۱۵۲).

(۲) المقدسی: م.س، ص ۳۲۰.

(۳) الاضطری: م.س، ص ۱۶۷؛ الأدریسی: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۲.

(۴) محمد یوسف کیانی: م.پ، ص ۲۴۶-۲۴۷.

(۵) فیروز مه‌جور: حمام در شهرهای ایرانی - اسلامی، پایگاه مجلات تخصصی نور، نسخه پڑوهی از کتاب ماه

هنر شماره ۱۶۹، تهران، ۱۳۸۲ش، شماره ۵۷ و ۵۸، ص ۶۴-۶۵.

(۶) محمد یوسف کیانی: م.پ، ص ۲۴۶.

ببینن و هه‌رکه‌سیکیش چوو بیته ژووره‌وه هیچ بره کری و پاره‌یه‌کی لیوه‌رنه‌گیراوه و به‌خو‌رایی بووه و سه‌رجه‌م که‌ره‌سته‌کانی وه‌ک سه‌تل و ته‌شت و مه‌ئازر و گله‌سه‌ر و شان‌ه و وشککه‌ره‌وه و هه‌موو شتیک که که‌سیک له گه‌رماوکردندا پیو‌یستی ده‌بیت، دابینکراوه.^(۱)

پینجه‌م: خانه‌کان:

خانه‌کان، چه‌ندین ناوی دیکه‌ی له زمانی کوردی و زمانه‌کانی دیکه‌دا هه‌یه وه‌ک (کاروان سه‌را، کاربات، ساباط، رباط و خان)، به‌هه‌رحال ئیمه لی‌رده‌دا زیاتر (خان) به‌کارده‌هیتن له‌گه‌ل (کاروانسه‌را)^(۲)، یه‌کیکه له به‌ره‌مه شارستانیه‌کانی مرو‌ف له میژووی کون و سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، له‌مه‌شدا بوونی شاره‌کان هۆکاریک بووه بو دروستکردنی ئه‌م جو‌ره له ته‌لار و بونیاد، به‌تایبهت ئه‌و شارانه‌ی که ده‌که‌وتنه سه‌ره‌پیی بازرگانی، خوراسان که گه‌وره‌ترین ریگی بازرگانی جیهانی سه‌رده‌می ئیسلامی پیدا تیده‌په‌ری، ئه‌وه‌ی به‌ریگی ئاوریشم ناسراوه، لای موسلمانه‌کان به‌ریگی خوراسان ناوبراوه، خاوه‌نی چه‌ندین کاروانسه‌را بووه، به‌شیکی زوری ئه‌و کاروان سه‌رایانه له ده‌ره‌وه‌ی شاره‌کان بوون، به‌لام وه‌ک به‌شیک له به‌رپرسیاریتی شاره‌وانیه‌کان دانراوه.^(۳)

کاری گرنگی کاروانسه‌راکان به‌پله‌ی یه‌ک پاراستنی ئاسایشی کاروان و کاروانیان بووه، بو‌یه زیاتر له نیوه ریگا و له نزیک شاره‌کان دروستکراون و پاریزراون به‌سو‌پا و ئه‌سپی ئاماده‌کراو و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی له هه‌مولایه‌که‌وه.^(۴)

تویژه‌ره له میانی سه‌ردانیکی زانستی بو شاره‌کانی خوراسان شایه‌تحالی چه‌ند کاروان سه‌رایه‌ک بوو له شاری نیشابور، یه‌کیکه له‌وانه له ناوه‌ندی ری نیشابور بو نیشابور له گوندی زه‌عفرانیه، که سه‌رده‌مه‌که‌ی ده‌گه‌رینریته‌وه بو سه‌رده‌می غه‌زنه‌ویه‌کان، تاوه‌کو ئیستا به‌پیوه ماوه و له‌ژیر کاری نوژه‌نکردنه‌وه‌دایه، کاروان سه‌رایه‌کی دیکه که سه‌رده‌مه‌که‌ی بو دوی سه‌رده‌می ئیسلامی ده‌گه‌رایه‌وه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی نزیک له شاری نیشابور بوو، تویژه‌ره پی وایه له‌سه‌ر بناغه‌ی کاروانسه‌رای کونتر دروستکراییت، چونکه مه‌غو‌له‌کان له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کوچی / دوانزه‌یه‌می زاینی شاری نیشابوریا خاپورکرد، کاری کاروانسه‌راکانی نزیک شاره‌کان

(۱) القزوينی: م.س، ص ۳۹۰.

(۲) محمد يوسف کیانی: م.پ، ص ۲۶۵.

(۳) محمد يوسف کیانی: هم، ص ۲۶۷-۲۶۸.

(۴) المقدسی: م.س، ص ۳۰۶.

زیاتر بۆ خو پاراستن و چاوه‌پوانی کردنی کرانه‌وه‌ی دەرگای شاره‌کان بووه، کاتی کارونه‌کان له شه‌ودا ده‌گه‌یشتنه نزیك شاره‌کان و دەرگای شاره‌کان داخرا بوون.^(۱)

له خوراساندا کاروانسه‌رای زۆر هه‌بوون، که جوگرافیناسان زانیاریمان پێده‌دهن له‌پێگه‌ی نوسینه‌کانیانوه، به‌نموونه له شاری نه‌سا کاروانسه‌رایه‌کی به‌ناوی (فراوه) لیبووه که زۆر گه‌وره و گه‌شاوه بووه، له دهره‌وه‌ی شار و له‌ناو باخ و باخاتدا بووه، وینه‌ی نه‌بووه له‌رووی ته‌لارسازیه‌وه^(۲)، به‌گشتی له خوراساندا کاروانسه‌رای زۆر هه‌بوون.^(۳)

میوانخانه‌کان و خانه‌خوێکانی نیو شاره‌کان ئەمانیش جوړیک بوون له کاروانسه‌را، به‌لام ئەمان له‌ناو شاره‌کاندا بوون و وهک به‌شیک له بازاره‌کانی شاره‌کان ئەژمارکراون، له نیو بازاره‌کاندا بوون، بۆ هه‌ر پۆل و جوړیکی جیاوازی بازارگانان میوانخانه‌ی جیاوازه‌بووه، ئەگه‌ر بیته و میوانخانه که‌میکردایه و شوین بۆ مانه‌وه نه‌مایه، جیگای جوړیکی دیکه‌ی جیاوازیان نه‌ده‌کرده‌وه، له‌گه‌ل ئەم میوانخانه‌دا شوینیک هه‌بووه پێی و تراو (خانبارات)، بۆ کرپن و فرۆشتن به‌کاریانه‌یناوه، هه‌رکەس ئەهلی کاروانیی بووایه، ده‌بوو له به‌شی تایبته به کاروانییه‌کان بمایه‌ته‌وه، پێشه‌وه‌ره‌کان و ئەهلی پێشه‌سازییه‌کان شوینی خۆیان هه‌بووه، له سی به‌ش پیکهاتووه، دوو‌کانه‌کانیان بۆ کرپن و فرۆشتن و ژووری تایبته به‌هوانه‌وه و کارگه‌کانیان بۆ دروستکردنی که‌لوپه‌له‌کانیان، به‌م شیوه‌یه هه‌ر پۆلیکی پێشه‌وه‌ر خاوه‌نی میوانخانه‌ی خۆیان بوون.^(۴)

(۱) محمد یوسف کیانی: م.پ، ص ص ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۷۱-۲۷۲.

(۲) القزوينی: م.س، ص ۴۶۵؛ الاضطری: م.س، ص ۲۷۳.

(۳) به‌نموونه المقدسی له کتیبه‌که‌یدا باسی زۆریک له خانه‌کانی خوراسان ده‌کات له‌گه‌ل ماوه‌ی نیوانیان بره‌وانه: (المقدسی: م.س، ص ص ۳۳۳-۳۳۴، ۳۴۳، ۳۴۷-۳۵۰، ۳۵۲؛ ابن رسته: م.س، ص ۱۷۲؛ ابن حوقل: م.س، ص ص ۴۲۸، ۴۴۳-۴۴۴؛ الاضطری: م.س، ص ص ۱۵۱، ۱۵۴-۱۵۵).

(۴) ابن حوقل: م.س. ج ۲، ص ۴۳۳.

سەرچاۋەكانى ئاۋ و رېچكە دەستكردەكانى نېۋ شارهكان و ئاۋەرۋكانى:

لە ھەرىمى خورساندا زياتر پشت بە دوو جۆر لە سەرچاۋەى ئاۋى بەستراۋە، سەرچاۋەى پووبارەكان لەگەل سەرچاۋەى كانياۋ و كاريزەكان و بېرەكان، لەبەرئەۋەى ھەموو شارهكان لە ئاۋى پووبارەكان سودمەند نەبوون، سەرەنجام پشتيان بە ئاۋى كانياۋ و كاريزەكان بەستوۋە، ئەگەر ئەوانىشيان نەبوايە پشتيان بە بېرەلگەندەن دەبەست، چونكە ھەموو شارهكانى ھەرىمەكە ۋەكويەك تەرۋپاراۋ نەبوون و خاۋەن سەرچاۋەى ئاۋى زۆر نەبوون، ھەرچەندە كاريز و كانياۋەكانىش پيوستيان بە دەستى مرۆف ھەبوۋە بۆ رېكخستيان.^(۱)

سەرچاۋەى پووبارەكان زۆربەى شارهكانى خوراسانى دەگرتەۋە، بەتايبەت ئەوانەى پووباريان لى نزيك بوۋە و بەنيۋ شارهكەدا رۆيشتوۋە، ۋەك شارى (ھورات و مەرو و باميان و طوس اببورد و بەلخ و طالقان و ديكەمز ھيتەر)، نمونەى ئەو شارانەى كە پووباريان پيدا تى نەپەريۋە و كەمىك لىيان دوور بوۋە، شارى (نیشابور و غەزەنە و قومس و طبس و قاين).^(۲)

كانياۋ و كاريزەكانىش لەو ناۋچانەى خاكىكى وشكيان ھەبوۋە، كەم بوۋە و زياتر پشت بە ئاۋى ئەو بېرەنە بەستراۋە كە ھەلگەنراۋى دەستى مرۆف بوون، كە ئەم حالەتە لە شاره گەرەكاندا كەمتر بوۋە، چونكە شارهكان پيوستىيەكى زياتريان بە ئاۋ ھەبوۋە و ئاۋى بېرەكان بەشى نەكردوون، ئەگەرچى سەرەراى ئاۋى پووبارەكان پشت بە كاريزەكانىش بەستراۋە، چەندىن كەرەستەى ۋەكو دۆلاب و شتى لەو جۆرە بەكارھاتوۋە بۆ رېكيشانى ئاۋ بۆ شوئىنە بەرزەكان، دەگوتريت ھەكىمى خوارەزمى (أبو ریحانى البیروني) ئەۋەى دۆزىۋەتەۋە كە چۆن ئاۋ بۆ شوئىنە بەرزەكان بگوازىتەۋە.^(۳)

لە جىھانى ئىسلامىدا سەرچاۋە ئاۋىەكان زۆر گرنگ بوون بەتايبەت پووبارەكان، بەنمونه خەلىفە المقتدى بالله (۴۶۷-۴۸۷ك / ۱۰۷۴-۱۰۹۴ز) بۆ پاراستنى ئاۋى پووبارى دىجلە بېرىارى دەرکرد نايىت ئاۋى گەرماۋەكان بكرىنەۋە ناۋ پووبارەكە، بۆ ئەو مەبەستە ھەر گەرماۋىك

(۱) بۆ زانىارى دەربارەى شىكردنەۋەى زياترى ئەم بابەتە بروانە: (عبدالحى حبيبي: م.پ، ص ۴۶۴-۴۶۵).

(۲) بەشىك لە جوگرافى ناسان ھەۋالى پووبارەكنيان لەگەل شارهكاندا تۆماركردوۋە ۋئامازەيان پىكردوۋە، بەنمونه بروانە: (الاصطخرى: م.س، ص ص ۱۴۶-۱۵۱).

(۳) حاكم نیشابورى: م.پ، ص ۲۱۵ بەدواۋە.

چالیکى گهوره‌ی له تهنیشت خوویه‌وه هه‌لده‌که‌ند و ئاوه‌که ده‌کرایه ناو ئه‌و چاله‌وه و دواتر ئاوه‌که له ژیر زه‌وی و به‌پالیوراوی ده‌چووه‌وه ناو پرووباره‌که.^(۱)

له خوراساندا کارکراوه بو پاراستنی سه‌رچاوه ئاوییه‌کان، بو ئه‌و مه‌به‌سته له یه‌کیک له پرووداوه‌کاندا گ‌ردیزی (۴۳۳ک / ۱۰۴۱ز) زانیاریمان پیده‌دات: "خه‌لکی خوراسان و نیشابور کۆده‌بنه‌وه و ده‌چنه لای (عبدالله بن طاهر) تاوه‌کو ریگه‌چاره‌ی ریگ‌خستنی ئاویان بو بدوژیته‌وه، چونکه تا ئه‌و سه‌رده‌مه له شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا نوسراویک نه‌بووه کاروباری ئاوه‌کان و جوگه و به‌شه ئاوه‌کان ریگ‌بخات، بو ئه‌و مه‌به‌سته (عبدالله بن طاهر) زاناکانی خوراسان و به‌شیکی زاناکانی عیراق کۆده‌کاته‌وه و به‌هه‌مویان کتیبیک ده‌نوسن له‌سه‌ر پاراستن و ریگ‌خستنی کاریزه‌کان له‌نیوان خه‌لکیدا به‌ناوی (کتیبی کاریز/ کتاب القنی)، که ئیتر له‌وه به‌دواوه کاری کاریزه‌کان به‌پیی ئه‌و کتیبه ریگ ده‌خرا" هه‌روه‌ها ده‌لیت: "تاوه‌کو سه‌رده‌می من ئه‌و کتیبه بوونی هه‌بووه."^(۲)

وه‌ک له سه‌ره‌وه ئاماژه‌مان پیکرد خوراسان هه‌ریمیکی خاوه‌ن پرووباری زۆر بووه، به‌لام ئه‌وانه بو ئیمه‌ گرنگن که له‌نزیك شاره‌کان بوون و کاریگه‌ریان کردووه‌ته سه‌ر شاره‌کان، چونکه ئیمه‌ ده‌مانه‌ویت لی‌رده‌دا کاریگه‌ری پرووباره‌کان به‌سه‌ر شار و شارنشین و گه‌شه‌کردنی شارستانیه‌ته‌وه ده‌ربخه‌ین، هه‌ربۆیه لی‌رده‌دا به‌چه‌ند نمونه‌یه‌ک ئه‌وه ده‌خه‌ینه پروو، بو ئه‌و مه‌به‌سته‌ش چه‌ند پرووباریکی به‌ناوبانگی هه‌ریمه‌که وه‌رده‌گرین.

له هه‌ره گرنگترین پرووباره‌کان، پرووباری مورغابه که به‌واتای ئاوی مه‌رو دیت، یاخود بو‌چونیکى دیکه پیی و ایه له ناوی بالنده‌ی مرغ هوه هاتووه، بو‌چونیکى دیکه پیی وایه له ناوی ئه‌وشوینه‌وه هاتووه که سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌که‌ی تیدا هه‌لده‌قولیت، که سه‌رچاوه‌ی ئه‌م پرووباره له بامیانه‌وه هاتووه، پرووده‌کاته ناوچه‌کانی مه‌رو، سه‌ره‌تا له مه‌رورود ده‌ست پی ده‌کات، که پی ده‌چیت ناوی مرغاب یش هه‌ر له (مرآب- ئاوی مه‌رو) هوه هاتبیت، چونکه له زمانی فارسیدا به پرووبار وتراوه پروود (رود) مه‌رورود و مه‌رورود.^(۳)

دوای ئه‌وه‌ی پرووباره‌که له‌م شاره تیده‌په‌ریت و به ناوچه‌کانی دیکه‌دا ده‌گاته شاری مه‌رو، پیش ئه‌وه‌ی بگاته ناو شاره‌که له گوندیک به‌ناوی (زرق یان زریق)، کاری دابه‌شکردنی ئاوی پرووباره‌که

(۱) محمد یوسف کیانی: هم، ص ۲۵۰.

(۲) گردیزی: م.پ، ص ۳۰۱.

(۳) الاضطری: م.س، ص ۱۴۸؛ سید منصور سید سجادی: م.پ، ص ۳۳۴.

بۆ ناو شاری (مەروشاھجان- مەرو) دەست پێ دەکات.^(۱) که ئەم ئامیتری دابەشکردنی ئاوانە پێدەچیت لە زۆربەیی هەریمەکه‌دا هەبووبن، بەتایبەت لە سەر دەمی سەلجوقیەکاندا.^(۲)

ئەگەرچی مەرو لە چەندین سەرچاوەی کانیاوووە ئاوی خۆی وەرگرتوووە^(۳)، بەلام پرۆسەیی دابەشکردنی ئاوی پووباری مرغاب بەشاری مەرودا سەرەکیترین سەرچاوە بوو، هەر وەها یەکیک بوو لە بەرھەمە شارستانیەکانی شارنشینانی شاری مەرو، لێرەدا یەکه گەشەکردنی شارستانیەت لە شارەکاندا دەبینین، هەر وەک جوگرافیاسی بەناوبانگ (الاصطخری- ۳۴۶م) نوسیویتی دەربارەیی ئەم کارە شارستانیە و تارادەییەک بەوردی زانیاریمان پێدەدات، سەرەتا بە گوندی (زریق) دەست پێ دەکات، و دەلیت: " ئەم گوندە دابەشکاری ئاوی مەروی تیدا بوو."^(۴)

ئەم پرۆژەییە سەرەتا بە دابەشکردنی پووبارەکه دەستی پێکردوو، پاشان کراوە بە چەند پووباریکی بچوکتەر و چەند پووباروچکەییەکی لێ جیاکراوەتووە بۆ هەر گەرەک و کۆلانیکی بەشی خۆی نێردراو، هەر پووباروچکەییەکی پارچە لەو حیکمی تەختەیی لەسەر بوو و چەند کونیکی تیدا بوو، که خەلگی بەشی خۆیان بەیەکسانی لەو ئاوە وەرگرتوو، هەر که سیک بەشەکهی کهم بواوە و بەشی نەکردایە زیاتری وەردهگرت و هەر که سیک بەشەکهی لێ زیاد بواوە، بۆی که مەدەکرایەو.^(۵)

ئەم پرۆسەیی دابەشکردنە بیگومان هەر وای بێ سەر و بەر نەبوو و کارەکه بێ خاوەن نەکراو، بەلکو ئەمیریکی هەبوو و هەر که س ئەو پلەیی وەرگرتایە دەسەلاتیکی زۆری هەبوو، ئەم ئاوە زیاتر لە دەیان هەزار پیاوی بۆ بەکرێ گێراو، که بۆ هەر یەکیکیان کاریکی تاییەت هەبوو.^(۶)

پووباریکی دیکەیی بەناوبانگی هەریمی خوراسان پووباری جیحون بوو، یاخود (ئامودەریا)-^(۷)، لەگەڵ ئەوەدا که بە (پووباری بەلخ) یش ناودەبریت^(۸)، بەلام ئەمە ناونانیکی مەجازیە چونکه

(۱) الاصطخری: ن.م، ص ۱۴۸؛ یا قوت الحموی: م.س، ج ۵، ص ۱۱۲-۱۱۳.

(۲) Ann, Lambton: The Internal structure of the Saljuq Empire, CMHOL, Vol.5, p.p. 210-228.

(۳) الیعقوبی: البلدان، م.س، ص ۹۹.

(۴) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۸.

(۵) ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۱۴.

(۶) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۹.

(۷) ئەم پووبارە بە چەندین ناوی دیکە ناسراوەووەک: (Amu darya/ OXUS River)، یاخود (آمویه) که زیاتر بەم ناوە ناسراو، بروانە (یعقوبی: البلدان، م.س، ص ۶۱۹؛ سید علی کاتبی: مرآت الممالک، دیکە/ محمود تفضلی و علی کنجە لی، ط ۱، بنیاد فرهنگ ایران، تهران، د.ت، ص ۱۴۱؛ SUSAN Whitfield, Ibid, p27).

(۸) ابن رسته: م.س، ص ۲۹۱.

شاری به‌لځ له‌م ږووباره‌وه دووره به‌جوړيک نزيکترين شويڼی به‌لځ له‌م شاره‌وه دوانزه فهرسه‌خ پياده‌ږيڼه.^(۱) ئەم ږووباره گرنګيه‌کي زوړی هه‌يه بو هه‌ريڼی خوراسان، به‌شيکي له‌به‌رئ‌وه‌ی سنوری ئەم هه‌ريڼه له هه‌ريڼی خواره‌زم و ئو‌ديو ږووبار جيا‌ده‌کاته‌وه، به‌شيکي ديکي له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دريژبو‌ونه‌وه‌يه‌کي زوړی له خاکی هه‌ريڼه‌که‌دا هه‌يه و چه‌ندين شار له‌خو ده‌گريټ و ئاويان دابين ده‌کات، وه‌کو شاره‌کاني (ترمذ^(۲) و طغانيان و آمل^(۳)).

ږووباريکي ديکي گرنګ ئەو ږووباره‌يه که ئاوی شاری به‌لځي دابين کردووه، به‌ناوی ږووباری (دهاس)، ئەم ږووباره به‌ناو به‌شي (الريض)ی شاره‌که‌دا تيپه‌ږيوه و له يه‌که‌م ده‌روازه‌وه به‌ناوی ده‌روازه‌ی نه‌وبه‌هار و دواتر بو هه‌موو ده‌روازه‌کاني شار و به‌م شيوه‌يه ئەم به‌شه‌ی شار (الريض) به‌هوی ئەم ږووباره‌وه سه‌وز و ږر باخ و بيستان بووه.^(۴) ئەم ږووباره ئاويکي زوړی هه‌بووه که به پيوانه ئەو ږوژگار هه‌ونده ئاوی هه‌بووه که بتوانيت ده دانه ئاشی ئاو بگيړيټ.^(۵)

يه‌کيکي ديکه له ږووباره گه‌وره‌کاني هه‌ريڼه‌که ږووباری هوراته، ئەم ږووباره به چوارده‌وری قه‌لا و شوره‌ی شاری هوراتدا تيپه‌ږيوه و له سه‌رجه‌م ده‌رگا‌کانيه‌وه سه‌وزاييه‌کاني ئاوداوه و چه‌ندين لقي ږووباروچکه‌ی ليپوه‌ته‌وه و ئاوی رستاقه‌کاني ناوچه‌ی شاری هوراتی دي‌راوه، که کوی لقه‌کاني هه‌شت ږووباروچکه بووه، يه‌کيک له‌و ږووباروچکه‌نه‌ی بو خودی شاری هورات ږويشتووه به‌ناوی ږووباری (آنجير)^(۶)، ئەم ږووباره گه‌وره‌يه به‌خششي زوړی بو شاری هورات هه‌بووه، له‌ږووه‌کاني به‌رگري سه‌ربازی و به‌پيټی بو کشتوکال.

جگه له‌م ږووبارانه چه‌ندين ږووباری ديکي بچوک و نيچه‌ گوره هه‌بوون له خوراسان، که لي‌رده‌دا نامنه‌ويټ سه‌رجه‌ميان ئەژمار بکه‌ين له‌وانه ږووباره‌کاني (باميان و طايقان و بنجهير و اندراب و کاسان و جاربايه).^(۷)

به‌دهر له ئاوی ږووباره‌کان زوړيک له‌و شارانه‌ی وشک و بياباني بوون و خاوه‌نی کاريزه‌کان نه‌بوون، پشتيان به ئاوی بيره‌کان به‌ستووه، يه‌کيک له نمونه‌ی ئەو شارانه شاری سرخس بووه، که له ږوژگاري ئەم‌ږوشدا ئەو شاره ئاوه‌دانه و له ناوچه‌يه‌کي بيابانيدا هه‌لکه‌وتووه، ږووباروچکه‌يه‌کي له هوراته‌وه بو ږويشتووه، به‌لام له وهرزی گه‌رمادا وشکی کردووه و

(۱) ياقوت الحموی: معجم البلدان، م.س، ج ۲، ص ۱۹۷.

(۲) ادريسي: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۳.

(۳) گروهی از پژوهشگران: افغانستان، م.پ، ص ۷-۸؛ محمود شاکر: م.س، ص ۶۰.

(۴) الاضطخري: م.س، ص ۱۵۵-۱۵۶.

(۵) ادريسي: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۳.

(۶) الاضطخري: ن.م، ص ۱۵۱.

(۷) الاضطخري: ن.م، ص ۱۵۶.

بهردهوام نه بووه، له بهرتهوه دانیشتونانه که ی پشتیان به ئاوی بیرهکان بهستووه، ئەم شاره له پرووی گه وره و بچوکیه وه له شارهکانی نه سا و ئەبیوهرد بچوکتربووه، ئەم شاره خاوهنی بازار و مزگهوتی خۆی بووه، بهلام بههۆی وشکیه که یه وه پشتی به ئاوی بیرهکان بهستووه.^(۱)

بیرهکان له خوراساندا پشتیان زۆر پی بهستراوه و نهک ههر له شارهکاندا به لکو له زۆریک له گوند و شاروچکهکاندا پشت به ئاوی بیرهکان بهستراوه، بو ئەو مه بهسته ناوی چه ند شاروچکه و گوندیک له و رۆژگاره دا ده هینین که پشتیان به ئاوی بیرهکان بهستووه، له نوسراوی جوگرافیناساندا ئاماژه یان پیکراوه، ئەوانیش نمونه ی ئاواویهکانی (کوغنا باد و جاذوی و کالون و کابرون و بغشور).^(۲)

(۱) المقدسی: م.س، ص ۳۱۳؛ یقوت الحموی: م.س، ج ۳، ص ۲۰۹.

(۲) الاصلطخری: م.س، ص ۱۵۲؛ المقدسی: م.س، ص ۳۰۸.

باسی دوووم

ژیانی زانستی له شارهکانی خوراساندا

زانستهکان له سهدهکانی ناوهراست و له جیهانی ئیسلامیدا تایبهمندی خۆیان ههبووه، جیاواز بوون له زانستهکانی جیهانی ئهمرۆمان، واتا چه مکی زانست لهو پوژگارانهدا بو چه ندين بابتهی جیاواز به کارهاتوو و شیاوازیکی گشتگیرتر و فرهجۆرتري ههبووه، به گشتی له جیهانی ئیسلامیدا سه رجه م زانستهکان دوو لق بوون، زانسته نهقلیهکان و زانسته عهقلیهکان.⁽¹⁾ به لام به شیاوهیهکی گشتی که سایه تیه زانستهکان له یهک کاتدا له چه ندين بواردا شارهزا بوون، به نموونه که سی وا ههبووه، فه یله سوف بووه و نازناوی ئه دیبی هه لگرتوو و به لام بژیوی ژیا نی به م دوو پسپۆریه ی به پریوه نه چوو و له بهر ئه وه به رده وام به کاری پزیشکیه وه خه ریک بووه و تیدا زۆر کارامه بووه.⁽²⁾

ناوه ندیتهی شارهکان بو زانستهکان لهو پرووه وه دهرده که ویت شار له سه دهکانی ناوه راستدا زۆر شتی به کایه زانستهکان و زانایان به خشیوه، که له نینو گوند و ئاوا ییه کاندای بوونیان نه بووه، هه ر لهو پرووه وه زۆر به ی ناوه نده زانستهکان له شاره کاندای دامه زراون، که ئه مه ئه سته م بووه له گونیدکدا هه بوو بیت، ئه گه رچی گونده کانی ش پۆلیان که م نه بووه، به لام شارهکان له پرووی ئابووری و سیاسی و کۆمه لایه تیه وه به هره مه ندر بوون، بو ره خساندنی دوخیکی تایبته بو زانایان.

شارهکان ناوه ندیك بوون بو فیروبوون له بواری زانسته جوړاو جوړهکانی هه ردوو لقی زانسته نه قلی و عهقلیهکان، زۆر جار له شارهکانی هه ری مهکانی دیکه وه فیروخووان ئه م شارانه ی خوراسانیان به مه به ست گرتوو بو فیروبوونی ئه و زانستانه.

له هه ری می خوراساندا به تایبته له شاره کاندای چه ندين زانستی جوړبه جوړ خویندراون و چه ندين زانای به ناوبانگیان تیدا دهرکه وتوو، به گشتی زۆریک له زانستهکان و فه لسه فه و ئه دهب له شارهکانی خوراساندا خویندراون که ئه مانه ن: (التوحید، علوم القرآن، علم التفسیر، الفقه، علم الحدیث، السیره النبویه و علم الرجال و الأنساب، التاریخ و الجغرافیا، الأدب، الفلسفه و الصیدله و الهندسه و الطب و الکیمیا و الریاضیات و الفلک).⁽³⁾ له سه رده مه جیاوازه کاندای شارهکانی خوراسان که سانیکی زۆری به توانای بواری زانستهکانیان لیده رکه وتوو، به جوړیک ژماره یان

(1) عبدالحی حیبی: م.س، ص ص ۷۶۲_۷۶۶.

(2) عروسی: م.پ، ص ۱۲۶.

(3) بو زانیاری ته واو دهرباره ی ئه م زانستانه له هه ری می خوراسانی سه ده ی چواره می کوچی و سه رده می سامانیهکان به گشتی زانا و فه یله سوفه به ناوبانگهکانی ئه و سه رده مه بروانه: (احسان الثامری: ن.م، ص ص ۱۴۰_۱۷۰).

زیاتره له وهی بتوانریت له دووتوی تووژینه وهیه کی وهکو ئەم کارهی ئیمه دا ئامار بکریت و سه رجه میان بخریته پروو^(۱)، لیرهدا دهرفه تی ئەوه مان نیه به دریژی ناوی زانیانی ئەم بواران به رین و تارادهیه کیش له گه ل تووژینه وهیه کی ئیمه دا ناگونجیت، چونکه ئیمه زیاتر ته رکیزمان کردووه ته سه ر شاره کانی خوراسان و پۆلیان له بواری زانسته کاند، به خوشحالیه وه ئەو تووژینه وانهی پیش ئیمه له بواری ژیا نی زانستی له خوراساندا بو سه رده مه جیاوازه کان کراون، زور هاوکاریمان ده که ن له پروونکردنه وهی زانسته کان و زانا ناوداره کانی سه رده می تووژینه وه که مان.^(۲)

ته وه ری به که م:

ناوه ندەکانی خویندن له نیو شارەکاندا:

یه که م: قوتابخانه کان:

شاره کانی خوراسان پیگه و پۆلیکی به رچاویان هه بووه له به ره و پیشچوونی زانست و زانیاری له جیهانی ئیسلامیدا، له میانه ی ئەو به ره و پیشچوونانه ی شاره کانی خوراسان له پرووی زانسته جوړاوجۆره کانه وه بینویان، قوتابخانه کان ئەو شوینه بوون که تیدا سه رجه م زانسته جوړاوجۆره کانی (عه قلی و نه قلی) له لایه ن مامۆستایانی ئاینی و زانا و فه یله سوفان و ئەدیبان ه و تراونه ته وه.

سه ره تای بوونی قوتابخانه کان له هه ری می خوراسان ده گه ریته وه بو پیش سه رده می ئیسلام و بو ئاینی بودی کاتی له په رستگای نه وه هاردا له شاری به لخ سی سه د و شه ست و شه ش ژووری وانه خویندن هه بووه و به دریزی پۆزه کانی سال هه ر پۆژیک و له ژوو ریکدا وانه یان خویندووه.^(۳)

له سه ره تای ئیسلامیشه وه خویندنی وانه ئاینیه کان له ناو مزگه وت و حوجره کاند و له ناو مالی زانیاندا و دواتر و له سه ده ی سیه می کۆچی نو یه می زاینی وانه کان له شوینه گشتیه کانی وه ک

(۱) به نمونه بو شاری نیشابور، مه رو پروانه: (السمعی: م.س، ج ۱۳/ ص ص ۲۳۴_۲۳۷، ج ۱۲/ ۲۰۰_۲۰۵).

(۲) بو زانیاری زیاتر و گه رانه وه بو ئەو تووژینه وانیه له بواره دا کراون، پروانه: (احسان الثامری: م.س، ص ص ۱۷۰_۱۴۰؛ شکران خربوطی: م.س، ص ۱۹۸_۱۹۹؛ محمد حسن عبدالکریم العمادی: خراسان فی العصر الغزنوی، ط ۱، مؤسسة حمادة و دار الکندی، الأردن-إربد، ۱۹۹۷، ص ص ۱۷۶_۱۸۱).

(۳) عبدالحی حیبی: م.س، ص ۶۶۷.

بیمارستانه‌کان و کاروانسەراکان و کتیبخانەکانیشدا دەخویندران، ئەم نەریتە تاووەکو سەدەیی (٤/ک/١٠) بەردەوام بوو، ئەو کاتەیی لە سەردەمی دەسەلاتی سامانیەکان و سەرەتای سەلجوقیەکاندا جوړیک لە کوژی زانستی و ئەدەبی دروست دەبیست، دواتریش قوتابخانەکان لەشیوہیەکی سەربەخۆی ئاینیدا و لە نیو تەلار و خانەیی تایبەت بەخویناندا لە ناوئەندە زانستیەکانی شارەکانی جیھانی ئیسلامی وەکو بەغداد و نیشابور و هورات و هیتەر دەرکەوتن.^(١)

ئەم شیوہ سەربەخۆیەیی خویندنگەکان لەپرووی ئیداری و بنکەیی نیشتەجیوون و وانەوتنەوہوہ بەپیی ئەو نوسراوانەیی دەستمان کەوتووہ دەگەریتەوہ بۆ سەردەمی (سامانیەکان ٢٦١_٣٨٩ک/ ٨٧٥-٩٩٩ز)، زانیارییی یەکەمین خویندنگەیی فەرمی کە بە ئیمە گەیشتووہ، لە سەردەمی (میر ئیسماعیلی سامانی ٢٧٩-٢٩٥ک / ٨٩٤-٩٠٧ز) دا بوو، کاتی لە گوندیکی دەوروہەری بوخارا کەسایەتی و سەرگەورەیی گوندەکە بەناوی (خوان سالار) ھەلساوە بە دروستکردنی مزگەوتیک، بەلام تەنھا یەک نوژی ھینی تیدا کرا و دواتر (أمة) ئیمامەکانی بوخارا پیگە بە بەردەوامی ئەو مزگەوتە نادەن، تا دەگاتە سەردەمی میریکی بوخارا کە نازناوی (کولارتکین) ی ھەبووہ تەختە و داری ئەو مزگەوتە دەکریتەوہ و خویندنگەیی کە لە ناوبازاری بوخارادا پی دروست دەکات و ناودەنریت (خویندنگەیی کولارتکین).^(٢)

ھەر لە سەردەمی سامانیەکاندا و لە مانگی رجبی سالی ٣٢٥ک / مانگی پینجی ٩٣٧ز لەو ئاگرەیی کە لە بازارەکانی بوخارا بەردەبیست ناوی خویندنگەیی (فارجک) ھاتووہ، کە لەو ئاگرەدا سوتاوہ، جا نازانریت ئەم خویندنگەیی کەیی ولە سالی چەنددا دامەزراوہ، بەلام دەزانریت خویندنگەیی کە ناسراو بووہ.^(٣) ھەر وہا یەکەمین خویندنگەیی ریکخراو لە جیھانی ئیسلامیدا لە خوراسان لە شاری نیشابور، خویندنگەیی (حسان بن محمد القرشی م: ٣٤٩ک / ٩٦٠ز) بووہ.^(٤) کەواتە دەتوانین بلین بەشیوہیەکی گشتی لە سەردەمی سامانیەکاندا بەم دوو خویندنگەییوہ، نزیکەیی ٢٦ خویندنگە ھەبوون.^(٥)

(١) بۆ زانیاری دەربارەیی ناوئەندەکانی خویندنگەیی سەردەمی نیشابور، بڕوانە: (إحسان ذنون الثامری: الحياة العلمية زمن السامانين، ط١، دارالطليعة، بيروت_لبنان، ٢٠٠١، ص ص ٤١_٦٠) ؛ حسين ابراهيم محمد: مدارس نيسابور في القرن الخامس للهجرة الحادي عشر للميلاد، بحث منشور في مجلة تابعة لكلية التربية الأساسية عقرة/ جامحة دھوك، العدد ٥٥، اب ٢٠١٦م، ص ٦٢١_٦٢٢.

(٢) نرشخی: م.س، ص ٢٩_٣٠.

(٣) نرشخی: ن.م، ص ١٣٤.

(٤) حسين ابراهيم محمد: م.س، ص ٦٢١.

(٥) إحسان ذنون الثامری: م.س، ص ٢٠٠_٢٠١.

له سه‌ردهمی سه‌لجوقیه‌کاندا (٤٤٧-٤٩٠ک / ١٠٥٥-١١٩٤ز) دیارترین و به‌ناوب‌انگترین خویندنگه‌کانی سه‌ردهمی ئیسلامی ده‌رکه‌وتن، به‌تایبیت سه‌ردهمی وه‌زیر (نظام الملک طوسی / ٤٠٨-٤٨٥ک / ١٠١٧-١٠٩٢ز)^(١)، که له سه‌ردهمی هه‌ردوو سولتانی سه‌لجوقی (الب ارسلان ٤٥٦-٤٦٥ک / ١٠٦٣-١٠٧٢ز ، ملک‌شاه ٤٦٥-٤٨٥ک / ١٠٧٢-١٠٩٢ز) وه‌زیر بووه ، ئەم که‌سایه‌تیه رۆلئیکی گه‌وره‌ی هه‌بووه له دامه‌زراندنی خویندنگه‌کان، به‌تایبیت له رۆژه‌ه‌لاتی جیهانی ئیسلامیدا، به‌تایبته‌تر له هه‌رئیمی خوراساندا.^(٢)

ئەم وه‌زیره یه‌که‌م که‌س بووه که ئەو بیروکه‌یه‌ی داناووه شوینیک بو زانا و خویندکارانیان دروست بکات و له داها‌تی ده‌ولت موچه‌ی مانگانه و خه‌رجی زانا و خویندکاره‌کان بکیشیت، ئەمه‌ش له و کاته‌دا ر‌وویداوه، که سولتان الب ارسلان هاوتا له‌گه‌ل وه‌زیری ناوبراو خویان و پیش‌په‌وی شکۆمه‌ندیه‌که‌یان ده‌گاته ده‌روازه‌ی نیشابور، کۆمه‌لێک خه‌لکی ره‌ش و‌رپوت ده‌بینن، بی به‌رگ و لانه‌وان، سولتان ده‌پرسیت ئەمانه کین؟ وه‌زیریش وه‌لامی ده‌داته‌وه که ئەمانه زانیان و خویندکاره‌کانیان، ئەگه‌ر سولتان ر‌یگه‌ بدات شوینیکیان بو دروست بکه‌ین و خه‌رجیه‌کی مانگانه‌یان له داها‌تی ده‌ولت بو ب‌برینه‌وه، تاوه‌کو بتوانن باش بژین و خویان ته‌رخان بکه‌ن بو زانست و خویندن، سولتانیش ر‌ه‌زامه‌ندی ده‌دات، به‌مه‌ش (نظام الملک) بووه یه‌که‌مین که‌س که به‌و نه‌ریته هه‌ستا، دواتر به‌نیو جیهانی ئیسلامیدا بلاو بوویه‌وه.^(٣)

ئەگه‌رچی به‌ته‌واوی یه‌کلایی نه‌بووه‌ته‌وه که ئەم وه‌زیره یه‌که‌م که‌سه که شوین و خه‌رجی بو فیرکار و فیرخو‌ازان داناووه، به‌لام ئەوه‌ش یه‌کلا نه‌کراوه‌ته‌وه که ئایا پیش‌تر خویندنگه‌کان به‌م شیوه ر‌یک‌خراوه‌یه‌یه بووه یان نا خه‌رجیان کیشراوه یان نا.^(٤) به‌لام زانیاری هه‌یه که‌سانیک خیر و به‌خشین و ته‌نانه‌ت وه‌قفیان بو زانیانی فه‌رمووده کردووه، وه‌ک (دعلج کوری أحمد کوری دعلج

(١) ناوی ته‌واوی (أبا علی الحسن بن علی بن اسحاق الطوسی)ه وخه‌لکی ده‌وروبه‌ری ناوچه‌ی (الراذکانی_ ر‌اژه‌کانی) بووه، بو زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ژیا‌ننامه‌ی نظام الملک ب‌روانه: (السمعانی: م.س، ج ٦/ ص ٢٨) ؛ (ابن خلکان، وفيات الاعیان: تح/ إحسان عباس، ط ١، دار صادر، بیروت_لبنان، د.ت، ج ٢، ص ١٢٨).

(٢) البنداری: کتاب تاریخ الدولة آل سلجوق، مختصر کتاب نصره الفتره وعصره الفتره، ط ١، شركة الطبع الكتب العربية، ١٩٠٠ز، ص ص ٢٧، ٥٤، ٧٤ ؛ روبرت هیلن برنند: م.پ، ص ١٧٥.

(٣) القزوينی: م.س، ص ٤١٢.

(٤) السبکی: الطبقات الشافعية الشافعية الكبرى، تح/ عبدالفتاح محمد الجلو ومحمود محمد الطناحي، ط ٢، مطبعة عيسى الحلبي البابی، دار إحياء الكتب العربي، مصر_ قاهرة، ١٩٦٤ز، ج ٤، ص ٣١٤.

کوری عبدالرحمن) ناسراو به (أبو محمد السجستاني المعدل)، که خوراسانی بووه له مولک و مالی خوی به خشیوه و تهرخانیکردووه بو زانیانی فهرمووده.^(۱)

کهواته دهتوانین بلیین پیش ئەم سهردهمه‌ی نیشابور، خویندن و زانستخوازی و زانا و فیرخووازن هه‌بوون، تارا‌دهیه‌ک خویندنگه‌کان هه‌بوون، له‌به‌رئ‌ه‌وه (نظام الملک) به دامه‌زیننه‌ری شیوازی خویندنگه‌ی نیزامیه‌کان داده‌نریت، نه‌ک دامه‌زیننه‌ری کاری خویندنگه‌یی،^(۲) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا (السمعانی) وه‌سفی ده‌کات به : " وه‌زیری به‌ناوبانگ له پوژه‌ه‌لات و پوژئاوا، خاوه‌نی خویندنگه‌کان و چاکه‌کاری له مزگه‌وته‌کان و کاروانسه‌راکان"^(۳)، به‌پیی ئەم دهقه‌ی سهره‌وه به خاوه‌نی خویندنگه‌کان دانراوه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، پیش ئەم وه‌زیره له خوراساندا خویندن و خوینکاری هه‌بووه و خویندنگه‌کان وه‌قف (ته‌رخانکراو)یان هه‌بووه.^(۴)

ئه‌وه‌ی لی‌رده‌دا بو ئەم تووژینه‌وه‌یه‌ی ئیمه‌ گرنگه‌ ئه‌و پیگه‌یه‌ی شاره‌کانه بو گه‌شه‌کردنی خویندن و خویندنگه‌کان و پیشکه‌وتنی زانسته‌کان، وه‌ک ده‌بینین شاری نیشابور به‌که‌م خویندنگه‌ی ریکخراوی خاوه‌ن داهاتی تایبه‌ت به‌خوی هه‌بووه، که بیگومان ئەمه له گوندیکدا رپوونادات، ئەم جیاوازیه و بوونی ئەم جووره له تایبه‌تمه‌ندی شارستانیانه، ته‌نها له شاره‌کاندا ئه‌گه‌ری ده‌رکه‌وتنی هه‌یه، که ناوه‌ندیته‌ی به‌شاره‌کان ده‌به‌خشیت له گه‌شه‌کردنی شارستانییه‌تدا، به‌جووریک له شاریکی وه‌کو نیشابوردا تاوه‌کو کو‌تایی سه‌ده‌ی (۵ ک / ۱۱ ز) نزیکه‌ی (۲۲) خویندنگه‌ تیدا بووه.^(۵)

جگه له شاری نیشابور شاره‌کانی دیکه‌یش شوینی پیشکه‌وتنی خویندنی زانسته‌ جوورا و جووره‌کان بوون، شاری به‌لخ خویندنگه‌ی زوری بو زانسته‌کان و شوینی زوری بو فیرخووازن تیدا بووه^(۱)، شاره‌کانی دیکه‌ی وه‌ک مه‌رو و هورات و آمل خویندنگه‌ی تیدا بووه، له سه‌ره‌تای کردنه‌وه‌ی نیزامیه‌کانه‌وه له‌لایه‌ن وه‌زیری سه‌لجوقیه‌کان (نظام الملک طوسی) وه‌ه‌ چه‌ند نیزامیه‌یه‌ک له شاره‌کانی پوژه‌ه‌لاتی ئیسلامیدا کرانه‌وه، خویندنگه‌یه‌ک له به‌غداد، خویندنگه‌یه‌ک له به‌لخ و به هه‌مان شیوه له نیشابور و هورات و ئه‌سفه‌هان و به‌صره و مه‌رو و آمل و موسل، واتا له کوی

(۱) بو زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ئەم که‌سایه‌تیه و ئەم باب‌ه‌ته‌ش بروانه: (ابن الجوزی: المنتظم فی التاریخ الملوک و‌الأمم، تح/ محمد عبدالقادر عطا و مصطفی عبدالقادر عطا، ط ۱، دار الکتب العلمیه، بیروت- لبنان، ۱۹۹۳، ج ۱۴، ص ۱۴۳).

(۲) ناجی معروف: مدارس قبل النظامیه، ط ۱، مطبعه‌ مجمع‌ العلمی‌ العراقی، بغداد، محرم- ۱۳۹۲هـ / ۱۹۷۲م، مجلد ۲۲، ج ۱، ص ۱۰۶.

(۳) الأنساب، م.س، ج ۱۳، ص ۳۳۱.

(۴) المقدسی: م.س، ص ۳۱۰؛ احسان الثامری: م.س، ص ۵۸.

(۵) بو زانیاری زیاتر ده‌باره‌ی سه‌رجه‌م خویندنگه‌کان و جووره‌کانیان و دامه‌زاندیان بروانه: (حسین ابراهیم محمد: م.س، ص ص ۶۲۲-۶۲۸).

(۱) ادریسی: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۳.

نو خویندنگه‌ی رۆژه‌لای ئیسلامی، پینجیان له شاره‌کانی خوراسان بوون، ئەمه جگه له‌وه‌ی که ده‌گوتریت له هەر شاریکی عیراق و خوراسان خویندنگه‌یکی کردۆته‌وه.^(۱)

بەم شیوه‌یه ده‌بینین شاره‌کانی خوراسان خاوه‌ن پینگه‌یه‌کی شارستانی گه‌وره بوون له بواری فیربوون و فیرکردنی زانسته ئاینی و جۆرا و جۆره‌کاندا، بوونی خویندنگه‌کان له شاره‌کاندا زیاتر ناوه‌ندبوونی شاره‌کان بۆ گه‌شه‌کردنه شارستانی‌ه‌کان ده‌سه‌لمینیت، چونکه ئەم خویندنگایانه ته‌نها بۆ فیرخوازان و مامۆستایانی خودی شاره‌کان نه‌بووه، به‌لکو چه‌ندین زانا و خویندکار ڕوویان لیکردوون، به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌هینانی زانست.

دووه‌م: کتیبخانه‌کان:

سه‌باره‌ت به بوونی کتیبخانه‌کان زانیاریی که‌ممان بۆ نوسراوه‌ته‌وه، به‌لام ئەوه‌ی هه‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی گه‌نجینه‌کانی کتیب له‌نیو خویندنگه و مزگه‌وته‌کاندا و ته‌نانه‌ت له نیو مالی زانایاندا، له هه‌ریمی خوراساندا گه‌نجینه‌کانی کتیب هه‌بوون و لیره‌و له‌وئ درباره‌یان نوسراوه و بۆمان گوازاراوه‌ته‌وه، به‌نموونه له کتیبی (معجم البلدان) دا (یاقوت الحموی) ئاماژه‌ی به شاری مه‌رو کردووه که کتیبیکی زۆری تیدا بووه و سوودی لی بینیوه.^(۲)

له زۆرینه‌ی ئەو زانیاریانه‌ی درباره‌ی کتیبخانه‌کان هه‌یه، ده‌رده‌که‌وئیت کتیبخانه‌کان زیاتر له ناو مزگه‌وته گه‌وره‌کاندا بوون، وه‌کو کتیبخانه‌ی (مه‌نیعی) له شاری نیشابور که له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتداری شاری مه‌روروز به‌ناوی (ابو علی حسان بن سعید المنیعی) دامه‌زراوه، ئەم کتیبخانه‌یه هه‌ر له‌ناو مزگه‌وتی گه‌وره‌ی (مه‌نیعی) دا بووه.^(۳) سه‌ره‌رای مزگه‌وته‌کان زۆریک له زانا ناوداره‌کان و پیاوانی ده‌وله‌تی و که‌سانی ده‌ست ڕۆیشتوو له‌ماله‌کانی خۆیاندا کتیبیان هه‌بووه، وه‌کو ئەمیری شاری نیشابور (أبی الفضل عبیدالله بن أحمد المیکالی م ۴۳۶ک/ ۱۰۴۴ز)^(۴) که

(۱) السبکی: م.س، ج ۴، ص ۳۱۳.

(۲) یاقوت الحموی: م.س، ج ۱، ص ۱۰.

(۳) ابن فندق: تاریخ بیهق، م.س، ص ۳۳۱.

(۴) که‌سایه‌تیه‌کی زۆر ناوداری سه‌رده‌می خۆی بووه له جیهانی ئیسلامیدا، شاعیریکی گه‌وره و ناودار بووه، به شاعیری ئەمیران و ئەمیری شاعیران وه‌سفرکراوه، بڕوانه: (سلوی: الکوکب الثاقب فی أخبار الشعراء وغيرهم من ذوی المناقب، ط ۱، تح/ عبدالله یاسمی، المملكة المغربية، مغرب‌رباط، ۱۴۲۷، ج/ ص ۴۳۳)؛ هه‌مان ناومان هه‌یه به‌لام ئەو عبدالله بن أحمد المیکالی و له سالی (۱۰۸۲ک/ ۱۰۷۵ز) مردوووه و جیاوازه له‌م که‌سایه‌تیه، بڕوانه: (حاجی خلیفة: کشف الظنون عن أسامی الکتب والفنون، دار إحياء التراث العربی، بیروت، د.ت، ج ۱/ ص ۶۹۲).

خاوهنی کتیبخانهیهکی گهوره بووه و زور گرنگی به کتیب داوه، ئەم کتیبخانهیهشی خستوته خزمهتی ئەدیبان و زانیانی شاری نیشابورهوه.^(۱)

تهوهری دووهم:

پۆلی بهرپرسیان له پهرهپیدانی رهوشی زانستهکان:

شارهکانی خوراسان له پرووی بزاقه زانستییهکانهوه، به ههرهگرنگترین شارهکانی جیهانی ئیسلامی له سهدهکانی ناوهراستدا ئەژماردهکرین، ههردهم ناوهندیکی گرنگی بهرهوپیشچوونی زانستهکان بوون، جا زانستهکان زانستی نهقلی بووبن یان زانستی ئەقلی.^(۲) ئەم دهولهمهندییهی شارهکانی خوراسان له بواری زانستهکان و زوری زانیان له سهرحهم بوارهکاندا بۆ چهند هۆکاریک دهگهڕیتهوه:

مه بهست له جی دهست، ئەو هۆکار و هاندانانهیه که دهسهلاتداران بۆ بواری زانستهکان و یارمهتیدانی زانیان و ئەدیبان له شارهکاندا ههیان بووه، ئەمه جگه لهو ئارهزووهی بهشیک له میر و سولتانهکان بۆ (شيعر و ئەدهب و فهلهکناسی و زانستهکانی دیکه) ههیان بووه، زورجاریش کۆکردنهوهی زورترین و بهتوانترین زاناکانی سهردهمیان له شارهکانی پایتهختی خویاندا به شکو و دلیری زانیوه بۆ دهسهلاتهکهیان، لهم پرووهوه ههولی زوریان داوه.

له ههره بهناوبانگترینی شارهکان له پرووی بزاقی زانستی و ههولی زانیانهوه، شاری نیشابوره که شاریکی پر شوپ بووه بۆ زانیان و بهرهوپیشچوونی زانستهکان، له سهردهمی پیش سهدهی چوارهمی کۆچی و لهسهه دهستی طاهریهکان (۲۰۵- ۲۵۹ک / ۸۲۰ز- ۸۷۲ز)، دواي ئەوهی ئەم شارهیان کرده پایتهختی خویان، بوژانهویهکی زوری له سهرحهم پرووهکانهوه بهگشتی و له پرووی زانستییهوه بهتایبهتی بهخووه بینیهوه.^(۳)

له سهههتای سهدهی (۴ک/ ۱۰ز) دا سامانییهکان (۲۸۷_ ۳۸۹ک / ۹۰۰_ ۹۹۹ز) فهرمانرهوایی ناوچهکانی خوراسان و ئەودیورپووباریان کردووه، ئەم بنهمالهیه زور زانستخواز و ئەدهب دوست

(۱) الثعالبی: ثمار القلوب فی المضاف والمسوب، تح/ محمد أبو الفضل ابراهیم، ط ۱، المكتبة العصرية، لبنان_بیروت، ۲۰۰۳، تمهید المحقق، ص ۷؛ یتیمه الدهر فی محاسن أهل العصر، م.س، ج ۴ / ص ۴۰۷ ؛ بۆ بینینی نمونهی کتیبخانهی زیاتر له خوراسان، بروانه: (إحسان الثامری: م.س، ص ۶۰).

(۲) محمد حسن عبدالکریم العمادی: خراسان فی العصر الغزنوی، ط ۱، دارالکندی، اربد_الأردن، ۱۹۹۷، ص ۲۴۹.

(۳) امیر اکبری: تاریخ حکومت طاهریان از آغاز تا انجام، چ ۳، بنیاد پژوهشهای اسلامی، مشهد_ایران، ۱۳۸۴، ص ۱۸۷_۱۸۸.

بوون، هه‌ربۆیه جێده‌ستیان له بواری زانستخواییدا زۆر دیار و کاریگه‌ره، شارێکی وه‌کو بوخارا ئه‌گه‌رچی له دو‌توویی تو‌یژینه‌وه‌که‌ی ئی‌مه‌دا نییه و به‌یه‌کیک له‌ شاره‌کانی خوراسان ئه‌ژمار نا‌کریت، به‌لام چون‌که پایته‌ختی سامانیه‌کان بووه، ناوه‌ندیکی گه‌وره‌ی زانسته‌کان بووه به‌گشتی، هه‌ر له‌سه‌رده‌می ئه‌ماندا زانسته‌کان له‌ شاره‌کانی خوراساندا زۆر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوون و ته‌نانه‌ت شاره‌کانی خوراسان ببوونه ناوه‌ندیک نه‌ک هه‌ر بۆ ده‌وروبه‌ری خۆیان به‌ل‌کو زۆرجار ناوه‌ندیک بوون بۆ شاره‌کانی دیکه‌ی جیهانی ئیسلامیش.^(۱)

له‌سه‌رده‌می سامانییه‌کاندا (۲۶۱_۳۸۹ک / ۸۷۵-۹۹۹ز) پایته‌ختی خوراسان له‌ نیشابوره‌وه ده‌گۆریت بۆ شاری بوخارا، به‌لام شاری نیشابور هه‌ر گرنگی خۆی ده‌بیت، به‌هۆی ئه‌وه‌ی سامانیه‌کان زۆر گرنگیان به‌ کۆره‌ زانسته‌کان داوه و به‌رامبه‌ر زانایان پێژدار بوون، به‌نمونه‌ ئه‌و نه‌ریته‌یان وه‌لاناوه که ده‌بوو زانایان له‌به‌رده‌م پاشا و سولتانه‌کاندا خاکی به‌ری پێیان ماچ بکه‌ن.^(۲)

به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی شاره‌کانی خوراسان له‌ سه‌رده‌می سامانیه‌کاندا و له‌ سه‌رده‌می (میرابو الحسن نصر بن أحمد / ۳۰۱-۳۳۱ک / ۹۱۳-۹۴۲ز) به‌دواوه که سه‌رده‌می تو‌یژینه‌وه‌که‌ی ئی‌مه‌یه، گرنگیان پێ دراوه و له‌ کاروانی زانسخوای و ئه‌ده‌ب دو‌ستی به‌رده‌وام بوون.^(۳)

سامانییه‌کان به‌ چه‌ند شیوازیکی پالپشتی خۆیان بۆ زانایان و به‌ره‌وپێشچوونی زانسته‌کان ده‌برپوه، یه‌کیک له‌و شیوازانه‌ پشت به‌ستیان بووه به‌ زانایان و کاروباری ده‌وله‌تیا‌ن پێ سپاردوون، وه‌ک وه‌زیر (أبو عبدالله الجیهانی م ۳۲۲ک)^(۴) له‌ ماوه‌ی سا‌لی ۳۰۱ک تاوه‌کو ۳۲۲ک وه‌زیری میر (أبو الحسن نصر بن أحمد بن إسماعیل السامانی ۳۰۱-۳۳۱ک / ۹۱۳-۹۴۲ک) بووه،

(۱) احسان الثامری: م.س، ص ص ۶۶_۶۸.

(۲) آدم متز: م.س، ج/، ص ۲۶۲؛ محمد حسن العمادی: م.س، ص ۲۵۰.

(۳) ده‌رباره‌ی ئه‌م میره‌ی سامانی وبنه‌ماله‌ی سامانیه‌کان وه‌لوئیستیان به‌رامبه‌ر زانست و زانایان بر‌وانه: (السمعانی: م.س، ج/۷، ص ۲۵_۲۸).

(۴) ئه‌م وه‌زیره‌ جیاوازیه‌کی زۆر له‌ سا‌لی مردنیدا هه‌یه، چون‌که له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌وه تو‌مارکراوه که ئه‌م وه‌زیره‌ تاوه‌کو سا‌لی (۳۶۷ک یان ۳۶۵ک / ۹۷۷ یان ۹۷۵ز) له‌ پله‌ی وه‌زیریدا ماوه‌ته‌وه، له‌کاتێکدا کوره‌که‌ی له‌ سا‌لی ۳۲۶ک دا وه‌زیری سامانیه‌کان بووه، بیگومان ناگونجی له‌ یه‌ک کاتدا دوو وه‌زیر هه‌بن و باوک و کو‌ر بن، به‌ل‌کو زۆربه‌ی به‌ل‌گه‌کان بۆ ئه‌وه ده‌چن که له‌ سا‌لی ۳۲۲ک ئه‌م وه‌زیره‌ مردبیت و بۆچوون هه‌یه (۳۲۲ک/۹۴۳ز) مردبیت. بۆ زانیاری زیاتر بر‌وانه: (گردیزی: زین الأخبار، م.پ، ص ۳۶۱؛ المقدسی: م.س، ص ۳، ۳۳۷-۳۳۸؛ یاقوت الحموی: معجم الأدباء، ط ۱، دار الغرب الاسلامی، لبنان- بیروت، ۱۹۹۳، ج ۱/ ص ۴۵۵؛ اسماعیل بغدادی: هدیه‌ العارفین، ط ۱، دار إحياء التراث العربی، لبنان- بیروت، ۱۹۵۱، ج ۲/ ص ۳۶؛ سعید نفیسی: وزرای آل سامان- خانواده جیهانی، مجله‌ ارمغان، سال یازدهم، شماره دوو، تهران، ۱۹۳۰ز/ ۱۳۰۹ش، ص ص ۸۱_۸۶).

ئەم ۋەزىرە ۋە سەفكراۋە بە فەيلەسوف و زانا و ئەدىب و ئەستىزەناس و گەردونناس^(۱)، ھەرۋەھا زۆر يارمەتيدەرى زانايانى سەردەمى خۆى بوۋە، بەنمۇنە ھاۋكارى (أبى زيد بلخى)^(۲) كىردۈۋە، دەتوانىن بلىين بەپىي لۇژىك و سىروشتى كار ۋە ھاىيە، كاتىك كاروبارى دەۋلەت بە كەسانى زانا و شارەزا دەسپىردىت، بىگومان لىكتىگە يىشتى زىاتر لەنىۋان دەسەلاتداران و زاناياندا دروست دەبىت.^(۳)

سامانىيەكان لە شارەكاندا بەخشىنى تايبەتايان بۇ پىرۋسەى فىربوون و فىركردن تەرخانكردۈۋە، لەو پىرۋوۋە سامانىيەكان و دەسەلاتدارەكانى ژىردەستى خۆيان لە شارەكان بە شىۋازى جۇراۋجۇر يارمەتى زانايان داۋە^(۴). تەننەت بەخشىن بۇ ئەو زانايانەش ھەبوۋە كە لە دەردەۋى ھەرىمى خوراسانەۋە سەردانىيان كىردوون، لىيان سودمەند بوون.^(۵)

چەندىن زاناي گەۋرە لە سەردەمى ئەماندا و لە دەربارى ئەماندا بە ئارەزوومەندانە برەۋيان بە زانستەكان داۋە، بەنمۇنە زاناي گەۋرە و پىزىشكى بەناۋبانگى جىھانى ئىسلامى بەگشتى و ھەرىمى خوراسان و ئەۋدىو پىرۋوبار بەتايبەتى و مېژۋوى مۇقايەتى (ابن سىنا ۳۷۰-۴۲۸ك/ ۹۸۰-۱۰۳۷ز) كە بە بنەرەت خەلكى شارى بەلخ بوۋە و بە كۆچكردن چۈنەتە شارى بوخارا و لە

(۱) المقدسى: م.س، ص ۳۳۷.

(۲) ابن بلخى: كەسايەتەكى ناۋدارى ئىسلامى سەدەكانى ناۋەرەستە وخەلكى شارى بەلخ بوۋە، ئەگەرچى زانىارى زۆر ورد لەسەر ژياننامەى ئەم پىاۋە نىيە، خاۋەنى كىتپى (فارسنامەىيە)، بە ھەمان شىۋە لە سەردەمى سامانىيەكاندا پىنگەيشتۈۋە، بۇ زانىارى زىاتر دەربارەى ابن بلخى برۋانە: مەدى رحمانى ولوى_ منصور جغتايى: تاريخ علمى بلخ، چ ۱، آستان قدس رضوى_ بنىاد پىرۋهشەى اسلامى، ايران_مشهد، ۱۳۸۶ش، ص ۱۱۲_۱۱۳.

(۳) ابن ندىم: الفهرست، ط ۱، دارالمعرفة، لبنان_بيروت، ص ۱۹۸؛ مرتضى راوندى: تاريخ اجتماعى ايران، چ ۲/ انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۸۲ش، ج ۲، ص ۲۳۴؛ احسان ذنون الثامرى: م.س، ص ۳۹.

(۴) بەنمۇنە ابو عبدالله الجىھانى، بىرىك لە خەرجى بۇ (ابى زيد بلخى_ ۲۳۵_۲۳۲ك/ ۸۴۹_۹۳۴ز) تەرخانكردۈۋە ۋەبەردەۋام پىي داۋە تا ئەو كاتەى كىتپىك بلاۋ دەكاتەۋە پىچەۋانەى بۇچۈنەكانى جىھانى دەبىت، ئەو خەرجىيە نامىنىت، بۇ زانىارى زىاتر برۋانە: ابن ندىم: م.س، ص ۱۹۸_۱۹۹؛ مەدى رحمانى ولوى_ منصور جغتايى: م.پ، ص ۱۳۱_۱۳۷.

(۵) بەنمۇنە كاتىك زاناي قورئان خوين و شارەزا لە زانستى جۆرەكانى خويندەۋەى قورئان (الإمام أحمد بن العباس البغدادي_ م ۳۵۵ك/ ۹۶۵ز) سەردانى مىرى سامانىيەكان (نوح بن نصر ۳۳۱_۳۴۳ك/ ۹۴۲_۹۵۴ز) دەكات، پاداشتىكى دارايى باشى دەكات لەبەرامبەر ئەو قورئان خويندەى كە بۇ مىرى خويندەۋەى، بۇ زانىارى زىاتر برۋانە الذهبى: تاريخ الإسلام و وفيات المشاهير والأعلام، تح/ عمر عبدالسلام تدمرى، ط ۲، دار الكتاب العربى، لبنان_ بيروت، ۱۹۹۳، ج ۲۶/ ص ۱۲۰.

دەرباری سامانییه‌کاندا پەره‌ی بە زانستخوازی لە هەموو زانسته‌کاندا داوێ و سەرەتا بە زانسته ئیسلامیه‌کان و دواتر لۆژیک و فەلسەفە تا دەگاتە پزیشکی.^(۱)

بە‌گشتی شارە‌کانی خوراسان لە سەر‌ده‌می سامانییه‌کاندا لە هەرە ناو‌هنده‌ گ‌رنگه‌کانی بە‌ره‌و‌پ‌پ‌ش‌چوونی زانسته‌کان و زانایان بوون، بە‌مه‌ش سەر‌ه‌ن‌جام دە‌بوو ه‌و‌ی گ‌ه‌شه‌کردنی شارستانییه‌ت لە‌م دە‌و‌له‌ته‌دا، ناو‌هن‌دی ئە‌م گ‌ه‌شه‌کردنه‌ش تارا‌ده‌یه‌کی زۆر شارە‌کان بوون.

غە‌زنه‌و‌یه‌کان کاتیک لە‌ شاری غە‌زنه‌ دەر‌که‌وتن و دە‌سه‌لاتیان فراوان بوو، توانیان جیگای دە‌و‌له‌تی سامانی ب‌گ‌رنه‌وه‌، شاری غە‌زنه‌ش جیگای شاری بوخارای گ‌رت‌ه‌وه‌ له‌وه‌ی ب‌یته‌ پ‌ایته‌خت و ناو‌هن‌دی ه‌ه‌ری‌می خوراسان، بە‌مه‌ش بوو ناو‌هن‌دیکی گ‌ه‌وره‌ی بە‌ره‌و‌پ‌پ‌ش‌چوونی سەر‌جه‌م بواره‌کان بە‌گشتی و زانسته‌کان بە‌تایبه‌تی.^(۲)

لە‌ سەر‌ده‌می غە‌زنه‌و‌یه‌کاندا (۳۸۹_۴۳۲ک / ۹۹۹_۱۰۴۱ز) و لە‌ جیهانی ئیسلامی ئە‌و رۆژگاره‌دا وابوو، ه‌ه‌ر میرنشینیک و ه‌ه‌ر دە‌و‌له‌تیک بو‌ئ‌ه‌وه‌ی بە‌ه‌یز دەر‌که‌و‌یت یان دان ب‌ن‌ر‌یت بە‌ به‌ه‌یزییه‌که‌یداو دە‌بوو زانایان و ئە‌دیبان لە‌ دە‌وری کۆب‌نه‌وه‌، ه‌ه‌ر لە‌م چوارچ‌یه‌دا شاری غە‌زنه‌ پ‌یش ئە‌وه‌ی غە‌زنه‌و‌یه‌کان پ‌ه‌ره‌ی پ‌ی‌ده‌ن شاریک نه‌بوو زانایان و ئە‌دیبان ر‌و‌وی ت‌ی‌ب‌که‌ن، بە‌لام بە‌ه‌و‌ی گ‌رنگیدانی سولتانه‌کانی غە‌زنه‌وی بە‌ لایه‌نی زانستی و ئە‌ده‌بی و کۆکردنه‌وه‌ی زانایان و شاعیران لە‌ شو‌ین و ناوچه‌کانی دە‌ور‌وب‌ه‌ره‌وه‌ بۆ شارە‌که‌، بوو ناو‌هن‌دیکی گ‌رنگ بۆ گ‌ه‌شه‌کردنی زانسته‌کان^(۳)، جا بە‌ ر‌یگه‌ی بانگه‌یش‌ت‌کردن بو‌و‌یت یان بە‌ ر‌یگه‌ی پ‌اره‌ یان بە‌ ر‌یگه‌ی زۆر‌ل‌یک‌ردن و ناچار‌کردن^(۴). ته‌نانه‌ت ه‌ه‌ندی‌ک‌جار داوایان لە‌ دە‌و‌له‌ته‌کانی دە‌ور‌وب‌ه‌ر کردوو، فلان زانایان بۆ ب‌ن‌یرن، وه‌ک ئە‌وه‌ی که‌ داوای ابو علی سینایان کردوو له‌ خواره‌زمیه‌کان.^(۵)

(۱) بۆ زانیاری دەر‌باره‌ی ژیا‌ن‌نامه‌ی ئ‌یین سینا بروانه: (مه‌دی رحمانی ولوی_ منصور جغتایی: م.پ، ص ۱۱۴ به‌داوه‌).

(۲) شیروانی: م.پ، ص ۳۷۵.

(۳) باسورث: م.پ، ص ۱۳۱.

(۴) گ‌ردیزی: ه‌م، ص ۴۰۲؛ باسورث: ه‌م، ص ۱۳۴.

(۵) به‌نموونه سولتان مه‌حمودی غە‌زنه‌وی کاتیک دە‌و‌له‌ته‌که‌ی به‌ه‌یز ده‌کات، ه‌ه‌و‌الی ده‌ب‌یت که‌ پ‌ینچ که‌سایه‌تی ناوداری ئە‌و رۆژگاره‌ له‌ دەر‌باری خواره‌زمیه‌کاندا، ئە‌وانیش (بو علی سینا، و‌بو سه‌لی بلخی، و‌بو نصر فارابی، و‌بو ر‌یحان البیرونی، و‌بو سعید أبو الخیر) بوون. ه‌ه‌ر‌بۆیه‌ ن‌یر‌د‌راو‌یکی خ‌وی که‌ پ‌یاو‌یکی زانا و‌ ناودار‌بوو (حسین بن علی میکالی) بوو، ناردی بۆ دەر‌باری خواره‌زمیه‌کان و‌داوای ئە‌و پ‌ینچ که‌سه‌ی ل‌یک‌ردن، نوسه‌ری ئە‌م ه‌ه‌واله‌ به‌ش‌یوه‌یه‌کی زۆر گ‌رنگ و‌گ‌ه‌وره‌ چ‌یرۆکی ئە‌م ر‌و‌وداوه‌ی گ‌ی‌راوه‌ته‌وه‌ و‌ بایه‌خی ئە‌و زانایانه‌ی دەر‌خستوو له‌ سولتانی غە‌زنه‌وی. بۆ ته‌واوی ر‌و‌وداوه‌که‌ ب‌گ‌ه‌ر‌یر‌ه‌وه‌: (عروسی: چه‌ارمه‌قاله، م.پ، ص ۱۱۶_۱۲۲).

سهرتا میر (سبکتکین) یه که م میری غه زنه و بییه کان، که تازه موسلمان ببوو، دواتر کورپه کانی به تاییهت محمود و کورپه زا که ی مه سعود زیاتر به پوره رده ی ئاینی و ئه ده بی و زانستیدا تیپه رین، به تاییهت مه سعود زور شاره زا بووه له عه ره بیدا، خه تخوشیکی بی وینه بووه و شاره زای شیعر بووه، به تاییهت شیعر ی فارسی چونکه غه زنه و بییه کان زیاتر گرنگیان به فارسی دها له به ره ئه وه ی له ناو سیسته م و کلتوری سامانییه کانه وه دروستبوون و پوره رده ی ناو ئه وان بوون.^(۱)

مه سعودی غه زنه وه ی زور ئه دهب دوست و خوشه ویستی زانست بووه، ته نانهت سولتانه کان به تاییهت مه محمود و مسعود دوو گه وره سولتانی غه زنه و بییه کان وهک له سه رچاوه کانداهاتووه پارهییه کی زوریان خه رج کردووه بو زانایان و شاعیران، ته نانهت زور جار گه یشتوته پارهییه کی خه یالی، نمونه ش بو ئه و بابه ته وهک ئه و بره پارهییه ی که سولتان محمود دهیدات به (أبوالقاسم الفردوسی ۳۲۹-۱۱۱ک / ۹۶۰-۱۰۲۰ز) له به رامبه ر نویسی (شانامه) دا که بره که ی شهست هه زار دینار بووه، ئه مه جگه له وه ی به وشتری سولتانی ده بییه نه وه بو طوس.^(۲)

له دهرباری غه زنه و بییه کانداهه ندین زانا و ئه دیب و شاعیر ژیاون و خزمه تییان کردووه، جگه له وه نزیکه ی چوارسه د شاعیر له دهرباری سولتانه کانی غه زنه ویدا بوون، به نمونه شاعیرانی وهک: (الروذکی، الدقیقی، البلعمی، العنصری و ابوالقاسم الفردوسی) به تاییهت ئه م دووه ی کو تیا ن هه ریه ک دانراویان هه بووه بو سولتان محمود که (العنصری) دانراوی (تاج الفتوح) ی هه یه تییدا زور به شان و بالی سولتان مه محمودا هه لده دات، فیرده و سیش که ناسراوه به وه ی شانامه ی بو سولتان محمود نویسه، ئه مانه و چه ندین که سانی دیکه له بواره جیاوازه کانی دیکه ی زانست و ئه دهبدا له خزمه تی دهرباری غه زنه و بییه کانداه بوون وهکو (فرخی سیستانی) که له دهرباری (ئه میر محتاجی چغانیان) بووه، (منوچهری) له دهرباری (زیارییه کان) له طبرستان و جوزجان بووه، که سه ر به غه زنه و بییه کان بوون.^(۳)

یه کییک له و زانا به ناوبانگانه ی جیهانی ئیسلامی سه ده کانی ناوه راست که خه لکی شاره کانی خوراسان بووه و له دهرباری غه زنه و بییه کانداه بووه، زانا و گه ردوونناس و ئه ندازیار و بیرکاریناس و فه یله سوف و ئه دیب و پزیشکی به ناوبانگی ئیسلامی (محمد بن أحمد) ناسراوه به (أبو ریحانی

(۱) العتبی: م.س، ج ۲ / ص ۲۳۸؛ بیهقی: ه.م، ص ۱۲۱، ۱۱۲.

(۲) سمرقندی: م.پ، ص ۸۰-۸۱.

(۳) بارتولد: م.پ، ص ۶۸، ۷۲، ۷۷-۷۸؛ جمعی از مؤلفین: تاریخ ایران، گردآورنده: رن. فرای، مترجم: حسن انوشه، چاپ ۱، انتشارات امیر کبیر، (طهران ۱۳۶۳ش)، ج ۴ / ص ۱۶۰.

البیرونی-م ۴۲۲ک/ ۱۰۳۱ز) ^(۱) بووه، که پهره‌ی به زانسته‌کانی خوئی داوه و له لایه‌ن غه‌زنه‌ویه‌کانه‌وه پالپشتی کراوه. ^(۲)

غه‌زنه‌ویه‌کان تاوه‌کو سالی (۴۳۲ک/ ۱۰۴۱ز) ده‌سه‌لاتیان به‌ده‌سته‌وه بوو، پاش ئه‌وه‌ی له شه‌ری دندانقاندا له به‌رام‌به‌ر سه‌لجوقیه‌کاندا شکستیان هینا، سالی‌ک دواتر ده‌سه‌لاتیان له هه‌ریمه‌که‌دا به‌ره‌و له‌ناو‌چوون رویشت، زوربه‌ی زوری شار و ئاوه‌دانیه‌کانی خوراسان که‌وته ده‌ستی سه‌لجوقیه‌کان (۴۳۲_۴۵۲ک/ ۱۰۴۱_۱۱۵۷ز). ^(۳)

سه‌لجوقیه‌کان به‌هوی ئه‌و سامانه‌ شارستانی‌ه‌ی له‌بواری زانسته‌کان و په‌روه‌ده‌بوونی زانایاندا له ده‌سه‌لاته‌کانی پیش خو‌یان بو‌یان به‌جی‌ما‌بوو، ببوونه‌ خاوه‌نی گه‌نجینه‌یه‌ک له زانایان و چه‌ندین لقی زانسته‌کان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌مان به‌رده‌وام بوون له هاندان و خزمه‌ت‌کردنی زانست و زانایان و دروست‌کردنی خویندنگه‌ی نوئی و پالپشتی کردنی پرۆسه‌ی فی‌رکردن و فی‌ربوون، به‌نموونه ناصر خه‌سره‌و باس ده‌کات له سالی (۴۳۷ک/ ۱۰۴۵ز) کاتی گه‌یشتوته نیشابور خه‌لکی خه‌ریکی دروست‌کردنی خویندنگه‌یه‌ک بوون که سولتان (رکن‌الدین طغرل بک بن سلجوق ۳۸۵-۴۵۵ک/ ۹۹۵-۱۰۶۳ز) فه‌رمانی دروست‌کردنه‌که‌ی ده‌رکردوه ^(۴)، ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می سه‌لجوقیه‌کاندا چه‌ند وه‌زیریکی دیار و به‌رچاو هه‌بوون، له‌هه‌مان کاتدا وه‌زیربوون شاره‌زای زوریک له زانسته‌کان بوون.

یه‌کیک له دیارترین وه‌زیره‌کانی سه‌لجوقیه‌کان که نزیکترینی سولتان (طغرل بک) بوو وه‌زیر (أبو نصر عمیدالملک الکندری ۴۱۴_۴۵۶ک/ ۱۰۲۳_۱۰۶۳ز)ه، به‌بنه‌ره‌ت خه‌لکی (کندر) ی سه‌ربه نیشابوره، ئه‌ده‌بدوست و شاعیر بووه، عه‌ره‌بی زانیک و خه‌تخوشیکی بی‌ئینه‌ بووه، کاتیک (طغرل بک) ده‌چیته نیشابور داوا‌ده‌کات نوسه‌ر و زمانزانیکی باشی عه‌ره‌بی بو بینن، ئه‌م وه‌زیره که ئه‌و کات گه‌نجیکی تازه‌په‌یگه‌یشتوو بووه، ده‌چیته خزمه‌تی تاوه‌کو ده‌گاته پله‌ی وه‌زیری، ئه‌م وه‌زیره

^(۱) ابن‌أبي أصيبعة: عيون الأنباء في طبقات الأطباء، تح/ نزار رضا، ط ۱، دار مكتبة الحياة، (بيروت- د.ت)، ص ۴۵۹.
^(۲) بؤ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م که‌سایه‌تیه‌ بروانه: (السمعی: الأنساب، م.س، ج ۲/ ص ۳۹۲؛ ابن‌فندق: تاریخ حکماء الإسلام، تح/ محمد کرد علی، ط ۱، مطبعة الترقی، سوریه-دمشق، ص ۷۲_۷۳؛ یاقوت الحموی: معجم الأدباء، م.س، ج ۵/ ص ۲۳۳).

^(۳) بؤ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی شه‌ری دندانقان وه‌اتنی سه‌لجوقیه‌کان و زانیاری ده‌رباره‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ بروانه: (عمادالدین اصفهانی: تاریخ دولة آل سلجوق، تح/ یحیی مراد، ط ۱، دار العلمیه، لبنان-بیروت، ۲۰۰۴؛ مرتضی‌راوندی: تاریخ اجتماعی ایران، چ ۲، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۸۲ش، ج ۲/ ص ۲۶۴-به‌دواوه).

^(۴) ناصر خسرو: سفرنامه، تح/ محمد دبیر سیاقی، چ ۹، انتشارات زوار، تهران، ۱۳۸۷، ص ۳.

رۆلێکی گرنگی بینیوه له بهخشین و هاوکاریکردنی زانایان و شاعیران.^(۱) ته‌نانه‌ت خۆی خاوه‌نی چه‌ندین دانراوی ئه‌ده‌بی بووه به هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و فارسی، میژوونوسانیش دووپاتی رۆلی ئه‌م وه‌زیره ده‌که‌نه‌وه له گه‌شه‌پیدانی ده‌وله‌تی سه‌لجوقی.^(۲)

وه‌زیریکی دیکه‌ی دیار و به‌رچاوی سه‌لجوقیه‌کان وه‌زیر (نظام الملک الطوسی ۴۰۸_۴۸۵ک/ ۱۰۱۷_۱۰۹۲ز)ه، ئه‌م وه‌زیره خاوه‌نی کتییی (سیاست نامه)یه به زمانی فارسی، زۆر هاوکار و هاوئشین زانایان و عاریفان بووه، زیاتر له هه‌ولی زانایانی زانسته ئیسلامیه‌کاندا بووه، به‌تایبه‌تتر زۆر خه‌مخۆری ئه‌هلی ته‌سه‌وف بووه، وه‌ک له پیشووتر نوسیومانه به دامه‌زیرینه‌ری زۆر ناوه‌ندی زانستی وه‌ک مزگه‌وت و کاروان سه‌راکان و بیمارستانه‌کان و خویندنگه نیزامیه‌کان داده‌نریت، له‌و پیناوه‌دا به‌خشینی زۆری هه‌بووه.^(۳)

ئه‌م وه‌زیره (نظام الملک) له گه‌نجیدا خویندنی زانسته شه‌رعی و ئیسلامیه‌کانی لای زانایانی به‌ناوبانگی ئه‌و سه‌رده‌مه ته‌واوکردوو، چه‌ندین شار گه‌راوه به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌هێتانی زانست، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته چووه‌ته‌شاره‌کانی (نیشابور، مه‌رو، به‌لخ) و چه‌ندین شاری دیکه، به‌مه‌ش شاره‌زاییه‌کی زۆری له‌بواری فیه‌قه و زانسته شه‌رعیه‌کان و ئادابه‌کاندا به‌ده‌ست هیناوه، ئه‌و کاته‌ی سه‌لجوقیه‌کان له نیشابور و په‌ی بوون خواجه نظام الملک مه‌درسه‌ی نیزامیه‌ی له نیشابور دامه‌زراند، زانای ناوداری بواری زانسته ئیسلامیه‌کان له‌و رۆژگاره‌دا (أبو المعالی إمام الحرمین م ۴۷۸ / ۱۰۸۵ز) داده‌نیت بۆ وتنه‌وه‌ی وانه‌کان له‌و خویندنگه‌یه‌دا.^(۴)

ئه‌م وه‌زیره‌ی ده‌وله‌تی سه‌لجوقی که‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زانست و زانایان باش بووه، هۆکاریک بوو بۆ په‌ره‌پیدانی زانسته‌کان له‌ شاره‌کاندا، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و جو‌له و روحه‌ی به‌ بواری زانسته‌کانی به‌خشیبوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی په‌له‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ خویندن و خوینده‌واره‌یه‌وه خه‌ریک

(۱) ابن الأثیر: م.س، ج ۱۰ / ص ۳۲؛ السمعانی: الأنساب، م.س، ج ۱۱ / ص ۱۵۷_۱۵۹.

(۲) البنداری: م.س، ص ۲۵_۲۸.

(۳) ابن خلکان: م.س، ص ۱۲۸_۱۳۱.

(۴) ئه‌م که‌سایه‌تیه (عبدالملک بن عبدالله بن یوسف الجوینی أبوالمعالی ابن رکن الأسلام) ناسراو به (إمام الحرمین) له ریکه‌وتی ۱۸ / محرم / ۴۱۹ک_ ۷ / ۱۰۲۸ز له‌دایک بووه، به زانایه‌کی گه‌وره‌ی بواری زانسته ئیسلامیه‌کان ناسراوه، چه‌ندین په‌سن و پیاوه‌لدانی گه‌وره‌یی ئه‌م که‌سایه‌تیه کراوه، چه‌ندین که‌سایه‌تی دیاری میژووی ئیسلام له بواری زانست و فه‌لسه‌فه‌دا له‌م خویندنگه‌یه‌دا خویندکاری ئه‌م زانایه‌ بوون، بۆ نمونه (أبو حامد بن محمد الغزالی ۵۰۵ / ۱۱۱۱ز)، بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م خویندنگه‌یه و دانانی ئه‌م که‌سایه‌تیه وه‌ک مامۆستا بېروانه:

(ابن خلکان: وفيات، م.س، ج ۳، ص ۱۶۸).

بوون بهم ههولانه بهرزدهبوويهوه، ئەمەش دواچار بههۆی ئەو پڕیزهوه بووه که له سهردهمی ئەم وهزیرهدا له شارهکاندا بو زانایان و فیروخازان ههبووه.^(١)

دیارتین کهسایهتی سهردهمی ئەم وهزیره و جیهانی ئیسلامی له سهدهکانی ناوهراستدا و له میژووی فهلسهفه و شهریعهتی ئیسلامیدا بریتیه له فهیلهسوف و سوفی و شهرعزانی بهناوبانگ (ابو حامد بن محمد الغزالی ٥٠٥هـ / ١١١١ز)، که دواى ئەوهی له خویندنگهی نیزامیه له نیشابور سههرکهوتوو دهبیته، نظام الملک داواى لى دهکات بجیته شاری بهغداد و له نیزامیهی ئەوشاره بییته و تارخوین و ماموستا، وتارخوین مه بهست ئەوه بووه وهکو راگری ئەو خویندنگهیه کاربکات، ئەمیش داواکهی وهزیر جییهجی دهکات، دواى چه ندىن سال مانهوه له بهغداد، دهگه پڕیتهوه نیشابور و پاش ماوهیهک مانهوه لهم شارهدا، دهرواتهوه بو زیدی خوئی (طابران) واتا طوس، خانهقایهک دادهنیت و بهردهوام دهبیته له کاری فیروکردن.^(٢)

ئەم وهزیره (نظام الملک) بهردهوام په یوهندیی له گهڵ زانایان پتهو بووه و کوپی زانستی له گهڵ زانایان گرتوووه و هه میسه خویندهوارهکان به دهوریهوه بوون، زورجاریش سهردانی زانا گهوره و دیارهکانی ئەو پوژگارهی له شارهکاندا کردوووه، به نمونه سهردانی زانای ناودار (حسان بن سعید المنیعی م ٤٦٣هـ / ١٠٩٦ز) دهکات، ئەم زانایه داواى دروستکردنی مزگهوتیکی لیکرد له شاری نیشابور، داواکاریه کهی بهجی دههینیت و به ناوی مزگهوتی گهورهی (منیعی) هوه دروستی دهکات.^(٣)

ههولەکانی ئەم وهزیره له بواری پهره پیدانی زانست و زانایاندا، تهنه زانسته ئیسلامیهکانی نهگرتوتهوه، به لکو گه شهی به زانستهکانی دیکه ی وهکو گهردوونناسی و بیرکاری داوه، وهک ئەو نمونهیهی (عروضی سمرقندی) زانیاریمان پیده دات و نوسیویتی: "حه کیمی موصلی له چینی ئەستیره ناسان بوو له نیشابور، خزمهتی خواجه نظام الملک ی دهکرد، خواجه له کاره گرنگهکاندا راویژی به ئەو دهکرد، بوچون و پلانی لى دهخواست".^(٤) ئەم حه کیمی موصلی یه له نیشابور نیشتهجی بووه و هه ره لهوئ گهردوون بینیهکی داناوه و پیشبینیهکانی ئەستیره ناسی کردوووه و پوژمیری سالانهی دادهنا و بو خواجهی دهنارد.^(٥)

(١) شکران خربوطی: الحیاة الفكرية فی إقليم خراسان في ظل سلاطين و وزراء العصر السلجوقي، مجلة دراسات تاريخية، العددان ١٧-١٨، كانون الثاني- حزيران، عام ٢٠١٢، ص ١٩٣.

(٢) ابن خلکان: وفيات، م.س، ج ٤ / ص ٢١٦-٢١٩.

(٣) السمعانی: م.س، ج ١٢ / ص ٤٦٩؛ الذهبي: سير أعلام النبلاء، سير أعلام النبلاء، تح/ حسان عبدالمنان، ط ١، بيت الأفكار الدولية، الأردن، ٢٠٠٤، ج ١ / ص ١٣٨٤.

(٤) عروضی: م.س، ص ٩٧.

(٥) عروضی: م.پ، ص ٩٨؛ شکران خربوطی: م.س، ص ١٩٥.

سولتانه كانی سه لجوی ئه وهنده گرنگیان به زانست و زانیاری داوه، كه دهینی سولتان مهلیكشاه (ملكشاه) له بیرمه ندانی پوژگار داوادهكات، كتیپیکی دهربارهی کاروباری کارگیری و به پویه بردن و میژووی دهوله ته که ی بۆ بنوسن، له و بارهیه وه بیربکه نه وه و شاکاریک به رهه م بهینن، سه ره نجام خواجه نظام الملک کتیبه که ی (سیاسهت نامه / سیر الملوک) دنوسیته، وهک خوی ئاماژه ی پیکردوه، تییدا ره چاوی میتویدیکی بالا دهکات بۆ نویسی، به جوړیک له خویندنه وهیدا مروّف توشی بیزار ی نه بیته و زیاتر له گه لّ تهبعی مروّفدا بیته وه و بتوانیته بابه ته کانی په یوهست به (سولتان و وهزیر و خاوهنی شار و چه ندین پله ی کارگیری دیکه) پاقه بکات.^(۱)

له شاری نیشابوردا له پوژگاری سولتان مهلیکشاهدا، سولتان داوا له زانا و فهیله سوف و بیرکاریناس و گهردووناس (عمر الخیام - ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز) دهکات ناوه ندیکی ئه ستیره ناسی و مانگ بینین دابمه زرینیته، بۆ ئه و مه بهسته بره پارهیه کی زوری بۆ خه رج دهکات، به لام به هو ی مردنی سولتانه وه ئه و کاره به ئه نجام ناگات.^(۲)

به شیویه کی گشتی زوربه ی دهسه لاتداره کانی سه رده می ئیسلامی و به تاییهت له خوراسان پالپشت بوون بۆ کردنه وه ی خویندنگه کان و دامه زرانندی گه نجینه ی کتیبه کان، ئه مه ش وهکو شکویه ک بووه بۆ هه ر وهزیر و دهسه لاتداریک، زورن ئه ونه ی که له م بواره دا پو لیان هه بووه، به لام ئیمه ته نها ئاماژه مان به گرنگترین که سایه تیه کان کرد، له پستیدا که سایه تی دیکه ی پله داری سیاسیمان هه یه که جی دهستیان دیار بووه له دامه زرانندی خویندنگه و کتیبخانه ی تایبه تدا، که لیرده ماوه ی باسکردنیان نیه و تاراده یه کیش به پیویستی نازانین سه رجه میان ناوبینین.^(۳)

(۱) نظام الملک: م.س، ص ۳_۴.

(۲) القزوینی: ص ۴۷۴-۴۷۵.

(۳) بۆ زانیاری زیاتر له و بارهیه وه پروانه: نهی: الأمصار ذوات الآثار، ط ۱، دار البشائر، لبنان_ بیروت، ۱۴۰۶هـ، ص ۸۵_۸۶؛ شکران خربوطی: م.س، ص ۱۹۶.

دانشتوانی شارهکان و رۆیان له ژبانی زانستیدا:

ئهگه رچی له خوراساندا لایه نی دهسه لات هانی زانست و زانایانی داوه، زانایان ریزلیگیراو بوون، له گه ل ئه وه دا خه لکی خوراسان به شیوه یه کی گشتی زانستدوست بوون و له ئاوه زدا کاملترین بوون له خواستیاندا بو ئاین و زانست زورترین خواستیان هه بووه^(۱)، ریزی زوریان له زانایان گرتوو، به نمونه کاتیک ابو اسحاق شیرازی به هاورییه تی کومه لیک که سایه تی و زانا و به نوینه رایه تی خه لیفه ده چنه نیشابور خه لکی به پیریوه ده چن و به خیره اتی ده که ن.^(۲)

خه لکی هه ریمی خوراسان له دیدی گه ریده و جوگرافیناسانه وه به خه لکانیکی خاوه ن زانست و تیگه یشتن و تیروانین دانراون، زیاتر ئه وه ده رخراوه که خه لکی هه ریمی خوراسان خه لکانیکی زور پته و و تیگه یشتون، و اتا تیگه یشتنیا ن خیرا و پته و و گه شه سه ندوو ه^(۳)، ئه م جو ره له په سن بو خه لکی خوراسان ئه وه مان بو رپوون ده کاته وه که گه وره بوون و ده رکه وتتی زانا و فه یله سوف و گه ردووناس و پزیشک له نیو خه لکانیکی له م شیوه یه دا سروشتی و ئه گه رنزیکه، به نمونه فه یله سوف و بیرکاریزانی ناوداری جیهانی ئیسلامی سه ده کانی ناوه راست (عمر بن ابراهیم الخیام_ م ۵۱۷ ک/ ۱۱۲۳ ز) که له چه ندین زانستی فره چه شندا شاره زا بووه، ده گیرنه وه جاریک له ئه سفه هان په رتوکیک ده خوینیته وه و دواتر حه وت جار ده وری ده کاته وه، پاشان ده گه رپته وه خوراسان و له وینده ر ده ست ده کات به ئیملاکردنه وه (نوسینه وه ی) هه مان کتیب، که ته واو ده بیته له نوسینه وه ی به کتیبه که ی دیکه ی به راورد ده که ن ده بینین جیاوازیه کی ئه وتویان نیه.^(۴)

به گشتی خه لکی شاره کانی خوراسان خو شه ویستی فیروبوون بوون و داواکاری زانست بوون، به به لگه ی ئه وه ی زورینه منداله کانیان نار دووه بو خویندن، ئه مه ش ئه و کاته رپوون ده بیته وه که ده بینین له زانیارییه په تابه کدا باس له مردنی نۆسه د مندا ل کراوه، که له فیترگه ی خویندن بوون^(۵)، یاخود زانیارییه زانایانی خوراسان ده خوینیته وه به سه دان زانا و فه یله سوف و ئه دیب و شاعیر و

(۱) القزوینی: م.س، ص ۳۶۱.

(۲) ابن الجوزی: المنتظم فی تاریخ الأمم و الملوک ، تح/ محمد عبدالقادر عطا، مصطفی عبدالقادر عطا، ط ۱، دارالکتب العلمیه، لبنان_ بیروت، ۱۹۹۲، ج ۱۶/ ص ۲۳۰.

(۳) المقدسی: م.س، ص ۲۹۴.

(۴) ابن فندق: تاریخ حکماء الاسلام، م.س، ص ۱۱۹-۱۲۳.

(۵) ابن تغری بردی: م.س، ج ۵/ ص ۶۱.

عاریف له نیو سه رچاوه کانداهیه، که نازناوه کانی نیسابووری و بهلخی و هورهوی و ئه بیوهردی و نسایی و طوسی و سرخسیان هه لگرتووه.^(۱)

له جیهانی ئیسلامیدا زور ئاسایی و کردهنی بووه که سیک له پله و ئاستیکی کومه لایه تیه وه بگاته ئاست و پله یه کی کومه لایه تی بهرتر و زورجار بهرترین پیگه ی سیاسی و ئاینی و بازرگانی دهگرت، ئه م حاله ته ش له زوربه ی ئه گره کانداه لریگه ی خویندن و خوینده واریه وه بووه، نمونه ی ئه و که سانه ش که م نین که به م شیوه یه بوونه ته ئه سستیره ی رۆژگار، یه کیک له وانه که بۆ نمونه یه نه ک برانه وه، ئه ویش (امام أبو حامد الغزالی ۴۵۰_۵۰۵ک / ۱۰۵۸_۱۱۱۱ز) مندالی پیاویکی نیو چینی گشتی بووه و له شاری طوس خویندویه تی و دواتر بۆ خویندنی ته واره تی هاتوته شاری نیشابور و له نزامیه ی نیشابور و له سه ر دهستی (ابو المعالی الجوینی امام الحرمین ۴۱۹_۴۷۸ / ۱۰۲۸_۱۰۸۵ز) خویندنی ته واکردوه و سه رکه وتوو بووه، به م شیوه یه تا ده گاته پله ی ماموستا له خویندنگه ی نزامیه ی به غدا، که بهرترین پله بووه و له خلیفه نزیك بووه.^(۲) ئیمه ئه مه به هاندانیکی گشتی ده زانین بۆ په ره سه ندنی زانست و فیروبون، چینی گشتی خه لک ئومیده واری زانین بوون و ئه م ریگه یه یان به ده رچه یه کی باش زانیوه بۆ گورانکاری کردن له ژبانی خویندا.

خه لکی خوراسان له و پرووه وه که زانایان و بره ودان به زانستیان خوشویستوو، چه ندین هه ولیانداوه بۆ ئه وه ی زانا گه وره کانی جیهانی ئیسلامی ئه و رۆژگار له ولاتی ئه واندا وانه بلینه وه و به مه ش زانست پیش ده که ویت، به تایبه ت زانسته ئاینه کان، بۆ نمونه یه کیک له و زانیاریانه یان که بۆ راکیشانی زانایان ئه نجامیان داوه، داواکردن و نامه ناردن بووه بۆ زانا گه وره کان، به تایبه ت ئه وانه ی به بنه ره ت خه لکی ناوچه که بوون، هه ولیکی دیکه یان بریتی بووه له خزمه تکردن و ئاماده کاری بۆ هاتنی ئه و زانایانه، به نمونه کاتیک ناوبانگی (أبی بکر بن فورک) ده بیستن، هه ولی ته واره ی بۆ رازیکردنی و بانگه یشت کردنی و هیتانی بۆ خوراسان و بۆ شاری

(۱) له و پرووه وه په رتوکی زور له به رده سه ته تاوه کو ببینن زانایانی خوراسان چه ند زوربوون، ئه گه ر ته نها سه رژمیری بۆ زانا و فه یله سوفانی شاره کانی خوراسان بکه ین، ئه وانه ی له نیوان سه ده ی چواره م و پینجه می کوچی / ده یه م ویانزه یه می زاینی ژباون، به چه ندین بهرگ له کتیب ته واره نابییت، لیزه دا بۆ نمونه ته نها نیسابووریه کان له چه ند کتیبکی دیاریکراو و له چه ند نمونه یه کی ناو ئه و کتیبانه ئامازه به چه ند لاپه ریه ک ده که ین، بروهانه: (السمعانی: الأنساب، م.س، ج ۲ / ص ۲۲، ج ۳ / ص ۳۰۷، ج ۴ / ص ۸۹، ج ۵ / ص ۲۲۴)؛ (بغدادی: تاریخ بغداد، م.س، ج ۱ / ص ۲۸۱ و ۳۵۷، ج ۴ / ص ۲۴۱ و ۲۶۲)؛ (محمد بن حسن طوسی: رجال طوسی، تح / جواد قیومی اصفهانی، ط ۳، مؤسسة النشر الاسلامی، ایران_قم، ۱۴۲۷هـ ص ص ۳۶۳، ۳۸۶، ۳۹۲، ۳۹۷، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۲). سه باره ت به فه یله سوفه نیسابوریه کانش چه ند نمونه یک ده بینن له کوی ده یان ناوی دیکه، بروهانه: (بیهقی: تاریخ حکماء، م.س، ص ص ۱۰۸، ۱۱۴، ۱۱۹، ۱۶۹).

(۲) فارسی: تاریخ نیشابور المنتخب من السياق، م.س، ص ص ۸۳_۸۵.

نیشابور، دواتر خانویهک و خویندنگه‌یه‌کی بۆ دروست ده‌که‌ن و له نیشابور ده‌ست به وانه وتنه‌وه ده‌کات^(۱)، نموونه‌یه‌کی دیکه هه‌وله‌کانیان بووه بۆ هینانی زانای ناوداری ئه‌و کاته که له زانسته ئاینیه‌کاندا ناوبانگی زۆری هه‌بووه (أبي إسحاق إبراهيم بن محمد بن ابراهيم بن مهران الأسفرايني)، دواي ئه‌وه‌ی ئه‌م زانایه بریاری گه‌رانه‌وه‌ی ده‌دات بۆ زیدی خوئی، خه‌لکی نیشابور خانویهک و خویندنگه‌یه‌کی بۆ بونیاد ده‌نین به‌هه‌مان شیوه سودمه‌ند ده‌بن له تواناکانی، ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌م زانایه و خه‌لکی شاری نیشابور ئه‌وه‌نده گه‌رموگور ده‌بیت به‌جۆریک ئه‌م زانایه هیوا خواز بووه مردنه‌که‌ی له نیشابور بیت ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی نیشابور نویژی مردووی له‌سه‌ر بکه‌ن.^(۲)

نموونه‌یه‌کی دیکه له‌باره‌ی زانایه‌که‌وه‌یه به‌ناوی (أبو سهل الصعلوكي_ ۲۹۶_ ۳۶۹ک/ ۹۰۸- ۹۷۹ز)، کاتیک له ئه‌سفه‌هانه‌وه بۆ پرسه‌ی مامی (إمام أبو الطیب أحمد م/ ۳۳۷ک/ ۹۴۸ز) ده‌چیته نیشابور، له‌وینده‌ر داوایه‌کی زۆری لی ده‌کریت که نه‌گه‌ریته‌وه بۆ ئه‌سفه‌هان، له‌به‌رامبه‌ردا ئاماده‌ن ئه‌وه‌ی له ئه‌سفه‌هان جیه‌ه‌شتووه بۆی بگوازنه‌وه نیشابور و خانو خویندنگه‌ بخه‌نه خزمه‌تیه‌وه و له شوینی مامی به‌رده‌وامبیت، سه‌ره‌نجام قبولی ده‌کات و تاوه‌کو مردنی له نیشابور مایه‌وه.^(۳) نموونه‌ی دیکه و زانای دیکه‌مان زۆره که پوویمان کردۆته نیشابور و هه‌ر له‌وئ نیشه‌جیوون تهمردنیان خزمه‌تی زانسته و خه‌لکی خوراسانیان کردووه.^(۴)

(۱) القزوينی: م.س، ص ۲۹۷.

(۲) السبکی: م.س، ج ۴/ ص ۲۵۶ و ۲۵۷؛ احسان الثامری: م.س، ص ۴۰.

(۳) أسنوي: طبقات الشافعية (أسنوي)، تح/کمال يوسف حوت، ط ۱، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۱۴۲۲هـ، ج ۲/ ص ۳۵.

(۴) باخرزی: دمیة القصر وعصرة أهل العصر، تح/ محمد التونجی، ط ۱، دار الجیل، بیروت، ۱۹۹۳، ج ۲/ ص ۷۱۴_۷۱۸.

باسی سییه م:

ژیانی نابووری له شارهکانی خوراساندا.

تهوهری یه که م:

کشتوکال و ناژه لاری:

هه ریمی خوراسان هه ریمیکی کشتوکالی گه وره بووه، زوریک له به ره مه کشتوکالیه باوهکانی پوژگاری سه دهکانی ناوه راستی تیدا چیتراوه، ئەمه جگه له باخ و باخاتی میوهکان و بیستانهکان، له م پرۆسهی به ره مه هینانه دا شارهکان که متر به شدار بوون و پشکی شیریه به ره مه هینان بهر دیهاتهکان که وتوو، و اتا که متر له شارهکاندا چاندن کراوه و باخهکان په روه ده کراون، به هوی ئەوهی دانیشتوانی شارهکان زیاتر به کاروباری بازرگانی و پیشه سازیه وه خه ریک بوون. زورجار زهویهکان به سه ربازهکان دراون بو مه بهستی به ره مه هینانیا، جا له شارهکاندا بوو بیت یان دیهاتهکان، چونکه له زوربهی حاله تهکاندا سه ربازهکان له شارهکاندا نیشته جیبوون.^(۱)

وهک ده زانین شارهکان له سه دهکانی ناوه راستدا و له خوراساندا به گشتی شوینی نیشته جیبوونی خه لکیکی سنوردار بووه، ئەهه رچی زوریش بووبن، به لام چوارده وریان به قه لا و شوره سنوردار کراوه، و اتا کشتوکالکردن له ناو سنوری کوهنژ و شارستاندا ئەسته م بووه، له بهر ئەوهی ئەوانه شوینی نیشته جیبوونی شارنشینان بوون، هه رچی به شی دهرهکی شارهکان (الربض) بووه، ده توانین بلین گونجاو بووه بو نیشته جیبوون و کشتوکالکردن و ناژه لاری، به لام به شیوهیهکی سنوردار.^(۲)

به نمونه شاری به لخ خاوهنی خاکیکی به پیت و گونجاو بووه بو کشتوکالکردن و ئەم شاره خاوهنی زهویهکی تارادهیهک فراوان بووه، به تایبهتی له به شی (الربض) ی شاردا، له هه مان کاتدا پووباری (دهاس) به ناو ئەم به شهی شاردا تیپه ریوه و به ده و روبه ری ده روزه کانیه وه باخ و باخات و رهز و میوه بووه، یاخود شاری (طالقان) که نزیکه ی سییهکی شاری به لخ بووه خاوهنی

^(۱) Lapidus, Ira. M: A History of Islamic Societies, Combridge, UK, 2002, 2nd edition, p.122, 156.

^(۲) زورجار له ده روزهی شاردا هه ر شارنشینیک که بوی گونجاییت باخ و باخاتی خوی هه بووه، به نمونه فیردهوسی که نوسه ری کتیبی شانامهیه له طوس له ده روزهی شاردا باخی هه بووه، بو ئەو مه بهسته بروانه: (عروضی: م. پ، ص ۸۱).

پووبار و په‌زوباخ بووه، ئه‌مه و چه‌ندین نمونه‌ی دیکه له‌و شارانه‌ی خاوه‌نی باخاتی میوه بوون.^(۱)

شاره‌کانی خوراسان به‌گشتی کشتوکال یاخود باخ و باخداری و هه‌ندیک جار ئاژه‌لداریان تیندا کراوه، به‌لام هه‌موو شاره‌کان گه‌وره نه‌بوون، به‌نمونه شاری هورات که یه‌کیکه له‌ چوار شاره گه‌وره‌که‌ی خوراسان، خاوه‌نی باشتترین جوهره‌کانی دیکه‌ی و ده‌گمه‌نترین میوه‌کان بووه^(۲)، هه‌رچی شاره‌کانی دیکه‌یه نازانریت فراوانیان چه‌ندیک بووه، هه‌م له‌پرووی دانیش‌توانه‌وه هه‌م له‌پرووی فراوانی سنوری ناوه‌کی و به‌شه‌کانی شاره‌وه، چونکه جوگرافیناسان ته‌نها ئاماژه‌یان به‌وه داوه که شاری فلان ئه‌وه‌نده کشتوکال و ئه‌وه‌نده باخ و باخاتی هه‌بووه، بۆیه لی‌ره‌دا پیمان وایه به‌شیک له‌و شارانه‌ی که جوگرافیناسان وه‌ک (مدن) یان (البلد) که هه‌ردووکیان به‌ واتای شار یان ناوچه دیت، باسیان کردووه، له‌ بنه‌په‌تدا لادییه‌یکی گه‌وره و ئاوه‌دان بوون، ئه‌گه‌رچی گونده‌کانیش وه‌کو یه‌که‌یه‌کی نیشته‌جی و شوینی دانیش‌توان بوونیان هه‌بووه.

هه‌ر له‌ درێژه‌ی ئه‌و بابته‌ی له‌سه‌روه‌ه ئاماژه‌ی پیکرا، له‌ هه‌ریمی خوراساندا شاری وا هه‌بووه که سه‌ر به‌ کووره‌ی هورات بووه، گه‌وره‌ترین شاری ئه‌و کووره‌یه بووه، به‌ ناوی (کروخ) که خاوه‌نی ئاو و باخات و بیستان بووه، فراوانی رستاقه‌کانی بیست فه‌رسه‌خ بووه، ئه‌م فراوانیه به‌ پیوانه‌ی رۆژگاری ئه‌م‌رۆمان ده‌کاته نزیکه‌ی (۱۱۶) کیلۆمه‌تر، که ئاوی به‌خوڕ و دیهاتی هه‌بووه، واتا دیهاته‌کانی له‌ناو رستاقه‌کاندا بووه.^(۳)

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی چه‌مکی شاره‌کان له‌ لای جوگرافیناسان جیاوازه له‌ چه‌مکی ئه‌م‌رووی شار به‌نمونه، به‌ هورات و تراوه (شار) و به (بوشنج)یش هه‌ر و تراوه شار له‌ کاتیکدا دووه‌میان نیوه‌ی یه‌که‌میان بووه، بۆمان نوسراوه‌ته‌وه و گواستراوه‌ته‌وه که بوشنج شاریک بووه له‌ نزیک شاخ و خاوه‌نی قه‌لا و خنده‌کی خۆی بووه که سی‌ ده‌رگای هه‌بووه، خاوه‌نی ئاو و دار و دره‌ختی زۆر بووه، شوینی دیکه هه‌بووه نیوه‌ی بوشنج بووه، وه‌ک ده‌ستان، واتا یه‌ک له‌سه‌ر چواری هورات بووه^(۴)، که شاریک (بلاد) بووه کاروان سه‌را و مینه‌ری هه‌بووه، خاوه‌نی کشتوکال و میوه‌ی زۆر بووه.^(۵) شاریکی له‌و شارانه‌ی خاوه‌نی کشتوکالی خویان بوون (نیشابور)ه، ئاوی نیشابور له‌ سه‌روه‌ه به‌ کاریز گوسترابوووه و له‌ ناو شاردای و له‌ ژیر ماله‌کانه‌وه ده‌رده‌چوو، له‌ ده‌روه‌ی

(۱) الاضطخری: م.س، ص ۱۵۶؛ ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۳۱_۱۳۲.

(۲) المقدسی: م.س، ص ۳۰۷.

(۳) محمد بن علي بروسوی: أوضح المسالك إلى معرفة البلدان والممالك، تح/ مهدي عبدالرواضية، ط۱، دار الغرب الإسلامي، لبنان - بيروت، ۱۴۲۷هـ، ص ۵۴۰.

(۴) مقدسی: م.س، ص ۳۰۸.

(۵) مؤلف مجهول: حدود العالم، م.س، ص ۱۵۳.

شاره‌که دهرده‌کوته‌وه ، ئاوی باخ و باخاته‌کانیانی د‌دا له ناو شار (بلد) و له‌د‌ره‌وه‌ی شاریشدا،
ئ‌مه‌ ئ‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که باخاته‌کانی نیشابور له ناو شاریش و له د‌ره‌وه‌ی شاریش ه‌بوون.^(۱)

سه‌بارت به ئ‌ازه‌لداری، ئ‌م کاروباره له نیو شاره‌کاندا بوونی که‌م بووه، چونکه ریوشوینی
تایب‌ت به‌خوی ده‌ویت، سنوری شاره‌کان به‌تایب‌ت سنوری ناوه‌کی شاره‌کان ریگه‌ی ئ‌وه‌نده‌ی به
ئ‌ازه‌لداره‌کان نه‌داوه بتوانن ئ‌ازه‌لداری تیدا ب‌کن، چونکه ئ‌وه‌نده‌ی ئ‌یمه له ئ‌ازه‌لداری له سه‌ده‌کانی
ناوه‌راست تیگه‌یشتیبن، کاریک بووه پیویستی به له‌وه‌رگا ه‌بووه، واتا ئ‌ازه‌له‌کان زیاتر به‌دوای
له‌وه‌ردا له له‌وه‌رگه‌یه‌که‌وه بو له‌وه‌رگه‌یه‌کی دیکه گواستراونه‌ته‌وه، ئ‌م کاره‌ش ریگه به
ئ‌ازه‌لداره‌کان نادات، بتوانن له شاره‌کاندا بژین، ئ‌ه‌گه‌رچی پیناچیت شاره‌کان به‌ته‌واوی خالی بوون
له ئ‌ازه‌لداری، چونکه پی ده‌چیت خه‌لکی به‌شی خوی چ‌ند س‌ه‌ر ئ‌ازه‌لیکی ه‌ر به‌خ‌یو کردیت،
به‌مه‌به‌ستی سودمه‌ند بوون له به‌ره‌مه‌کانی، ه‌رچه‌نده ئ‌یمه هیچ زانیاریی‌کمان له‌م باره‌یه‌وه
ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لام شیمان‌ه‌ی ئ‌وه ده‌که‌ین که ه‌ه‌بوویت، س‌ه‌ره‌رای ئ‌وه‌ی سالانه به‌هوی
جه‌ژنی قوربان‌ه‌وه له‌س‌ه‌رجه‌م ولاتانی ئ‌یسلامیدا ئ‌ازه‌ل کراوه به قوربانی.

جگه له‌وه گوشت فرۆشه‌کانی شار له بازاره‌کاندا گوشتفرۆشیان کردووه، وه‌ک ئ‌اشکرایه ئ‌مه
پیویستی به دابین‌کردنی ئ‌ازه‌لی پیویست ده‌بیت، رۆژانه ئ‌اماده‌ی ب‌کن بو س‌ه‌ربرین^(۲). یاخود
ه‌ه‌ندیجار له کتییی جوگرافیناساندا زانیاریی ه‌ندیک له بۆنه‌کان ده‌بینن، که له‌شاره‌کاندا ئ‌ازه‌لیان
س‌ه‌ربریوه بو مه‌به‌ستی ئ‌اماده‌کردنی خوان و سفره‌ی میرایه‌تی^(۳)، ه‌موو ئ‌مانه ناچنه قالبی
ئ‌ازه‌لداریه‌وه له شاره‌کاندا، له‌گه‌ل ئ‌وه‌شدا وینه‌یه‌کی شاره‌کانی خوراسانمان بو دیارده‌بیت، له
ه‌ندیک شاردا کاتیک ئ‌ابلوقه‌یه‌کی ئ‌ابووری به‌هوی شه‌ره‌کانه‌وه که‌وتبیته س‌ه‌ر شاره‌که، ئ‌و شاره
بیه‌ش بوون له ئ‌ازه‌لی د‌ره‌وه‌ی شار، به‌به‌لگه‌ی ئ‌وه‌ی ئ‌و شاره بۆماوه‌ی ئ‌ابلوقه‌که هیچ
ئ‌ازه‌لیکیان س‌ه‌رنه‌بریوه، وه‌ک ئ‌و ئ‌ابلوقه‌یه‌ی له سالی (۴۲۹ک / ۱۰۳۷ز) دا ده‌خ‌ریته س‌ه‌ر شاری
نیشابور، بو ماوه‌ی ه‌وت سال هیچ ئ‌ازه‌لیک له‌ناو شاره‌که‌دا س‌ه‌رناب‌دریت^(۴)، دیاره ئ‌ه‌گه‌ر
ئ‌ازه‌لداری به‌پی پیویست ه‌بوایه ئ‌ه‌وکات ده‌یانتوانی ئ‌ازه‌ل س‌ه‌ربرین.

(۱) الاضطخری: م.س، ص ۱۴۶.

(۲) ابن أخوه: معالم القرية في أحكام الحسبة، تح/ صديق عيسى المطيعي ومحمد محمود شعبان، ط ۱، مکتب الأعلام،
ایران_قم، ۱۴۰۸هـ، ص ۱۶۴.

(۳) به نمونه کاتیک صفاریه‌کان له نیشابور فه‌رمان‌ه‌واییان کردووه، ه‌موو رۆژیک بیست س‌ه‌ر مه‌ریان
س‌ه‌ربریوه و له پینچ مه‌نجه‌لی مسینی گ‌وره‌دا لیان ناوه بو س‌ه‌ربازه‌کانی یعقوب بن لیث الصفار. ئ‌مه واتای
ئ‌وه‌یه س‌ه‌ربرین له‌ناو شاردا و رۆژانه به‌و ژماره‌یه کراوه، بروانه: (مسعودی: مروج الذهب، م.س، ج ۴، ص ۱۱۷).

(۴) ابن فندق: تاریخ بیهق، م.پ، ص ۲۶۸.

له كۆي گشتي ئه و باسانه ي سهره وه ده توانين بليين له شاره كاندا كشتوكال و (ئاژهل به خيو كردني كاتي) هه بووه، به روبومي شاره كان زياتر ميوه ي باخاته كانى كه نار شاره كان بووه، سهره راي ئه وه له شاره كانى خوراساندا هه نديك به رهه م هه بووه بووه ته ناسنامه ي ئه و شاره، جا نازانريت ئه و به رهه مه له خودى شاره كه دا چنراوه ته وه يان له رستاقه كان و ديها ته كانى تاييه ت به شاره كاندا كو كراوه ته وه، به نمونه شارى نيشابور به لوكه ناوبانگى هه بووه، يا خود مه رو به لوكه و كاله ك و شوتى يان ميوه ي وشكراوه، هورات به ميوه ي جو روا جو ر، شارى غه زنه به سيو له جو ريكي تاييه ت به ناوبانگ بووه، شاره بچوكه كانيش وه ك بوشنج به ته خته و دارى عه رعه ر و دهستان به قه يسي به ناوبانگ بووه، ئه مانه و چه ندين نمونه ي ديكه، يا خود شار هه بووه وه ك جوزجان به پيسته ي ئاژه ل به ناوبانگ بووه، يان شارى (نشين) به زورى برنج به ناوبانگ بووه.^(۱)

له هه ري مي خوراساندا شاره كان كه متر ناوه نديك بوون بو كشتوكال و ئاژه لدارى، به لام له گه ل ئه وه شدا چه ندين به رهه مي كشتوكالى و باخدارى له شاره كانه وه به رهه مه هاتووه، يا خود شاره كان ناوه ندى كو كرده وه و ناردينه ده ره وه ي كو مه ليك به رهه م بوون، كه به گشتي له خوراساندا ئه م به روبومانه هه بوون، گه نم و جو و برنج و كونجى و پاقله مه نيه كان و گويز و بادهم و بوندق و زوريك له دانه ويلاهه كانى ديكه وه ك فستق، له ميوه كانيشدا زوريك له ميوه كان وه ك كاله ك و شوتى و خه ربزه و ديكه ي و قه يسي و خورما و زوريك له ميوه كانى ديكه و چه ندين به رهه مي ديكه ي كشتوكالى ديكه له خوراسانه وه ده ركه وتوووه، ئه مه سه ره راي سامانى ئاژه لي كه له هه ري مه كه دا هه بووه.^(۲)

يه كيك له و به لگانه ي ده ريده خات شاره كان كه متر به رهه مي كشتوكالى خو يان به رهه مه يئاوه، ئه و چيرو كه يه كه نظام الملك بو ئيمه ي گي راوه ته وه، كاتي ك له سه رده مي سولتان ابراهيم غه زنه وي دا^(۳) نانه واكانى شار نار ه زايه تي ده رده برن و ده رگاي دوكانه كانيان داده خه ن و نان نافرو شن، به مه ش ريبوارانى شار و ده رويشان نانيان ده ست ناكه وي ت و ده چنه ده ربارى سولتان و سكالاي حالي خو يان ده به نه لاي سولتان، سولتانيش بانگى نانه وا يان ده كات، له وه لامدا نانه واكان ده لي نانه وا يه ك له شاردا هه ر گه نم و ئارديك داخلي شار ده بيت، ئه و هه ر زو و

(۱) الاضطخري: م.س، ص ص ۱۴۶-۱۵۳؛ القزويني: م.س، ص ۴۲۸.

(۲) قحطان عبدالستار الحديثي: خراسان في العهد الساماني، رسالة ماجستير، كلية الآداب - جامعة بغداد، بغداد، ۱۹۸۰، ص ص ۴۳۲-۴۴۵.

(۳) سولتان ابراهيم غزنوي: يه كيك بووه له سولتانه كانى غه زنه ويه كان و كوري سولتان مسعود كوري سولتان محمودى غه زنه وي بووه، بروانه: رضا قولي خان، فهرس التواريخ، تح/ عبدالحسين نوايى و مير هاشم محدث، ج ۱، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ايران-تهران، ۱۳۷۳ش، ص ۱۱۴؛ مجمع الفصحاء، تح/ مظاهر مصفا، ج ۲، امير كبير، ايران-تهران، ۱۳۸۲ش، ج ۱، بخش سوم، ص ۱۸۹۸.

هه‌مووی ده‌کریت و دهیکاته ئه‌نباره‌وه و له‌ئیمه‌ی گران دهکات و هه‌ر ده‌ستیشمان ناکه‌ویت، ئه‌وه‌بوو سولتان چاره‌سه‌ری ڤووداوه‌که‌ی کرد.^(۱)

ئه‌م چیرۆکه ئه‌وه‌ی لیده‌خوینینه‌وه، که گه‌نم و ئارد له‌ دهره‌وه‌ی شاره‌کان و له‌ ماوه‌یه‌کی کاتی، جا ڤۆژانه‌ بوبیت یان هه‌فتانه‌ و مانگانه، هاتۆته‌ ناو شاره‌کانه‌وه و له‌ شاردا ئه‌مباری که‌سی هه‌بووه، و اتا که‌سیکی نانه‌وا ئه‌مباری تاییه‌ت به‌خۆی هه‌بووه، خه‌زینه‌ی گه‌وره‌ی گه‌نم و ئارد له‌ شاره‌کاندا نه‌بووه، چونکه ئه‌گه‌ر هه‌بوایه‌ پشتیان به‌ گه‌نجینه‌ی ناوشار ده‌به‌ست.

هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌ بۆ هه‌ندیک له‌ شاره‌کانی وه‌ک غه‌زنی دروسته، به‌لام هه‌ندیک له‌ شاره‌کانی خوراسان توانیویانه‌ به‌شی خۆیان له‌ کشتوکال بکه‌ن، ئه‌م کشتوکالگرده‌ له‌ ناوه‌وه‌ی شاره‌کاندا هه‌بووه، به‌نموونه‌ شاری نیشابور له‌ناو چوارچیوه‌ی قه‌لای گه‌وره‌ی شاردا ئه‌وه‌نده زه‌ویه‌ی هه‌بووه، که‌ بتوانیت بیکات به‌ کشتوکال، ئه‌مه‌شمان له‌ ڤووداوه‌وه‌ بۆ دهرده‌که‌ویت، کاتیک له‌ (۴۲۹ک / ۱۰۳۷ز) مملانیکانی نیوان سولتان محهمه‌دی کورپی سولتان مه‌حمودی غه‌زنه‌وی و سولتان مه‌سعودی برای سه‌ره‌له‌ده‌دات، شه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر کۆنترۆلکردنی شاری نیشابور ده‌بیت، له‌و ساله‌ به‌دواوه‌ بۆ ماوه‌ی چه‌وت سال ده‌خایه‌نیت، له‌م ماوه‌یه‌دا خه‌لکی شاری نیشابور نه‌یانتوانی له‌ دهره‌وه‌ی شوره‌ی شار کشتوکال بکه‌ن، به‌روبویش له‌ دهره‌وه‌ نه‌ده‌هاته‌ ناو شاره‌وه، بۆ ئه‌مه‌ خه‌لکی شار پشتیان به‌و کشتوکاله‌ به‌ست که‌ له‌ناو شادیواری (شوره‌ی گه‌وره‌ی) شاردا ده‌کرا له‌گه‌ل به‌ره‌می باخ و باخاته‌کانی ناوشار.^(۲) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بوونی کشتوکال له‌ ناوه‌وه‌ی شاره‌کان به‌پیی ڤیژه‌ی پێویستی خۆژینی.

(۱) نظام الملک: سیاست نامه، م.پ، ص ۶۲.

(۲) ابن فندق: تاریخ بیهق، م.پ، ص ۴۲۹.

شار وهك ناوهندي بازرگانی:

بازرگانی له سهدهكاني ناوهراستدا تاييه تمهندي خوی هه بووه، ریگه بازرگانیه كان و بازاره كان و کالاً بازرگانیه كان زور به خششيان به شاره كان داوه، له به رامبه ردا ئه و شارانه ی که که وتبوونه سه ره ری بازرگانی، گه شه و بوژانه وهی به رده وامیان له رووی شارستانیوه تیکه وتووه، به رده وام له نویبوونه وه و په یوه ندییدا بوون له گه ل ناوچه کانی ده رو به ر و شاره کانی دیکه، به مهش شاره كان ده بوونه ناوه ندیکی به یه ک گه یشتنی شارستانییه ته كان.

شاره کانی خوراسان به دوو جوور بیوونه ناوه ند بو کاروباری بازرگانی، جوړیک وهك سه ره ریگای بازرگانی ناوچه ی دیکه و ناوه ندی گواستنه وهی کالاً و تیپه پین به شاره کاند، جوړه که ی دیکه وهك کریاری شتومه ک و فروشیاری به ره می خو جیی، سه ره پای ئه وهی شاره كان ناوه ندیك بوون بو ئالوگوری کالاً و به رو بوومی ناو خویی، وهك له خواره وه ئاماژه یان پی ده که یین.

هه ری می خوراسان به گشتی هه ری میکی ستراتیجی و گرنگ بووه بو جیهانی سه ده کانی ناوه راست، به تاييه تی له رووی بازرگانیه وه، شوینیک و هه لکه وته یه کی گرنگی هه بووه له نیوان شارستانانیه ته کاند و سه ره ری زوړیک له کاروانه بازرگانیه كان بووه^(۱)، گه وره ترین ریگای بازرگانی سه ده کانی ناوه راست به ناوی ریگای (خوراسان) وه بووه، یان به ناوی ریگای (ئاوری شم) ناسراوه، که هه ری می خوراسان به شیکي گرنگی ریگای ئاوری شمی پیکه هینا.^(۲)

شایانی باسکرده له م ته وه رده هه ولده دین پیگه ی شار له ناو پرۆسه ی بازرگانیدا له خوراسان بخینه روو، هه ر بو ئه و مه به سه ته ده بیئت گرنگترین ریگا بازرگانیه کانی که به ناو خوراساندا تیپه ریون ئاماژه پی بکه یین، هه روه ها ئه و شارانه به نمونه بگرین که ده که وتنه سه ر ریگا بازرگانیه كان و بازاره گه رمه کانیا وینا بکه یین ، چونکه له مه وه بو مان ده رده که ویئت شاره كان چ

(۱) عبدالستار نصیف جاسم: إقليم خراسان، مجلة مركز بابل للدراسات الأنسانیة، مركز بابل، عراق، ۲۰۱۷، المجلد ۷، العدد ۱، ص ۴۰۲.

(۲) له زوړیک له سه رچاوه ئیسلامیه کاند ئه م ریگایه به ریگای (خوراسان) ناسراوه، بروانه: (یعقوبی: البلدان، م.س، ص ۸۹) ؛ (یاقوت الحموی: معجم البلدان، م.س، ج ۴، ص ۳۰۳) ؛ (ابن رسته: م.س، ص ۲۷۵) ، ئه گه رچی شوینیک له نزیک شاری به غداد هه بووه به ناوی (طریق خراسان) له نزیک گوندی دسکره و نزیک شهربان (شاره بان)، که رووباری دیاله که وتبووه نیوان ئه م ناوچه یه (طریق خراسان) و خالصه وه، ئه م ناوچه یه جودا بووه له (جاده طریق خراسان)، بروانه: (یاقوت الحموی: م.س، ج ۲/ ص ۳۴۶، ۴۵۵، ۴۹۵).

رۆلئیکیان گیاراوه له بازرگانیدا و دواچار ئەم پرۆسەیه چۆن بوو هتە هۆی گەشەکردنی شارستانییهت له هەریمه‌که‌دا.

یه‌که‌م: رینگا بازرگانیه‌کان:

له هەریمیکی فراوانی وه‌ک خوراساندا دوو جوور رینگای بازرگانی هه‌بوون، رینگای ئاوی و رینگای وشکانی، رینگای ئاوی که‌متر به‌کارهاتوو چونکه ئاویکی زۆری وه‌ک پرووبار و ده‌ریا که به‌که‌لکی که‌شتیوانی هاتییت له هەریمه‌که‌دا که‌م بووه، ته‌نها پرووباری جه‌یهون به‌که‌لکی ئه‌وه هاتوو به‌له‌می پیندا بروت^(۱)، به‌لام هەرچی رینگای وشکانی هه‌یه چه‌ندین لقی بچوک و گه‌وره‌ی هه‌بووه به‌پیی جووری کاروانه بازرگانیه‌کان.

۱. رینگا و شکانیه‌کان:

هه‌ریمی خوراسان به‌چه‌ندین رینگای نیوان شاره‌کان به‌یه‌که‌وه ده‌به‌سترا، رینگا ده‌ره‌کیه‌کانی هه‌ریمه‌که‌ش له شاره گه‌وره‌کانه‌وه ده‌رده‌چوون، به‌م دووبه‌شه‌ش رینگا ده‌ره‌کیه‌کان و رینگا ناوه‌کیه‌کانیان بو هه‌ریمه‌که پیکده‌هینا، به‌مه‌ش دوو جوور بازرگانی ناوخواوی و ده‌ره‌کی بره‌وی هه‌بووه.

له‌نیوان شاره‌کاندا زۆر به‌که‌می رینگای ئاوی به‌کارهاتوو، چونکه هه‌ریمه‌که‌ خاوه‌نی هه‌لومه‌رجی ئەم جووره له رینگه‌وبان نه‌بووه، هه‌ربۆیه رینگا وشکانیه‌کان له نیوان شاره‌کاندا دیارترین رینگاکان بوون، ولاتناسان و جوگرافیزانه موسلمانه‌کان زۆر به‌پروونی پینانه‌ی نیوان شاره‌کانیان بو نوسیوینه‌ته‌وه.^(۲)

له دیارترین رینگا وشکانیه ده‌ره‌کیه‌کان رینگای (خوراسان) یاخود رینگای (حه‌ریره) ئەم رینگایه میژوووه‌که‌ی بو پیش زاین ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌که‌ی (رینگای حه‌ریره) موسلمانه‌کان پینان وتوووه رینگای خوراسان، ئەمه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌هه‌ریمی خوراساندا تیپه‌ر بووه، که به‌ فراوانترین رینگه‌ داده‌نریت له شانیشینی چینه‌وه به‌ره‌و هیند و دواتر خوراسان و تا ده‌گاته به‌غداد و پاشان به‌ره‌و ولاتانی دیکه دریزبووه‌ته‌وه، ئەم رینگایه خوراسانی کردبووه هه‌ریمیکی بازرگانی گه‌شاهه.^(۳) شاره‌کانی به‌لخ و مه‌رو له سه‌ره‌تای ئه‌و شارانه بوون که کاروانه‌کان له‌م دوو شاره‌وه

(۱) المقدسی: م.س، ص ۲۲۳.

(۲) ابن خرداذبه: م.س، ص ۳۲_۳۶.

(۳) عبدالستار نصیف جاسم: م.س، ص ۴۰۲.

هاتونته توه ناو خواراسانه وه^(۱)، هه رچی ناوی (رینگای حهریر) ه ناوه که نوییه و له سه دهی نوزدهی زاینی به دواوه به کارهاتووه، نه گه رچی پیشتر خه لکانی ناو ئیمپراتوریه تی بیزه ننتی ناویکی له م شیوهیه یان به کارهیناوه.^(۲)

رینگایه کی دیکه ی دهره کی وشکانی که له ههریمی خواراسانه وه دهرچووه، نه و رینگه یه بووه که چووه بو ئیمپراتوریه تی رومه بیزه ننتیه کانی نه و کاته، که له نیشابوره وه به ریکه وتووه و به شاری یه زد و دواتر گه شتووه به نه رمینیا.^(۳) رینگه یه کی دیکه ی وشکانی هه بووه به ره و هیند و سند، که له شاری بامیانه وه و به شاری غه زیندا تیپه ریوه، نه م رینگه یه شاری غه زیننی کردووه به شاریکی بازارگانی و گه نجینه ی ولاتی سند.^(۴)

نه م رینگه وشکانیانه له لایه ن کاروانه کانه وه په سه ندر بوون له رینگه ئاوییه کان، جگه له کاری بازارگانی بو کاروانی حاجیانیش هه ر نه م رینگا وشکانیانه به کار دهه اتن به تاییه تی رینگه ی خواراسان، وه ک و تمان رینگه ی هه ریریشی پیوتراوه، چونکه کاروانی حاجیانی ولاتی نه و دیوروبار و خواره زم به خواراساندا و له گه ل حاجیانی خواراساندا هه موو به م رینگه یه دا چون بو شاری مه ککه بو به جینگه یانندی فه ریزه ی هه ج.^(۵)

سه ره پای نه و دوو رینگا جیهانیه، چه ند رینگایه کی دیکه هه بوون که هه ریمه کانی دهوروبه ری خواراسانیان به هه ریمه که ده گه یاند، سه رجه میان رینگای وشکانی بوون و له روزه ولاتی ئیسلامیه وه به هه ریمه که گه شتوون، به تاییه ت له شاره کانی نه سفه هان و یه زد و ره ی و هه ریمی چیا و هه ریمی فارسه وه بوون.^(۶)

۲. رینگای ئاویی:

تا که رینگایه ک له هه ریمی خواراساندا روبراری جه یهون بووه، چونکه ته نها روبرار بووه توانستی هه لگرتنی به له می هه بووبیت و به که لکی هاتوچوی بازارگانی هاتیت، له گه ل نه وه شدا نه م

(1) Vadime Elisseeff: The silk rouds, 2nd edition, UNESCO publishing, New York, 2000, p159-160.

(2) ایرین فرانک و دیفید براونستون: طریق الحریر، دیکه / أحمد محمود، ط ۱، مطابع الأهرام، قاهرة، دت، ص ۱۳-۱۴.

(3) ابن رسته: م.س، ص ۱۲۴؛ عبدالستار نصیف: م.س، ص ۴۰۲.

(4) المقدسی: م.س، ص ۳۰۴؛ الحدیثی: خراسان فی العهد السامانی، م.س، ص ۴۸۸.

(5) ایرین فرانک و دیفید براونستون: م.س، ص ۲۷۷.

(6) الاصطخری: م.س، ص ص ۱۳۴-۱۳۸.

پووباره بۆ خوراسان زۆر گرنگ بووه، چونکه لهسهه سنوری ههریمی خوراسان بووه و په یوهندی راستهوخوی لهگهڵ ههریمی ئهودیو پووبار و خوارهزم ههبووه.^(۱)

دووهه: شاره بازرگانیهکان:

شارهکانی خوراسان زۆرینهیان لهپووی بازرگانیهوه پیگهی تایبهتیان ههبووه، چونکه له سههراوه جوگرافیهکاندا باس و خواسیان نوسراوتهوه، بهتایبهتی شاره گهورهکانی وهک (نیشابور، مهرو، هورات، بهلخ، غهزنین، مهروروز، دیکهمز).

شارهکانی خوراسان بهچهند شیوهیهک بهشداری بازرگانی ناوخوی و دهرهکیان ههبووه و تیتیدا ناوهند بوون، سهبارهت به بازرگانی ناوخوی، ئهوا شارهکان پووگهی بهروبومه کشتوکالیهکانی دهوروبهر بوون، واتا ئهوه بهرههمانهی له گوندهکان و شارهدیکانی دهوروبهری شارهکانهوه بهرههه دههاتن و زیاتر دهبوون له پیوستی سالانهی خویان دهتیردرانه شارهکان بۆ فرۆشتن، له شارهکانیش بهشیکی بۆ پیداویستی سالانه له لایهه خهکی شارهوه دهکردان و بهشه زیادهکشی له بازرگانی دهرهکیدا پشکداری پیدهکرا.^(۲)

دهتوانین بهم ساگردنهوهیهی بهروبومی لادیکان له شارهکاندا بلین بازرگانی ناوخۆ، که جوړیکی دیکهی بازرگانی ناوخۆ ئهوه کاروانه بازرگانیانه دهگریتهوه که لهنیوان شارهکاندا ئالوگور پیکراون، ئهههش بۆ پکردنهوهی پیداویستی یهکتر بووه، چونکه شارهکان له بهرههه کشتوکالی و پیشهسازی و بهرهههه خۆرسکهکاندا تایبهتمندی خویان ههبووه، واتا ههر شاریک جوړه بهروبومیکی ههبووه، که شاریکی دیکه نهیبوووه یاخود کهمی ههبووه، به نمونه نیشابور و مهرو به لۆکهیهکی جوړی باش و کرمۆکهی ئاوریشم و ئاوریشمی زۆر بهناوبانگ بوون^(۳)، شاری بوشنج به تهخته و دار بهناوبانگ بووه بهتایبهتی داری عهههه.^(۴)

دوای ئهوهی کالاً و بهروبومه بازرگانیهکان دههاتنه شارهکانهوه، بازاری شارهکان ئهوه شوینه بووه که چالاکیهکانی کرپن و فرۆشتن ئالوویرکردنی تیتیدا کراوه، بازارهکان له شارهکاندا له زۆرتیرین حالهتانهکاندا دهکهوتنه بهشی دهرهکی شارهوه(الریض) و له دهروازهکانهوه دهستیان پیکردوووه، به شهقامیکی سهههکی شاردا تاوهکو مهیدانی شار، که زۆرجار ئهه شهقامه سهههکیه خستریژ کراوه، واتا پووی زهوی ریگاکه به خستی قور(آجر) پاخراوه، وهک بازاری شاری

(۱) ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۳۱؛ المقدسی: م.س، ص ۳۲۳-۳۲۴، ۳۴۰.

(۲) شهرام یوسفی فر: شهر وروستا در سدههای میانه تاریخ ایران، م.س، ص ۱۷۲-۱۷۶.

(۳) ابن بلخی: م.س، ورقن رقم ۱۱۷؛ الاصطخری: م.س، ص ۱۴۶ و ۱۴۹؛ ابن حوقل: م.س، ج ۲، ص ۴۳ و ۴۳۶.

(۴) الاصطخری: م.س، ص ۱۵۱.

دیکه مز^(۱)، یاخود هندی بازار سهرپوشکراون تاوه کو له تیشکی رۆژ بپاریزرین، وه کو بازاری مه روروز که له هاویناندا سیبهری بو کراوه.^(۲)

وهک پیشتر ئاماژهمان پیکرد ههریمی خوراسان له کۆنه وه تاوه کو رۆژگاری سه ده کانی ناوه راسست و دواتریش پووگهی زۆریک له بازرگانیه جیهانیه کان بووه، ههر بویه شاره کانی ههریمه که خاوهن پیگه یه کی تایبه تی بازرگانی بوون، له وانه شاره کانی مه رو و به لځ که ههر له سه ره تای سه رده می ئیسلامیه وه ناویان له گه شته بازرگانیه کانداهاتوه^(۳)، ههر وه ها شاری نیشابور که به گه نجینه ی رۆژه لاتی و پیگه یه نهری فارس و سند و کرمان و کاروانسه رای خواره زم و ره ی و جوزجان وه سفکراوه، ههر دهرباره ی نیشابور نوسراوه که به ناوبانگترین شار بووه له به رده وامی بازرگانیه که یدا و زۆری ریگاوبانه کانی، له مه زنی کاروانه بازرگانیه کانی.^(۴)

یاخود شاره کانی کابول و غه زنین دوو ناوه ندی گه وره بوون بو ئالوگۆری که لوپه لی بازرگانی، چونکه ئه و کاروانه بازرگانیه ی که له ناوچه کانی هینده وه ده هاتن و به سجستاندا تیده په رین و به بان و پی ده شته کانی خوراساندا تیده په رین و ده گه یشتنه ئه م دوو شاره و لیزه وه دابه ش ده بوون به دوو لقدا لقیک بو ناو خوراسان و لقیکی دی بو ئه ویدیو پروبار.^(۵)

ههر وه ها شاری هورات که (فرضة - له نگه رگری) خوراسان و سجستان و فارس بووه، واتا ئه و به رو بومانه ی له و سی ههریمه وه ده هاتن، شاری هورات شوینی له نگه ر و وه ستان و دابه شکردن و بلاوه کردنیان بووه، شاری به لځ مه نزلگه و شوینی مانه وه و پشوودانی بازرگانان بووه، کۆکه ره وه ی سه رجه م بازرگانیه کان بووه، له زۆربه ی ئاراسته کانه وه به کالای نایابه وه پرووده کرایه شاری به لځ.^(۶)

(۱) إدريسی: م.س، ج ۱/ ص ۴۸۲.

(۲) المقدسی: م.س، ص ۳۱۴.

(۳) وهک گه شته که ی (Nanaivandak) که پیاویکی بازرگانی خه لکی سه مه رقه ند بووه وله نیوان (۱۱۲- ۱۳۲/ک ۷۳۱-۷۵۰ز) له گه ل مامه یدا به گه شتیک ده چن بو شاری (chang an) ی چین و له گه رانه وده مامه ی بو بازرگانی پرووده کاته شاره کانی (مه رو و به لځ) و باسی ئه م دوو شاره لیزه ده ده بینین که دوو شاری گرنگ بوون، بو زانیاری زیاتر بروانه: SUSAN Whitfield: life along the Silk Roud, 1^{est} edition, John murray (publishers) Ltd, Los Angeles, 1999, p37.

(۴) الاضطخری: م.س، ص ۱۴۵؛ المقدسی: م.س، ص ۳۱۵.

(۵) ف.هايد: تاريخ التجارة في الشرق الأدنى في العصور الوسطی، تر/ أحمد محمد رضا، ط ۱، الهيئة المصرية العامة للكتاب، مصر، ۱۹۸۵، ص ۵۵.

(۶) ابن بلخی: م.س، الورقة رقم ۱۲۱_۱۲۲.

له ههریمی خوراساندا شارهکان زیاتر له پیگه‌ی بازرگانی گواستنه‌وه (ترانزیت) دا بوون، و اتا کاتیک کاروانیکی بازرگانی له شارهکانی جیهانی ئیسلامیه‌وه دههات به‌رهو شانیشینی چین به خوراساندا تیده‌په‌پی له شارهکانی خوراسان له‌نگه‌ری ده‌گرت و پشووی دها و به‌پی ده‌که‌وت، جا له‌م نیوانه‌دا کالای نیوخوییه‌کانیش له‌و بازرگانیه‌ده‌ره‌کیه‌دا به‌شداری پیکراوه، یاخود زورجار شاریک بووه‌ته خالی گواستنه‌وه‌ی نیوان ولاتان، به‌نموونه شاری به‌لخ که پووباری جهیهون وایکردبوو بیهته له‌نگه‌ری گواستنه‌وه‌ی کویله له تورکستانه‌وه بو جیهانی ئیسلامی، ریژه‌یه‌کی به‌رز له باج له‌و بازرگانانه وهرده‌گیرا که کالایان به‌م شاره‌دا تیده‌په‌ران.^(۱)

سییه‌م: کالا و به‌روبومه بازرگانییه‌کان:

لیرده‌دا ده‌مانه‌ویت ئه‌وه پوون بکه‌ینه‌وه ئه‌و کالا و به‌روبومانه چی بوون که له بازرگانیه‌کاندا به‌شداریان پیکراوه، زورجار کالاکان تاییه‌ت بوون به ههریمی خوراسان و پاشناوی شاریک یان خودی خوراسانیان هه‌لگرتوو، ئه‌مه‌ش تاییه‌تمه‌ندی شاره‌کان دهرده‌خات له‌نیو شارستانییه‌تی ئیسلامیدا، که شاریک به به‌ره‌میکی تاییه‌تی ناسراوه.

له‌نیو کالاکاندا چهند به‌ره‌میکی وه‌ک لۆکه و ئاوریشم گرنگترین به‌ره‌مه تاییه‌ته‌کانی خوراسان بوون، مه‌رو نیشابور باشترین جوهره‌کانی لۆکه و ئاوریشمیان هه‌نارده کردوو. به‌نموونه جاریک بازرگانیکی لۆکه ده‌چیه شاری مه‌رو، تا ئه‌و کاته پینی وابوو هه‌ر ولاتی شام لۆکه‌ی هه‌یه، به‌لام کاتیک ده‌بینیت مه‌رو لۆکه‌یه‌کی زور به‌ره‌م ده‌هینن، ده‌پرسیت که ئه‌م لۆکه‌یه بو کوی هه‌نارده ده‌کن، پینی ده‌لین بو شاری به‌غداد، له‌وه‌لامدا ده‌لینت، دیاره خه‌لکی به‌غداد له‌بری خواردن لۆکه ده‌خون، یاخود خانو و کۆشکه‌کانیان به لۆکه دروست ده‌کن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر زوری ئه‌و ریژه‌یه‌ی هه‌نارده‌ی شاری به‌غداد کراوه.^(۲)

به‌گشتی ئه‌و کالا و به‌روبومانه‌ی له شاره‌کانی خوراسانه‌وه ده‌نیردرانه دهره‌وه له چهند شاریکه‌وه بووه و هه‌ر شاریک چه‌ندکالا و به‌ره‌میکی هه‌نارده‌کردوو، جا به‌ره‌مه‌کان له‌پووی کشتوکالی و پیشه‌سازی و سروشتیه‌وه بوون، به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه:

به‌ره‌مه‌کانی شاری نیشابور بریتی بوون له (ثياب البيض الحفیه - جلوه‌رگی سپی حوفیه)^(۳)، البیاف و العمائم الشهبانیه الحفیه - جامانه‌ی شه‌هجانی سپی، الراحتج، المقانع-ده‌مامک، بین الثوبین،

(۱) المقدسی: م.س، ص ۳۴۰.

(۲) ابن الفقیه: م.س، ص ۳۲۴.

(۳) الحفیه) به هه‌ر قوماشیک و تراوه که له‌سه‌ر شیوازی قوماشی سپی ناوچه‌ی (الحفیه) سه‌ر به شاری (حلب) له ولاتی شام، بڕوانه: (محمد کرد علی: خطط الشام، ۳، مکتبه النوریه، بیروت، ۱۴۰۳ هـ، ص ۲۰۰).

الملاحم بالقز، المصمت، الاعتابي، السعدي الظرفي، المشطي، الحل، ثياب الشعر، الغزل-شال،
ئاسن).^(١)

شارى به لځ بهرهمى صابون و زاج و كبريت و قورقوشم و اسبرك و زرينخ و پيسته كان،
له گه ل چه لتوك و كونجى و گويز و باده م و شه راب و عنجد و سمن و ههنگوينى هه تاوى له تروئ
دروستكراو و ههنجير و روبه هه نارى نار دوته دهره وه.^(٢)

شارى هورات زياتر كرمى ئاوريشم و شه رابى هه لوژه و دوشاو و فستق و زور بهرهمى
ديكه و له گه ل زوربهى شيرينيه كانى خوراسان هه نارده كراوه، جگه له وهى ناسكترين كه لوپه له كان
له هوراته وه دروستكراون و هه نارده كراون به تاييه ت قاپ و قاچاخى زهرتكى به زيو تيگه ل كراو.^(٣)

شارى مهرو گوشت (جا نازانريت ئه م گوشته چون نيردراوته دهره وه، قوزاخه و قوماشى
ئاوريشم لوكه و په نير و دانه ويله و كانزاي مس و مانگا)، شاره كانى ديكه يش كالاي خويان
هه بووه له وانه وهك طوس و نسا و ابيورد و ديكه مذ و ولوالج و سرخس.^(٤)

^(١) المقدسى: م.س، ص ٣٢٣. ناوى هه نديك له و كالايانه مان هه ر به ناوه عه ره بيه كه ي خوى داناو ته وه، ئه مه ش
به هوى ئه وهى و اتا كه يمان له زمانى كورديدا ده ست نه كه و تووه.

^(٢) المقدسى: ص ٣٢٤.

^(٣) القزوينى: م.س، ص ٤٨١.

^(٤) ابن حوقل: م.س، ص ٤٣٦؛ المقدسى: م.س، ص ٢٢٦؛ ابن بلخى: م.س، الورقة رقم ١١٢_١٢١.

شارەكان وەك ناوھەندى پېشەسازىيەكان:

وشەي پېشەسازى لە كۆندا بۆ واتا و دەرپرېنكى جياواز لە واتا و دەرپرېنى ئىستاي بەكارھاتوو، لە كۆندا بە ھەر كاريكى پېشەيى يان كارسازى و ليزانينكيان وتوو (صناعة)، ھەركەسيك كە لە پېشەيەكدا شارەزا بووبىت نازناوى ئەو پېشەيەي ھەلگرتوو^(۱)، بە زۆرىك لە پېشەكانى وەك نانەوايى و بەرگدرووى^(۲) و ھەللاجى، تەنانت بە كاري پزىشكى و تراوھ (صناعة الطب) سەنعتى پزىشكى، لەگەل سەرجم پېشەكانى ديكەي وەك زمانەوانى و فەلسەفە و كيميا و ھەندەسە^(۳) و پېشەسازى خۆكردار (حيل) و چەندىنى ديكە^(۴)، ئەگەرچى پۆلېنكارى و رېزبەندى و جياكردنەوھى بەشەكانى بۆ سروسىتى و ناسروسىتى و روحي و جەستەيى كراوھ، بەلام دواجار بەھەمووى و تراوھ (صناعة)^(۵).

كاتىك باسى شارى سەدەكانى ناوھەراست دەكەين راستەوخۆ پېشەسازى دەبىتە بەشيكي گرنكى شارەكان، چونكە بەشيويەكي تەواو پېشەوھرى لەنيو شارەكاندا پەرهى سەندووھ و گەشەي كردووھ، ئەمەش بەھۆكاري بوونى چەند ھۆكاريكى گرنكى وەك لايەنى ئەمنى و بازار و كەرەستەي خا و كاروانە بازارگانى لەنيو شارەكاندا، ھەموو ئەمانە شارىان كردبووھ ناوھەنديكي گەشەكردنى پېشەسازى.

ئەوھى زۆر گرنكى ئىمە لەم تەوھەدا باسى لىوھ بەكەين پىگەي پېشەسازى لە شارەكانى خوراساندا، كە بىگومان ئەمە لە بازارەكانەوھ دەست پىدەكات، چونكە بازارەكان شوپنى كاركردنى

(۱) الفارابى: آراء أهل مدينة الفاضلة، ط ۱، دار السعادة، مصر_قاهرة، ۱۹۰۶ز، ص ۹۶؛ سوران بهاء احمد: كشتوكال وخوراك لە ھەريمي چيا، ماستەر نامە (بلاو نەكراوھ)، زانكوى سلیمانى، كۆليژى زانستە مرقاھتەكان، بەشى ميژوو، سلیمانى، ۲۰۱۴، ص ۱۱۰.

(۲) ابن جبیر: تذكرة بالأخبار عن اتفاقات الأسفار، تح/ على كنعان، ط ۱، دار السويدي، ابو ظبي، ۲۰۰۸، ص ۶۸.

(۳) سيوطى: حسن المحاضرة في أخبار مصر والقاهرة، تح/ خليل عمران منصور، ط ۱، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۴۱۸ھ، ج ۱/ ص ۵۵ و ۵۸.

(۴) الأبيشي: المستطرف في كل فن المستظرف، تح/ سعيد محمد اللحام، ط ۱، عالم الكتب، بيروت، ۱۹۹۹، ص ۳۰۹-۳۱۰؛ الخوارزمي: مفاتيح العلوم تح/ عبدالأمير أعسم، ط ۱، دار المناهل، بيروت، ۲۰۰۸، ص ص ۵۳، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۸۰، ۱۸۱، ۲۱۷.

(۵) بۆ زانيارى دەربارەي واتاي وشەكە و بەشەكانى پۆلېنكارىيەكانى كە لە جىھانى ئىسلامى سەدەكانى ناوھەراستدا بۆي كراوھ، بروانە: فوزية يونس فتاح: نظرة المجتمع إلى أصحاب المهن والحرف، مجلة جامعة دهوك، مجلد ۱، عدد ۱، دهوك، ۱۹۹۸، ص ص ۸۷-۹۴.

پیشه‌وهره‌کان بووه و له‌هه‌مان کاتدا شوینی فرۆشتنی ورده کالاکانیان بووه، ئەم که‌لتوره له بازاره‌کانی خوراساندا تا به‌م رۆژگارهی ئی‌مه‌ش ده‌گات بوونی هه‌یه.^(۱)

له بازاره‌کانی شاره‌کانی هه‌ریمی خوراسان له سه‌ده‌ی چواره‌م و پینجه‌می کۆچی / ده‌یه‌م و یانزه‌یه‌می زاینی، پیشه‌وهره‌کان به سه‌رجه‌م جۆره‌کانه‌وه بوونیان هه‌بووه، ته‌نانه‌ت زۆر جار هه‌ر پۆلیکی پیشه‌وهر که له‌یه‌ک پۆل پیشه‌دا کاریان کردووه له‌ناو بازاردا کۆلانی تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌بووه، وه‌ک کۆلانی به‌زازه‌کان و کۆلانی گۆشتفرۆشه‌کان و کۆلانی نانه‌واکان و زۆر جار وتراوه بازارێ ئاسنگه‌ره‌کان و اتا بازارێ خۆیان جیاواز بووه.^(۲)

یه‌که‌م: هۆکاره‌کانی گه‌شه‌کردنی پیشه‌سازی له هه‌ریمی خوراساندا

۱. بوونی ده‌ستی کار و شاره‌زایی:

له خوراساندا دانیشتوانیکی زۆر له شاره‌کاندا ژیاون به‌نموونه له شاریکی وه‌ک (بنجهیر) که نیوه‌ی شاری بوشنج بووه، بوشنج نیوه‌ی شاری هورات بووه، نزیکه‌ی ده هه‌زار پیاوی تیدا بووه، باشه ده‌بیته له شاریکی وه‌ک هوراتدا که چوار ئه‌وه‌نده‌ی ئەم شاره بووه، چهند پیاو هه‌بوویته، وه‌ک ده‌زانین پیاوی پینگیشتوو و اتا که‌سیکه توانای کارکردنی هه‌بیته، ئەمه ده‌که‌ینه به‌لگه‌یه‌ک بۆ زۆری ده‌ستی کار له هه‌ریمه‌که، جگه‌له‌وه‌ی گه‌شه‌کردنی پیشه‌سازیه‌کان بۆخۆی ئەنجامی ده‌ستی کاری لێهاتوو.

خه‌لکی خوراسان به‌وه ناسراون، که له بواری پیشه‌سازیدا زۆر شاره‌زابوون، به‌تایبه‌تی له یاسا و رێساکانی پیشه‌سازی و اتا له هونه‌ر و کارکردنه‌کانیدا، شاریکی وه‌کو نیشابور به شاره‌زایی و لێهاتووی له پیشه‌سازیدا ناسراوه^(۳)، هه‌رکات له سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کاندا وشه‌ی (أحكام الصنعة) به‌کارهاتیته راسته‌وخۆ مه‌به‌ست پێی هونه‌ره‌کان و شاره‌زایی و پسرپۆرییه له دروستکردندا.^(۴)

سه‌ره‌رای ئەوه شاره‌کانی خوراسان به‌ درێژایی سه‌رده‌مه‌کان خاوه‌ن زانای گه‌وره و شاره‌زا بوون، ئەمانه خاوه‌نی کتێب و بیرۆکه‌ی تایبه‌ت بوون به پیشه‌سازیه‌کان، به‌نموونه (ابو ریحانی

(۱) به‌نموونه له شاری سه‌بزه‌وارو نیشابور و مه‌شه‌هه‌ ئەم جۆره‌بازاره‌ بوونی هه‌یه، ئەویش له سه‌ردانیکی مه‌یدانیماندا بۆ ئەو شارانه به‌تایبه‌ت شاری سه‌بزه‌وار هه‌ندیک له پیشه‌وهره‌کان شوینی کارکردنیان و شوینی فرۆشتنیان و ته‌نانه‌ت شوینی مانه‌وه‌شیان هه‌ر له ناو بازار و له‌سه‌ر کارگه‌ بچوکه‌که‌یان بوو.

(۲) قحطان الحدیثی: م.س، ص ۴۸۱.

(۳) المقدسی: م.س، ص ۲۹۳، ۳۳.

(۴) بۆ نموونه له دروستکردنی هه‌رمه‌کان و هه‌ندی کاری دیکه‌ی ئەندازیاریدا ئەم وشه‌یه به‌کاردیته، که ته‌نها مه‌به‌ست له شاره‌زاییه له دروستکردندا، بڕوانه: المقریزی: الموعظ والأعتبار بذكر الخطط والآثار، تح/ ایمن فؤاد سید، ۱، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن، ۱۴۲۲هـ، ج ۱/ ص ۲۲۰، ج ۳/ ص ۷۴۵.

البیرونی) خوی دهلیت کتیبکی هه بووه دهرباره‌ی دروستکردنی (اسطربلاب) ، یاخود و تراوه ئەم زانایه یه کهم کهس بووه که داهینه‌ری دۆلابی ئاو سه‌رخستن بیت له نزمیه‌وه بۆ به‌رزى.^(۱)

۲. بوونی که‌رهسته‌ی خاوه‌ی سامانی کانزایی، ئاژه‌لی، پوهه‌کی:

هه‌ریمی خوراسان به‌و پنییه‌ی هه‌ریمیکی فره تۆبۆگرافیا، خاوه‌نی بیابان و پی دهشت و شاخ و داخی زۆر و له‌هه‌مان کاتدا دارستانیشی هه‌بووه، بۆیه خاوه‌نی سامانیکیی زۆری کانزایی و ئاژه‌لی و پوهه‌کی بووه، چه‌ندین کانزای وه‌کو ئاسن و زیو و ئالتون و مس و قورقوشم و زه‌یبه‌ق و گله‌سه‌ر له خوراساندا هه‌بوون.^(۲)

هه‌ریمی خوراسان خاوه‌ن سامانیکیی ئاژه‌لی مالی و کیوی بی ئه‌ژمار بووه، هه‌ر ئه‌مه‌ش پالنه‌ری بوونی پیشه‌سازییه‌کانی وه‌ک خۆشکردنی پیسته و دروستکردنی کالای و که‌لوپه‌لی چه‌رم بووه، زیاتر پیسته‌ی ریوی و که‌رویشک و سمۆره بوون و نی‌ردراونه‌ته دهره‌وه.^(۳)

سه‌باره‌ت به سامانی پوهه‌کی، هه‌ریمی خوراسان خاوه‌ن چه‌ندین جۆر پوهه‌کی سروشتی و چینه‌دراو بووه، ئه‌مانه به‌شیکیان له پیشه‌سازی خۆراکی بۆ دروستکردنی زه‌یته پوهه‌کیه‌کان وه‌ک زه‌یتی کونجی، هه‌روه‌ها بۆ دروستکردنی سرکه و شه‌راب و دۆشاو، که هه‌موو ئه‌نجامی بوونی سامانی پوهه‌کی بوون له هه‌ریمه‌که‌دا و به‌شیکیان به‌سود وه‌رگرتن له ته‌خته‌که‌یان له بواری بیناکاریدا به‌کارهاتوون.^(۴)

دووهم: گرنه‌ترین ئه‌و پیشه‌سازیانه‌ی له خوراساندا هه‌بوون:

۱. پیشه‌سازی کانزایی و سه‌که‌لیدان:

به‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌شیک له شاره‌کانی خوراسان خاوه‌نی مادده‌ی خاوی کانزایی زۆریک له کانزاکان بوون، به‌نمونه وه‌ک کانزای ئاسن و مس که گرنه‌ترین کانزاکان بوون له شاره‌کانی نسا و فرغانه و اسبیجاب له هه‌ریمی خوراسان هه‌بوون، ته‌نانه‌ت له خه‌راجی سالانه‌ی هه‌ریمه‌که‌دا ئاسن وه‌ک به‌شیک له خه‌راج نی‌ردراوه بۆ به‌غداد، به‌جۆریک ریژه‌که‌ی (هه‌زار و سی سهد پارچه ئاسن) بووه، یاخود نمونه‌ی شاری طوس که زۆریک له کانزا و به‌رده به‌نرخه‌کانی تیدا بووه، به‌تایبه‌تی (به‌ردی فه‌یروزه) و کانزاکانیش وه‌ک (ئالتون و زیو و مس و ئاسن)، کانزای ئاسن له

(۱) البیرونی: م.س، ص ۴۵۲

(۲) ابن رسته: م.س، ص ۲۸۷ ؛ الهمدانی: کتاب الجوهرتین العتیقتین المائعتین من الصفراء والبيضاء (الذهب والفضة)، تح/ أحمد فؤاد باشا، ط ۱، مطبعة دارالکتب والوثائق القومية بالقاهرة، مصر_قاهرة، ۲۰۰۹، ص ۹۹.

(۳) کی لیسترنج: م.س، ص ۴۶۵، ۴۷۲.

(۴) القزوينی: م.س، ص ۴۲۸-۴۲۹، ۴۵۷، ۴۸۱ ؛ المقدسی: م.س، ص ۳۲۴.

شاره‌کانی دیکه‌ی وهک هورات و نیشابور هه‌بووه.^(۱) له شاری بنجهیر که شاریکی مامناوهند بووه، شاریک خاوه‌نی ده‌هزار پیاو بووه، شاخیکی پر له زیو نزیکیان بووه، خه‌لکه‌که‌ی به هه‌لکه‌ندنی شاخه‌که و دهره‌نیانی زیوه‌وه مژیل بوون، له‌م کاره‌دا توانستیکی بی وینه‌یان هه‌بووه.^(۲)

پی ده‌چییت له زوریکی له شاره‌کانی خوراساندا پیشه‌سازی کانزاکان هه‌بووییت، به‌لام ئیمه مامه‌له له‌گه‌ل ده‌قی نوسراودا ده‌که‌ین، به‌م پییه زانیارییی هه‌ندیکی شارمان پیدراوه که ئه‌م پیشه‌سازی‌یه‌یان تیدا هه‌بووه، به‌نموونه شاری فاریاب نوسراوه زوربه‌ی ئه‌و پیشه‌سازیانه‌ی تیدابووه که ئه‌و سه‌رده‌مه له شاره‌کاندا بوونی هه‌بووه.^(۳)

له شاره‌کانی خوراساندا چه‌ندین که‌ره‌سته‌ی له کانزا دروستکراوه‌کان هه‌بوون، له‌وانه که‌ره‌سته‌کانی به‌کاره‌نیانی رۆژانه وهک چه‌قۆ و مه‌نجه‌ل و قوفلی ده‌رگا و چه‌ندین که‌ره‌سته‌ی دیکه، یاخود ئاشی ئاو و ئاشی با هه‌بوون که ئاسن و کانزاکانی دیکه‌ی تیدا به‌کاره‌اتووه، ئامیره چه‌نگیه‌کان وهک جلو‌به‌رگی ئاسنین و ده‌رگای ئاسنین و شمشیر و چه‌ندین چه‌کی به‌کاره‌اتووی ئه‌و رۆژگاره و چه‌ندین که‌ره‌سته‌ی دیکه‌ی کانزایی، ئه‌مانه هه‌موو به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ریژه‌ی به‌کاره‌نیانی کانزاکان و بوونی پیشه‌سازی‌یه‌کانیان.^(۴)

له به‌ناوبانگترین شاره‌کانی که پیشه‌سازی کانزاییه‌کانیان تیدابووه، شاری به‌لخ بو که‌ره‌سته‌کانی له ئاسن دروستکراوی وهک شمشیر و ئاوینه وزری، شاری مه‌رو پیشه‌ی ئاسنگه‌ری فرۆشتنی ئاسن، شاری نیشابور بو قاپ و قاچاخی مسین و که‌ره‌سته‌ی له ئاسن دروستکراو و فرۆشتنی، شاری هورات بو مسگه‌ری و ئاسن.^(۵)

سکه لیدان یه‌کیکیتر بووه له پیشه‌سازی کانزاییه‌کان، که چه‌ندین جو‌ری سکه‌ی زیو و زیو و مس هه‌بووه، له خوراساندا، به‌تایبه‌تی له شاری مه‌رو، خانه‌ی سکه‌لیدان (دار الضرب) هه‌بووه، ئه‌مه‌ش له رۆویه‌که‌وه نیشانه‌ی گرنگی هه‌ریمی خوراسان ده‌گه‌یه‌نییت له جیهانی ئیسلامیدا، له‌رۆویه‌کی دیکه‌وه پیشه‌که‌وتنی پیشه‌سازی ده‌گه‌یه‌نییت له‌م شاره‌دا، ئه‌م شاره له سه‌رده‌می

(۱) المقدسی: م.س، ص ۳۲۲؛ القزوينی: م.س، ص ۴۱۱؛ ابن حوقل: م.س، ج ۲، ص ۴۳۴؛ کی لیسترنج: م.س، ص ۴۳۰، ۴۶۳، ۴۷۱.

(۲) السمعی: م.س، ج ۱۲، ص ۳۳۴-۳۳۵.

(۳) الحمیری: م.س، ص ۴۳۸.

(۴) القزوينی: م.س، ص ۴۸۱؛ سیفی هروی: م.پ، ص ۸، ۵۵، ۹۵، ۱۱۲، ۱۵۵؛ عبدالحی حبیبی: م.س، ص ۴۷۰-۴۷۲.

(۵) قحطان الحدیثی: خراسان فی العهد السامانی، م.س، ص ۴۶۹-۴۷۰.

خەلیفە مەئموندا جگەلەو دەی پایتەختی خیلافەئە ئیسلامی بوو، شوینی لیدانی سکەئە دەولەتیش بوو.^(۱)

ئیمە سەرەرای ئەو زانیاریانەئە لە کتییی ولاتناساندا دەربارەئە پیشەسازی شارەکانی خوراسان بەرچاومان کەوتوو، چەندین پارچەئە شوینەواری لە ئیستادا لە مۆزەخانەکانی جیهاندا بوونی هەئە کە دەگەرپینەو بو سەرەمە جیاوازەکانی شارە جیاوازەکانی خوراسان، یەکیک لەو پارچانە کە دروستکردنەکەئە دەگەرپیتەو بو سەدەئە ۴ کۆچئە / ۱۰ زاینئە، مەقالیەکی دروستکراو لە زەرتکی (زەردەئە) ئی تئاو و لەقالبدراو، کە مەقالیەکی تاییبەتە و لە سەرەو بەزنیی و لە ژیرەو چوار قاچئە هەئە و ئەملاولاکانی کون کون کراو بو درچوونی دوکەل، لە چوارچۆئەکەشیدا جوانکاری زەخرەفەئە پووکی تیدا نەخشینراو، بەرزیهکەئیشئە (۱۲,۵۰ سم).^(۲)

۲. پیشەسازی جلو بەرگ و خومکردن:

جلو بەرگ لە هەریمئە خوراساندا گرنگئە پیدراو و لە شارەکانی ئەم هەریمەدا چەندین کەرەستەئە دروستکردنئە جلو بەرگ بەکارهینراو بو دروستکردنئە پۆشاکئە خۆیان و هەناردەکردنئە، لە دیارترین ئەو ماددە سەرەکیانەئە لە شارەکاندا باو بوو بو دروستکردنئە جلو بەرگ، لۆکە و خوری و پیستە و ئاوریشم بوون.

شارەکانی هەریمئە خوراسان بەتاییبەت هەردوو شارئە مەر و نیشابور بەناوبانگ بوون بە باشترین جۆرئە لۆکە، بەنمونه شارئە مەر و جۆرئە لۆکەکەئە و ئەو پۆشاکئە لئە دروستکراو زۆر تاییبەت بوو، بەجۆرئە هەر لۆکەئە ک باش و نەرم بووئیت ناوئەدی لۆکەئە مەر و پیدراو، و لەم شارەدا پۆشاکئە لە لۆکە دروستکراو هەناردەئە دەرەو کراو.^(۳) هەرەو هەئە شارئە مەر و بو بەرەمەئینانی قوماشئە ئاوریشم زۆر بەناوبانگ بوو و کرمئە ئاوریشمیان لە شوینی دیکەو هیناو بو ئەم شارە و لەبەر خۆر و شکیان کردۆتەو و دەزوویان لئە بەرەمەئیناو.^(۴)

شارئە نیشابور زیاتر بە پیشەسازی جلو بەرگئە لۆکە و ئاوریشم و تارا دەئە ک خوریش بەناوبانگ بوو، بەجۆرئە بو هەموو ولاتانی ئیسلامئە هەندیک لە ولاتانی غەیرە ئیسلامئە هەناردەکراو، ئەمەش لەبەر زۆرئە بەرەمەئینانی و باشئە جۆرەکەئە، ئەم ئارەزووئە لەسەر

(۱) الاضطخري: م.س، ص ۱۴۸.

(۲) نبیل علی یوسف: موسوعة التحف المعدنية الإسلامية، ط ۱، دار الفكر العربي، القاهرة، ۲۰۱۰، ج ۱/ ص ۵۷.

(۳) ابن حوقل: م.س، ج ۲، ص ۴۳۶.

(۴) ف.هايد: م.س، ص ۵۵.

بووه^(۱)، ئەو پۆشاکە ئاوریشم و لۆکە و خوریهی له نیشابورهوه دەنێردرایه دهرهوه بههۆی ئاستی باشی جوهرهکهیهوه جیی سهرنجی پاشا و سهرکردهکان بووه، بهجوړیک بهرههمی هیچ ولات و ناوچهیهکی دیکه نهیتوانیوه بگاته ئاستی چاکی و بلندی ئەو.^(۲)

ئاوریشم و پهروهردهکردنی کرمی ئاوریشمی له پیشهسازیه بهناوبانگهکانی ههریمی خوراسان بووه، شارهکانی خوراسان بهتایبهتی ئاوریشمییهکانی^(۳) شاری نیشابور له چاندنی رووهکی دارتوو بو پهروهردهکردنی کرمی ئاوریشمی لهسهر ئەو رووهکه و دواتر دهرهتانی دهرهوهی ئاوریشمی له بو بهخێوکردنی قوزاخهی کرمۆکهکه شارهزاییهکی باشیان ههبووه، شاری نیشابور ناوبانگیکی دیاری ههبووه له دروستکردنی قوماش و دوورینی جلوهههگی ئاوریشمی له چهندنین جوړی جیاوازی، که ههناردهی دهرهوهی کردووه، جگه لهم دوو شاره چهندنین شاری دیکهی خوراسان به پیشهسازی ئاوریشم و کالای دروستکراوهکان لهو کوتالیه ناوبانگ بوون، ئەوانیش شارهکانی ئەبیهورد و نهسا و مهرو.^(۴)

شاری بهلخیش بهناوبانگ بووه بو خوشهکردنی پیسته و پیشهسازیهکهی، واتا دروستکردنی کالای له پیستهی خوشرکاو، سههرپای ئەوه شارهکانی نیشابور و مهرو و چهند شاریکی دیکه لهم پیشهسازیهدا ناوبانگی خوێان ههبووه.^(۵)

خومکردنی جلوهههگ یهکیکی دیکه بووه له پیشهکانی نیو بازاری شارهکانی خوراسان، که له بازارهکاندا شوینی تایبهتی خوێان ههبووه و تایبهت بوون به شووردن و سپیکردنهوهی جلوهههگ^(۶)، ئەمه جگه له شوینی تایبهت به خومکردن و رهنگکردنی قوماش، بهنموونه له چهندنین شویندا له کتیه مێژوویی و جوگرافیهکانی سهدهکانی ناوهراستدا ئاماژه به رهنگردنی جلوهههگ به رهنگی رهش کراوه، بهتایبهت لهسهههتای دهرکهوتنی عهباسیهکاندا، که شوپشیکي رهشپوش بوون ئالای و جلوهههگیان رهش بووه.^(۷)

(۱) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۶.

(۲) ابن حوقل: م.س، ج ۲، ص ۴۳۳.

(۳) ئاوریشمی: نازناویک بووه بو پیشهوههههکانی به دروستکردنی قوماشی ئاوریشم و فروشتنیهوه مژیل بوون، واتا بهو کهسهی که خهریکی ئەم کاره بووه وتراوه (الأبریسمی)، پروانه: (السمعانی: م.س، ج ۱، ص ۹۲).

(۴) قحطان الحدیثی: م.س، ص ۴۶۱-۴۶۴.

(۵) المقدسی: م.س، ص ۳۲۴؛ قحطان الحدیثی ۴۶۵.

(۶) نرشخی: م.س، ص ۲۸.

(۷) الاصطخری: م.س، ص ۱۴۹.

۳. پیشه‌سازی خوراک :

پیشه‌سازی خوراک مه‌به‌ست له هه‌موو ئه‌و کردارانه‌یه که به‌سه‌ر جوړیکی خوراکدا هینراوه، جا ئه‌و خوراکه ئاژه‌لی بوویت وهک پۆنه ئاژه‌لیه‌کان و شیرمه‌نیه‌کان، یاخود پروه‌کی بوویت وهک زه‌یت و دهرمانه وه‌رگیراوه‌کان و یاخود پیشه‌سازی میوه‌کان وهک دروستکردنی شه‌راب و مره‌با و وشکرده‌وه‌یان.

شاره‌کانی خوراسان له‌م جوړه پیشه‌سازیانه بی به‌ش نه‌بوون، به‌لام له سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌کاندا ته‌نھا ئاماژه به بوونیان کراوه و دریژه‌یان روون نه‌کراوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی گرنه‌گه ئی‌مه چهند شاریکمان له خوراساندا هه‌یه که خاوه‌نی پیشه‌سازیه‌کانی خوراک، وهک شاری به‌لخ و طالقان و نیشابور و هورات بۆ دروستکردنی شیرینه‌کان، به‌تایبه‌تی شاری هورات که شیرینی زۆربه‌ی خوراسان له‌م شاره دروستکراوه.^(۱)

پیشه‌سازیه‌کی دیکه‌ی خوراک‌ی دروستکردنی زه‌یته‌کان بووه، که له زۆر به‌ره‌می پروه‌کیدا دهرده‌هینران، وهک پۆنی کونجی که له شاره‌کانی ئه‌بیوهرد و نه‌سا و مه‌رو، هه‌روه‌ها دروستکردنی صابون له شاره‌کانی به‌لخ و نیشابور و به‌یهه‌ق.^(۲)

۴. پیشه‌سازی ته‌خته ، شوشه و کاغه‌ز:

دیارتین ئه‌و شارانه‌ی که دارستانی تیدا بووه شاری (بوشنج و شاری هورات) ه که به‌هۆی زۆری داره‌کانیان و بوونی جوړی عه‌ر له بوشنج به‌ناوبانگ بووه و توانای هه‌نارده‌کردنی ته‌خته‌یان هه‌بووه بۆ هه‌ریمه‌کانی ده‌وروبه‌ر، سه‌ره‌پای ئه‌وه شاری دیکه‌مذ که له‌سه‌ر پۆخی پووباری جه‌یه‌ونه ، به‌ناوبانگ بووه له دروستکردنی که‌شتی، که ئه‌و پۆژگاره بۆ دروستکردنی زیاتر پشت به ته‌خته به‌ستراوه.^(۳)

پیشه‌سازی شوشه له به‌شیک له شاره‌کانی خوراساندا هه‌بووه، شاری طوس به‌م پیشه‌سازیه به‌ناوبانگ بووه له دروستکردنی شوشه و په‌رداخ و سه‌تلی شوشه‌دا، شاری مه‌رو ئه‌م پیشه‌یه‌ی تیدا بووه و به دروستکردنی شوشه به‌ناوبانگ بووه، به‌تایبه‌ت به جوړی (مری) ناسراوه.^(۴) پیشه‌سازی کاغه‌زدروستکردن له خوراساندا هه‌بووه و ئه‌وانه‌ی ئه‌م پیشه‌یه‌یان کردووه پیتیان وتراوه (الوراقون) و کاغه‌زی خوراسانی ناوبانگیکی دیاری هه‌بووه له‌نیو کایه‌ی زانست و

(۱) مؤلف مجهول: حدود العالم ، م.س، ص ۱۲۰ ؛ مقدسی: م.س، ۳۲۴ ؛ قحطان الحدیثی: م.س، ص ۴۷۲_۴۷۳.

(۲) مقدسی: م.س، ص ۳۲۴.

(۳) الاضطحری: م.س، ص ۱۵۱؛ مقدسی: ن.م، ص ۳۲۵ و ۳۰۸.

(۴) قحطان الحدیثی: م.س، ص ۴۷۲.

نوسه راندا، تهنانهت له دهره وهی خوراسان ئهم ناوبانگهی هه بووه، به نمونه (السمعانی) باسی کاغزی خوراسانی نوسیوه، که به کارهینراوه.^(۱)

پیشه سازی کاغز بنه چه که ی دهگه ریته وه بو ئیمپراتوریه تی چینی، هرچی کاغزی خوراسانیه ئه وه چینیه کان هاتوون له خوراساندا بلاویان کردوته وه، له وه به دواوه دوو جور کاغز هه بووه کاغزی چینی و کاغزی خوراسانی، هرچی خوراسانیه زیاتر له که تان دروستکراوه و به ولاتانی ئیسلامیدا بلاو بوته وه، له سه رده می ئه مه وی وعه باسیدا ئه م جوره کاغزه به کارهاتووه، که چهن دین جوری جیاوازی هه بووه، له وانه (السلیمانی، الطلحی، النوحی، الفرعونی، الجعفری الطاهری).^(۲)

(۱) السمعانی: الأنساب، م.س، ج ۸/ ص ۳۴۵.

(۲) ابن ندیم: م.س، ص ۳۲.

ئەنجام

پاش ئەو ماوه زۆرەى تويژەر لەگەڵ سەرچاوهكانى تويژينهوهى بەردەستدا بوراندى و تويژينهوهى ورد و درشتى زانيارىيهكانى كرد بۆ نوسىنى نامەى بەردەستمان، پاش تاوتويژکردنى بىرۆكه و نوسينهكان، گەيشتینه چەند ئەنجاميكي گرنگ لە بواری شار و شارنشىنى و شارستانىيهتى شارەكان، لە هەريمي خوراساندا لە سەردەمى ديارىكراو، كە ئەمانەن:

يهكەم: هەريمي خوراسان هەر لە پيش سەردەمى ئيمراتۆريهتى ساسانيهوه هەريميكي گرنگ و ستراتيجى بووه بۆ هەريمهكانى چواردهورى خۆى، هەميشه كاريگەرى خۆى لەسەر ئەو هەريمانە داناوه كە هاوسى و هاو سنورى بوون، ئەمەش بەهۆى تەمەنى ديريى هەريمهكە و هەلكەوتە جوگرافيهكەيهوه بووه، سەرەپاى گرنكى هەريمهكە لەپرووه ئابووريهوه.

دووهم: ئەم هەريمه لەپرووى سنورهوه سنوريكى ديارىكراوى هەبووه، بەلام زۆريك لە تويژەرانى ئەم بواره، بەهۆى ئەو فراوانبوونەى هەريمهكە لەسەردەمى ئيسلاميدا بەخۆيهوه بينيويهتى، كارهكەيان لى هەله بووه و سنورى هەريمهكە فراوانتر لە سنورى خۆى باس دەكەن، هەلبەت مەبەستمان بۆ سەدهى (٤ و ٥ كۆچى / ١٠ و ١١ زايى)ه، واتا بۆ ئەم دوو سەدهيهش هەر وهكو سەردەمانى سەدهكانى پيشوو، سنورهكەيان ديارى كردوو. لەكاتىكدا لە سەدهى چورەم بەدواوه هەريمهكە سنوريكى ديارىكراو و بچوكترى لەوهى پيشوو هەبووه.

سپيهم: ئەنجاميكي ديكهى گرنگ ئەوهيه لەم تويژينهوهيهوه بۆمان دەرکەوت، شار چ رۆليكى گرنگ و گوره دەبينيت لە گەشهکردن و بوژانهوهى پرووه شارستانىهكانى هەر كۆمهلهگهيهك، بەجۆريك ناوهندى پيشكهوتتەكانە و بەرههەمى شارستانىانهى كۆمهلهگا دەچنيتەوه و خۆى دەبیتە ناوهند بۆ ژيارى هەر كۆمهلهگهيهك، لەم تويژينهوهيهوه بۆمان دەرکەوت لە سەدهكانى ناوهراستدا شار چەندە گرنگ بووه، چونكە شارەكان واتا هيزى هەر هەريميكي جوگرافى، چونكە يهكەيكى ئاوهدانى گەورهتر لە گوند بوون و هەمەرهنگيان لە چين و تويژه جياوازهكان رۆليكى شارستانى گەورهترى لە گوندهكان پى بەخشيون.

چوارەم: لەم تويژينهوهيهوه بۆمان دەرکەوت شارەكانى خوراسان چەندە گرنگ بوون و لەپرووى ميژووييشهوه چەندە ديريى بوون، بەلام بەردەوام بوون لە ژيان و دواى چەندىن تىكچوون و لەناوچوون، لەهەمان كاتدا بەهۆى گرنكى هەلكەوتەى شوينهكەيان، دووباره بنياوانهتهوه، هەروها تا رۆژگارى ئەمپرومان پەر ئاوهدانى و زیندوون، بەنموونه شارى نيشابور كە ئيمه بۆخۆمان لە ميانى تويژينهوهكهدا سەردانىكى مهيدانى ئەو شارەمان كرد، شارىكى گەوره و گرنكى

ولاتی ئیرانه، له کاتیکدا چهند جاریک له میژووی دووردریژی خویدا تیکچوو و ویران بووه، شارهکانی دیکهیش بههه مان شیوه له گه ل ئه و میژووهی ههیان بووه له ئیستادا شاریکی گرنگن، ههردوو شاری به لڤ و هورات دوو شار و دوو ویلایهتی گرنگی ئه فغانستان، شاری مرو له ئیستادا به ناوی شاری (ماری_Mary) له ولاتی تورکمانستان زیندوو ئاوه دانه.⁽¹⁾

پینجه م: شارهکانی خوراسان به هۆی دیرینیان و به هۆی قهره بالغیان به دانیشتون و بوونی گوندیکی زۆر که سهر به شارهکان بوون، ئه مانه هه موو وایکردوو به بینه ناوه ندیکی گرنگ بۆ سه رجه م بوارهکانی سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی، ئه و زانایانه ی به مندالی له گوندهکان گه وره ده بوون، پووین ده کرده شارهکان و تینیدا پی ده گه یشتن، ئه و کاروانه بازرگانیه که ده هاتن راسته وخۆ له شارهکان باریان ده خست، ده سه لاتدار و خاوه ن سوپاکان شارهکانیان ده کرده ئامانجی دیاریکراوی خۆیان تاوه کو ده ست به سه ر هه ریمه که دا بگرن، ئه مه ش ئه و ئه نجامه ده خاته پوو که شار کۆکه ره وه ی هیز و توانا و به هره کانه.

شه شه م: ئه نجامیکی گرنگی توژیینه وه که مان ده رکه وتنی ئه و پۆله ی شارهکان بوو له پوو ی ژیا نی زانسته وه بۆ پیشکه وتنی شارستانیه ت، شارهکانی خوراسان شاری زۆر گرنگ بوون بۆ زانسته کان، ده بینین یه که مین خویندنگه ی نیزامیه له شاری نیشابوردا ده کریته وه، له کۆی ئه و نۆ خویندنگه (نظامیه ی) له جیهانی ئیسلامیدا کرانه وه پینجیان له شارهکانی خوراساندا بووه، به مه ش شارهکانی خوراسان هه ر بۆ هه ریمه که گرنگ نه بوون، به لکو بۆ کۆی جیهانی ئیسلامی گرنگ بوون، کاتی دووتویی کتیه میژوویییه کان هه لده دهینه وه چهن دین نازناوی نيسابوری و طوسی و هورهوی و مه روروزی و به لڤی و نسائی و بوخاری و خراسانی ده بینین، ئه مه ش وینای گه شه کردنه زانستهکانی ناوچه که مان پی ده لیت.

حه وته م: شارهکانی خوراسان له پوو ی بازرگانیه وه زۆر گرنگ بوون به هۆی ئه وه ی ئه م هه ریمه که وتبووه نیوان جیهانی ئیسلامی و نیمچه دورگه ی هیند و ئیمپراتۆریه تی چینه وه، بۆیه له زۆربه ی کاته کانداندا شارهکان ببوونه ناوه ندیکی بازرگانی گرنگ بۆ کاروانه بازرگانیه وشکانیهکانی نیوان ئه و دوو شوینه ی باسما ن کرد. به تایبه تی خوراسان که که وتبووه نیوان ولاتی تورک و جیهانی ئیسلامیه وه، زۆربه ی ئه و مه ملوکه تورکانه ی بۆ جیهانی ئیسلامی هاورد ه ده کران له پوو باری جه یهون و شاری به لڤه وه هاورد ه کراون، ئه مه سه ره پای چهن دین کالای بازرگانی دیکه ی گرنگ و گران به ها.

هه شته م: شارهکان بۆ پیشه سازیهکانیش ناوه ند بوون، به جۆریک ته نها له شارهکاندا پیشه سازیه گه شه کردوو هکانی سه رده م هه بوون، له مه وه شارهکان بوونه ته ناوه ندی کۆبوونه وه ی که ره سه ته

(1) Edmund Bosworth, ibid, p.p.401, 154, 257.

خاوهكان، ههربۆيه ولاتناسه ئيسلاميهكان ههردهم باسى شارهكان دهكهن و به پيگه بازرگاني و پيشهسازيهكاني شاردا ههلهدهن، بهلام گوند و ئاوايهكان جيگهيهكيان لهنيو باسى پيشهسازي و بازرگانيدا بهو شيوهيه نيه ، زياتر بۆ كشتوكال گوندهكان گرنگ بوون.

نۆيه م: دواي خویندنهوهی زۆریک له سههرچاوهكان، دهركهوت شار گهورهترين شويني كۆبوونهوهی مرۆقهكان بووه، ههر ولاتيک شاري گهورهتر و پر دانيشتواني ههبووييت گهشه سهندوتر و پيشكهوتوتر بووه، ئەمەش لهگهڵ ئەو پۆلهی شارهكان لهرووی فهروانهوايييهوه بۆ ناوچهكاني ديکه ههيان بووه، گرنگ بوون بۆ ههژموون و دهسهلاتي ناوچهيي و فراوانتريش له ناوچهيي.

دهيه م: دهركهوت ئەوهی گرنگه بۆ شارهكان لهپيش ههموشتيکهوه، پيگه جوگرافي و سياسيکهی شاره وادهكات ببیته ناوهنديک بۆ گهشهکردنه شارستانيهكان، ئەمەش بهپیی توانا لهم تويزينهوهيهدا پرونکراوتهوه، چونکه شارهكان بهو دهسهلاته سياسيی تيباندا ههبووه و خاوهداری شارهكاني کردووه، هاوړی لهگهڵ ئەو پيگه جوگرافيیهی شارهكان وایکردووه ببنه ناوهند بۆ گهشهکردنهكان.

لیستی سه رچاوه کان

دهستوس:

١. ابن بلخي: احمد بن سهل أبو زيد البلخي

صور الأقاليم، مخطوطة غير محققة، في مكتبة الإمام الحكيم العامة، نسخة رقم ٦٣٢، الناسخ/ محمد بن طاهر، عدد الأوراق ٧٨، الحجم ١٤،٧ × ٢١،٧ ، عدد السطر ٢٥، التسلسل الإلكتروني ٣٦٣٦.

سه رچاوه رهسه نه كان:

أ. به زمانى عه ره بى:

- الأبشيهي: شهاب الدين محمد بن أحمد أبي الفتح (ت ٨٥٢هـ)
- ١. المستطرف في كل فن المستظرف، تح/ سعيد محمد اللحام، ط ١، عالم الكتب، بيروت، ١٩٩٩.
- ابن أبي أصيبعة: موفق الدين ابى عباس احمد بن القاسم (ت ٦٦٨هـ)
- ٢. عيون الأنباء في طبقات الأطباء، تح/ نزار رضا، ط ١، دار مكتبة الحياة، بيروت، د.س.
- ابن الأثير: أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد الشيباني الجزري (ت ٦٣٠هـ)
- ٣. الكامل في التاريخ، تح/ أبى الفداء عبدالله القاضى، ط ١، دار كتب العلمية، بيروت-١٩٨٧.
- ابن أخوه: ضياء الدين محمد بن أحمد بن أبي زيد القريشى (ت ٧٢٩ك)
- ٤. معالم القرية في أحكام الحسبة، تح/ صديق عيسى المطيعي و محمد محمود شعبان، ط ١، مكتب الأعلام، ايران_قم، ١٤٠٨هـ
- الأدريسى: ابو عبدالله محمد بن محمد الحسنى (ت ٦٥٠هـ)
- ٥. نزهة المشتاق في اختراق الآفاق، ط ١، عالم الكتب، بيروت، ١٤٠٩هـ.
- أسنوي: عبدالرحيم بن حسن، (ت ٧٧٢هـ)
- ٦. طبقات الشافعية (أسنوي)، تح/كمال يوسف حوت، ط ١، دار الكتب العلمية، لبنان- بيروت، ١٤٢٢هـ.
- الاضطخري: أبو إسحاق إبراهيم بن محمد (ت ٣٤٦هـ)
- ٧. المسالك و الممالك، تح/ محمد جابر عبدالعال حيني، ط ١، الهيئة العامة لقصور الثقافة، القاهرة- ٢٠٠٤.
- أصفهاني، عمادالدين محمد بن محمد بن حامد اصفهاني (ت ٥٩٧هـ)
- ٨. تاريخ دولة آل سلجوق، تح/ يحي مراد، ط ١، دار العلمية، لبنان-بيروت، ٢٠٠٤

- باخرزى: على بن الحسن بن على بن أبى الطيب (ت ٤٦٧هـ)
- ٩. دمية القصر و عصرة أهل العصر، تح/ محمد التونجى، ط١، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٣.
- بروسوى: محمد بن على بروسوى (ت ٩٩٧هـ)
- ١٠. أوضح المسالك إلى معرفة البلدان و الممالك، تح/ مهدي عبدالرواضية، ط١، دار الغرب الإسلامي، لبنان-بيروت، ١٤٢٧هـ
- بغدادى: إسماعيل بغدادى بابان زاده (١٣٣٩هـ)
- ١١. هدية العارفين، اسماء المؤلفين و آثار المصنفين، ط١، دار إحياء التراث العربى، لبنان-بيروت، ١٩٥١.
- البكري: عبدالله بن عبدالعزيز بن محمد بن أيوب بن عمر (ت ٤٨٧هـ)
- ١٢. معجم ما استعجم من أسماء البلاد و المواضع، تح/ سقاء مصطفى، ط٣، مطبعة عالم الكتب، بيروت-١٤٠٣هـ
- البلاذرى: احمد بن يحيى بن جابر (ت ٢٧٩هـ)
- ١٣. فتوح البلدان، ط١، دار و مكتبة الهلال، بيروت-١٩٨٨م، ص ٣٩٠.
- البندارى: فتح بن على بندارى (ت ٦٤٣هـ)
- ١٤. كتاب تاريخ الدولة آل سلجوق، مختصر كتاب نصره الفترة و عصرة الفطرة، ط١، شركة الطبع الكتب العربية، ١٩٠٠.
- البيروني: أبو ریحان محمد بن أحمد (ت ٤٤٠هـ)
- ١٥. الآثار الباقية عن القرون الخالية، تح/ پرويز ازكايى، ط١، مركز نشر ميراث مكتوب، تهران، ١٣٨٠ش.
- ابن بطوطة: ابو عبدالله محمد بن عبدالله (ت ٧٥٤هـ)
- ١٦. رحلة ابن بطوطة، تح/ عبدالهادى تازى، ط١، اكاديمية المملكة المغربية، رياض-١٤١٧هـ
- ابن تغرى بردى: جمال الدين أبى المحاسن يوسف (ت ٨٧٤هـ)
- ١٧. النجوم الزاهرة فى ملوك مصر و القاهرة، ط٢، مطبعة دار كتب العلمية، مصر-د.س.
- الثعالبي: أبو منصور عبدالملك بن محمد النيسابورى (ت ٤٢٩ هـ)
- ١٨. يتيمة الدهر في محاسن أهل العصر، تح/ مفيد محمد قميحة، ط١، دار الكتب العلمية، لبنان-بيروت، ١٩٩٩.

١٩. ثمار القلوب فى المضاف و المنسوب، تح/ محمد أبو الفضل ابراهيم، ط ١، المكتبة العصرية، لبنان-بيروت، ٢٠٠٣.
- إبن جبير:
٢٠. تذكرة بالأخبار عن اتفاقات الأسفار، تح/ على كنعان، ط ١، دار السويدي، ابو ظبي، ٢٠٠٨.
- ابن الجوزى: أبو الفرج عبدالرحمن بن على بن محمد (ت ٥٩٧هـ)
٢١. المنتظم فى التاريخ الملوك و الأمم، تح/ محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت-لبنان، ١٩٩٣.
- حاجى خليفة: مصطفى بن عبدالله (ت ١٠٦٧هـ)
٢٢. كشف الظنون عن أسامى الكتب و الفنون، دار إحياء التراث العربى، بيروت، د.س.
- حميرى: أبو عبدالله محمد بن عبدالمنعم الصنهاجى الحميرى (ت ٧٢٧هـ)
٢٣. الروض المعطار فى خبر الأقطار، تح/ احسان عباس، ط ٢، مكتبة لبنان ناشرون، بيروت-١٩٨٤.
- أبو حنيفة الدينورى: ابو حنيفة احمد بن داود (ت ٢٨٢هـ)
٢٤. الاخبار الطوال، تح/ عبدالمنعم عامر و جمال الدين شيال، د.ط، منشورات الرضى، ايران/قم-١٣٦٨ش.
- إبن حوقل: ابوالقاسم محمد بن على النصيبى (ت ٣٦٧هـ)
٢٥. صورة الأرض، ط ٢، مطبعة دار الصادر، بيروت-١٩٣٨
- خانچى: محمد امين خانچى (ت ١٣٢٥هـ)
٢٦. كتاب منجم العمران فى المستدرک على معجم البلدان، ط ١، مطبعة سعادة، قاهرة-١٣٢٥هـ.
- ابن خرداذبه: أبو القاسم عبيدالله بن عبدالله بن أحمد (ت حوالي ٣٠٠هـ)
٢٧. المسالك و الممالك، ط ١، مطبعة دار الصادر، بيروت-١٩٩٢.
- إبن خلدون: عبدالرحمن بن خلدون المغربى (ت ٨٠٨هـ)
٢٨. المقدمة، تح/ عبدالله محمد درويش، ط ١، دار يعرب، دمشق-٢٠٠٤.
- ابن خلکان: ابو العباس شمس اكدين احمد بن محمد (ت ٦٨١ هـ)
٢٩. وفيات الاعيان: تح/ إحسان عباس، ط ١، دار صادر، بيروت-لبنان، د.س.

- الخوارزمي: محمد بن أحمد يوسف الكاتب (ت ٣٨٧ هـ)
- ٣٠. مفاتيح العلوم، تح/عبد الأمير أعسم، ط١، دار المناهل، بيروت، ٢٠٠٨.
- الذهبي: أبي عبدالله شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز (ت ٧٤٨ هـ)
- ٣١. سير أعلام النبلاء، تح/ حسان عبد المنان، ط١، بيت الأفكار الدولية، الأردن، ٢٠٠٤.
- ٣٢. تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، تح/ عمر عبدالسلام تدمري، ط٢، دار الكتائب العربي، لبنان- بيروت، ١٩٩٣.
- ٣٣. الأمصار ذوات الآثار، ط١، دار البشائر، لبنان- بيروت، ١٤٠٦ هـ.
- ابن رسته: أحمد بن عمر (ت بعد سنة ٢٩٠ هـ)
- ٣٤. الأعلام النفيسة، ط١، دار الصادر، بيروت- ١٨٩٢.
- السبكي: تاج الدين أبي نصير عبدالوهاب بن تقى الدين (ت ٧٧١ هـ)
- ٣٥. الطبقات الشافعية الكبرى، تح/ عبدالفتاح محمد الجلو و محمود محمد الطناحي، ط٢، مطبعة عيسى الحلبي البابي، دار إحياء الكتب العربي، مصر- قاهرة، ١٣٨٣ ك/١٩٦٤ ز.
- سلوى: عبدالقادر بن عبدالرحمن (قرن ١٢ هـ)
- ٣٦. الكوكب الثاقب فى أخبار الشعراء و غيرهم من ذوى المناقب ، ط١، تح/ عبدالله ياسمى، المملكة المغربية، مغرب_ رباط، ١٤٢٧
- السمعاني: أبو سعد عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي (ت ٥٦٢ هـ)
- ٣٧. الأنساب، تح/ عبدالرحمن معلمي، ط١، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد- ١٣٨٢ هـ
- شيروانى: زين العابدين بن اسكندر (ت ١٢٥٣ هـ)
- ٣٨. بستان السياحة، ج١، انتشارات كتابخانه سنائی، تهران- ب.س.
- الطبرى: ابو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠ هـ)
- ٣٩. تاريخ الامم و الملوك، تح/ محمد ابو الفضل ابراهيم، ط٢، روائع التراث العربى، بيروت- ١٣٨٧.
- طوسى: محمد بن حسن (ت ٥٦٥ هـ):
- ٤٠. رجال طوسى، تح/ جواد قيومى اصفهانى، ط٣، مؤسسة النشر الإسلامى، ايران- قم، ١٤٢٧ هـ

- ابن عبدالحق بغدادى: صفى الدين عبدالمؤمن (ت ٧٣٩هـ)
- ٤١. مراصد الإطلاع على أسماء الأمكنة و البقاع، ط ١، تح/ على محمد بجاوى، دار الجيل، بيروت، ١٤١٢هـ، ج ٣، ص ١١٨٠.
- العتبي: أبي نصر محمد بن عبدالجبار (ت ٦٨٥هـ)
- ٤٢. اليميني، تح/ احسان ذنون الثامري، ط ١، دارالطليعة، بيروت، ٢٠٤.
- الفارابي: أبو نصر محمد بن محمد بن طرخان (ت ٣٣٩هـ)
- ٤٣. آراء أهل مدينة الفاضلة، ط ١، دار السعادة، مصر_قاهرة، ١٩٠٦ز.
- ابن الفقيه الهمداني: أبي عبدالله أحمد بن محمد بن إسحاق (ت ٢٩٠هـ)
- ٤٤. مختصر كتاب البلدان، تح/ يوسف الهادي، ط ١، مطبعة عالم الكتب، بيروت- ١٩٩٦.
- ابن فضالان: احمد بن فضالان بن العباس (ت ٣٠٩-٣١٠هـ)
- ٤٥. رحلة ابن فضالان، ط ١، المؤسسة العربية للدراسات و النشر- دار السويدى، بيروت-٢٠٠٣.
- قدامة بن جعفر: أبو الفرج قدامة بن جعفر البغدادي (ت ٣٢٠هـ)
- ٤٦. الخراج و صناعة الكتابة، تح/ محمد حسين زبيدي، ط ١، دار الرشيد للنشر، بغداد-١٩٨١.
- القزويني: زكريا بن محمد(ت ٦٨٢هـ)
- ٤٧. آثار البلاد و أخبار العباد، ط ١، دار الصادر، بيروت-١٩٩٨ز.
- القلقشندي: احمد بن عبدالله (ت ٨٢١هـ)
- ٤٨. صبح الأعشى في صناعة الانشاء، تح/ محمد حسين، د.ط، دارالكتب العلمية، بيروت، د.س.
- كاتبى: سيد على كاتبى (ت ٩٧٠هـ)
- ٤٩. مرآت الممالك، ديکه/ محمود تفضلى و علي كنجه لى، ط ١، بنياد فرهنگ ايران، تهران، ١٣٥٥ش.
- المسعودى: أبو الحسن علي بن الحسين (ت ٣٤٦هـ)
- ٥٠. مروج الذهب و معادن الجواهر، تح/ كمال حسن مرعى ، ط ١، مطبعة العصرية، بيروت ٢٠٠٥.
- ٥١. معجم الأدباء، ط ١، دار الغرب الإسلامى، لبنان- بيروت، ١٩٩٣.
- المقدسي: شمس الدين محمد بن أبي بكر البناء (ت ٣٩٠هـ)
- ٥٢. أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، ط ٢، دار الصادر، بيروت- (د.س).

- المقریزی: أحمد بن علی (ت ۸۴۵هـ)
- ۵۳. الموعظ و الاعتبار بذكر الخطط و الآثار، تح/ ایمن فؤاد سید، ط ۱، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن، ۱۴۲۲هـ.
- مؤلف مجهول:
- ۵۴. حدود العالم من المشرق الى المغرب، تح/ یوسف الهادی، ط ۱، دار الثقافة للنشر، قاهرة- ۱۴۲۳هـ
- ابن منصور: ابو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم (ت ۷۱۱هـ)
- ۵۵. لسان العرب، ط ۲، دار الصادر، بيروت-د.س.
- ابن ندیم: محمد بن الإسحاق (ت ۳۸۵هـ)
- ۵۶. الفهرست، ط ۱، دارالمعرفة، لبنان-بيروت، ص ۱۹۸
- نرشخی: ابو بكر محمد بن جعفر (ت ۳۴۸هـ)
- ۵۷. تاريخ بوخارا، تح/ أمين عبدالمجيد بدوي و نصرالله مبشر الطرازی: ط ۳، دار المعارف، القاهرة، د.س.
- نظامی عروضی سمرقندی: ابی الحسن احمد بن عمر العروسی السمرقندی(ت حدود ۵۵۲هـ)
- ۵۸. چهار مقاله، تح/ محمد قزوینی، چ ۱، انتشارات ارمغان، تهران، د.س.
- الهمدانی: أبی محمد الحسن بن أحمد(ت ۳۴۵هـ)
- ۵۹. كتاب الجوهرتين العتيقتين المائعتين من الصفراء و البيضاء (الذهب و الفضة)، تح/ أحمد فؤاد باشا، ط ۱، مطبعة دارالكتب و الوثائق القومية بالقاهرة، مصر-قاهرة، ۲۰۰۹.
- همدانی: رشيدالدين فضل الله همدانی (ت ۷۱۸هـ)
- ۶۰. جامع التواريخ، چ ۱، انتشارات: ميراث مكتوب، تهران، ۱۳۸۶ش.
- ياقوت الحموي: شهاب الدين ابی عبدالله ياقوت بن عبدالله الحموی البغدادي (ت ۶۲۶هـ)
- ۶۱. معجم البلدان، ط ۲، مطبعة دار الاصدار، بيروت-۱۹۹۵م
- اليعقوبی: أحمد بن أبی يعقوب بن واضح (ت ۲۸۴هـ)
- ۶۲. تاريخ اليعقوبی، تح/ محمد صادق بحر العلوم، ط ۱، منشورات المكتبة الحيدرية، (النجف- ۱۹۶۴.
- ۶۳. البلدان، تح/ محمد امين ضناوی، ط ۱، دار الكتب العلمية، بيروت-۱۴۲۲هـ.

- أبي يعلى الفراء الحنبلي:

٦٤. الأحكام السلطانية، تح/ محمد حامد الفقي، د.ط، دارالكتب العلمية، لبنان، ٢٠٠٠.

ب. به زمانی فارسی:

- اعتماد السلطنة: محمد حسن بن علي (و ١٣١٣هـ)

١. تطبيق لغات جغرافيايي قديم و جديد ايران، تح/ هاشم محدث، چ ١، انتشارات امير كبير، تهران-١٣٦٣ش.

- ابن بلخي: (و بعد ٥١٠هـ)

٢. فارسنامه ابن بلخي، تح/ منصور رستگار، چ ١، بنياد فارس شناسي، شيراز-١٣٧٦ش.

- بيهقي: ابو الفضل محمد بن حسين بيهقي (و ٤٧٠هـ)

٣. تاريخ بيهقي: تح/ خليل خطيب رهبر، چ ٤، انتشارات مهتاب، تهران، ١٣٧٤ش.

- تتوي: قاضي احمد تتوي، آصف خان قزويني (و ٩٩٦هـ)

٤. تاريخ الفی، تح/ غلام رضا طباطبائي مجد، چ ١، انتشارات علمی و فرهنگي، تهران، ١٣٨٢ش.

- حاکم نيشابوري: ابو عبدالله محمد بن عبدالله الضبي (و ٤٠٤هـ)

٥. تاريخ نيشابور، ديکه: محمد بن حسين خليفه نيشابوري، تصحيح: محمد رضا شفيق کدکني، چ ١، انتشارات آگه، د.س، تهران.

- خواندمير: غياث الدين بن همام الدين (و ٩٤٢هـ)

٦. تاريخ حبيب السير، چ ٤، انتشارات خيام، تهران، ١٣٨٠ش.

- سيفي هروي: سيف بن محمد (و ٧٢١هـ)

٧. پيراسته تاريخنامه هرات، چ ١، انتشارات بنياد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران-١٣٨١ش.

- شادي: نواده مهلب پسر محمد پسر شادي (و في قرن ٦ هـ)

٨. مجمل التواريخ و القصص، ملك الشعراء بهار، تح/ ملك الشعراء بهار و بهجت رمضان، چ ٢، كلاله خاور، تهران-د.س.

- ابن فندق: علي بن زيد (و ٥٦٥هـ)

٩. تاريخ بيهقي، تح/ احمد بهمنيار، چ ٣، کتابفروشي فروغي، تهران، ١٣٦١ش.

١٠. تاريخ حکماء الإسلام، تح/ محمد کرد علي، ط ١، مطبعة الترقی، سوریه-دمشق.

- فارسی: عبدالغفار بن اسماعیل فارسی (و ۵۲۹هـ)
- ۱۱. تاریخ نيسابور: المنتخب من السياق، ط ۱، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ایران، ۱۴۰۳هـ.
- گردیزی: أبو سعید عبد الحي بن الضحاک بن محمود (و ۴۳۳هـ)
- ۱۲. زين الأخبار، چ ۱، انتشارات دنیای کتاب، تهران-۱۳۶۳، ص ۲۲۹-۲۳۰.
- ۱۳. مرآة البلدان، تح / عبدالحسین نوایی و هاشم محدث، چ ۱، انتشارات دانشگاه تهران، تهران-۱۳۶۷ش.
- کلاویخو: روی گونسالس دو کلاویخو: (و ۱۴۱۲م)
- ۱۴. سفرنامهء کلاویخو، تر / مسعود رجب نیا، چ ۵، شرکت انتشارات علمی فرهنگی، تهران-۱۳۸۴ش.
- مؤلف ناشناخته: (و قرن ۸هـ)
- ۱۵. هفت کشور_صور الأقالیم، تح / منوچهر ستوده، چ ۱، بنیاد فرهنگ ایرانی، تهران، ۱۳۵۳ش.
- ناصر خسرو: ناصر خسرو قبادیانی مروزی (و ۴۸۱هـ)
- ۱۶. سفرنامه، تح / محمد دبیر سیاقی، چ ۹، انتشارات زوار، تهران، ۱۳۸۷
- نظام الملک: أبو علي حسن بن أسحق الطوسی (و ۴۸۵هـ)
- ۱۷. سیاست نامه، چ ۴، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۷۸ش.
- هدایت: رضا قولی خان هدایت (و ۱۲۸۸هـ)
- ۱۷. فهرس التواریخ، تح / عبدالحسین نوایی و میر هاشم محدث، چ ۱، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ایران-تهران، ۱۳۷۳ش
- ۱۸. مجمع الفصحاء، تح / مظاهر مصفا، چ ۲، امیر کبیر، ایران-تهران، ۱۳۸۲ش.
- همدانی: رشیدالدین فضل الله همدانی (و ۷۱۸هـ)
- ۱۹. جامع التواریخ، چ ۱، انتشارات: میراث مکتوب، تهران، ۱۳۸۶ش.
- الواعظ بلخی: ابو بکر عبدالله بن عمر بن محمد بن داود (و ۳۲۲هـ).
- ۲۰. فضائل بلخ، تص / عبدالحی حبیبی، چ ۱، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران- چاپخانهء داور پناه، تهران ۱۳۵۰ش.

سه رچاوه نوييه كان:

أ. به زمانى عه ره بى:

١. إحسان ذنون الثامرى: الحياة العلمية زمن السامانيين، ط١، دارالطليعة، بيروت-لبنان، ٢٠٠١.
٢. أحمد محمد عدوان: موجز فى تاريخ دويلات المشرق الإسلامى، ط١، دارعالم، الرياض، ١٩٩٠.
٣. إيرين فرانك و ديفيد براونستون: طريق الحرير، ديكه/ أحمد محمود، ط١، مطابع الأهرام، قاهرة، د.س.
٤. جمال حمدان: جغرافية المدن، ط٢، عالم الكتب، القاهرة-د.س.
٥. حسن طه نجم: الموسوعة الجغرافية للعالم الإسلامى: ط١، مطبعة جامعة الامام، سعودية-١٤١٩هـ
٦. حكيم أحمد خوشناو: الكرد و بلادهم عند البلدان يون و الرحالة المسلمين، ط١، دار الزمان، دمشق-٢٠٠٩.
٧. عبدالجبار ناجى: دراسات فى المدن العربية الاسلامية، ط١، شركة المطبوعات للنشر و التوزيع، بيروت-٢٠٠١
٨. عصام الدين عبدالرئوف الفقى: الدول المستقلة فى المشرق الإسلامى، ط١، دار الفكر العربى، القاهرة-١٩٩٩.
٩. عطية القوصى: تاريخ الدول المستقلة فى المشرق عن الخلافة العباسية، ط١، مكتبة دار النهضة العربية، قاهرة-١٩٩٣م.
١٠. الفيومى: مصباح المنير فى غريب الشرح الكبير، د.ط، مكتبة لبنان، لبنان-١٩٨٧ز.
١١. فهاد حاجى عبوش: المدينة كردية من قرن (٤-٧هـ/١٠-١٣م)، ط١، دار سپيريز، كردستان العراق-دهوك-٢٠٠٤م.
١٢. ف.هايد: تاريخ التجارة فى الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ديكه/ أحمد محمد رضا، ط١، الهيئة المصرية العامة للكتاب، مصر، ١٩٨٥
١٣. فالتر هنتس: المكايل و الأوزان الإسلامية و مايعادلها فى النظام المتري، ديكه/ كامل العسلي، ط١، منشورات جامعة الأردنية، عمان-الأردن، ١٩٧٠.

۱۴. کی لیسترنج: بلدان خلافة الشرقية، دیکه/ بشیر فرنیسیس و کورکیس عواد، ط ۱، مطبعة شریف رضا، قم- ایران -۱۴۱۳هـ
۱۵. محمد حسن العمادی: خراسان فی العصر الغزنوی، ط ۱، دار الکندی للنشر و التوزیعات، الأردن-۱۹۹۷..
۱۶. محمد طاهر الکردی: التاریخ القویم لمکة و بیت الله الکریم، ط ۱، مطبعة دار خضر، بیروت- ۱۴۲۰هـ .
۱۷. محمد عبدالستار عثمان: المدينة الاسلامیة، ط ۱، عالم المعرفة، کویت-۱۹۷۸.
۱۸. محمد کرد علی: خطط الشام، ط ۳، مكتبة النورية، بیروت، ۱۴۰۳ هـ .
۱۹. محمود شاکر: خراسان، ط ۱، المكتب الأسلامی، بیروت-۱۹۷۸.
۲۰. مصطفى عباس الموسوی: العوامل التاریخیة لنشأة و تطور المدن العربیة الاسلامیة، ط ۱، دار الرشید للنشر، العراق-۱۹۸۲.
۲۱. ناجی معروف: مدارس قبل النظامیة، ط ۱، مطبعة مجمع العلمی العراقی، بغداد، محرم- ۱۳۹۲هـ / ۱۹۷۲م، مجلد ۲۲.
۲۲. نبیل علی یوسف: موسوعة التحف المعدنیة الأسلامیة، ط ۱، دار الفكر العربی، القاهرة، ۲۰۱۰.

ب. به زمانی فارسی:

۱. احمد رنجبر: خراسان بزرگ، چ ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران-۱۳۶۳ش.
۲. آرتورکرتین سن: ایران در زمان ساسانیان دیکه: رشید یاسمی، چ ۶، دنیای کتاب، تهران-۱۳۶۸ش.
۳. امیر اکبری: تاریخ حکومت طاهریان از آغاز تا انجام، چ ۳، بنیاد پژوهشهای اسلامی، مشهد-ایران، ۱۳۸۴.
۴. برنارد اوکین: معماری تیموری در خراسان، دیکه/ علی آخشینی، چ ۱، بنیاد پژوهشهای اسلامی، مشهد، ۱۳۸۶ش.
۵. بصیر احمد دولت آبادی: شناسنامه افغانستان، چ ۴، انتشارات محمد ابراهیم شریعتی افغانستانی (عرفان)، تهران-۱۳۸۷ش.

۶. جمعی از مؤلفین: تاریخ ایران، گردآورنده: ر.ن. فرای، مترحسب انوشه، چاپ ۱، انتشارات امیر کبیر، (تهران-۱۳۶۳ش).
۷. جیمز موریس: تاریخ شکل شهر، تر/ راضیه رضازاده، چ ۱۴، انتشارات دانشگاه علم صنعت ایران، تهران، د.س.
۸. حسین سلطان زاده: بازارهای ایرانی، چ ۵، دفتر پژوهشهای فرهنگی، تهران، ۱۳۹۳ش.
۹. حسین سلطان زاده: مقدمه بر تاریخ شهر و شهرنشینی در ایران، چ ۲، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۷ش.
۱۰. خلیل الله خلیلی: سلطنت غزنویان، چ ۱، انتشارات امیری، افغانستان ۱۳۴۸ش.
۱۱. رمضانعلی شاکری: اترکنامه، چ ۱، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۵ش، ص ۸۱.
۱۲. روبرت هیلن برت: معماری اسلامی، دیکه/ باقر آیت الله زاده شیرازی، چ ۸، انتشارات روزنه، تهران، ۱۳۹۵ش.
۱۳. سید صادق سجادی: تاریخ برمکیان، چ ۱، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۸۵.
۱۴. سید محمد باقر مصباح زاده: نگاهی مختصر به تاریخ اقوام در افغانستان، د. چ، انتشارات مردین، ایران/ مشهد- د.س.
۱۵. سید منصور سید سجادی: مرو، چ ۱، سازمان میراث فرهنگی، تهران-۱۳۸۳ه-ش.
۱۶. شهرام یوسفی فر: شهر و روستا در سده‌های میانه تاریخ ایران، چ ۱، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران-۱۳۹۰ش.
۱۷. شهرام یوسفی فر: مناسبات شهر و شهرنشینی در دوره سلجوقیان، چ ۱، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ۱۳۹۰ش.
۱۸. عباس قدیانی: فرهنگ جامع تاریخ ایران، چ ۶، انتشارات آرون، تهران-۱۳۸۷ش.
۱۹. عبدالحمید مولوی: خراسان، به کوشش: محسن حبیبی، چ ۲، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۹۰ش.
۲۰. عبدالحی حبیبی: تاریخ افغانستان بعد از اسلام، چ ۱، انتشارات افسون، تهران-۱۳۸۰ش.
۲۱. علی کرم همدانی: خراسان، دائرة المعارف بزرگ اسلامی، چ ۱، انتشارات مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی، تهران-۱۳۶۷ش.
۲۲. فیض محمد کاتب: نژادنامه افغان، مقدمه و تحشیه/ حاج کاظم یزدانی، چ ۱، مؤسسه مطبوعاتی اسماعیلیان، ایران/قم-۱۳۷۲ش.

۲۳. کلیفورد ادموند باسورث: تاریخ غزنویان، دیکه‌جمهء: حسن انوشه، چ ۱، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران-۱۳۷۸ش.
۲۴. گروهی از پژوهشگران: افغانستان، چ ۱، انتشارات بنیاد دائرة المعارف بزرگ اسلامی، تهران-۱۳۷۶ش.
۲۵. محسن حبیبی: از شار تا شهر، چ ۱۷، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۹۷ش.
۲۶. محمد مهریار: فرهنگ جامع نامهای کهن اصفهان، چ ۱، انتشارات فرهنگ مردم، اصفهان-۱۳۸۲ش.
۲۷. محمد یوسف کیانی: معماری ایران دوره اسلامی، چ ۱۲، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)، تهران، ۱۳۹۳ش.
۲۸. مرتضی راوندی: تاریخ اجتماعی ایران، چ ۲، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۸۲ش.
۲۹. مهدی رحمانی ولوی- منصور جغتایی: تاریخ علمای بلخ، چ ۱، آستان قدس رضوی- بنیاد پژوهشهای اسلامی، ایران-مشهد، ۱۳۸۶ش.

ج. به زمانی ئینگیزی:

1. Ann, Lambton: **The Internal structure of the Saljuq Empire**, Cambridge History of Iran. Cambridge, 1999.
2. Edmund Bosworth: **Historic Cities of Islamic World**, Brill, Leiden, 2007.
3. Giulia Annalinda Neglia: **The City in the Islamic World – Some Historiographical Notes on the Islamic City**, Brill, Boston, 2008.
4. Hourani.A.H and stern, **The Islamic City**, 1^{est} oxford, London, 1989.
5. Muhammad Gharipour: **The Bazar in the Islamic City**, 1^{est} edition, darelkutub, Egypt, 2012.
6. Robert Bertran: **The Islamic City**, 1^{est} edition, publishing by unisco, 1980

7. Salma K.Jayyusi, Renata holod, Atilio petruccioli and Andre Raymond, **The City in the Islamic world**, V1, 1^{est} edition, BRILL, LEIDEN, 2008.

8. SUSAN Whitfield: **life along the Silk Roud**, 1^{est} edition, John Murray (publishers) Ltd, Los Angeles, 1999.

9. Vadime Elisseeff: **The silk rouds**, 2nd edition, UNESCO publishing, New York, 2000.

نامه و تیزه ئه كادیمیة بلاونه كراوه كان:

۱. سۆران بهاء أحمد: كشتوكال و خوراك له ههريمی چيا له سهدهی چوارهی كوچی / دهیه می زاینی ، ماسته ر نامه (بلاو نه كراوه)، زانكوی سلیمانی، كولیژی زانسته مروفايه تیه كان، به شی میژوو، سلیمانی، ۲۰۱۴.

۲. قحطان عبدالستار الحدیثی: خراسان فی العهد السامانی، اطروحة دكتوراه (غير منشور)، كلية الآداب – جامعة بغداد، بغداد، ۱۹۸۰.

گوڤاره كان:

أ. به زمانی عه ره بی:

۱. حسین ابراهیم محمد: مدارس نيسابور فی القرن الخامس للهجرة الحادي عشر للميلادی، بحث منشور فی مجلة تابعة لكلية التربية الأساسية عقرة / جامعة دهوك، العدد ۵۵، اب ۲۰۱۶ م.

۲. شکران خربوطی: الحياة الفكرية فی إقليم خراسان فی ظل سلاطين و وزراء العصر

السلجوقی، مجلة دراسات تاريخية، العددان ۱۷-۱۸، كانون الثاني- حزيران، عام ۲۰۱۲.

۳. عبدالستار نصيف جاسم: إقليم خراسان، مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، مركز بابل، عراق، ۲۰۱۷.

۴. فوزية يونس فتاح: نظرة المجتمع إلى أصحاب المهن و الحرف، مجلة جامعة دهوك، مجلد ۱، عدد ۱، دهوك، ۱۹۹۸.
۵. محمد المعتصم: المدينة الاسلامية و خصائصها (حولية كلية و العلوم الاجتماعية)، العدد الثاني، ط ۱، مطبعة جامعة قطر، قطر- ۱۹۸۰م.
۶. نوال ديكه كى موسى و بهاء موسى حبيب: العوامل المؤثرة على تخطيط المدينة العربية الاسلامية، مجلة كلية التربية للبنات للعلوم الانسانية، جامعة الكوفة، العدد ۱۳، السنة السابعة، العراق، كوفة، ۲۰۱۳.

ب. به زمانى فارسى:

۱. احمد اشرف: ويژگيهاى تاريخى شهرنشيني در ايران دورهء اسلامى، پرتال جامع علوم انساني، پاىگاه مجلات تخصصى نور، شماره ۳، تهران، ۱۳۶۴ش.
۲. سعيد نفيسى: وزراي آل سامان - خانواده جيهانى، مجلهء ارمغان، سال يازدهم، شماره دو، تهران، ۱۹۳۰ز/ ۱۳۰۹ش.
۳. سيد محسن: تاريخ شهرهاى خراسان بلخ، پاىگاه مجلات تخصصى نور، شماره ۵، تهران، ۱۳۶۶ش.
۴. شهرام يوسفى فر: الكوههاى پيدائش شهر و شهرنشيني در تاريخ ايران، مجلات تخصصى نور، شماره ۶۴، بهار ۱۳۸۹ش.
۵. فيروز مهجور: حمام در شهرهاى ايرانى اسلامى، پاىگاه مجلات تخصصى نور، نسخه پژوهى از كتاب ماه هنر شماره ۱۶۹، تهران، ۱۳۸۲ش، شماره ۵۷ و ۵۸.
۶. محد قراگزلو: مرورى بر نتايج يوروش مغولان، مجلات تخصصى نور، ميان رشته اى: كيهان فرهنگى، شماره ۱۵۳، پاىگاه نورمگز، تهران- ۱۳۷۸ش.

پاشكۆكان

بست الى سير وان مر ملتان على طرف بلدا الدوار ثم بعير همد مند على مر حلة من شير وان
 فيدخل نيل وعضي مر حلة الى درعون على شط همد مند كلاهما من جهة واحدة من نيل
 الى هجر يوم في قبائل وبيلاك في جنوبي مجراي الى اسفجاويك ماحل والمقر حجازها بنها
 فرسج وقراسفجاويك المشيرين مر ملتان ٥ واما خراسان فاطقات نخل على كورة ووحا
 الاقليم والدي يوجبها من شرقها نواحي سجستان وبلد الصند اذنا ضمننا الى مسحا ما يصل
 لها من ظهر النور كلة الى الصند وجعلنا ديار طبع في حدود كانك ورجان في ظهر الجبل كلة من غير ذلك
 من نواحي بلد الصند ومن غزيرتها مفازة الغزنة ونواحي جرجان ونشالها ما وراة النهر وشمس
 بلدان الترك ودير من الجبل ومن جنوبها مفازة فارس وقوس وشمسنا قوس الى نواحي
 جبال الدير مع جبال جرجان وطبرستان والري وما يتصل بها وجعلنا ذلك كله اقليما
 وشمسنا النخل الى ما وراة النهر لانهما بينهما وختاب وجرمات وشمسنا خوارزم الى ما وراة
 النهر لانهما اقرب الى بخارى منها الى مدن خراسان هو تجر اسان مما يلي المشرق ربيعة فلهما
 مفازة مائة وبين هرات والنور الى غزنة وراها ربيعة في المغرب من حدود قوس ان نقل نواحي
 قرارة من قصرها كان الرعيان عن توبيع ساخر اسنا وقرارة حدود جرجان وجرمات الخزر
 الى خوارزم توميس على العمارة هذه صورتهم وكانوا كور خراسان التي تتفرع على الاقاليم
 وتفرق فان اعظمها نيشابور ورم ودهان وبلخ وخراسان كوردونها في الصغر منها مسند
 وطوس وسرخس واسفان وبوشنج وعيسى اباد وكج زستانهم ووجرجان وخرج السان
 والباي وطرستان ورم واهمها خوارزم طانان ذكرها فيما وراة النهر على الست اقرب الله
 مدن خراسان وكتب ابوزمردن لم نغدها لانهما مجموعتها في اليمالك وسند كرها في صفة
 نيشابور وخرودنا طرستان من بلخ وان كانت مجموعتها لانهما مفردة في الذكر والدواوين
 بلخ وطرستان وكيس في نغزينا هذه الكور ومجموعها درك الترو من استجباها وتالها في الصفة
 وصورة مكان كل شئ منه في صورة خراسان ٥ فاما نيشابور فانها ايران مشهور وهي مودية
 في ارض سهلة ابنتها وطين وهي مخرشة البناء ومقدار عرضها نحو فرسج في فرسج
 والها مدنستان ورمند وور ريف ورمندرها ومدنيتها عامتان والسمي اليها من كل ارض يمكن
 يعرف بالمسكود والامارة من نيا، عروبين اللين والقهقهة بالبلد والارضية اربعة ابواب احدها
 باب راس القنطرة مقطرة درسين ورمندرها خارج عن مدنيتها ونحوها القنطرة والمدنية
 الريف

پاشکوی ژماره (۳) په‌ره‌ی (۱۳) ده‌ستییکی باسی هه‌ریمی خوراسان له
 ده‌سنوسی کتیبی (صور الأقالیم) ی (ابن بلخی)

پاشکوی ژماره (۴) وینه‌ی شوینه‌واری به‌شیک له کونه شاری (شادیاخ)
به کامیرای توپژهر وینه گیراوه.

پاشکوی ژماره (۵) وینه‌ی شوینه‌واری کونه شاری (شادیاخ)، به‌شیتی تر له کۆشکی ئه‌و
شاره، به‌کامیرای توپژهر وینه‌گیراوه

پاشکوی ژماره (۶) وینه‌ی شوینه‌واری به‌شیک له کونه شاری (شادیاخ)، کولانیک‌ی به‌رد
ریت‌کراو

به کامیرای تویت‌هر وینه گیراوه

پاشکوی ژماره (۷) وینه‌ی شوینه‌واری به‌شیک له کونه شاری (شادیاخ)، به‌شی چیشته‌خانه
وگه‌نجینه‌ی کوشک

به کامیرای تویتزه‌ر وینه گیراوه

پاشکوی ژماره (۸) وینه‌ی شوینه‌واری به‌شیک له کونه شاری (شادیاخ)، به‌شی شوره وقه‌لای
شاره‌که

به کامیرای توئژه‌ر وینه گیراوه

پاشکوی ژماره (۹) وینهی شوینه‌واری به‌شیک له کونه شاری نیشابور

((ملخص البحث))

هذه الدراسة الموسومة بـ(المدينة كمركز لتطور الحضارة- مدن إقليم خراسان نموذجاً، القرنين ٤ و ٥ الهجريين / ١٠ و ١١ الميلاديين)، تم بحث موضوع المدن والتطور الحضارى فيها، وتألفت الدراسة من ثلاثة فصول وكل فصل، باستثناء الفصل الثالث تألفت من مبحثين وكل مبحث إنقسم بدوره إلى ثلاثة محاور، وأما الفصل الثالث يتكون من ثلاثة مباحث، و فى هذا الملخص سنقدم نبذة عن الدراسة.

تم تخصيص الفصل الأول لأصل تسمية خراسان و حدودها الجغرافية، حيث يتناول الأراء المختلفة حول معاني تسمية خراسان و تحليلها وفي آخر الأمر تم ديكه جيح الرأي الأقرب إلى الصواب بالأعتماد على الأدلة والبراهين، وبعد عرض تلك الأراء المختلفة ابى الباحث عن رأيه حول ذلك الموضوع. وفي هذا الفصل ايضا تم التطرق الى جغرافية خراسان من حيث التوبوغرافيا والمناخ وكذلك تناول هذا الفصل كيفية انجاز الفتوحات الإسلامية فى خراسان عن طريق عرض عينات محددة، وفي المبحث الثانى ذكرت ارباع خراسان و اقسامها والتي كانت تشكل اهم مدنها ومراكزها، مع ذكر مكوناتها القومية والدينية. ان هذا الفصل هو تعريف عام لأقليم خراسان حتى نفهم واقعها الطبيعي والاجتماعى والسياسى فى ذلك العصر بشكل أفضل.

وأما الفصل الثانى فينقسم إلى مبحثين ايضا فالمبحث الأول يتناول موضوع المدن والمدينة من حيث الفكر والنظرية، والمبحث الثانى تحدث عن مدن خراسان من الناحية العمران والتخطيط العمرانى وعلاقات المدن بالقرى. وفي هذا الفصل تم تبيان اهم المواضيع المتعلقة بالعمران والتمدن. وتم تطبيق النظريات المختلفة على مدن ومناطق خراسان بطرق مختلفة. وفي هذا الفصل ايضا تم ذكر اسباب ظهور المدن وتقلصها واسباب خرابها، وكذلك توضحت المدن خراسانية من حيث مكوناتها واحجامها وتقسيماتها العمرانية والأدارية.

و تحدث الفصل الثالث عن الجوانب الحضارية لمدن خراسان من ناحية التطور العلمى والصناعى والتجارى و مختلف الجوانب الحضارية الأخرى، فى البداية تم ذكر المكونات الأساسية للمدن، مثل القلاع والأسوار وبعد ذلك تم ذكر المنشآت والمرافق العامة، مثل المساجد والأسواق والطرق والحمامات والخانات. كانت هذه المرافق الأبنية المذكورة تشكل اهم العناصر التى تتكون منها المدن فى ذلك العصر والقسم المنبغى من هذا الفصل خصص لتوضيح موقع المركزية المدينة فى تطور الحياة العلمىة والأقتصادية لأقليم خراسان، وفي النهاية تم عرض أهم الأستنتاجات التى توصلت اليها الباحث فى هذه الدراسة.

Abstract

In this research titled (The City As a Center of Civilization's evolution - Cities of Khorasan region as example, since (4th, 5th AH/ 10th, 11th C.E.), the topics of city and civilization development are put under the scope of discussion and investigation. The research is framed under three chapters with each chapter consisting of two sections (except the third chapter with three sections) and each section incorporating three subsections. In this summary, I strive to display the core of the research without intricate discussions brought up.

The first chapter is ascribed to the name-origin and boundaries of Khorasan in which the origin of the name of Khorasan is investigated with various proposals discussed and the closest proposal suggested. In addition, amongst the proposals the view of the researcher stands out. In the same chapter, the topography and climate of the region is displayed shortly and briefly paired with the liberation process of the region and its cities by the Muslims which is showcased in an example-giving fashion. In the second half of this chapter, what is known as "the four parts of Khorasan" is mapped out with their ethnical and religious backgrounds included. This chapter generally introduces the region and lies a foundation of understanding in terms of landscape, social, and political aspects for the region.

The second chapter embraces two essential topics. First, city and urbanization as a theory and second, the cities of Khorasan in terms of population plan and process as well as the relationship between cities and rural areas. In addition, the important aspects of urbanization and city expansion are debated, especially in the second section where the discussion is applied to the cities. The discussion takes a turn towards the factors behind city development and decline before stopping on the topic of city layout, size, and administration.

In the third chapter, the civilization aspect of the cities of Khorasan is accommodated for. In order to leave more space and content for the discussion of the civilization aspects of the cities of Khorasan and their effect as a medium for scientific, industrial, and economic development, we begin the chapter with the infrastructure of the city starting with castles and forts to public places of the city, such as mosques, bazaars, roads, public bathrooms, caravanserais, etc. These infrastructural sights are the fundamental components of the middle centuries. After that, more than a half of this chapter is attributed to the effect of the cities on the development of science and economy in Khorasan. At the end, the conclusions arrived at during the research are displayed.

Kurdistan Region
Council of Ministers
Ministry of Higher Education and Scientific Research
University of Sulaimani – College of Humanities
Department of History

The City As a Center of Civilization's evolution

Cities of Khorasan Region as example

4th, 5th AH/ 10th, 11th C.E.

Prepared by:

Kamil Habib Rashid

A research submitted to the council of (The College of Humanities-
Department of History) in fulfillment for the degree of master in field of
(History)

Supervised by:

Assistant Professor. Dr. Shwan Usman Mustafa